

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **12**
zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Plenaire Middagvergadering

van 15 december 2009

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	5
ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2009 – 18 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 3	
ONTWERP VAN DECREET houdende derde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2009 – 19 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 5	
ONTWERP VAN DECREET houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2009 – 233 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 17	
ONTWERP VAN DECREET houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2010 – 14 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 3	
ONTWERP VAN DECREET houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2010 – 15 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 8	
ONTWERP VAN DECREET houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010 – 234 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 2	
Algemene bespreking (<i>Voortzetting</i>)	6
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	53
ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2009 – 18 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 3	
ONTWERP VAN DECREET houdende derde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2009 – 19 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 5	
ONTWERP VAN DECREET houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2009 – 233 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 17	
ONTWERP VAN DECREET houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2010 – 14 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 3	
ONTWERP VAN DECREET houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2010 – 15 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 8	
ONTWERP VAN DECREET houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010 – 234 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 21	
Algemene bespreking (<i>Voortzetting</i>)	53
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	94
ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2009 – 18 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 3	

ONTWERP VAN DECREET houdende derde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2009 – 19 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 5	
ONTWERP VAN DECREET houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2009 – 233 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 17	
ONTWERP VAN DECREET houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2010 – 14 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 3	
ONTWERP VAN DECREET houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2010 – 15 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 8	
ONTWERP VAN DECREET houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010 – 234 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 21	
Algemene bespreking (<i>Voortzetting</i>)	95
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	112

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.04 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Sonja Claes, Sophie De Wit, Tine Eerlingen, Katleen Martens, Dirk Peeters, Griet Smaers, Linda Vissers: gezondheidsredenen;

Filip Dewinter, Bart Martens, Jan Penris: ambtsverplichtingen.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, het Uitgebreid Bureau heeft gisteren de agenda van de plenaire vergaderingen van donderdag 17 december 2009 aangevuld met de met redenen omklede motie van de heren Deckmyn en Wienen tot besluit van de op 10 december 2009 door mevrouw Gennez, de heer Deckmyn, mevrouw Werbrouck en de heer Gysbrechts in commissie gehouden interpellaties tot de heer Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, respectievelijk over de strenge uitspraken van het Vlaams Doping Tribunaal ten aanzien van twee toptennissers, over de schorsing van twee toptennissers ten gevolge van de strikte toepassing van het Vlaamse Antidopingdecreet, over de schorsing van drie topsporters in het kader van de medisch verantwoorde sportbeoefening, en over de voorstellen met betrekking tot het antidopingbeleid na de schorsing van twee Vlaamse toptennissers.

Ondertussen is over hetzelfde onderwerp en vóór het verstrijken van de reglementaire indieningstermijn ook een met redenen omklede motie ingediend door de heren Sauwens, Yüksel en Van Dijck, mevrouw Godderis-T'Jonck, de heer De Coene en mevrouw Gennez.

Ik stel dan ook voor om deze met redenen omklede motie eveneens aan de agenda van de plenaire vergaderingen van donderdag 17 december 2009 toe te voegen. Is de vergadering het hiermee eens? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2009

– 18 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 3

ONTWERP VAN DECREET houdende derde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2009

– 19 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 5

ONTWERP VAN DECREET houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2009

– 233 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 17

ONTWERP VAN DECREET houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2010

– 14 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 3

ONTWERP VAN DECREET houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2010

– 15 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 8

ONTWERP VAN DECREET houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010

– 234 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 21

Algemene bespreking (*Voortzetting*)

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de voortzetting van de algemene bespreking van de ontwerpen van decreet.

De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, collega's, bij het doornemen van de begroting en toen ik er de afgelopen dagen over aan het nadenken was, moest ik steeds denken aan een liedje. Het is geen Shakespeare, maar gewoon een kinderrijmpje van Annie M.G. Schmidt. Het klinkt wat harder dan het bedoeld is. U moet dan ook maar denken aan Annie M.G. Schmidt, een gezellige oude tante. Het liedje gaat als volgt: "Vader is een hypocriet, vader is een nul, vader is er enkel en alleen maar voor de centen en de rest is flauwekul."

Hoewel het wat hard geformuleerd is, geeft het toch wel weer wat de stand van deze begroting en de stand van de werking van deze regering is. De regering heeft namelijk de bevolking verweten dat er geen sense of urgency zou zijn, geen besef van hoe diep de economische nood wel is.

Mijnheer de minister-president, u hebt zelf gezegd dat Vlaanderen vadsig is geworden. Dat vind ik dan een beetje hypocriet, want nergens in deze begroting heb ik maatregelen kunnen vinden waaruit een sense of urgency zou kunnen blijken. Ik heb geen enkele fundamentele beleidskeuze in de zin van fundamentele veranderingen kunnen zien, niet in Economie, niet in Werk, niet in Welzijn, niet in Onderwijs, zeker niet in Mobiliteit, ook niet in Media, niet in Sociale Huisvesting en niet in Wetenschap en Innovatie. Het is een beetje business as usual. Mevrouw Dillen gebruikte het beeld van de kaasschaaf. Geen nieuws is goed nieuws.

En dan vermoed ik dat de meerderheid wel zal zeggen dat in tijden van crisis natuurlijk niet zoveel spectaculairs te doen is, behalve dan op de centen passen. Daar moet vader dan op letten. Maar niets is minder waar. Ik denk dat deze crisis een keerpunt is in onze geschiedenis, zowel economisch, sociaal als ecologisch. Economisch gezien dreigt er voor het eerst in de Vlaamse geschiedenis een collectieve verarming. Op alle internationale ranglijstjes zakt Vlaanderen verder weg. We hebben dat vandaag nog kunnen lezen in de media. Sociaal is de integratie van allochtonen in belangrijke mate en in belangrijke delen

van het land mislukt. En ecologisch is het natuurlijk zo dat de afhankelijkheid van fossiele brandstoffen het milieu, maar vooral onze geopolitieke onafhankelijkheid bedreigt.

LDD pleit voor een fundamentele omslag – niet eens radicaal maar wel fundamenteel, en veel fundamenteeler dan wat we hier in dat doorslagje van de begroting zien – om Vlaanderen opnieuw op de kaart te zetten en onze mensen een echt perspectief te bieden.

De mensen hebben niets aan een regering die er enkel is voor de schone schijn. Wat biedt de regering hun? Ik heb uit de beleidsnota's volgende dingen gehaald: vele commissies, werkgroepen, coördinatiecellen, een staten-generaal, een taskforce, een council, steunpunten, adviesraden, een klankbord, een denktank, een transitieplatform, een efficiëntietraject, een charter natuurlijk, actieplannen en strategienota's, en dat allemaal in samenspraak met de stakeholders. Ik maak die oplijsting, die ik al eens heb gemaakt in de commissie Algemeen Beleid, in de eerste plaats om er bij u nog eens de nadruk op te leggen om toch iets te doen aan die institutionele verrommeling. Waar het vooral om gaat, is dat het maatschappelijk debat, zoals dat vroeger heette, er de laatste tijd niet meer in slaagt om tot een draagvlak te komen. Dat is eigenlijk wel de bedoeling, maar het leidt meestal tot een status-quo.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Vereeck, zoals u terecht zegt, hebt u dat al eens gezegd tijdens de bespreking van de beleidsnota in de commissie. U moet toch erkennen dat Vlaanderen in Actie (ViA) in heel belangrijke doorbraken voorziet die ook in het regeerakkoord zijn opgenomen en dus worden uitgevoerd. ViA is ondertekend door tweehonderd organisaties en meer dan 1500 captains of society. Dat is toch heel belangrijk. Als u zegt dat er geen draagvlak is, dan hebt u dat mogelijk over het hoofd gezien.

De heer Lode Vereeck: Ik kijk natuurlijk naar de concrete verwezenlijkingen. U hoeft maar de agenda van ViA open te doen om te zien wat er gerealiseerd is.

Minister-president Kris Peeters: U had het over het maatschappelijk draagvlak. Dat moet je eerst hebben voor je iets kunt uitvoeren. Daar gaan we nu mee beginnen.

De heer Lode Vereeck: Dat is wat u nu al een tijdje beweert. We hebben gezien wat al die consultatierondes in de BAM en de Lange Wapper tot nu toe hebben opgeleverd. Daarover is heel veel gecommuniceerd, er is zelfs een referendum gehouden. Dat heeft er uiteindelijk toe geleid dat opnieuw zo een belangrijk project, dat waarschijnlijk ook wel in Via zit bij de logistieke ontsluiting van Vlaanderen, nu volledig vastzit en weggestopt is in zeven werkgroepen. Wij hebben het gevoel dat de regering een beetje het stuur kwijt is. Dat is ten dele zo omdat u niet aan het stuur zit want de internationale economie bepaalt natuurlijk in grote mate wat u doet.

U hebt zelf al gezegd dat mensen in belangrijke mate voorspelbaar worden. U hebt naar uzelf verwezen. Ik zie u nu al zo'n zes maanden bezig. U zegt meestal dat u alles heel belangrijk vindt, dat u er druk mee bezig bent en vervolgens wordt nogmaals een commissie aangekondigd. Dat alles om de schijn op te houden. Totdat de CEO van een of ander bedrijf de Vlaamse Regering terug met de voeten op de grond zet. Dan wordt men boos, soms terecht. De kern van de zaak is echter dat er geen samenhangend industrieel beleid meer wordt gevoerd. Er is op dit moment sprake van een impotent flankerend beleid. Getuige daarvan is, voor mij althans, de zeer precaire situatie van de tewerkstelling in de automobielsector, ondanks het feit dat u daar de afgelopen 10 jaar meer dan 175 miljoen euro aan gedoneerd hebt.

De regering mag dus zoveel flankeren als ze wil, zonder een gezond structureel ondernemingsklimaat is dat een pleister op een houten been. Zo is vorige week opnieuw gebleken dat de belastingdruk in België nog eens gestegen is terwijl in de meeste OESO-landen het overheidsbeslag op de economie gemiddeld met een half percentpunt gedaald is tijdens het crisisjaar 2008. België zakt verder weg op de ranglijst van de Wereldbank van de

fiscaal aantrekkelijkste landen naar de 150e plaats op 183. “Er is geen kunst die een regering sneller leert dan geld kloppen uit de zakken van de bevolking”, zei een Schotse filosoof twee eeuwen geleden. De federale regering, die hier al geregeld ter sprake is gekomen, wil zelfs het privégebruik van gsm’s gaan belasten. Dan vraag ik me af: what’s next, het privégebruik van Pritt of van een potlood?

Ook uw regering kan er echter wat van. Uw eerste maatregel was het afschaffen van de jobkorting, waarvan LDD een koele minnaar was en is. Verder zet deze regering, door het lokaal fiscaal pact niet te verlengen, de deur open voor de verhoging van de gemeentebelastingen of de opbouw van gemeenteschulden. Wat LDD vreesde, wordt ook werkelijkheid: diverse gemeenten hebben deze en vorige week al een verhoging van de personenbelasting op de opcentiemen aangekondigd, niet het minst mijn eigen gemeente Diepenbeek, een gemeente met als motto ‘de passie, de groei’. Daar is er sprake van een min of meer onafhankelijk burgemeester. Hij heeft een eigen partij, die een kartel heeft gevormd met CD&V. Het is dus een CD&V-burgemeester. *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy)*

Daarnaast blijft die Vlaamse Regering, zoals we enkele weken geleden hebben mogen horen, bij haar plannen om die kilometerheffing in te voeren, zonder dat de verkeersbelasting en de belasting op de inverkeerstelling worden afgeschaft. Uw regering stelt dat ze in 2010 1,5 miljard euro zal besparen, maar echte, fundamentele besparingen ontbreken. Er wordt inderdaad voor 73 miljoen euro gesnoeid in subsidies, en voor 8,5 miljoen euro in communicatie en consultancy. Daarnaast is er de ondertussen beruchte 133 miljoen euro aan efficiëntiewinsten op het overheidsapparaat. Voor de rest gaat het echter niet echt over besparingen. Bijna de helft bestaat uit die belastingverhoging van 635 miljoen euro. Er zijn tal van eenmalige maatregelen. Ze zijn al genoemd. Ik zal ze niet herhalen. Een groot deel van die besparingen zijn in werkelijkheid gewoon automatische verminderingen van uitgaven, omdat er in 2009 geen inflatie was en er ook in 2010 maar een beperkte inflatie zal zijn.

Ik geloof bovendien dat de begrotingsuitgaven zwaar onderschat zijn. Die 70 miljoen euro op Onderwijs was reeds een eerste waarschuwing. Dat belooft niet veel goeds, omdat de regering ook zwaar inzet op die onderbenutting van kredieten, namelijk 750 miljoen euro dit jaar en 470 miljoen volgend jaar. Ik moet erbij zeggen dat dit volgens het Rekenhof niet ongebruikelijk is. De omvang en de onduidelijkheid vindt het Rekenhof echter wel ongezien en ongehoord. De begrotingscontrole zal dan ook een zware dobber worden.

Nog even terzijde: het is voor mij niet essentieel, maar die begrotingscontrole voor 2010 zal ook uitwijzen dat het tekort niet 0,5 miljard euro, maar 1 miljard euro bedraagt. Dat is hier al gezegd. De 500 miljoen euro die de minister van Begroting heeft doorgestort naar dat Egalisatiefonds, horen boekhoudkundig en budgettair immers thuis bij het jaar 2009, althans volgens het Instituut voor de Nationale Rekeningen (INR). Dat is toch opnieuw een operatie om de schijn op te houden. Dan was er twee weken geleden nog dat relanceplan van 800 miljoen euro, dat voor 2010 eigenlijk maar 300 miljoen euro inhield, en dat al in de begroting stond. We hebben dat toen een pr-stunt genoemd. Dat toont volgens mij nogmaals aan dat dit vooral een begroting van de schone schijn is.

Gezien de relatief beperkte inspanning blijft LDD van mening dat een evenwicht op de begroting zo snel mogelijk moet worden gerealiseerd, en liefst nog in 2010. Ik zal u meteen zeggen hoe dat volgens ons kan. Laat me eerst nogmaals duidelijk maken waarom dat evenwicht in 2010 zo belangrijk is. Ten eerste is er natuurlijk de bekende economische logica dat tekorten tot schulden leiden, die op hun beurt leiden tot het betalen van rente. Die rentelasten verkleinen het discretionaire beleid. In 2010 zou er al sprake zijn van 156 miljoen euro aan rentelasten. Dat is toch geen klein bier. Daarom is schuldopbouw absoluut te mijden.

Ten tweede is er het Stabiliteitspact. Ons strategisch voorstel in juli en september kwam erop neer dat Vlaanderen het best in 2010 een evenwicht zou behalen, om in 2011 dan al zeer assertief een eigen beleid te voeren en de andere entiteiten in 2012 voor een voldongen feit te plaatsen. Dat blijkt nu eigenlijk de juiste strategie, want er is de nieuwe Europese waarschuwing. In het kader van het Stabiliteitspact moet de nv België een maximaal begrotingstekort halen van 3 percent van het bruto binnenlands product in 2012. Dat betekent dat de afspraken binnen het Overlegcomité met één jaar kunnen worden vervroegd.

Wat zal de reactie van Vlaanderen zijn? Wat zal de houding van deze Vlaamse Regering zijn wanneer de premier u, zoals hij heeft gezegd in de media, in januari al zal uitnodigen om opnieuw over dat Stabiliteitspact te onderhandelen? Niet in 2012, maar nu in januari al.

Waarom is de visie van LDD op hoe we zo snel tot dat evenwicht kunnen komen niet onrealistisch? De suggestie voor dat evenwicht stond natuurlijk al in de formateursnota, tenzij het om te lachen was natuurlijk, maar belangrijker is dat het rapport van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) aantoonde dat de ontsporing van de Vlaamse openbare financiën behalve aan de crisis toe te schrijven is aan het te expansieve beleid van de vorige Vlaamse Regering. Het probleem is veroorzaakt “omdat in de meest recente jaren (2008-2009) een groeidynamiek in de begroting is gelegd die niet in overeenstemming is te brengen met de structurele groei van de ontvangsten nu en in de komende jaren”. Terugkeren naar zo’n gezond structureel beleid lijkt mij eigenlijk niet te veel gevraagd. Dat lijkt mij gewoon haalbaar.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Vereeck, u haalt het SERV-advies aan. Weet u hoeveel onderbenutting de SERV naar voren schoof in dat advies? 717 miljoen euro elk jaar. Daarnet zei u dat de onderbenutting, die wij hebben gedownsized in vergelijking met wat de SERV heeft meegegeven, mogelijk nog te hoog is. Als u naar de SERV verwijst, moet u ook onderschrijven dat de SERV de onderbenutting zeker te hoog heeft ingeschat en dat u daar ook absoluut niet mee akkoord gaat. Dat begrijp ik uit uw redenering.

De heer Lode Vereeck: Het verschil tussen de visie van de SERV en van het Rekenhof...

Minister-president Kris Peeters: Ik vraag naar het verschil tussen het SERV-advies en uw visie. Het Rekenhof is nog iets anders. Bent u het eens met het SERV-advies? U verwijst ernaar als u het hebt over het bereiken van een evenwicht in 2010. Met een onderbenutting van 717 miljoen euro?

De heer Lode Vereeck: Wij zijn het eens met het feit dat er snel een evenwicht moet worden bereikt en dat de onderbenutting gedetailleerd moet worden.

Minister-president Kris Peeters: Is het advies van de SERV volgens u te hoog of te laag?

De heer Lode Vereeck: Volgens mij is het advies van de SERV te hoog. Wij volgen in dezen het advies van het Rekenhof, dat, wat mij betreft, al problemen heeft met de 750 miljoen euro.

Ten tweede is er sprake van 133 miljoen euro efficiëntiewinsten. Dat is 8,8 percent van de totale inspanning die u levert. De Commissie Effectieve en Efficiënte Overheid is haar mosterd gaan halen bij de Britse commissie-Gershon. Dat stond vandaag nog in De Tijd. Maar dat Britse efficiëntieprogramma heeft natuurlijk wel geleid tot een besparing van 2,5 percent op alle overheidsuitgaven, vooral door een beter procurement, decentralisatie en de inkrimping van het aantal ambtenaren – zonder trouwens een impact te hebben op de publieke dienstverlening.

Om de grootteorde te schetsen: voor Vlaanderen zou een vergelijkbare inspanning een besparing van 625 miljoen euro betekenen.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Vereeck, u zegt nogal gemakkelijk dat dit zo'n inspanning zou vergen. Dat betekent dat u ervan uitgaat dat het Verenigd Koninkrijk zich in dezelfde positie bevond als Vlaanderen. Kunt u dat staven? Ik heb daar grote twijfels bij. U weet dat nergens in Europa de uitgaven voor overheidspersoneel zo sterk gestegen waren als in het Verenigd Koninkrijk. Onder Thatcher en onder Blair waren ze met 40 percent gestegen. Er waren daar 2,5 miljoen ambtenaren. Nu zijn er 80.000 minder. Dat is slechts een goede 3 percent. Ik zou toch willen dat u staaft dat wij in een vergelijkbare toestand zitten als het uitgangspunt dat u aanhaalt: het Verenigd Koninkrijk. U bent wetenschapper. Niets is zo onvergelijkbaar als de cijfers over het overheidsbeslag. De Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) slaagt er zelfs niet in om vergelijkbare cijfers te geven over wie in elk land onder de noemer 'overheidspersoneel' valt. In België bijvoorbeeld wordt de gezondheidszorg, met de ziekenhuizen, daar in principe niet bij gerekend. In andere landen dan weer wel. Enzovoort.

De heer Lode Vereeck: De minister heeft daar een punt. We mogen geen appels met peren vergelijken. Hoewel de vergelijking niet helemaal opgaat, wil ik hier gewoon een idee van de orde van grootte geven. In de loop van de periode 2001-2008 is het aantal ambtenaren nergens meer toegenomen dan op het niveau van de Vlaamse overheid. Ondanks de formele wervingsstop zijn er op zeven jaar tijd 7000 ambtenaren bij gekomen.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: L'histoire se répète. Dat is hier drie maanden geleden ook aan bod gekomen. Die groei is er gekomen in de sectoren waar we doelbewust in hebben geïnvesteerd. Indien we in meer begeleiding van werklozen voorzien, komt er een toename van het personeel van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB). Indien we meer bussen laten rijden, krijgen we meer chauffeurs en conducteurs.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Mijnheer de voorzitter, ik hoor de heer Van Dijck graag naar de buschauffeurs verwijzen. Hij vergeet er echter iets bij te zeggen. Enkele maanden geleden hebben we ontdekt dat de chauffeurs op een plaats staken omdat er te weinig volk is en op een andere plaats, twintig kilometer verder, met hun vingers zitten te draaien. Dit kunnen we moeilijk een goed personeelsbeleid noemen. Wat het personeelsbeleid betreft, moet de overheid de tering naar de nering zetten en een beter beleid voeren. We moeten voorkomen dat ze op een plaats staken en op een andere plaats met hun vingers zitten te draaien. Een goed bedrijfsleider moet dat doen of hij gaat failliet. De overheid kan gewoon verder doen en moet enkel om de vijf jaar de kiezers in de ogen kijken. Als politicus moeten we de ernst hebben hier iets aan te doen. *(Rumoer)*

Mijnheer Van Dijck, u hebt het voorbeeld van De Lijn aangehaald. Volgens mij kunt u dat beter niet als voorbeeld van een goed personeelsmanagement vermelden.

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Mijnheer de voorzitter, ik wil hier even op reageren. Gisteren heeft de gemeenteraad van Diest de afschaffing van het stadsnet besproken. LDD heeft oppositie gevoerd en heeft een actie georganiseerd. De Lijn betaalt 1 miljoen euro voor het stadsnet. Die busjes halen gemiddeld niet eens acht mensen per lijn. LDD wil die busjes in stand houden. LDD vindt dat wij actie tegen De Lijn moeten voeren. Wat LDD in Diest zegt, is het tegenovergestelde van wat de heer Reekmans hier net heeft gezegd. *(Applaus bij CD&V en de N-VA)*

De heer Peter Reekmans: Mijnheer Laurys, populist vind ik een eretitel. *(Rumoer)*

Ik weet niet of u demagoog ook als een eretitel wilt dragen. Wat u net hebt gezegd, is demagogisch. U weet dat maar al te goed. Ik ken mijn eigen streek. LDD heeft het in Diest voor twee buslijnen opgenomen. Rond de schooluren zitten die bussen steeds overvol. LDD

zal het voor volle bussen blijven opnemen. CD&V en de andere meerderheidspartijen zijn al jaren verantwoordelijk voor een massa lege en halfvolle bussen. Daar zal LDD het niet voor opnemen. We zijn niet beschaamd om het in Diest voor de volle bussen op te nemen. Indien u dit fait divers uit de gemeenteraad van Diest hier tijdens een plenaire zitting ter sprake wilt brengen, is dit demagogie. (*Rumoer*)

De voorzitter: Mijnheer Reekmans, het moet niet altijd om Antwerpen te gaan.

De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: In Groot-Brittannië is ervoor gekozen de hervorming vanuit de departementen zelf te laten komen. De minister volgt dit denkspoor. Dit betekent echter niet dat de Vlaamse Regering zelf geen voorzetten kan geven.

Een goed voorbeeld is het Herculesfonds. We hebben dit in de commissie besproken. De werking van de stichting kost 600.000 euro. Dat is bijna even veel als de huidige besparing op de zware onderzoeksapparatuur, die 750.000 euro bedraagt. Dit fonds kan gemakkelijk bij het Agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie (IWT) worden ondergebracht.

Een ander voorbeeld is de integratie van het mobiliteitsonderzoek binnen een instituut. Dit onderzoek is nu versnipperd over het Vlaams Instituut voor Mobiliteit (VIM), het Vlaams Instituut voor de Logistiek (VIL), Flanders' Drive, de Vlaamse Stichting Verkeerskunde (VSV) en de universiteiten. Twee weken geleden is nog de oprichting van een overkoepelend mega-instituut aangekondigd. Vorige week is eigenlijk het tegendeel gebleken. Het VIM zal het onderzoek van het VIL, Flanders' Drive en de universiteiten naar de maatschappelijke acceptatie van de groene auto moeten coördineren.

Minister Geert Bourgeois: Het is natuurlijk zo dat wij met de Vlaamse Regering precies datgene doen wat u voorstelt. Wij hebben een aantal voorzetten gegeven zoals u dat noemt en een aantal beslissingen genomen die heel ingrijpend zijn: de werkingskosten recurrent verminderen met vijf percent, de personeelskredieten recurrent verminderen met twee en half percent, zowel de gereguleerde als de facultatieve subsidies verminderen met respectievelijk twee en vijf percent, de consultancy-opdrachten verminderen met twintig percent. Op de endogene groei is een domper gezet. In het regeerakkoord staat uitdrukkelijk dat de efficiëntieoefening wordt voortgezet. We doen dat met die methode die u ook voorstaat en die gewerkt heeft in het Verenigd Koninkrijk: we laten de voorstellen van onderuit komen. Het college van administrateurs-generaal (cag) heeft al een hele methodiek klaar en komt eind dit jaar met een hele reeks voorstellen, zowel puntsgewijze als structurele voorstellen. Ik denk dus dat we inzake methodiek precies datgene doen wat u hier verdedigt.

De heer Lode Vereeck: Ik heb ook gezegd dat u inzake methodiek inderdaad die piste volgt en dat u naar de departementen gaat. Dat is ook heel terecht. Het gaat alleen over de grootte van de inspanning die wordt geleverd. Volgens ons is die op dit moment onvoldoende. Ik denk dat we naar meer structurele maatregelen moeten gaan, weliswaar op middellange termijn. Voor de verkiezing waren er meerderheidspartijen die zich konden vinden in de afschaffing van de provincies als beleidsniveau. Dit zou een nettowinst kunnen opleveren van 350 miljoen euro. De bevoegdheden zouden makkelijk door het Vlaamse Gewest of door de gemeenten kunnen worden overgenomen.

Als er efficiëntere structuren zijn – u blijft natuurlijk schaven aan de getalletjes en veel minder aan de structuren –, dan zullen er ook minder ambtenaren nodig zijn om de taken van de overheid uit te voeren. Tussen 2001 en 2008 zijn er 7000 Vlaamse ambtenaren bij gekomen, ondanks de min of meer formele wervingsstop. Het is de snelst groeiende overheidstak binnen de nv België. Op dit moment zijn er 45.000 Vlaamse ambtenaren waarvan er twintig percent met pensioen gaat tussen 2008 en 2011. Dat zijn 9000 eenheden. In 2010 zouden er dus zo'n 2000 ambtenaren minder kunnen zijn. Als zij niet worden

vervangen, dan bespaart de Vlaamse overheid zo'n 100 miljoen euro op een sociaal aanvaardbare manier.

Minister Geert Bourgeois: Denkt u niet dat het een nogal kortzichtige visie is? Die mensen blijven natuurlijk ten laste van de belastingbetaler. Als ambtenaren met pensioen gaan, dan hebben ze gemiddeld een pensioen dat 60 tot 65 percent van hun wedde bedraagt. Die mensen blijven dus ten laste van het overheidsapparaat. Iemand die nieuw in het apparaat komt, kost maximum evenveel, gemiddeld zelfs minder.

Maar je moet er rekening mee houden dat het echte probleem niet daar zit. Professor Janvier heeft berekend dat in België het aandeel van de ambtenarenkost in het BNP al een hele lange tijd constant is gebleven. Het echte probleem zit 'm in de korte loopbaan van ambtenaren. Ze hebben gemiddeld maar een loopbaan van 35 tot 36 jaar. Als u hen allemaal op pensioen wilt sturen, dan blijven ze wel ten laste van de belastingbetaler. U doet uw ogen dicht voor het feit dat het zware pensioenen zijn – de mensen hebben daar recht op – die ten laste blijven van de overheid. Laat ons de discussie voeren over het optimum van het overheidsbeslag. Dat is een veel zinniger discussie dat die u nu voert.

Heel veel mensen verwijzen dan naar de studie van de Europese Centrale Bank (ECB). We kunnen met 66 percent van de middelen zagezegd evenveel doen. Geen enkel ernstig persoon verdedigt dit. Professor Moesen, die toch een autoriteit is, zegt dat als we er in zouden slagen om het met drie tot vier percent minder te doen, dit schitterend zou zijn. Voka en het VBO zeggen dit ook. Laat ons dus realistisch zijn.

U ziet in uw betoog een aantal zaken over het hoofd. Het begint met de democratische keuzes die u maakt. Als de democratie in Vlaanderen kiest voor kleuteronderwijs, wat in andere landen niet het geval is, dan staat daar een kost tegenover. Als de democratie in Vlaanderen kiest voor een publieke omroep, dan staat daar een kost tegenover. Als de democratie in Vlaanderen kiest voor een VDAB die intens aan arbeidsbemiddeling doet, dan heb je daar mensen voor nodig en staat daar een kost tegenover. Als de democratie kiest voor De Lijn die een bepaalde vervoerscapaciteit moet hebben, dan staat daar een kost tegenover.

Als je je keuzes gemaakt hebt, is de vraag hoe je dat optimaal doet. U weet heel goed, mijnheer Vereeck, dat bepaalde landen met een zwaar overheidsbeslag toch als zeer efficiënte overheden beschouwd worden. Dat is de discussie die je moet voeren. Eén: welke keuzes maak je democratisch? Twee: welke output heb je?

Als je veel investeert in gezondheidszorg, heb je dan een goede gezondheidszorg? Waar sta je in de ranking? Als je veel investeert in je onderwijs, waar sta je dan met de kwaliteit van dat onderwijs? Hoe efficiënt ga je dat allemaal organiseren? Ga je dat op de meest efficiënte manier doen? Dat is het echte debat dat we moeten voeren, en niet het debat van nogal holle retoriek over meer of minder ambtenaren. Als je beslist dat er een overheidsdienst moet zijn, zoals de VDAB, dan heb je daar mensen voor nodig.

De heer Lode Vereeck: Professor Moesen zegt ook dat het beslag veel te hoog is. We zitten nu rond de 49 percent, bijna opnieuw 50 percent. Hij stelt, op basis van onze socio-economische structuur, dat dat beslag rond de 43 percent moet liggen. Dat zit dicht bij wat LDD voorstelt, namelijk een beslag van 40 percent.

U hebt het over de outputmeting. In de openbare sector is dat nu eenmaal niet zo eenvoudig. Wat is de waarde van een bepaalde output? We kunnen dat natuurlijk wel in kwantiteiten meten, maar niet in waarde. Als u dat zou kunnen, wint u meteen de Nobelprijs voor Economie.

Minister Geert Bourgeois: Ik heb geen ambities ter zake, maar ik wil wel gaan voor een efficiënte Vlaamse overheid.

De heer Lode Vereeck: Zolang de outputmeting zo moeilijk loopt, blijft er niets anders over dan een inputmeting. En dat is de enige reden waarom het debat zich verlegt naar het aantal ambtenaren.

U had het ook over de democratische keuzes. De kostendekkingsgraad van De Lijn ligt op 16 percent. Een hogere kostendekkingsgraad kan tussen de 200 à 240 miljoen euro opleveren. Dan hoor ik u zeggen dat gratis of bijna gratis vervoer tot het beleid van de regering behoort. Wij nemen daar akte van, maar kom ons dan niet zeggen dat u deze begroting niet sneller in evenwicht kunt krijgen.

Minister Geert Bourgeois: U hebt mij dat niet horen zeggen, mijnheer Vereeck. Ik blijf wel zeggen dat er een aantal parameters zijn om de kwaliteit en de output te meten. Ik heb met verbazing vastgesteld dat u refereert aan de dienstverlening in het Verenigd Koninkrijk. Ik daag u uit om de gezondheidszorg in het Verenigd Koninkrijk eens te vergelijken met de gezondheidszorg in ons land. De meeste objectieve beoordelaars zullen daar een heel ander beeld van geven.

De heer Lode Vereeck: Ik rond af, mijnheer de voorzitter. Wij zullen deze begroting niet goedkeuren. (*Applaus bij het Vlaams Belang en LDD*)

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, collega's, Vlaanderen moet weer willen winnen. Dat is wat Voka gisteren stelde. Ik verwijs niet naar Voka om minister Muylers wat te jennen, maar omdat ik denk dat Voka gelijk heeft. Er zit absoluut een grond van waarheid in die uitspraak.

We moeten opnieuw ondernemend durven zijn. We moeten opnieuw gaan voor een project. In tijden dat bedrijven in moeilijkheden raken en mensen hun job dreigen te verliezen, begrijp ik de stelling van Voka.

Ik voeg er nog aan toe: omdat de impact van de klimaatsverandering steeds duidelijker wordt, moeten we keuzes durven maken om te kunnen winnen. We mogen niet de kool en de geit sparen. We mogen niet alles op gelijke voet stellen. We moeten echt duidelijk gaan voor bepaalde sectoren en domeinen. Wij pleiten ervoor om onze economie via structurele innovatie en investeringen in duurzame energie, huisvesting, mobiliteit, industrie en landbouw op een hoger niveau te tillen. Groen! wil dat er gekozen wordt voor een echt economisch relanceplan, dat er gekozen wordt voor een groen herstelplan. De begrotingsopmaak zou moeten gebeuren in een dergelijk kader. Andere landen hebben dat zeer goed begrepen. Dat vergt op korte termijn extra inspanningen. Dat kan pijn doen. Deze keuzes nu niet maken, nu afzien van die investeringen, zal ons later zuur opbreken. Die investeringspolitiek missen wij.

Deze regering zweert bij een begrotingsevenwicht in 2011. Het lijkt erop dat begrotingsevenwicht synoniem geworden is met goed bestuur. Gedurende drie begrotingsjaren 3,7 miljard euro besparen is veel. De vraag is of we sneller dan de rest van België, sneller dan Europa, sneller dan de wereld naar een begroting in evenwicht moeten streven. Die vraag wordt hier niet gesteld.

We hebben een goede medestander. Ik heb hier al eens verwezen naar professor De Coster maar die blijkt wereldvreemd te zijn, dus heb ik een andere professor gezocht. Professor De Grauwe is een liberaal. Hij is duidelijk. Volgens hem hebben we nu twee mogelijkheden. Ofwel brengt men nu de begroting in evenwicht en laat men een groot deel van de beloofde en noodzakelijke projecten vallen. Ofwel voert men projecten uit en laat men op de begroting tekorten toe. Zijn voorkeur gaat naar die laatste keuze omdat de overheid in recessieperiodes – ook de Vlaamse, dat zegt hij er expliciet bij – de economie moet ondersteunen, het liefst met interessante projecten. Als dat een tekort oplevert, moet dat dan maar. De Vlaamse Regering kan zich op dit moment en in 2011 een tekort veroorloven. Het gaat er in feite om

dat we moeten durven denken in decennia. We mogen ons niet blind staren op gisteren, vandaag en morgen. We moeten gaan voor de lange termijn. Waar wil Vlaanderen naartoe? De regering schaaft de begroting af met een kaasschaaf en gaat op zoek naar efficiëntiewinsten. Dat is het nieuwe toverwoord. Waar hoeveel en hoe weten we dikwijls niet; dat weet de regering soms niet; maar het zal wel lukken.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Watteeuw, bent u tegen efficiëntiewinsten?

De heer Filip Watteeuw: Ik ben absoluut niet tegen efficiëntiewinsten, maar ik heb er wel twee bedenkingen bij. Het zou betekenen dat de regering-Peeters I helemaal niet efficiënt heeft gewerkt. Het moet voor u vervelend zijn om dat vast te stellen. Twee, men mag daar niet het onmogelijke van verwachten. U moet natuurlijk zoeken naar efficiëntie, maar er zal wel iets meer nodig zijn en u moet weten waar u dat doet. Ik kom daar nog op terug.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik wil mijn fractieleider ondersteunen. Er zijn twee zaken die niet samengaan. In de begroting Welzijn zegt men dat men de efficiëntiewinsten gaat bereiken door meer te informatiseren. Maar tegelijkertijd gaat men 5 percent besparen op de administratie en op nieuwe ICT-projecten. Dat klopt toch niet?!

Efficiëntiewinst is het containerbegrip van deze begroting. Elke begroting heeft wel zo'n begrip waar alles mee gedekt wordt. Volgend jaar en over twee jaar zal blijken dat die efficiëntiewinsten slechts ballonnetjes zijn.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw Vogels, u zult nog merken dat het geen containerbegrip is. Minister Bourgeois heeft daarstraks terecht gezegd dat die efficiëntiewinsten over de hele legislatuur belangrijk zijn en niet alleen voor deze begroting.

En collega Watteeuw, het is heel hoopgevend dat u Voka als baken gebruikt in uw betoog voor Groen!, maar ik kan u verzekeren dat – en dat geldt ook voor de sport – als u wilt winnen, u 'lean and mean' moet zijn, dat u er dus voor moet zorgen dat u scherp staat om zulke prestaties te leveren. Dat is onze bedoeling, ook inzake groene economie en witte economie.

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Zoals gewoonlijk probeert mevrouw Vogels er een karikatuur van te maken. Ik vind het een beetje jammer dat ze er niet bij was toen we de administratie bezocht hebben, twee weken geleden, omdat we daar duidelijk het signaal gekregen hebben dat men ondanks de besparingen verder kan werken aan een aantal ICT-projecten die belangrijk zijn om die winsten te realiseren.

Mevrouw Mieke Vogels: Zoals gewoonlijk maakt de heer Dehaene er een karikatuur van. *(Gelach)*

Ik was altijd in de commissie en dus kan hij niet zeggen dat ik niet in de commissie was toen we dit besproken hebben. Ik heb al een aantal keer een bezoek gebracht aan de administratie, maar tijdens het bezoek waar hij naar verwijst, waren er twee leden aanwezig, de heer Dehaene en mevrouw De Vits, niemand anders. Als ze daar het ei van Columbus inzake ICT gevonden hebben, dan zal ik nog eens naar de administratie gaan om er te horen hoe ze te werk zullen gaan.

De heer Filip Watteeuw: Mijnheer de minister-president, 'lean and mean', dat zal ik zeker onthouden. In elk geval zijn er al een aantal landen, economieën, die 'lean and mean' zijn. Ze gaan resoluut voor een sociaaleconomische en ecologische winst. Ik wil het voorbeeld geven van Zuid-Korea, want dat gaat echt duidelijk voor een 'new deal' met heel zware groene accenten. Het kiest voor een ecokeynesiaanse aanpak van de crisis en ik meen dat we dit voorbeeld moeten volgen.

In de beleidsnota's die we besproken hebben of aan het bespreken zijn, wordt dikwijls verwezen naar de ambitie om van Vlaanderen een duurzame topregio te maken. U pakt zelf

graag uit met bevlogen passages over de noodzakelijke transitie naar een duurzame ontwikkeling. De werkelijkheid is natuurlijk dat, alvast voor de volgende twee jaar, deze ambities voor een stukje worden opgeborgen. Meer zelfs, er worden keuzes gemaakt die daar tegenin gaan. Het is vreemd dat net op het moment dat iedereen de mond vol heeft van de vergroening van de economie, net op het moment dat in Kopenhagen de grote klimaatop plaatsvindt, deze regering snijdt in zaken die daar rechtstreeks naartoe kunnen werken.

Ik kan u daarvan een aantal voorbeelden geven. Over het openbaar vervoer hebben we al uitgebreid gediscussieerd en we zullen dat nog een aantal keer doen. De benchmarkstudie die vorige week werd voorgesteld, toont aan dat de kostendekkingsgraad laag is, zelfs te laag. De studie toonde evenzeer aan dat ook de exploitatiekosten per gereden kilometer van De Lijn vrij laag zijn in vergelijking met andere vervoersmaatschappijen. Dat betekent dat de efficiëntiewinsten, waar men graag naar verwijst, niet zomaar voor het grijpen liggen. Men zal die niet zomaar vinden. Dat zou de collega's van sp.a toch wat ongerust moeten maken, want als de efficiëntiewinsten verre van vanzelfsprekend zijn, hoe zijn de besparingen, 9,5 miljoen euro dit jaar en 39,5 miljoen euro in 2010, dan mogelijk zonder in te boeten op comfort en kwaliteit? Het is maar de vraag of de basismobiliteit behouden zal worden. Het kan bijna niet anders dan dat deze miljoenenbesparing ten koste zal gaan van de dienstverlening en van het personeel.

De voorzitter: De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez: Mijnheer Watteeuw, dit was bijna een uitnodiging. Het regeerakkoord is heel duidelijk en de bevoegde minister heeft al herhaald dat de basismobiliteit niet ter discussie staat. Het is niet omdat iets goed werkt, want de kostendekking is laag, het is goedkoper in Vlaanderen om met de bus te reizen dan in andere landen en de exploitatie gebeurde in het verleden efficiënt, dat we niet kunnen vragen aan de onderneming om efficiënt te blijven werken en om een deel van de inspanningen te doen. In het regeerakkoord staat het engagement om de basismobiliteit en de kwaliteit te behouden. Als u de teksten en de verklaringen van de regering naast elkaar legt, dan begrijp ik uw vraag zelfs niet.

De heer Filip Watteeuw: Mijnheer Crombez, het is inderdaad zo dat de minister een aantal keer gesteld heeft dat niet wordt geraakt aan de basismobiliteit of aan comfort en kwaliteit, maar dat puur er wordt gezocht naar efficiëntiewinsten. Ik geef gewoon aan dat wanneer rekening wordt gehouden met het gegeven dat de exploitatiekosten van De Lijn heel laag zijn in vergelijking met andere vervoersmaatschappijen, er niet zomaar efficiëntiewinsten gevonden zullen worden. Er zullen er zeker te vinden zijn, maar voor dit bedrag? Ik vraag me af of dit zal lukken.

Ik spreek mijn bezorgdheid uit. Ik zeg enkel dat het niet zo vanzelfsprekend is.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Watteeuw, ik begrijp dat u uw bezorgdheden uitdrukt, daar heb ik tot op zekere hoogte begrip voor. Minister Crevits heeft op basis van het regeerakkoord heel duidelijk gezegd waar de efficiëntiewinsten geboekt zullen worden. Er zal niet worden afgebroken wat de laatste jaren is opgebouwd. Ik vind het heel treffend dat Groen! Zuid-Korea als voorbeeld gebruikt voor waar we in Vlaanderen naartoe moeten. *(Applaus bij CD&V en het Vlaams Belang)*

De heer Filip Watteeuw: Mijnheer de minister-president, dat is iets te gemakkelijk. Ik geef het gewoon als een voorbeeld van een land dat wel keuzes durft te maken. U durft geen keuzes te maken.

U wilt 50 miljoen euro besparen op De Lijn in één jaar. Daar komt het op neer. De 9,5 miljoen euro van 2009 moet worden gerealiseerd in 2010 want het jaar is bijna ten einde. En in 2010 moet er al 39,5 miljoen euro bespaard worden. Waar gaat men dat zomaar doen? Efficiëntiewinsten? Ik moet het nog zien.

De heer John Crombez: Mijnheer Watteuw, u moet de dingen in verhouding zien. Het is heel goed dat u tijdens een begrotingsbespreking uw bezorgdheden formuleert. Dat is bijzonder interessant. Wij hebben nooit beweerd dat sommige zaken niet moeilijk zullen zijn. Maar u bent met de Brusselse Regering 46 miljoen euro aan het besparen op mobiliteit, op de MIVB in Brussel. Daar maak ik me bijzonder veel zorgen over. Dat is op een kleiner budget voor mobiliteit dan in Vlaanderen.

De heer Filip Watteuw: Die situatie is inderdaad nog een stuk moeilijker.

Mevrouw Mieke Vogels: Daar zijn pas efficiëntiewinsten mogelijk!

De heer Filip Watteuw: Als we het hebben over goochelen met de miljoenen van De Lijn, geef ik even aan dat De Lijn binnenkort 57 miljoen euro zal uitgeven enkel en alleen om reizigers te tellen. Dat kan ook tellen.

We rijden soms in een verkeerde richting. Deze begroting schrapt verschillende kleine milieuprojecten die snel startklaar zijn, waarbij men de spade meteen in de grond kan steken. Het gaat onder andere over projecten voor bodemsanering, energierenovaties en bescherming tegen geluid. Het zijn projecten die snel milieuwinst en nieuwe jobs opleveren en expertise kweken.

Gelijkaardig is de hervorming van de Vlaamse renovatiepremie. Die had als effect dat bepaalde isolatiewerken tussen de plooien vielen. Er zijn wel andere steunmaatregelen voor, maar die bereiken absoluut niet iedereen. Deze regering schrapt ook enkele kleine energiebesparingsprojecten bij sociale huisvestingsmaatschappijen en zet het proefproject passief wonen in de sociale huisvesting stop.

Ik vraag me af wat de opbrengst is van sommige besparingen. Wat is de zin van besnoeiingen in natuur- en milieueducatie of in projecten van Tandem en van het Steunpunt Lokale Agenda 21? Dat brengt nauwelijks iets op, maar kan basiswerkingen wel onderuit halen. Het zijn nochtans de transitieactoren die volgens het regeerakkoord gesteund moeten worden.

Toekomstgericht werken betekent inzetten op onderwijs, onderzoek en innovatie. Ik zal het debat niet herhalen. De regering zou ervoor moeten zorgen dat er een klimaat ontstaat voor ecologische innovatie. Ik merk dat niet. Tegelijkertijd zwaar besparen in het onderwijs, wat men niet kan ontkennen, is niet gericht op een klimaat van onderzoek en ontwikkeling.

Collega's, willen winnen betekent ook dat we afstand nemen van het verleden. Toch blijft deze regering geld uitgeven aan de economie van het verleden. Neem bijvoorbeeld de kleine luchthavens. Enkele ministers van deze regering vonden het bijzonder leuk om te spotten met de heer Bart Martens, die met het vliegtuig naar Kopenhagen reisde. De heer Martens glimlachte wat zuur en was er duidelijk niet gelukkig mee, maar hij incasseerde. Maar die spottende ministers zetelen wel in een regering die ervoor kiest om de kleine luchthavens in leven te houden. Die luchthavens dienen voornamelijk om privéjets van zakenlui en pleziervliegtuigjes te bedienen, en in mindere mate om vrachtvervoer mogelijk te maken.

Minister-president Kris Peeters: U kunt zo blijven doorgaan. Zoals ik bent u bezorgd over de werkgelegenheid. U focust op de privéjets. Maar in de luchthaven van Deurne werken ongeveer 500 mensen. En dat is nog maar de rechtstreekse tewerkstelling. Die mensen moeten vrezen voor hun job als Groen! het voor het zeggen zou krijgen. Gelukkig is dat niet het geval.

De heer Filip Watteuw: Ik doe geen denigrerende uitspraken over de tewerkstelling.

Minister-president Kris Peeters: Maar wel over de luchthaven!

De heer Filip Watteuw: Toch is het duidelijk dat de kleine luchthavens een sector van het verleden zijn. Uw ministers moeten weten wat ze willen. Men moet niet spotten met de heer Bart Martens als hij met het vliegtuig naar Kopenhagen reist.

Minister-president Kris Peeters: Wat heeft de heer Bart Martens daarmee te maken.

De heer Filip Watteuw: Zo zeggen uw ministers dat het vliegverkeer voor het afleggen van korte afstanden geen goede ecologische keuze is. Wel, dat ze dan consequent zijn en zeggen dat die sector geen toekomst heeft. Het is natuurlijk duidelijk dat dan een reconversie nodig is.

Minister-president Kris Peeters: U verbindt de keuze voor het reizen per vliegtuig of trein met wat de regering moet ondernemen inzake de kleine luchthavens. Die verbinding is erg vreemd en niet aan de orde. Ik hoor verwijzingen naar andere continenten, onder meer naar Zuid-Korea. Daar hebben de regionale luchthavens een toekomst. Wij willen samen met de privésector in de regionale luchthavens investeren, en dat is zeker zo voor de luchthavens van Antwerpen en Oostende.

Mevrouw Mieke Vogels: De minister-president zegt dat hij samen met de privésector wil investeren in de kleine luchthavens. Het probleem is wel dat de privésector niet geïnteresseerd is. In 2003 is afgesproken dat Deurne enkel een luchthaven blijft als ook de privé in de infrastructuur investeert. Na drie, vier jaar trekken en sleuren blijkt dat de privésector daar echt geen brood in ziet. Vandaag verandert de overheid het geweer van schouder en probeert men een LEM-LOM-constructie uit te bouwen. LEM staat voor luchthavenexploitatie maatschappij en LOM voor luchthavenontwikkelingsmaatschappij: containerbegrippen die moeten verbergen dat de belastingbetaler alle risico's voor zich moet nemen en alle infrastructuurkosten zal betalen maar de privépartners achteraf met de kersen zullen gaan lopen.

Bovendien legt u verklaringen af over de belangrijke tewerkstelling aan de luchthaven van Deurne. U verwijst dan naar een studie over de rechtstreekse en onrechtstreekse tewerkstelling. Maar ik stel vast dat u 200 ambtenaren moet betalen om 200 mensen in de privé aan het werk te houden. We moeten toch een beetje serieus blijven. Als u dat geld zou investeren in een toekomstgericht project voor groene economie, dan zou u veel meer tewerkstelling creëren, niet enkel vandaag maar ook morgen en overmorgen. De kleine luchthavens staan haaks op een beleid dat al twintig jaar wordt gevoerd. Dat beleid stimuleert verplaatsingen over een korte afstand via de hst. De overheid en de belastingbetaler hebben daarin massaal geld geïnvesteerd. Die hst-lijnen zijn er nu. Wees dan consequent en investeer in de hst en stop met te investeren in de kleine luchthavens, die verlieslatend zijn.

Minister-president Kris Peeters: Minister Crevits is hiervoor bevoegd. Mevrouw Vogels, u verwijst terecht naar het verleden, maar de splitsing tussen de LEM en de LOM is dat wij de infrastructuur van de luchthaven op ons nemen, wat we ook op vele andere vlakken doen, en de exploitatie overlaten aan de privésector. Dit is een goede manier om dat verder aan te pakken.

Mevrouw Vogels, ik begrijp dat u niet zo inzit met de werkgelegenheid die bijvoorbeeld in de luchthaven van Antwerpen wordt gecreëerd. Maar goed, dat is uw standpunt.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik zit in met de werkgelegenheid in Antwerpen. En ik zou dat anders doen.

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Voor ons is het wel extreem belangrijk dat die verankering van de lokale en regionale luchthavens gebeurt in de LEM en de LOM. Het gaat over 500 rechtstreekse equivalenten tewerkstelling. Ik neem er nota van dat mevrouw Vogels dat blijkbaar niet zo belangrijk vindt. Misschien is het ook wel goed als de Groen!-fractie zich achter de ontwikkeling van bedrijventerreinen zou scharen, want dan krijgen we wel een levensvatbaar geheel. Maar daar staat Groen! ineens weigerachtig tegenover. Als we de regionale luchthavens alle kansen willen geven, dan moeten we dat ook consequent doen en ook instemmen met de ontwikkeling van bedrijventerreinen. Mijnheer de minister-president, we juichen toe dat die verankering wordt gepland.

Er bereikt ons wel verontrustend nieuws over de procedure bij de Raad van State. Hebt u daar zicht op? Mochten daar een schorsing en een vernietiging op volgen, wat betekent dat voor de timing en de haalbaarheid ervan? We hebben eenmaal een uitstel gekregen tot 2013, we zullen dat geen tweede keer krijgen. Hoe wordt er geanticipeerd op een mogelijke schorsing en vernietiging door de Raad van State?

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw De Ridder, er is een verslag van de auditeur, waarin is opgenomen dat de volgorde stedelijke afbakening versus de verdere uitvoering mogelijk niet correct is. De ministers Crevits en Muylers volgen dit van zeer nabij. We doen alles om die timing aan te houden. Als dat niet zou kunnen door een arrest van de Raad van State, zoeken we zo snel mogelijk een oplossing, zodat we heel weinig of zelfs geen tijd verliezen.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de minister-president, als er een bus rijdt die dagelijks zestien passagiers vervoert, zou u die dan afschaffen? Wel, dat is het volume passagiers dat dagelijks in de luchthaven van Kortrijk-Wevelgem komt. Vier professionele vluchten per dag is de gemiddelde score per dag in 2009.

Mijnheer de minister-president, ik ben ook bekommerd om werkgelegenheid en om het vervoer, maar ook om een zekere rationaliteit in ons economische instrumentarium. Als we een luchthaven in West-Vlaanderen willen onderhouden, die met dat volume vier professionele zakenvluchten per dag moet overleven, als we daar miljoenen zouden inpompen, en als we tegelijk bussen met minder dan acht passagiers per rit moeten afschaffen, dan meten we met twee maten en twee gewichten.

Minister-president Kris Peeters: Als de privésector vanuit West-Vlaanderen of vanuit de regio zwaar wil investeren in het vliegveld, dan hebt u daar toch ook geen probleem mee. We hebben altijd gezegd dat, wanneer de privésector de LEM op zich neemt en geld wil steken in de exploitatie van de luchthaven, wij als overheid met de LOM de infrastructuur zullen plannen. Beide moeten worden gerealiseerd, want als er geen interesse is vanuit de privésector om het te exploiteren, dan heeft een LOM geen zin. Dat is de lijn die nog altijd wordt gevolgd.

De heer Filip Watteuw: Daarmee is het duidelijk. Als iemand er geld wil instoppen, dan is het voldoende. Dan zijn opeens alle betogen over duurzaamheid en ecologie vergeten. Als het gaat over de omschakeling van de economie van het verleden naar de toekomstgerichtheid, dan wil ik even herinneren aan Opel. Ook wij ondersteunen de inspanningen voor Opel heel duidelijk. De tewerkstelling is er heel belangrijk, maar dan wel graag in een toekomstgericht project, en niet om zomaar SUV's te produceren.

Bovendien moeten we de vraag stellen waarom we niet hetzelfde bedrag aan waarborgen geven aan ecologische toprunners, aan KMO's die moeilijk aan financiering geraken en pioniers op het gebied van hernieuwbare energie. Op dat vlak kunnen nog meer inspanningen worden gedaan.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Watteuw, wanneer u bezorgd bent over de werkgelegenheid, moet u dat ook doortrekken. Wanneer er in Antwerpen 2500 mensen werken, dan kan de stap naar elektrische en hydride wagens maar worden gezet wanneer die periode na 2012 kan worden overbrugd. U bent ertegen dat tijdens die overbruggingsperiode terreinwagens of andere wagens zouden worden geproduceerd. Het is niet mogelijk om vanaf januari in Antwerpen elektrische wagens te produceren met 2500 mensen in een fabriek van die omvang. Dat gaat niet. Dat hebt u blijkbaar nog altijd niet begrepen. Ofwel bekijkt u dat helemaal anders. U moet dan wel zeggen wat u in tussentijd zult doen met die 2500 mensen.

De heer Filip Watteuw: Mijnheer de minister-president, als het over Opel gaat, willen wij dat dit kan worden ingebed in een toekomstgericht, ecologisch verantwoord en duurzaam

project. Die tussenperiode is niet essentieel. Essentieel is wat in de toekomst in die vestiging wordt geproduceerd.

Minister-president Kris Peeters: Dan bent u toch akkoord dat daar in de tussenperiode SUV's worden geproduceerd indien dat zou lukken?

De heer Filip Watteuw: Het zou nog beter zijn om alternatieven te zoeken. Ik begrijp dat er inspanningen moeten worden geleverd en dat men u niet alles geeft wat u vraagt.

Er worden niet alleen te weinig ecologische keuzes gemaakt maar ook te weinig sociale keuzes. In deze begroting vind ik het warme Vlaanderen niet volledig terug. Het beruchte mattheuseffect loert steeds om de hoek. Deze begroting kan ons niet altijd geruststellen ondanks de lovende woorden van de heer Vanvelthoven. Dat heeft onder meer te maken met het feit dat een aantal beloftes over sociale correcties van de vorige regering niet werden ingelost. Zo is er van een verhoging van de huursubsidies die ooit werd beloofd tijdens de vorige regeerperiode nooit iets in huis gekomen. Dat geld wordt nu voor een deel opgesoupeerd om de extra uitgaven te betalen voor de renovatiepremie.

Die premie komt niet altijd ten goede van de mensen met een lager inkomen. Ik denk dat de regering dit nu ook beseft aangezien ze beperkingen oplegt voor luxe-uitgaven.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Mijnheer Watteuw, enerzijds zegt u dat de premie niet tegemoetkomt aan de laagste inkomens. Anderzijds hekelt u het feit dat de luxe-uitgaven niet meer worden vergoed.

De heer Filip Watteuw: U hebt me verkeerd begrepen of ik heb me slecht uitgedrukt. Het feit dat de luxe-uitgaven worden geschrapt, is voor ons geen probleem. Het geld moet gaan naar wie het echt nodig heeft. De regering geeft nu zelf toe dat het systeem van de oorspronkelijke renovatiepremie niet echt goed was opgezet. Het is een verbetering, alleen is het jammer dat een aantal isolatiewerken eruit zijn gevallen.

Minister Ingrid Lieten: Die isolatiewerken worden wel gefinancierd via de energiepremie. Wij hebben aangekondigd dat we die twee zaken gaan samenvoegen. Ik mag besluiten dat we daar op dezelfde lijn zitten.

De heer Filip Watteuw: Wat isolatie betreft, heb ik gezegd dat de andere mogelijkheden niet altijd iedereen bereiken.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Mijnheer Watteuw, ik heb de indruk dat heel Vlaanderen vindt dat de renovatiepremie niet is verbeterd. U zegt van wel. Kunt u me vertellen waarin die premie volgens u is verbeterd? Ik stel vast dat mensen die een tweede toilet nodig hebben, die sinds de hervorming niet meer krijgen. Ik noem dat absoluut geen luxe-producten.

De heer Filip Watteuw: Het is heel eenvoudig, mijnheer Reekmans. Er zijn in Vlaanderen nog heel wat mensen die in woningen leven die absoluut ondermaats zijn. In die zin moet er eerst worden geïnvesteerd voor die mensen. Zo kan er gerust nog een tandje bij worden gestoken op het vlak van sociale huisvesting. Pas dan volgen de investeringen voor mensen die eigenlijk op zich een voldoende inkomen hebben.

Niet voldoende investeren in de kinderopvang of in onderwijskansen voor iedereen, is desinvesteren in de toekomst. Wie dan zeker niet winnen, zijn degenen die sociaal het zwakst staan. Inzake de kinderopvang halen we de Barcelonanorm maar net. Omdat het aantal kinderen toeneemt en er nood is aan een specifiek beleid voor de steden, zal er meer nodig zijn. Er zal in ieder geval een beleid nodig zijn dat de middelen ook effectief gebruikt. In het verleden was dat niet altijd het geval.

Ook in het energiebeleid zien we dat effect. Het fonds voor rationeel gebruik van energie, dat sociaal zwakkeren aan een goedkope lening moest helpen om energiebesparingsuitgaven mogelijk te maken, is tot nu toe grotendeels een mislukking gebleken. Ook daarop verwachten we in de toekomst nog een antwoord. Als we willen winnen, moeten we ook de sociaal zwaksten meenemen. Ook zij moeten winnen.

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Mijnheer Watteeuw, u zegt dat we de Barcelonanorm maar net halen. Ik raad u aan het laatste rapport van Kind en Gezin te lezen. Daarin staat duidelijk dat we 39 percent halen. De Barcelonanorm is 33 percent. We halen die norm dus wel degelijk in heel Vlaanderen.

De heer Filip Watteeuw: U zult me niet tegenspreken als ik zeg dat de uitdagingen op het vlak van kinderopvang in de toekomst zeer groot zijn. Wat ik momenteel zie, is dat er in een aantal steden wel degelijk een groot tekort is. Daar moet zwaar geïnvesteerd worden.

Minister Jo Vandeurzen: Ik kan ook niet goed volgen. Als er één domein is waar er volgend jaar in een uitbreidingsbeleid voorzien is, samen met dat voor personen met een handicap, is het wel in de kinderopvang. Nog afgezien van het budget dat daarvoor beschikbaar is, is er op het vlak van het inkomensgerelateerd maken van de opvang in de zelfstandigensector ook nog een aanzienlijk budget beschikbaar. Daarover zullen we ook nog actie voeren.

Wat natuurlijk juist is, is dat er plaatsen in Vlaanderen zijn waar er een grotere behoefte is op het vlak van regionale spreiding. Maar ook daarmee wordt rekening gehouden bij de manier waarop het spreidings- of het uitbreidingsplan geïmplementeerd zal worden. Ik begrijp de opmerking dan ook niet zo goed.

Mevrouw Mieke Vogels: We halen de Barcelonanorm dankzij de zelfstandige kinderopvang en niet door de subsidies. Gelukkig hebben we een ontwikkelde zelfstandige kinderopvang. Mijnheer de minister, u hebt het over het uitbreidingsbeleid in de kinderopvang. Dit is een mooi bewijs dat men met cijfers alles kan bewijzen. We hebben de presentatie van de begroting gekregen met de begrotingscontrole 3 van 2009 en dan de begrotingsopmaak 2010. Als men de twee cijfers daarin vergelijkt, dan klopt het. Dan zult u volgend jaar meer uitgeven voor kinderopvang. Als u echter de initiële begrotingscijfers van 2009 zou vergelijken met die van 2010, dan is die verhoging veel lager. Want wat is er gebeurd? De geplande uitgaven voor de inkomensgebonden kinderopvang zijn er niet gekomen. Ik denk dat meer dan 8 miljoen euro van het budget Kinderopvang naar Personen met een Handicap, waar er een tekort was, is gevloeid.

Met cijfers kan men alles bewijzen. In vergelijking met begrotingscontrole 3 is er een stijging, ten aanzien van de begrotingsopmaak 2009, niet omdat een aantal zaken voor de meest kwetsbare groep vorig jaar niet gerealiseerd zijn.

Minister Jo Vandeurzen: Dat is niet helemaal correct. Wat is er gebeurd? Er was een bedrag begroot voor het inkomensgerelateerd maken van de bestaande plaatsen, dus niet voor de uitbreiding. Op het einde van het jaar is gebleken dat het bedrag niet volledig werd benut. We hebben dan eenmalig gezorgd voor een overdracht naar het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) om te zorgen voor een versnelde uitbetaling van de bestaande facturen, conform het advies van het Rekenhof.

Voor 2010 hebben we een bijna masochistische maatregel genomen door het budget voor het inkomensgerelateerd maken van de zelfstandige sector zo groot te maken: in 2009 geven we 12 miljoen euro uit, in 2010 voorzien we in een bedrag van 30 miljoen euro. Het gaat om het inkomensgerelateerd maken van bestaande plaatsen. In de begroting werd die maatregel gehandhaafd. Het bedrag blijft beschikbaar. Conform de afspraken in het regeerakkoord zullen we daarenboven nog een sensibilisatieactie ondernemen. Het bedrag van 10 miljoen euro is exclusief voor inkomensgerelateerde plaatsen in de kinderopvang in de gesubsidieerde

sector en diensten. Het gaat om een pure netto uitbreiding. Het bedrag dat in 2009 was uitgetrokken en dat we in 2010 behouden, is 30 miljoen euro, terwijl we er op jaarbasis in 2009 maar 12 miljoen euro van hebben gebruikt. Dat is er voor het inkomensgerelateerd maken van de plaatsen in de zelfstandige sector, niet voor de uitbreiding. We zullen opnieuw inspanningen doen op dat vlak. We hebben een heel ruim budget, waar heel wat rek op zit om een bijkomende capaciteit inkomensgerelateerd te maken.

Mevrouw Mieke Vogels: Vorig jaar was in 40,2 miljoen voorzien om 50 percent van de zelfstandigekinderopvangplaatsen inkomensgerelateerd en dus betaalbaar te maken. Daar is slechts 11 miljoen van uitgegeven voor een aantal maanden en er is een deel teruggevloeid naar de algemene pot. Volgend jaar zal dat op 12 maanden moeten worden berekend, maar u zult met dat bedrag absoluut niet de doelstelling halen die vorig jaar gesteld werd, namelijk 50 percent van alle plaatsen in de zelfstandige kinderopvang betaalbaar maken, ook voor de mensen met lage inkomens. Daar heb ik een probleem mee.

Minister Jo Vandeurzen: 7250 plaatsen zijn eind 2009 inkomensgerelateerd. We hebben een budget om te gaan naar bijna 15.000 plaatsen. We zitten in een jaar waarin we een kaderdecreet Kinderopvang moeten bespreken en, naar ik hoop, tot een goed einde brengen. We moeten heel het systeem evalueren op zijn efficiëntie en doelstellingen. We begroten een ruim bedrag om op het spoor van het inkomensgerelateerd maken van de kinderopvang voort te gaan. Dat beantwoordt perfect aan de ambities. Dat heeft zelfs met het uitbreidingsbeleid stricto sensu niets te maken. Die 10 miljoen gaan puur naar uitbreiding. Ik begrijp de kritiek niet goed als zouden we geen inspanningen doen om het aantal plaatsen uit te breiden. Dat is toch pertinent aan de orde. Bovendien, doordat we die 10 miljoen richten naar een sector waar de inkomensgerelateerdheid een feit is, beantwoorden we daar nog eens aan de ambitie die daarover in het regeerakkoord wordt naar voren geschoven. Ik vind de idee dat we niet doorgaan op dat spoor, geen aanmoediging organiseren en geen ruime budgettaire marges nemen om dat te organiseren, niet correct.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Mijnheer de minister, u weet dat we in de commissie de opmerking hebben gemaakt dat de inkomensgerelateerdheid een moeilijk verhaal is. Een van de redenen daarvan is de zeer zware administratieve rompslomp die de mensen ervaren. Ze krijgen met moeite detailberekeningen van Kind en Gezin. Die detailberekeningen zijn natuurlijk essentieel om het project te kunnen doen slagen. Als we daar veel willen op inzetten, moeten we er in eerste instantie voor zorgen dat het een goed systeem is waarbij de mensen vrij gemakkelijk kunnen instappen en voornamelijk heel snel de financiën kunnen krijgen waar ze recht op hebben. Dat is een van de zware problemen.

Minister Jo Vandeurzen: Ik ben het met mevrouw Van der Borght eens: we moeten een aantal fundamentele handicaps wegwerken wil dat systeem optimaal functioneren. Dat is een van de redenen waarom dat moet worden meegenomen in het debat over het kaderdecreet Kinderopvang. Als men er niet in slaagt om de zaken administratief te vereenvoudigen – en dat geldt voor meerdere vormen van kinderopvang – dan zijn een aantal doelstellingen zeer moeilijk haalbaar voor de betrokkenen. Ik heb hen ontvangen en ik kan me heel goed inleven in de problemen waarmee ze kampen. We moeten echter aanvaarden die je dat maar kunt oplossen met een debat ten gronde over het geheel van de kinderopvang, over het globale vergunningenbeleid dat we moeten organiseren, waarbij we iedereen met dezelfde administratieve ondersteuning moeten kunnen voorthelpen. We moeten niet de enen zo helpen, omdat dat historisch zo is gegroeid, en de anderen op een andere manier. Daar zijn we het helemaal over eens. We moeten dat op een globaal platform brengen en voor iedereen op dezelfde manier. Dat zal een van de achterliggende debatten zijn bij het kaderdecreet Kinderopvang.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght, deze discussie zal nog worden voortgezet naar aanleiding van de bespreking van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

Mevrouw Vera Van der Borgh: De minister heeft daarnet een belangrijke uitspraak gedaan. Mijnheer de minister, moet ik afleiden uit wat u hebt gezegd dat we gaan naar een eenvormig systeem, waarbij er geen zelfstandigen meer zullen zijn? U zegt dat we naar een systeem moeten gaan waarbij we iedereen op eenzelfde manier moeten benaderen. Daar leid ik bijna uit af dat er geen zelfstandigen meer zullen zijn.

Minister Jo Vandeurzen: Maar neen, dat heb ik helemaal niet gezegd. Ik heb alleen gezegd dat ik niet goed zie hoe je een globale organisatorische aanpak kunt voorstaan als je niet dezelfde administratieve ondersteuning kunt geven aan iedereen. Het kan niet zijn dat in de ene soort opvang de verplichtingen van de ouders ten aanzien van het geven van informatie om berekeningen te maken zo is, en op een andere plaats weer anders. Dat moeten we op één lijn brengen.

Als u zegt dat dit een van de redenen is van de weerstanden tegen bepaalde vormen, dan ben ik het daar ten gronde mee eens. Er zijn veel te veel administratieve complicaties. We moeten die op een centraal niveau kunnen aanpakken, en niet op een andere manier in de diverse types van kinderopvang.

De heer Filip Watteeuw: Wij willen een vergroening van Vlaanderen in Actie. Dat betekent: nog meer inzetten op groene industrie en hernieuwbare energie. Investeren in groene technologie zal beslissend zijn voor de concurrentiekracht van de Vlaamse bedrijven. Ik denk dat de ecotechnologieën de plaats zullen innemen die de ICT enkele jaren geleden innam. Uiteindelijk gaat het over banen, en wat ons betreft liefst groene banen. Dat is een prioriteit voor ieder van ons in dit parlement. We mogen ons dan ook niet verliezen in allerlei spelletjes daarover, ook niet in allerlei communautaire spelletjes. Ik verwijs dan naar het conflict dat er is geweest. Ook Groen! wil een regionaal arbeidsmarktbeleid, maar we moeten af van de verrottingsstrategie van de raspoetin van de Vlaamse politiek, Bart Maddens.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer Watteeuw, u moet de juiste vergelijking maken. Veronderstel dat we helemaal niets hadden gedaan: geen verrottingsstrategie en alles laten passeren. Was dat het correct inzetten van middelen geweest voor de tewerkstellingsnoden die we in Vlaanderen hebben?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik sluit me aan bij wat de heer Van Dijck zegt. We zien dat een aantal groepen op de arbeidsmarkt in Vlaanderen vrij eenvoudig of eenvoudiger dan andere groepen aan werk geraken. Als we die mensen steunen, dan zijn we bezig met een verkeerd beleid. Het debat ging dus niet over een communautaire kwestie, maar over een inhoudelijke, en alleen daarover.

De heer Filip Watteeuw: Mijnheer de voorzitter, we zijn blij verrast dat er toch een akkoord werd bereikt. We kunnen zo ook de minister-president feliciteren, omdat hij eindelijk laat zien dat hij de regering Peeters II leidt, en niet de regering De Wever I. (*Opmerkingen*)

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Ik ben speciaal voor de heer Watteeuw naar hier gekomen, omdat ik deze ochtend bij mijn ochtendkoffie in De Tijd las dat Groen! een plan heeft om 4 miljard euro te besparen. Over het tweede deel, die 100.000 banen tegen 2020, heb ik eigenlijk ook niet veel gehoord.

Mijnheer Watteeuw, u had het over 4 miljard euro in wat u de niet-groene uitgaven noemt. U hebt daar een plan voor. Waar zit die 4 miljard euro? Ik heb ze deze ochtend niet gehoord bij Open Vld. Ik heb ze zeker niet gehoord bij LDD. Of heb ik dat verkeerd gelezen? Dat was althans de krantenkop. Ik heb het nog eens gevraagd aan mevrouw Werbrouck. Waar gaat u die 4 miljard euro zoeken?

De heer Filip Watteew: Mijnheer Van Rompuy, u hebt het correct gelezen. Wij hebben aan de journalist van De Tijd gezegd dat de 4 miljard euro waarin is voorzien voor de missing links, opnieuw moet worden bekeken. Ik kan alleen maar zeggen wat ik heb gezegd. Dat zijn niet allemaal reguliere uitgaven. Ik baseer me op een document van de SERV. Ongeveer 1,2 miljard euro daarvan zijn reguliere uitgaven. De rest zou worden gemobiliseerd via pps-constructies. Ik heb alleen gezegd dat we bij die 4 miljard euro die de overheid wil uitgeven aan de missing links, eens moeten bekijken of we wat regulier is, kunnen of moeten heroriënteren. Misschien kunnen we een deel van die middelen mobiliseren voor andere projecten. Dat is het enige dat ik heb gezegd.

Ik heb zeker niet gesproken over een besparing van 4 miljard euro. Ik weet ook wel dat dit niet zo gemakkelijk is.

Minister-president Kris Peeters: Dank u, mijnheer Watteew, voor deze verduidelijking. De journalisten zullen waarschijnlijk uw voorstel foutief hebben weergegeven in de krant. Ik wil toch nog eens benadrukken dat alle landen zeggen dat de overheid in crisistijden maximaal moet investeren om de werkgelegenheid te garanderen. Zij moet dan de infrastructuurwerken versneld uitvoeren. Dat was al zo met de vorige Vlaamse Regering. Wij hadden toen het relanceplan. Wij gaan daar nu onverkort mee door. Buiten het feit dat die 4 miljard euro geen 4 miljard euro is, mijnheer Watteew, begrijp ik het dan goed dat u zegt dat wij alles opnieuw on hold moeten zetten en dat wij moeten onderzoeken hoe we dat moeten aanpakken? Dat heeft dan weer een bijkomend negatief effect op de werkgelegenheid. Ook hier zien we dat Groen! de werkgelegenheid niet of onvoldoende belangrijk vindt.

De heer Filip Watteew: Mijnheer de minister-president, natuurlijk moeten er absoluut infrastructuurwerken gebeuren. Maar u zult wel begrijpen dat een aantal van die infrastructuurprojecten niet echt groene projecten zijn, die wij dan ook niet kunnen ondersteunen.

Voorzitter, wij willen winnen, zoals Voka het wil, maar dan wel door te investeren in hernieuwbare energie, in modal shift, in het herstel van rivieren en bossen. Winnen vanuit durf, visie en vertrouwen. Wij zullen deze begroting dan ook niet ondersteunen.

Minister-president Kris Peeters: Wij gaan donderdag het debat voeren over winnen wat leefmilieu betreft. Met alle respect, ik hoop dat we het hier eens gaan bekijken hoe we dat waterzuiveringstation in Brussel zullen aanpakken. Ik wil het debat nu nog niet voeren maar alstublieft, als er zoveel investeringen zijn gebeurd...

De heer Filip Watteew: Mijnheer de minister-president, ik ben absoluut niet bang voor dat debat.

De voorzitter: Daarmee zijn alle fractieleiders aan bod gekomen.

Minister Pascal Smet: Mijnheer de voorzitter, met Groen! in de Brusselse regering: dode vissen in Vlaanderen.

De voorzitter: We gaan over tot de bespreking van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Vera Jans: Geachte leden van de regering, beste voorzitter, collega's, iedereen kent intussen de huidige budgettaire situatie. We kennen allemaal de vaste besparingsmaatregelen die binnen elk beleidsdomein moeten genomen worden om in 2011 het evenwicht te bereiken.

Cruciaal in deze bespreking is dat de Vlaamse Regering maximaal wil inzetten op een aantal specifieke beleidsdomeinen, ook al zijn de middelen schaars. Er wordt expliciet gekozen voor een sociaal beleid en het ontzien van de zwakkeren in onze samenleving. Daarom worden de sectoren waaraan de regering beleidsimpulsen wil geven, zoals kinderopvang, personen met

een handicap maar ook jongerenwelzijn en thuiszorg, vrijgesteld van die rigoureuze besparingsmaatregelen. De werkgelegenheid en het aanbod worden er gevrijwaard. Integendeel, er wordt duidelijk extra geïnvesteerd: 10 miljoen euro voor extra plaatsen in de kinderopvang en 22,5 miljoen euro voor extra plaatsen voor personen met een handicap.

Ondanks de besparing van 46 miljoen euro binnen dit beleidsdomein in 2010, stijgt het totale budget van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Deze stijging bedraagt 4,6 percent, daar waar het totale budget binnen de algemene begroting afneemt met 1,1 percent. Deze stijging bevindt zich bij het Vlaams Agentschap Personen met een Handicap, bij de dotatie voor Kind en Gezin, maar ook bij het budget voor jongerenwelzijn, bij de dotatie aan het fonds voor onze zorgverzekering en bij de gezins- en thuiszorg.

De grootste stijging van de budgetten is te noteren bij het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA). Vanaf 2010 wordt daar de machtiging voor de klassieke procedure met 23 miljoen euro opgetrokken en wordt het budget voor de alternatieve financiering fors verhoogd.

De uitbreiding van de buffer van het VIPA naar een aantal sectoren, waaronder de kinderopvang en de bijzondere jeugdzorg, is zo mogelijk nog belangrijker. Elke initiatiefnemer die nu iets bouwt, heeft de zekerheid dat er geld voor de werking van zijn voorzieningen zal zijn. Dat bewijst dat de Vlaamse Regering op dit vlak een langetermijnvisie heeft. Zelfs en vooral in tijden van crisis wil de Vlaamse Regering een gerichte investeringspolitiek voeren. Het is de bedoeling alle geplande investeringen in, onder meer, de zorginfrastructuur uit te voeren. Binnen het brede welzijns- en gezondheidsbeleid wordt heel concreet naar een efficiëntieverhoging gestreefd. De vraag is hoe we met minder meer kunnen doen.

Traditioneel wordt binnen deze sectoren veel met projecten gewerkt. Projecten zijn vaak vernieuwend en kunnen het begin van een heel degelijke werking vormen.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Mevrouw Jans, u hebt net verklaard dat de budgetten voor de alternatieven fors worden uitgebreid. Weet u hoeveel vandaag reeds op een toekenning van financiële ondersteuning wachten? Kunt u me zeggen of al diegenen die er de komende jaren nog zullen bijkomen, met dit budget kunnen worden bediend? Zullen we hun voorzieningen kunnen financieren?

Mevrouw Vera Jans: De budgetten voor de alternatieve financiering worden tot meer dan 63 miljoen euro verhoogd. Dat is een stijging met meer dan 28 miljoen euro. Of iedereen daarmee onmiddellijk kan worden geholpen, is afhankelijk van het beleid dat zal worden gevoerd. In deze tijden van budgettaire krapte lijkt het me moeilijker een grotere stijging door te voeren.

We werken ook aan een efficiëntieverhoging door de projecten als middelen te bewaken. Projecten zijn vernieuwend en vormen soms het begin van een degelijke werking. We zullen echter kritisch moeten zijn. De huidige budgettaire krapte biedt ons hiertoe de gelegenheid. Projecten zullen niet zo maar automatisch worden verlengd. Nieuwe projecten zullen zeer kritisch worden bekeken. Ook dit mes snijdt evenwel langs twee kanten. Indien een bepaald project al gedurende jaren met onzekere middelen een duidelijke meerwaarde biedt, moeten we dit durven verankeren. Mijn fractie steunt alvast de duidelijke, kritische kijk op bestaande en nieuwe projecten. We gaan ervan uit dat de evaluatie een nuttige oefening zal zijn.

CD&V heeft met betrekking tot het welzijnsbeleid steeds duidelijke doelstellingen verwoord. Onzes inziens legt de begroting 2010 duidelijke accenten. Ondanks alle besparingen, wordt gericht geïnvesteerd. Het is telkens de bedoeling zorg te bieden waar die het meest nodig is. We willen een antwoord bieden op de vragen van de groepen in onze samenleving die op onze overheid moeten kunnen rekenen.

Een essentieel onderdeel van het nieuwe beleid dat we in 2010 zullen voeren, is de aanpak van de uitdagingen in de gehandicaptenzorg. De recentste cijfers met betrekking tot de wachtlijsten zijn me bekend. Ik stel vast dat de wachtlijsten bijzonder snel groeien en blijven groeien. We kunnen niet op alle vragen ingaan. Alles wat we doen, elke investering en elke uitgave, zijn gericht op een evolutie in de richting van een meer vraaggestuurde zorg. Mensen met een handicap blijven een prioriteit in deze begroting en voor deze regering. Dat blijkt niet enkel uit de cijfers, dat blijkt tevens uit duidelijke passages in de beleidsnota, die hier binnenkort ook zal worden besproken.

In de derde begrotingscontrole zijn de middelen voor het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap fors gestegen. De begroting 2010 vertoont op haar beurt een stijging met meer 31,8 miljoen euro. Een cruciaal onderdeel hiervan is de inzet van 22,5 miljoen euro voor bijkomende plaatsen in de voorzieningen en voor zorgvernieuwing. Er zijn bijkomende persoonlijke-assistentiebudgetten. We experimenteren met persoonsgebonden budgetten.

De kinderopvang vormt eveneens een essentieel onderdeel van het beleid. De heer Dehaene zal hier straks dieper op ingaan.

Ik wil afsluiten met een woordje over de vrijwilligers en de mantelzorgers in Vlaanderen. In onze gezondheids- en welzijnssector zetten meer dan 200.000 mensen zich belangeloos in. Ze leveren stuk voor stuk goed werk. Dit werk wordt niet door de overheid gesubsidieerd. Dit zou trouwens niet betaalbaar zijn. De minister heeft deze vrijwilligers de ruggengraat van de zorg genoemd. Hun meerwaarde valt niet in geld uit te drukken, maar een betere ondersteuning kan wel in geld worden uitgedrukt. Mijn fractie zal dit dan ook nauwlettend blijven opvolgen. De volgende begrotingscontrole zal misschien geen verhoging van de budgetten inhouden, maar we hopen wel dat dit in de loop van de komende jaren een feit zal worden.

Mijnheer de minister, u hebt de ambitie om van Vlaanderen een topregio te maken op het vlak van gezondheidszorg en welzijn. Er wachten veel uitdagingen. De regering heeft duidelijke keuzes gemaakt en de CD&V-fractie is van mening dat dit budget, niettegenstaande de moeilijke operatie waar de Vlaamse overheid voor staat, getuigt van een zeer expliciet engagement voor een sociaal beleid in Vlaanderen en staat alvast achter deze keuzes. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, zoals iedereen weet, staat deze begroting inderdaad in het teken van besparingen en ook het beleidsdomein Welzijn is daar niet aan ontsnapt. Toegegeven, ondanks de besparingen zijn er nog middelen gevonden voor de uitbreiding van capaciteit in de sector voor personen met een handicap en in de kinderopvang.

Maar toch blijven we bij de ongewijzigde vaststelling dat in beide sectoren de vraag groot is en het aanbod onvoldoende blijft. Er staan meer dan 10.000 mensen op de wachtlijst in de gehandicaptensector. Een ouder op tien vindt geen kinderopvang. In de begroting is een miljoen euro ingeschreven voor nieuwe plaatsen in de bijzondere jeugdzorg. Naar onze mening is dit onvoldoende. U weet dat er ook hier enorme wachtlijsten zijn. In Antwerpen moet men drie maanden wachten voor een afspraak met het comité voor bijzondere jeugdzorg, dan vier maanden voor een indicatiestelling en dan nog eens negen tot twaalf maanden voor men ambulante begeleiding kan krijgen.

De voorzitter: Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: Mevrouw Van der Borght, het is juist dat er nog heel veel noden zijn, maar Open Vld pleit regelmatig voor minder belastingen. Het is natuurlijk ook nodig dat men belastinggeld heeft om precies een recht op zorg te kunnen garanderen.

Mevrouw Vera Van der Borght: Dat lijkt me evident. Ik weet niet wat u bedoelt.

Mevrouw Mia De Vits: Open Vld pleit regelmatig voor minder belastingen. Men heeft belastinggeld nodig.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Men moet belastinggeld juist besteden.

De heer Tom Dehaene: Mevrouw Van der Borgh, voor de duidelijkheid wil ik u vragen om, telkens wanneer u zegt dat er meer geld moet gaan naar welzijn – wat wij uiteraard kunnen toejuichen – ook zegt waar u het geld gaat weghalen. Extra belastingen zijn niet mogelijk. Als u zegt dat er meer geld moet zijn voor de gehandicaptensector, voor kinderopvang en de bijzondere jeugdzorg, dan hoor ik graag waar u dat geld gaat halen.

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Ik wil even reageren op mevrouw De Vits. Het is een kwestie van de juiste keuzes te maken. Ik hoef mevrouw Van der Borgh niet in bescherming te nemen, maar als uw belastingen dienen om een aantal maatschappelijke taken te vervullen, dan moet men de juiste keuzes kunnen maken. De verschillende partijen maken duidelijk niet dezelfde keuzes.

Mevrouw Mia De Vits: Kunt u zeggen waar verkeerde keuzes worden gemaakt?

Mevrouw Patricia De Waele: Onder andere voor lege bussen van De Lijn.

De voorzitter: De discussie gaat wel over Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Dadelijk beginnen we weer over die lege bussen. Trouwens, mevrouw De Ridder is er niet.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Ik heb het voorbeeld van Antwerpen gegeven. Ik denk niet dat het nodig is om een tekening te maken bij de drama's die zich kunnen afspelen en die zich inmiddels ook effectief hebben afgespeeld. Inzetten op bijzondere jeugdzorg kan heel veel persoonlijk leed van ouders, van kinderen en van de maatschappij voorkomen. Vroegtijdig ingrijpen wanneer het grondig fout gaat bij de opvoeding of in problematische opvoedingssituaties, impliceert immers dat men jongeren opnieuw toekomstperspectieven geeft en dat zij, als de volwassenen van morgen, evenwichtige mensen worden die hun geluk kunnen vinden in deze maatschappij.

Minister Jo Vandeurzen: Ik ben het daar helemaal mee eens, maar dat houdt natuurlijk de keuze in om opvoedingsondersteuning ook de nodige ruimte te geven. Ik heb in de commissie Welzijn al een aantal kritische vragen gehoord over opvoedingsondersteuning en het decreet ter zake. We gaan dat evalueren. Het is een pertinente vraag of alles wel gebeurd is zoals het geambieerd was. Maar als we uw filosofie, die ik voor 100 percent ondersteun, willen waarmaken, moeten we middelen durven laten gaan naar de opvoedingsondersteuning en de gezinssituaties waar de eerste positieve ondersteuning moet kunnen worden gegeven.

Mevrouw Vera Van der Borgh: De discussie ging toen over de waarde en de vraag naar evaluatie van de opvoedingswinkels.

Wat de creatie van bijkomende plaatsen in de kinderopvang betreft, stellen we vast dat alle middelen worden ingezet op de creatie van bijkomende middelen in de gesubsidieerde kinderopvang. Nergens zijn er echter middelen ingeschreven voor bijkomende plaatsen in de zelfstandige kinderopvang. Nochtans werden in de periode 2004-2008 in de dagopvang 13.444 plaatsen gecreëerd, waarvan maar liefst 11.230 in de zelfstandige kinderopvang. Ook van een ondersteuningsstructuur voor de zelfstandige kinderopvangsector kwam dit jaar niets in huis. Ik hoop, mijnheer de minister, dat u woord kunt houden en dat u deze structuur zult realiseren in het voorjaar van 2010, zoals u hebt gesteld in antwoord op mijn schriftelijke vraag daarover.

Voorts focust u vooral op het inkomensgerelateerd maken van bijdragen. We stellen echter vast dat het systeem van de inkomensgerelateerde bijdragen in de kinderopvang medio 2009 is stilgevallen en dat het inderdaad toe is aan evaluatie. Als het van Open Vld afhangt, moeten we ons vooral ten gronde bezinnen over de vraag of het nog zinvol is voorzieningen

te subsidiëren en of het niet wenselijker en efficiënter is ouders rechtstreeks te financieren of hen een trekkingsrecht toe te kennen.

Collega's, een uitdaging voor alle bestuursniveaus in dit land en voor de maatschappij op zich is de vergrijzing. We hebben in de ouderensector een programmatie van hoeveel plaatsen er zouden moeten zijn, gelet op het bevolkingsaantal. In het begrotingsdocument heeft men die programmatiecijfers voor ons nog eens afgezet tegen het bestaande aanbod, en daaruit blijkt dat vooral in de thuiszorg belangrijke achterstanden blijven bestaan. Ik heb nergens gelezen welke incentives u zult invoeren om daar beterschap in te brengen, mijnheer de minister. Het zijn nochtans stuk voor stuk voorzieningen die nodig zijn indien we ouderen met een zekere zorgbehoefte zo lang mogelijk in hun thuismilieu willen laten vertoeven.

Dan kom ik vervolgens tot de wachtlijsten. We hebben de afgelopen vijf jaar geïnvesteerd in bijkomende plaatsen in onder meer de gehandicaptensector, de kinderopvang en de bijzondere jeugdzorg, maar we moeten vaststellen dat de gevolgde weg amper een druppel op een hete plaat heeft opgeleverd. We geven meer van hetzelfde. Mevrouw Dillen heeft deze morgen expliciet naar meer middelen gevraagd. Wij vragen om in deze legislatuur ernstig te overwegen om het roer radicaal om te gooien.

En hier komen we op de essentie, mijnheer Dehaene: het roer moet worden omgegooid. We moeten afstappen van de sinds lang bewandelde paden die de problemen niet structureel oplossen, en moeten voluit inzetten op een vraaggestuurd beleid. De focus moet liggen op persoonsgebonden financiering in plaats van grote subsidiestromen naar de voorzieningen.

De heer Tom Dehaene: Mevrouw Van der Borght, u vraagt dat we andere paden gaan bewandelen. U zegt dat op een moment dat u over de ouderensector spreekt. Ik raad u aan om het Woonzorgdecreet er nog eens op na te lezen. Daarin hebben we inderdaad de paden voor de volgende jaren uitgezet. U hebt dat trouwens mee goedgekeurd. Het is een kwestie van dat in deze legislatuur uit te voeren en er de nodige middelen te durven voor vrijmaken.

U kunt nu niet komen beweren dat we andere paden moeten gaan bewandelen. We moeten de paden die we in de vorige legislatuur hebben uitgetekend, verder volgen.

Mevrouw Vera Van der Borght: In het kader van de besparingen heb ik een paar keer gelezen dat men het ene of het andere project tegen het licht zal houden. We zijn blij, mijnheer de minister, dat u een duidelijk kader inzake projecten en experimenten hebt gecreëerd. Op een gegeven ogenblik moet de overheid haar verantwoordelijkheid nemen.

Ondanks de besparingen kan deze begroting toch extra investeren in bepaalde domeinen. Voor onze fractie worden deze bijkomende middelen echter volledig aangewend voor meer van hetzelfde. Er blijkt geen duidelijke wil om effectief te vernieuwen en nieuwe wegen te bewandelen. Dat betreuren wij. Er blijven een aantal gemiste kansen liggen, zoals in de bijzondere jeugdzorg. Om die redenen zal de Open Vld-fractie deze begroting niet goedkeuren.

Mevrouw Vera Jans: Ik heb problemen met een van uw uitspraken. Van de uitbreiding die naar de sector 'personen met een handicap' gaat, gaat een deel naar de voorzieningen. Maar er gaat een bijzonder groot deel – zeker procentueel gezien – naar zorgvernieuwing, naar mensen met een PGB, naar experimenten persoonsgebonden budgetten. Nooit eerder ging meer dan één derde van het hele budget binnen die uitbreiding naar die zorgvernieuwing. Uw argument om deze begroting niet goed te keuren, gaat niet op.

Mevrouw Vera Van der Borght: We hebben onlangs een zware discussie gehad over het PGB en het experiment. Ook toen waren we ontgoocheld omdat de minister niet bereid was een aantal aanpassingen te doen om dit experiment ten volle kans op slagen te geven.

De voorzitter: Ik wil er nogmaals op aandringen om u allemaal te houden aan de spreektijd die u is toegewezen. U hebt vier minuten extra gekregen, mevrouw Van der Borght. Dat is

echt niet de bedoeling. Zoals het er nu voorstaat, zitten we hier nog uren. Ik wil dat u zich aan uw tijd houdt.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Mijnheer de voorzitter, we zijn deze middag met een uur vertraging gestart met het debat over Welzijn.

De voorzitter: Er waren nog sprekers van de voormiddagagenda. Er werd veel gereageerd op de betogen van de fractievoorzitters. Dat kan ik niet verbieden. We hebben een zeer boeiend debat gehad over de 70 miljoen euro van Onderwijs.

Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: Mijnheer de voorzitter, geachte leden van de regering, er is al een klein debat gehouden over de kinderopvang. Ik zou willen herhalen dat het voor sp.a heel belangrijk is dat het recht op kinderopvang wordt vastgelegd in een kaderdecreet kinderopvang. Dat recht op kinderopvang moet ons toelaten voor iedereen toegankelijke, kwaliteitsvolle en inkomensgerelateerde opvang te garanderen.

Om dat echt op termijn te bewerkstelligen zijn er meer plaatsen nodig, en daarvoor hebben we dat budget van 10 miljoen euro als eerste aanzet. In de eerste plaats zullen we moeten kijken naar die regio's waar op de dag van vandaag een grote nood bestaat. Er zijn nogal wat blinde vlekken. De Barcelonanorm is eigenlijk niet voldoende. We moeten daar boven kunnen gaan.

Voor de besteding van het geld moet het ook gekoppeld worden aan armoede-indicatoren. Die 10 miljoen euro is een eerste aanzet. Er komt een groeipad naar de volgende jaren. Over de 8,1 miljoen euro die overgeheveld is naar het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap is er reeds een debat geweest. Ook voor sp.a is het uit den boze dat wij in 2010 opnieuw middelen zouden aanwenden voor andere doeleinden. Neen, het zijn IKG-middelen en dat moet zo blijven.

We moeten ervoor zorgen dat we inzake die 34 miljoen euro een nieuwe oproep aan de sector lanceren en dat we onderzoeken wat de problemen en de handicaps zijn, waarom het in de beginfase succes had en het nadien wat afgevlakt is.

Het VAPH staat voor een belangrijke hap in de begroting: 37 percent van de totale welzijnsuitgaven. We krijgen voor 22,5 miljoen euro extra middelen, dat is belangrijk in deze tijden van besparingen.

Het is positief dat de minister extra middelen inzet voor uitbreiding in de sector. Deze uitbreidingsnoden zullen vanaf 2011 moeten passen in de meerjarenplanning die geënt is op het strategisch plan zorgvernieuwing, waaraan nu hard moet worden gewerkt. Dit uitbreidingsbeleid moet bovendien ook een gedragen beleid zijn, vandaar dat goed overleg nu en in de toekomst, niet alleen met de voorzieningen, maar ook met de gebruikersorganisaties, enorm belangrijk is.

Daarnaast is er ook nog in 10,3 miljoen euro voorzien voor provinciale budgetten en de Regionale Overlegorganen (ROG's) kunnen die aanbesteden nadat er een aantal voorafnames gebeurd zijn. Vandaar een paar vragen, mijnheer de minister. Wat blijft er dan nog over voor de ROG's om toe te kennen? Blijft er nog wel iets over om te verdelen? Is dit beleid nog voldoende gedragen als er reeds zoveel voorafnames vastgelegd zijn? We kunnen ons ook afvragen of we op die manier nog voldoende ruimte laten voor een bottom-up benadering om aan behoefte-invulling en zorgvernieuwing te doen.

Minister Jo Vandeuren: Mevrouw De Vits, ik begrijp uw zorg, uw retorische vragen en de toon ervan. Ik ben het ook met u eens. Er werd voor geopteerd om in 2010 een snelle inzet van de middelen mogelijk te maken, om ze snel te mobiliseren. En daarvoor is er inderdaad een voortzetting van de technieken die werden gebruikt in het verleden. Ik ben het met u eens dat de omzendbrief een hele wiskundige berekening is. Ik ben het er helemaal mee eens en ik hoop dat we in de toekomstige concepten over uitbreiding inderdaad meer flexibiliteit kunnen

toelaten zodat men ook van onderuit kan opbouwen en de PAB- en de zorg-in-naturadiscussies zich integreren in één debat. Ik wou dit maar even onderstrepen, maar ik begrijp dat u zich afvraagt wat de marge is. Dat is helemaal correct: in de toekomst kunnen we dezelfde paden niet meer bewandelen.

Mevrouw Mia De Vits: Ik denk dat het niet anders kon en het is inderdaad belangrijk om dit in de toekomst anders in te vullen.

Voor gezinszorg is het belangrijk dat er, niettegenstaande de moeilijke budgettaire situatie, een uitbreiding is van het urencontingent, al stellen we natuurlijk vast dat het ook lijdt onder de budgettaire krapte. Vandaar dat we in de toekomst – en we kijken vooral uit naar de meerjarenbegroting – aan een uitbreiding van dit contingent kunnen werken.

De heer Tom Dehaene: Uiteraard is de groei dit jaar beperkt – 1 percent –, maar ik nodig u uit, mevrouw De Vits, om te bekijken wat er onder paars, in hoogconjunctuur, vrijgemaakt werd voor bijkomende uren in de gezinszorg, want toen zat men ook maar net boven 1 percent. Ook hier mogen we fier zijn op het resultaat.

Mevrouw Mia De Vits: Ik heb dan ook gezegd, mijnheer Dehaene, dat we het positief vinden dat er een uitbreiding van het contingent is, maar dat we in de toekomst nog meer inspanningen zullen moeten leveren om het nog meer te doen toenemen dan op het ogenblik het geval is.

De voorzitter: Mevrouw De Vits, wilt u afsluiten alstublieft?

Mevrouw Mia De Vits: Ja, ik heb nog een vraag in verband met het Vlaams intersectoraal akkoord.

Mijnheer de minister, er moet een nieuw akkoord worden afgesloten en we hebben in een bedrag van 2,4 miljoen euro voorzien voor de tweede pensioenpijler. Er was een engagement om eind 2010 op 0,6 percent van de loonmassa te zitten. Mijn vraag is of we op die manier, met het inschrijven van dat bedrag, de gestelde doelstelling zullen halen. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Geachte collega's, in tijden van budgettaire krapte is het niet gemakkelijk een begroting op te maken voor een sector waar de vraag naar zorg steeds groter wordt. Het is belangrijk te besparen op zaken waarop bespaard kan worden zonder dat de zorg van de bevolking in gevaar komt. Met een begroting van 3 miljard euro moet het departement Welzijn enkel Onderwijs laten voorgaan. Welzijn is een van de kerntaken van de Vlaamse Regering.

Het is belangrijk om binnen het beleidsdomein niet op zorg te besparen en het personeelsbestand te vrijwaren. We zien een nijpend personeelstekort in de sector en daarop moet zeker worden ingezet. Het is belangrijk dat u als minister van Welzijn samen met uw collega's van Werk en Onderwijs daar een belangrijk actiepoint van maakt.

De komende twee jaar worden absoluut niet de gemakkelijkste van de legislatuur, daarom is de keuze om te snijden in werkings- en communicatiemiddelen de enige juiste. De N-VA vindt het wel belangrijk om blijvend te investeren in ICT, zeker in de welzijns- en zorgsector. Op die manier kunnen grote efficiëntiewinsten worden geboekt. De blijvende ondersteuning van de huidige projecten en de ontwikkeling van nieuwe moeten zeker als belangrijk worden geacht tijdens deze legislatuur.

De regering laat duidelijk haar sociale kant zien. De grote stap voorwaarts ontbreekt op dit moment misschien, maar wordt hopelijk wel gezet als de budgetten het verderop in de legislatuur toelaten. Ruimte voor nieuwe inspanningen is er voorlopig niet echt, maar het is van belang dat het huidige beleid gecontinueerd kan worden, ondanks alle besparingen.

Belangrijk voor de N-VA is dat er wordt ingezet op twee sectoren: het gehandicaptenbeleid en de kinderopvang. Mijnheer de minister, dat doet u ook terdege. Het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) heeft nood aan extra investeringen. De wachtlijsten worden almaar langer. Daar kan men niet omheen. Het is natuurlijk nooit voldoende, maar met de bijkomende 22,5 miljoen euro kunnen alvast extra plaatsen in de residentiële zorg en extra plaatsen voor het persoonlijke-assistentiebudget (PAB) worden gecreëerd. De volgende jaren zal verder moeten worden ingezet op zorgvernieuwing. Voor 2010 zal de evaluatie van het persoonsgebonden budget (PGB) een cruciaal moment zijn.

Ook de inkomensgerelateerde kinderopvang kan gelukkig rekenen op 10 miljoen euro extra. Het is nodig dat er voldoende kwaliteitsvolle en betaalbare kinderopvang is. Enkele weken geleden heeft het parlement een resolutie aangenomen met betrekking tot het kinderopvangbeleid. De waardevolle ideeën die hierin worden aangereikt voor inspectie, evaluatie en het streven naar een volwaardig statuut voor onthaalouders moeten zeker worden meegenomen. Het te ontwerpen kaderdecreet kinderopvang zal een belangrijke rol spelen. Ik roep u op, mijnheer de minister, om ervoor te zorgen dat dit kaderdecreet breed gedragen wordt en om alle actoren en de parlementsleden nauw te betrekken bij de ontwikkeling ervan.

Een ander belangrijk punt voor de N-VA is de aandacht voor de vergrijzing. De uitvoering van het Woonzorgdecreet is essentieel. Er moet blijvend worden geïnvesteerd in infrastructuur. Met de middelen uit het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) voor klassieke en alternatieve financiering zal daarvoor ruimte worden gecreëerd.

– *De heer Carl Decaluwe, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

Mijnheer de minister, u legt gelukkig ook de klemtoon op het preventieve zorgbeleid. Dat is een positief gegeven. Investeren in preventieve zorg zorgt voor besparingen in de dure curatieve gezondheidszorg op termijn.

U wenst te investeren in zorg aan huis. Dat heeft mevrouw De Vits ook aangehaald. Wij begrijpen dat door de budgettaire ruimte het groeipad beperkt wordt tot 1 procent. We hopen dat er in de toekomst, zodra er ruimte is, extra wordt ingezet op het urencontingent in de gezinszorg.

Een laatste aandachtspunt is het lokaal sociaal beleid. Gemeenten en OCMW's spelen een centrale rol in dit sociaal beleid en ik hoop dat dit de komende jaren ook verder aan bod zal komen in uw beleid, mijnheer de minister.

Een van de spijtige vaststellingen is wel dat in de begroting de middelen voor schuldbemiddeling niet zijn toegenomen. Dat sluit aan bij de algemene begrotingsdoelstellingen, maar we stellen toch vast dat de armoede toeneemt en steeds meer mensen bij OCMW's en andere instanties aankloppen voor schuldbegeleiding. Zodra het budgettair mogelijk is, moet die verhoging een prioriteit worden.

Gezien de omstandigheden is dit een goede begroting. Er wordt bespaard waar er bespaard moet worden en er wordt geïnvesteerd waar er geïnvesteerd moet worden. Dat is zeker nodig als we binnen twee jaar een begrotingsevenwicht willen realiseren. Er staan immers nog heel wat uitdagingen in de beleidsnota van de minister van Welzijn, zeker op het vlak van een vernieuwd sociaal beleid. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: Mevrouw Franssen heeft het woord.

Mevrouw Cindy Franssen: Mijnheer de voorzitter, geachte leden van de regering, collega's, we staan voor belangrijke uitdagingen. De armoedecijfers liegen er niet om. Samen met professor Bea Cantillon en anderen stellen we dat er eigenlijk genoeg gemeten is, en dat het tijd is voor daadkracht en actie. We staan aan de vooravond van 2010, het Europees jaar van de strijd tegen armoede en sociale uitsluiting. U stelt als coördinerende minister voor armoedebestrijding een aantal pijnpunten aan de kaak en geeft een grondige analyse van de

armoedeproblematiek. Vertrekkend van de definitie van Jan Vranken waarbij armoede wordt omschreven als “een netwerk van sociale uitsluitingen”, erkent u dat armoede een multidimensionaal probleem is. Hiermee is het belang van de coördinatie tussen de verschillende beleidsdomeinen dan ook belicht.

Meer nog – en ik citeer uw beleidsnota: “De manier waarop onze samenleving georganiseerd is, leidt onherroepelijk tot sociale uitsluiting.” Armoede is dus ook een structureel en maatschappelijk probleem. De uitdaging zal groot zijn om de individuele culpabilisering in de kiem te smoren. CD&V neemt de Vlaamse Regering op haar woord, of liever, op haar geschreven woord: “Een daadkrachtig Vlaanderen garandeert sociale grondrechten aan iedereen die in Vlaanderen woont door hem of haar de toegang te geven tot de hulpbronnen om die grondrechten uit te oefenen.”

Als Vlaanderen effectief van armoedebestrijding een topprioriteit wenst te maken – zoals in het regeerakkoord is opgenomen – dan moet het dat ook resoluut doen. Wij denken hierbij aan een zo snel mogelijke implementatie van de automatische toekenning van rechten. De geesten zijn daartoe in de vorige legislatuur reeds gemasseerd. Dit is opnieuw opgenomen in het Vlaams regeerakkoord. Als coördinerend minister van armoedebestrijding mag u uw collega’s stalken, en wij zullen u daarbij helpen.

Met betrekking tot het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding bepaalt het regeerakkoord dat in alle beleidsdomeinen hefboomen moeten gecreëerd worden om armoedesituaties te voorkomen en/of terug te dringen. Mevrouw de minister, dit moet een strategisch Actieplan Armoedebestrijding worden met krachtige strategische en operationele doelstellingen. U hebt zich daartoe sterk geëngageerd om dit nauwlettend bij uw collega's op te volgen. Een armoedetoets, de verplichte vrijmaking van middelen voor elk beleidsdomein en de jaarlijkse rapportage moeten ons in staat stellen het armoedebestrijdingsbeleid op te volgen en, waar nodig, bij te sturen. Ook wij zullen vanuit het parlement de vinger aan de pols houden.

U zult het mij niet kwalijk nemen dat ik van dit spreekgestoelte gebruikmaak om een goed praktijkvoorbeeld aan te halen. Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin Jo Vandeurzen heeft de armoedetoets op zijn beleidsnota al gemaakt. Moge dit tot voorbeeld strekken van alle andere ministers van de Vlaamse Regering. Want de strijd tegen armoede is een zaak van iedereen. Door niet alleen Pact 2020, maar ook de Decenniumdoelen expliciet in die beleidsnota op te nemen, benadrukt u niet alleen de rol van het middenveld en het belang van participatie, maar geeft u ook te kennen de lat hoog te leggen. En dat kunnen we alleen maar toejuichen. De eindmeet van 2020 moet voor iedereen haalbaar zijn – niet voor 85 percent van de Vlamingen, maar voor alle Vlamingen.

Armoedebestrijding lijkt een sisyfusopdracht. Het is steeds voor de – wat men noemt – zachte sectoren dat er het hardst moet worden geknukt. Ik geef enkele voorbeelden: voor de landbouw zijn er landbouweffectenrapportages en voor het milieu milieueffectenrapportages, en verder zijn er ook mobiliteitseffectenrapportages. Het is echter vooral in het armoedebestrijdingsbeleid dat we de armoedetoets zullen moeten doorvoeren om de mattheuseffecten van ons goed bedoelde beleid te elimineren.

Ik rond af met een positieve gedachte. Ik geloof sterk dat als we de krachten bundelen op alle beleidsniveaus, we de grootste uitdaging van de 21e eeuw aankunnen: iedereen deel laten hebben aan onze topregio Vlaanderen. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord. (*Opmerkingen van mevrouw Mieke Vogels*)

De heer Tom Dehaene: Vergeet de minister niet.

Collega’s, ik wil even stilstaan bij de kinderopvang, maar wil toch beginnen met minister Vandeurzen en heel zijn kabinet te feliciteren met de budgetten die ze hebben binnengehaald voor Welzijn. Welzijn is inderdaad een van de sectoren waar uitbreiding mogelijk is. Er zijn ook besparingen binnen Welzijn, maar er zijn belangrijke bedragen ingeschreven in de

begroting voor uitbreiding. Kinderopvang is er een van. We hebben er al over gediscussieerd, maar 10 miljoen is een heel aanzienlijk bedrag, vooral omdat het gaat naar inkomensgerelateerde opvangplaatsen. Dit vinden wij heel belangrijk: 10 miljoen euro plus 30 miljoen euro voor de bestaande plaatsen inkomensgebonden maken.

Er worden vandaag 160.000 kinderen opgevangen, dat is een gigantisch aantal. Het feit dat we dit nog kunnen uitbreiden, valt zeker toe te juichen. Het is ook toe te juichen dat 96 procent van die 160.000 aangeeft dat ze daar heel tevreden over zijn. Het kan dus geen kwaad om meer van hetzelfde te doen, omdat het goed is.

Bovendien hebben we de VIPA-buffer, die ons de mogelijkheid geeft om ook in de volgende jaren uit te breiden. 2010 betekent niet alleen uitbreiding, maar ook een nieuw kader creëren. Het is dus een en-enverhaal. We gaan in 2010 belangrijk werk leveren voor de kinderopvang en werken aan dat nieuwe kaderdecreet. Om dat te realiseren, moeten sommige zaken worden geëvalueerd, onder andere de CKO's, de dienstencheques, de flexibele en occasionele opvang, hoe we de kansgroepen in onze gesubsidieerde opvanginitiatieven bereiken, de IKG's die administratief moeten worden vereenvoudigd. De uitdagingen zijn groot. We moeten een eenduidig vergunningensysteem ontwikkelen, we moeten de nataliteitsbonus kunnen verwerken, als het van ons afhangt ook in het decreet, en de samenwerking in de sector aanmoedigen.

De uitdagingen voor de kinderopvang zijn groot. We zijn verheugd dat we extra middelen vrijmaken in het jaar waarin we aan het nieuwe kaderdecreet gaan werken. Voor ons is 2010 een en-enverhaal wat kinderopvang betreft. (*Applaus*)

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Mevrouw De Vits heeft gevraagd naar het bedrag dat beschikbaar is voor de pensioenvorming. Dat is het bedrag dat bij de start van VIA is afgesproken. In 2010 zal moeten worden geëvalueerd of dat inderdaad overeenstemt met 0,6. Initieel is dat zo groot, maar het moet zeker worden geëvalueerd.

Mevrouw Van der Borgh, in de begroting zijn er nog altijd middelen om de sector van de zelfstandige kinderopvang te laten uitbreiden. Het is niet omdat dat niet in de 10 miljoen euro zit, dat er geen middelen meer waren die nog kunnen worden aangewend om die sector uit te breiden, los van de IKG-aanpak van de sector. Die middelen zijn er nog, op dit moment zit er geen stop op.

Mevrouw Franssen, vorige week is er een wijziging van het decreet Lokaal Sociaal Beleid goedgekeurd. Er is een vraag naar een grotere rechtstreekse toegankelijkheid van de automatische rechtstoekenning. Er zal een aanpassing van het decreet komen om toe te laten dat mensen niet altijd opnieuw hun gegevens moeten inbrengen om de rechtenverkenner zijn werk te laten doen.

Mevrouw Mia De Vits: Het bedrag van 2,4 miljoen euro moet inderdaad worden geëvalueerd. Dat moet vrij snel gebeuren, want het akkoord bepaalt dat men op 1 januari 2011 aan die 0,6 procent moet zitten. Ik vraag dan ook om een snelle evaluatie.

De voorzitter: We sluiten het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin af en gaan verder met het beleidsdomein Cultuur, Jeugd, Sport en Media. Minister Schauvliege zit in Kopenhagen. Minister Vandeurzen zal de honneurs waarnemen.

De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Mijnheer de voorzitter, als ik het goed heb gezien, is de heer Decaluwe de eerste spreker. Aangezien de tweede ondervoorzitter toch in de zaal zit, kan zij perfect de voorzittersstoel van u overnemen. U kunt dan als eerste spreker het woord voeren.

De voorzitter: Mijnheer Wienen, ik heb vanmorgen aan de heer Peumans laten weten dat ik niet zou spreken en mijn tijd ter beschikking zou stellen van mijn fractie.

De heer Wiene heeft het woord.

De heer Wim Wiene: Mijnheer de voorzitter, ik denk toch dat er iets speciaal is aan die voorzittersstoel dat mevrouw Dillen daar absoluut niet mag op plaatsnemen.

Collega's, ik ga jullie onderhouden over de begroting Media. Het belangrijkste luik van de begroting Media is natuurlijk wat aan de VRT wordt gegeven. Dat is een aanzienlijke hap. We zitten in een begroting waarop bespaard moet worden, en er wordt dan ook bespaard op de VRT. We stellen vast dat 10 miljoen euro niet meer zal worden uitgekeerd aan het pensioenfonds van de VRT. Daardoor zal de VRT zelf zijn patronale bijdragen moeten betalen. Voor 2010 wordt ook 1,6 miljoen euro uit de dotatie gehaald. Ik vind dat opmerkelijk omdat altijd was gesteld dat besparingen bij de VRT niet meer mogelijk waren. Er was al voldoende gesneden. Al het vet was al weggewerkt bij de VRT, anders zou men in de spieren snijden. Dat was ook de reden waarom de Vlaamse Regering tijdens de vorige legislatuur beslist heeft om recurrent elk jaar 10 miljoen euro in dat pensioenfonds te stoppen. Nu stel ik vast dat besparingen wel mogelijk zijn. Mensen die destijds hebben gepleit om die 10 miljoen euro aan de VRT te geven, zijn nu bereid om bijkomende besparingen te doen.

Het gaat eigenlijk niet goed met de VRT. De VRT blijft in zeer zware financiële problemen. De besparingen die nu worden gepland en die intussen door de lynchpartij op Dirk Wauters vooruit zijn geschoven, voldoen eigenlijk niet. De heer Decaluwe heeft naar aanleiding van het jaarverslag van de VRT enkele prognoses gemaakt. Hij stelde vast dat tegen 2014 de VRT zou aankijken tegen een verlies van 19 miljoen euro. Dus, meer besparingen zijn mogelijk. De vraag is dan hoe die besparingen bij de VRT moeten worden gerealiseerd.

Aangezien men heeft gesneden in de dotatie voor de VRT, moet men de beheersovereenkomst wijzigen, onder meer artikel 34. Ik stel voor ineens de hele beheersovereenkomst te evalueren, de ambities uit die overeenkomst bij te stellen en meer te kijken wat nu de kerntaken zijn van die openbare omroep. Ik blijf erbij dat er in die beheersovereenkomst heel wat zaken staan die eigenlijk niet tot de kerntaken van de VRT behoren. We moeten durven stellen dat de VRT een sterke openbare omroep moet zijn, maar dat de VRT niet per se in alle domeinen de beste van de klas moet zijn.

Ook op dat gebied is er bij het bijstellen van de ambities in die beheersovereenkomst een besparing mogelijk.

Er is nog een andere mogelijkheid om te besparen. We zitten natuurlijk ook nog altijd met die knipperlichtprocedure. Wanneer de VRT het vooropgestelde en in de beheersovereenkomst opgenomen bedrag aan reclame-inkomsten via de radio niet haalt, wordt de som bijgepast door de regering. Bij de begrotingswijziging 2009 was dat 4,628 miljoen euro. Voor 2010 is dat 5,644 miljoen euro. Op die manier creëert men eigenlijk een vestzak-broekzakoperatie. Aan de ene kant bespaart men een beetje op de dotatie. Via de knipperlichtprocedure geeft men echter het bedrag mooi terug aan de VRT. Dat is geen correcte manier van werken, te meer omdat die reclame-inkomsten bij de VRT heel weinig transparant zijn, heel onduidelijk zijn. Die zaken worden geregeld via de Vlaamse Audiovisuele Raad (VAR). In de commissie hebben we al meermaals gezegd dat er transparantie nodig is op dat vlak. De flou artistique waarmee dat gebeurt, is niet echt goed. Daarom is het essentieel dat het parlement een volledige inzage krijgt over de manier waarop de VAR werkt en welke rol hij speelt bij de reclame-inkomsten van de VRT.

Ik eindig met een aantal kleinere punten uit die begroting. Ik stel vast dat de regering heeft gekozen om de subsidie voor de levensbeschouwelijke derden in stand te houden, dat men heeft gekozen om het protocol met de geschreven pers, die ook steun krijgt via de Vlaamse begroting, niet te herzien in het kader van de begrotingsbesparingen en ze te behouden. Daarnaast wordt er wel gesneden in een interessant project, zoals 'Kranten in de klas', waarmee we de leerlingen en de jongeren wegwijs maken inzake het omgaan met de media. Ik heb het vorige week nog gezegd tijdens een actuele vraag. In de begroting kunnen we heel

wat besparingen doorvoeren indien we de levensbeschouwelijke derden gewoon zouden afschaffen.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer Wienen, wat is nu eigenlijk het standpunt van het Vlaams Belang? Een aantal jaren geleden heb ik nog artikels gelezen van de heer Annemans. Hij eindigde steeds met de zin: “Overigens ben ik van mening dat de rode VRT moet verdwijnen.” Hij schreef voor ’t Pallieterke. Een aantal jaren geleden heb ik hier ook toespraken gehoord waarin werd gezegd dat de openbare omroep beter zou verdwijnen. Nu bent u van mening dat er eigenlijk onvoldoende middelen naar de openbare omroep gaan. U verzet zich immers tegen de besparingen. Is dat een nieuwe lijn bij het Vlaams Belang? Vindt u dat de openbare omroep meer middelen moet krijgen?

De heer Wim Wienen: U hebt me verkeerd begrepen.

De heer Eric Van Rompuy: De strekking-Annemans vond dat de VRT moest verdwijnen. Nu komt u hier pleiten tegen elke vorm van besparing! Is dat de nieuwe koers van het Vlaams Belang?

De heer Wim Wienen: Als u het debat zo breed wil opentrekken, dan wil ik daar graag op ingaan.

De heer Eric Van Rompuy: Ik wil het zeer breed opentrekken.

De heer Wim Wienen: Ik wil het debat zeer graag met u aangaan. Als u goed hebt geluisterd, weet u dat ik heb gezegd dat de VRT zich moet richten op de kerntaken van een openbare omroep en zich niet moet bezighouden met allerlei zaken die daar eigenlijk niet toe behoren. Op die manier kan men op de VRT heel veel besparen.

De heer Eric Van Rompuy: Vindt u dat de informatie, het nieuws, de duiding enzovoort nog tot de kerntaken van de VRT behoren?

De heer Wim Wienen: Absoluut! Maar, mijnheer Van Rompuy, u weet ook dat in het decreet en in de beheersovereenkomst duidelijk staat dat de VRT inzake de duiding, inzake de informatieverstrekking objectief moet zijn, neutraal moet zijn. Dat is steeds een van de punten die we hebben aangehaald. Dat is niet het geval. Ondertussen hebben de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) en de Raad van State ook bewezen dat de VRT bij de informatieverstrekking ten overstaan van, onder meer, mijn fractie niet objectief is, niet onpartijdig is. Meer zelfs, de Raad van State heeft in zijn arrest geschreven dat de VRT aan kiezersbedrog doet. Ik pleit er dan ook voor dat de VRT zich opnieuw bezighoudt met de kerntaken van een openbare omroep. Ze moet er ook voor zorgen dat die kerntaken juist en correct worden uitgevoerd. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer De Coene heeft het woord.

De heer Philippe De Coene: Mijnheer Wienen, u zegt dat de VRT de eerste van de klas is, maar dat niet moet zijn op een aantal domeinen. Kunt u eens heel duidelijk zeggen op welke domeinen de VRT dan de tweede, de derde of de vierde van de klas moet zijn?

De heer Wim Wienen: Er zijn verschillende mogelijkheden. Zoals de heer Van Rompuy heeft aangehaald, zijn er kerntaken voor de VRT weggelegd inzake cultuur, informatieverstrekking en duiding. Er worden intussen commerciële ontwikkelingen gedaan. Ik geef een voorbeeld: waarom moet de VRT een omroep hebben zoals MNM? Zet MNM in de etalage. Dat is een louter commercieel product, daar moet de VRT zich niet mee bezighouden.

De heer Philippe De Coene: U was nochtans een van de mensen die zei dat MNM commercieel lang geen succesvol verhaal is. Wat is het nu eigenlijk?

De heer Wim Wienen: De omvorming van Radio Donna naar MNM is gebeurd omdat men trachtte die zender wat sterker te maken. Ondertussen heeft men marktaandeel verloren, maar

het feit dat de VRT marktaandeel verliest, betekent niet dat MNM geen louter commercieel product is. Als men toch moet afslanken bij de VRT, is dat ook een mogelijke besparing.

De heer Philippe De Coene: Maar u bent er tegen dat er afgeslankt wordt.

De heer Wim Wienen: Dat heb ik niet gezegd. Men moet het budget inkrimpen voor de VRT. U moet goed luisteren. Er zijn veel meer besparingen mogelijk bij de VRT dan wat men nu doet. Men laat de VRT zelfs nog toe om die weinige besparingen die vanuit de overheid worden uitgevoerd, nog even terug te geven via de knipperlichtprocedure.

Ik heb het al gezegd: meer dan 4 miljoen euro en meer dan 5 miljoen euro over de afgelopen twee jaar. Dat zijn geen besparingen. Men heeft gezegd dat de VRT ondertussen al bij de spieren zit, want al het vet is weggesneden. Ik ben ervan overtuigd dat er nog veel meer vet aan de VRT zit dan aan mezelf, er zijn dus nog wel wat besparingen mogelijk.

De heer Philippe De Coene: Ik begrijp het nu nog altijd niet. Er moet gesneden worden, zegt u, maar de minister mag niet snijden. Dat is de samenvatting van uw betoog.

De heer Wim Wienen: Dat heb ik niet gezegd, dan hebt u niet geluisterd. Ik heb gezegd dat er bij de VRT moet worden bespaard, maar er wordt nu niet voldoende bespaard bij de VRT.

De heer Philippe De Coene: U bent uw uiteenzetting begonnen met de vaststelling dat er zeer zwaar wordt bespaard bij de VRT. Dat was uw eerste zin.

De heer Wim Wienen: Ja, maar dan moet u heel de redenering beluisteren en u niet fixeren op een zin en u concentreren op het feit dat u wilt tussenkomen op wat Wim Wienen heeft gezegd en niet meer luisteren naar de rest. Als u het hele verhaal hebt beluisterd, dan hebt u ook gehoord dat ik voorstander ben om te snijden in de knipperlichtprocedure en dat ik voorstander ben van grotere afslankingen bij de VRT, met onder meer de verkoop van MNM en met onder meer allerhande zaken die niet tot de kerntaken behoren.

De heer Philippe De Coene: Zoals?

De heer Wim Wienen: Mijnheer De Coene, als u mij niet laat uitspreken, dan kan ik het u niet zeggen.

De heer Philippe De Coene: Maar u krijgt extra spreektijd dankzij mij.

De heer Wim Wienen: Dat is zeer vriendelijk van u. U bent de goedheid zelf. U bent zo goed dat u een uitgebreid debat wilde over Dirk Wauters in de commissie, maar niet hier in de plenaire vergadering. Zo 'goedjonstig' bent u wel.

Ik zal ze u noemen: alle inspanningen die worden gedaan inzake de digitalisering. Daar is evengoed een samenwerking mogelijk met commerciële partners om dingen te ontdekken en verder te onderzoeken. Dat moet niet het monopolie van de VRT zijn. De VRT moet daar niet de eerste van de klas in zijn. Op dat gebied zijn er inderdaad nog meer besparingen mogelijk op de VRT. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De heer Philippe De Coene: Dank u wel.

De voorzitter: Ik stel voor om de leden die een uiteenzetting over media houden, het eerst aan de beurt te laten komen. Dan krijgen de heer Verstrepen en de heer Caron eerst het woord.

De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de voorzitter, deze ochtend deed de heer Caluwé hier een uitspraak die ik zo opmerkelijk vond dat ik deze middag heel mijn betoog heb weggegooid en heb besloten het in dit debat nu eens te hebben over de VRT, wat natuurlijk totaal niet mijn bedoeling was. *(Gelach)*

Hij zei: “Sommige spanningen bij de VRT zijn er op basis van besparingsplannen.” Het ging daarnet over de besparingsplannen. Ik heb mijn uiteenzetting dus weggegooid en heb besloten het daar uit de losse pols over te hebben.

Geachte leden, de VRT is tegenwoordig goed voor een robbertje meerderheidsgekrakeel en onenigheid, dus plezier voor iedereen en vooral voor de oppositie. Ik zal u zeggen wie de spanning heeft veroorzaakt. Ik zal het schriftelijk overmaken aan de heer Caluwé. Het is de mediaminister die eigenlijk de schuld draagt voor het gekrakeel bij de VRT. Wat had u gedacht? Er is onrust door die besparingsplannen. Het besparingsplan van de VRT is daarnet aangehaald, maar ik heb het nog steeds niet gezien.

Ik heb even een lijstje gemaakt. Dan wordt het altijd heel mooi. In oktober van dit jaar werd gesteld: “De VRT moet volgend jaar minder besparen dan de minister van Media, Ingrid Lieten, heeft aangekondigd.” In november las ik het volgende: “De VRT krijgt 15 miljoen euro minder overheidsgeld van de Vlaamse Regering.” In december: “Ook na 2011, wanneer het huidige besparingsplan afloopt, ziet het ernaar uit dat de VRT de kosten niet kan dekken.” Nochtans was dat de bedoeling van de beheersovereenkomst met de overheid én van de spaarpot van 55 miljoen euro die de besparingen draaglijk moest maken. Vervolgens lezen we, na al die verhalen, na het fait divers van het door de sp.a aangerichte bloedbad bij de VRT, met Dirk Wauters als offer: “Het besparingsplan van de VRT moet niet op 14 december klaar zijn. De openbare omroep krijgt uitstel.”

Nu begrijp ik dat de regering en de minister het belangrijk en nuttig vinden om zich in volle economische en financiële mediacrisis bezig te houden met het afzetten van de gedelegeerd bestuurder, het invullen van de politieke raad van bestuur en het paaien van de vakbonden aan de Reyerslaan. Dat heet degelijk bestuur. Helaas moet ik elk jaar weer hetzelfde vaststellen. Het is bijna een traditie, zoals de kalkoen. Ik moet vaststellen dat, binnen de begroting voor Media, de openbare omroep met het meeste geld gaat lopen. Dat is evident, wordt dan gezegd. De volledige begroting ademt die openbare omroep uit, de staatsomroep. Dat is een keuze. U weet dat ik daar niet echt een fan van ben. Ik vind dat een overheid die taken misschien niet meer moet vervullen, in tijden dat het geen schaars goed meer is. Daar wil ik nog eens over discussiëren, maar nu niet. Dat zou ons te ver leiden.

– *De heer Jan Peumans, voorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

Mevrouw de minister, geachte leden, we kunnen ons echter de vraag stellen wat we met een deel van dat budget anders en toekomstgericht zouden kunnen doen op mediavlak. Digitaal Vlaanderen als topregio, bijvoorbeeld: ik noem maar wat. Ik denk aan een regio die investeert in nieuwe media, waar iedereen op internet zit. De federale overheid geeft vrijwel gratis computers weg. Iedereen op het internet, en investeer dan interactief: allemaal vrienden op Facebook. Hoe meer ik het heb over Facebook, hoe meer ik er kwijtraak. De heer Tommelein is er zo een. Ik heb het deze ochtend opgezocht. De minister-president is er niet, maar hij is nog altijd mijn vriend, misschien tot vandaag.

Ik haal dit aan omdat ik vind dat we op dat vlak de eerste van de klas zouden moeten zijn. De besparingen in de begroting van Media vind ik amper het vermelden waard. Ik heb dat ook in de commissie gezegd. Ik herhaal het nogmaals: ik heb het er moeilijk mee dat er wordt bespaard op eFl@nders, in tijden dat iedereen praat over media-innovatie. Ook in moeilijke tijden moet men keuzes maken.

Mevrouw de minister, wat me tot nu toe enigszins ontgoochelt, is het volgende. U vraagt vaak dat we zouden meedenken, dat we inspiratie zouden leveren, dat we mee zouden kijken en praten. Ik vraag me dan soms af waarom u daar dan zit, als minister. Ik neem het u niet kwalijk. U bent nieuw. U hebt geen ervaring in de mediasector. U bent zich aan het inwerken in die dossiers. Dat vraagt tijd, misschien nog een paar jaar. Ondertussen creëert u echter misschien wel wat collateral damage. Dat zou jammer zijn. Het eerste dat we hebben gezien,

is de VRT. We zullen u misschien eens uitleggen hoe een minister functioneert in de commissie Media, maar dat zult u al hebben gemerkt.

Het is hier daarnet al aangehaald: de VRT zal veel geld kosten, want de besparingen die zullen moeten worden opgelegd in de toekomst, om zonder verlies te werken, zullen volgens mij niet worden gehaald. Ze zijn nog nooit gehaald, zelfs niet in de vette jaren, toen u er nog niet was.

De financiële impact is de schuld van de Vlaamse Regering zelf. De knipperlichtprocedure mag u gerust afschaffen. Dat heb ik in het verleden al gezegd. Zolang er geen transparantie is van de commerciële inkomsten en schimmige constructies die de VAR heeft gecreëerd blijven bestaan, zou het kunnen dat er opzettelijk minderinkomsten geboekt worden, die opgevangen worden door de vraag naar extra centen – vestzak-broekzak.

Het eten uit alle ruiven is ook zo'n irriterende techniek. U moet eens praten met andere ministers.

Eigenlijk zitten we met de gebakken peren. We zitten met een bodemloze put. Iemand moet de rekening betalen en dat is altijd dit huis, deze regering. Het komt uit uw begroting.

We zitten met een krimpende advertentiemarkt. De cijfers zijn bekendgemaakt. Sommige projecties stellen dat als de VRT zo voortdoet in het huidige systeem, met besparingen die zij niet haalt, u heel veel centen opzij moet zetten. Ik vermoed dat u dat niet hebt voorzien, want het valt niet te voorzien.

Daarom is crisismanagement nodig. Begin met het verkopen van onder andere MNM. Mijnheer De Coene, nu heeft dat nog een waarde.

De voorzitter: Mijnheer Verstrepen, mag ik u vragen af te sluiten?

De heer Jurgen Verstrepen: U mag dat vragen. Anders gaan ze zeggen dat ik geen voorstel heb. Ik wil de minister dat voorstel niet onthouden.

Herbekijk het personeelsbeleid. Verminder het aantal managers, maar bespaar ook aan de basis. Dat stoort mij de laatste tijd aan de discussie: ook aan de basis zitten mensen die geen toegevoegde waarde, maar wel de juiste vakbondskaart hebben. Daarover bestaat een rapport dat nooit het licht mocht zien. De VRT werd vergeleken met een waterhoofd, maar dat is de waarheid geweld aandoen: het is een waterhoofd met fameuze Michelinbanden.

Geef de VRT een kerntakenpakket, zorg voor een heldere vorm van financiering, maak duidelijke afspraken over de inkomsten en laat de politiek zich zo weinig mogelijk bemoeien met het bestuur en de inhoud van de VRT, want anders loopt het sowieso fout.

De heer Carl Decaluwe: Mevrouw de minister, we hadden het in de commissie al over dat fameuze knipperlichtmodel. Onmiddellijk afschaffen is nu misschien wat kort door de bocht, maar het is toch belangrijk dat we er in de komende jaren alles aan doen om transparantie te hebben in die financiële stroom. De radioreclame zakt door de economische crisis, maar de rest blijft hetzelfde. Bij de commerciële zakt alles. Er is dus iets dat niet klopt. Men redeneert dat de overheid toch wel zal bijpassen. Daar moeten wij naar een correct mededingingsmodel en absolute transparantie streven. Anders worden wij als belastingbetaler door de VRT gerold. Uiteindelijk wil niemand dat.

Minister Ingrid Lieten: Mijnheer de voorzitter, ik ben nu opnieuw gerustgesteld. Vorige week zagen we de heer Verstrepen in de rol van wolf in schaapsvacht. Vandaag is hij opnieuw gewoon de wolf. Alles is opnieuw duidelijk.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de voorzitter, dit is een persoonlijk feit. Ik ga dat even lang uittrekken, dat persoonlijk feit.

Mevrouw de minister, kunt u dat even toelichten? Het is mij onduidelijk.

Minister Ingrid Lieten: Mijnheer de voorzitter, het was gewoon een persoonlijke opmerking. Voor mij is opnieuw alles duidelijk. Ik dank de heer Verstrepen daarvoor.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de minister, het is fijn dat u persoonlijke opmerkingen hebt, maar ik wacht op het moment dat u een inhoudelijke bemerking hebt.

De voorzitter: Mijnheer Verstrepen, dat is gecrispeerd. U zegt tegen mij altijd dat ik gecrispeerd reageer, maar dit was nu ook het geval.

De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil mij beperken tot de financiële elementen van de begroting, want daar gaat het vandaag over. Ik zal het niet hebben over alle elementen ten gronde, want dan staan we hier morgen nog.

In het kader van de begrotingsbespreking is de discussie over de VRT natuurlijk wel relevant. Er moet bespaard worden. De elementaire rekenkunde heeft mij geleerd dat met de huidige dotatie de reserves van de VRT in 2011 opgebruikt zullen zijn. Zonder hogere dotatie komen we dan uit op een pijnlijk tekort.

Ik ben het eens met velen dat er bij de VRT ongetwijfeld kan worden bespaard. Ik wil elke inspanning ter zake steunen. Ik heb in de commissie echter ook verklaard dat ik eens van een aantal specialisten zou willen horen waar precies kan worden bespaard. Ik kan snappen dat de overheadkosten misschien te hoog zijn of dat er misschien te veel en te duur extern wordt geproduceerd. Dat is mogelijk. Ik beschik niet over de nodige informatie.

Daarnaast ben ik echter ook terughoudend. De heer Decaluwe vraagt om meer transparantie. De vraag is of wij ons als gedelegeerd bestuurders van de VRT moeten gedragen. Geven we de VRT als autonome instelling enig vertrouwen? Willen we zelf in die potten roeren? Biedt het decreet ons voldoende controle-instrumenten?

De heer Carl Decaluwe: We zijn allemaal voor transparantie. Het gaat om de absolute parlementaire controle. We hebben in het verleden al een en ander meegemaakt. Mocht de parlementaire controle absoluut zijn geweest, zou de VRT zich nu niet in haar huidige financiële situatie bevinden. Ik veronderstel dat iedereen het daarover eens is. Indien we vroeger hadden kunnen ingrijpen, hadden we de raad van bestuur van de VRT bepaalde signalen kunnen geven.

Het is niet de bedoeling dat wij bestuurder spelen. We zullen hier wel de begrotingscontrole goedkeuren. Volgens de heer Wienen gaat het om 4 of 5 miljoen euro. Ten gevolge van het knipperlichtmodel gaat het om 7,3 miljoen euro. Als parlementariërs is het onze plicht te weten hoe correct alles verloopt.

Ik ben er nu voor de volle 100 percent zeker van dat de Vlaamse Audiovisuele Regie (VAR) de radioreclame niet op een correcte manier aan Corelio en aan de andere alliantiepartners doorrekent. Uiteindelijk is dit voor de VRT niet zo belangrijk. De Vlaamse overheid past toch bij.

We moeten gewoon de jaarrekeningen bekijken. Het is onwaarschijnlijk. De merchandising en dergelijke blijven allemaal stabiel. Enkel de radioreclame zakt. Wanneer we de cijfers voor VTM bekijken, blijkt de situatie daar helemaal anders te zijn. De economische crisis slaat bij VTM misschien een beetje anders toe dan bij de VRT. Uiteindelijk zouden de trends hetzelfde moeten zijn. Ik ben ervan overtuigd dat er iets niet klopt. We worden met open ogen bedrogen.

We zullen die bijpassing met 7,3 miljoen euro goedkeuren. We moeten echter ook een signaal geven. Volgende keer willen we meer inzicht hierin krijgen. Dit moet correcter verlopen. Het is mogelijk dat het volgend jaar om minder dan 7,3 miljoen euro zal gaan. Het is mogelijk dat we dan met betrekking tot de globale pot der belastinggelden andere prioriteiten zullen kunnen leggen. Ik word echter niet graag bedrogen. We krijgen nooit informatie. Het

jaarverslag van de VRT is een dik boek. Het stukje over de VAR beslaat een bladzijde. De helft van die bladzijde wordt door een foto ingenomen. Dat zegt genoeg.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik onderschrijf de mening van de heer Decaluwe. Het gaat om inzage in de commerciële inkomsten. De woorden van de heer Caron hebben me trouwens verbaasd. Ik heb in de commissie de indruk gekregen dat hij hier ook achterstond.

De vorige bestuurder van de VRT heeft beloofd de cijfers bekend te maken. Volgens de heer Caron heeft hij die belofte gedaan om bepaalde discussies te vermijden. We moeten de huidige situatie met die in de afgelopen jaren vergelijken. Vandaag gaat het slecht. We willen bijgevolg weten aan wat elke euro wordt uitgegeven. Het is ook een tijdlang zeer goed gegaan. De openbare omroep was een goudhaantje. Het geld stroomde zomaar binnen. Er was weinig transparantie of controle.

Ik durf daar mijn hand niet voor in het vuur te steken. Ik weet niet of elke euro die als deel van de commerciële inkomsten bij de VRT binnenkwam, naar de VRT is gegaan en bij de VRT is besteed. Daarover doen verhalen de ronde. Ons controlerecht stopt ergens. We kunnen bepaalde vennootschappen niet controleren. Het gaat dan om vennootschappen waarin de betrokken bestuurders of hun vrienden of familie in zetelden. Dit moeten we zeker vermijden.

Het is niet onze taak bestuurder te spelen. We moeten ons absoluut niet met de VRT moeien. We moeten proberen klaarheid te scheppen. Tot nader order valt de VAR voor 90 percent onder de VRT. In mijn ogen is dit het bedrijf dat alle commerciële regelingen treft en alle deals sluit. De VAR leidt alle inkomsten en zelfs de winsten af. Ik vind dat we ons vragen mogen stellen. Wat gebeurt daar voor er geld wordt uitgegeven?

De heer Wim Wienen: Ik vind het kort door de bocht dat onze vraag om meer transparantie, onder meer in de VAR, ertoe leidt dat we vanop de tribune worden beschuldigd gedelegeerd bestuurder van de VRT te willen spelen. Dat is het probleem niet. We mogen het licht van de zon niet ontkennen. Niemand kan stellen dat er geen probleem is. Er is onder meer een probleem met de VAR. De reclame-inkomsten op de radio dalen fors. Op alle andere niveaus blijven die inkomsten dezelfde.

Bij de commerciële zenders is er wel een stabiele daling omdat de reclamemarkt inderdaad niet meer zo florissant is als destijds. Maar dan is er toch iets loos. Dan zou ik, met mijn slecht karakter, kunnen vermoeden dat de VAR tips geeft aan mogelijke adverteerders om bij de VRT te adverteren, met in het achterhoofd de idee dat als de radioreclame daalt, dit toch door de Vlaamse overheid wordt bijgepast.

Ik denk dat die eis om duidelijke transparantie te krijgen, onder meer van de VAR, meer dan terecht is. Als ze die niet willen geven, is er inderdaad een probleem en zijn er blijkbaar dingen die het daglicht niet verdragen.

De heer Bart Caron: Ik heb geen enkel probleem om de transparantie te verhogen, integendeel. Ik ben ook vragende partij. Ik ben ook vragende partij om van experts te horen waarop de VRT kan besparen als de overheadkosten te hoog zouden zijn. Maar laat ons tegelijkertijd niet de oude kwaal van de politisering herinvoeren en een rode, blauwe of oranje telefoon installeren tussen dit gebouw en de Reyerslaan.

Ik heb geen enkel probleem met transparantie. Van mij mag alles op tafel komen, maar dan wel in het licht van een performante en sterke openbare omroep. Er zijn hier mensen die een andere agenda hebben. Mijnheer Decaluwe, ik kijk nu toevallig naar u, maar ik beschuldig u daar niet van.

Als het ten goede komt aan de kwaliteit van onze omroep en als we tegelijk het debat over de kerntaken en over een correcte financiering voeren, dan heb ik geen enkel probleem. Maar weet dat er geen wonderen te verwachten zijn. In Europa krijgt de VRT een van de laagste dotaties in euro per inwoner. Het is niet zo dat er met geld wordt gemorst, integendeel. Ik

steun uw vraag naar meer transparantie, een helder debat over de kerntaken en een beheersovereenkomst in die richting.

Ik betreur dat er een vermindering van budget is voor eFlanders. Ik wil ervoor pleiten om de komende jaren de digitale kloof voor mensen met minder middelen en scholing te dichten. Het is een verantwoordelijkheid van alle ministers, maar u bent als minister voor Media de coördinerende minister.

Het beleidsdomein Cultuur moet besparen, net zoals de andere beleidsdomeinen. Ik ga ermee akkoord dat dit principieel zo moet. Als er inspanningen worden gevraagd, moeten ze eerlijk worden verdeeld over alle beleidsdomeinen. Het is jammer dat minister Schauvliege er niet is, maar ze heeft deze keer wel degelijk belangrijker zaken te doen.

Maar de regels moeten correct en eerlijk worden toegepast. De regel van 2 tot 2,5 percent besparing is tot in den treure door verschillende ministers herhaald, maar is niet consequent toegepast. Het is niet zo dat er in alle delen van het beleidsdomein Cultuur evenveel wordt bespaard. Er zijn een aantal uitzonderingen gemaakt. Ik zou er nog mee kunnen leven, als ze goed gemotiveerd zouden zijn en als ze aan twee criteria zouden beantwoorden, namelijk voor kwetsbare groepen of voor organisaties waarvan de afhankelijkheid van de overheid erg groot is.

Ik wil hier een lans breken voor onze grote culturele instellingen. Ze zijn niet behandeld zoals de particuliere instellingen. Ze moeten voor hun interne organisatie 5 percent inleveren. De Vlaamse Opera, het Vlaams Radio Orkest, de Filharmonie, de Singel hebben allemaal 5 percent of meer ingeleverd. We hebben tien jaar keihard gevochten om ze een beetje op een sub-Europees niveau te krijgen qua financiering. Ik betreur dit.

Hetzelfde geldt voor het sociaal-cultureel werk. Minister Muylers, u bent minister voor Begroting, daarom richt ik me rechtstreeks tot u. We hebben ook tien jaar gevochten om een bepaalde passage uit de Cultuurdecreten te krijgen. Ik citeer: “De subsidies worden toegekend binnen de perken van de begroting”. Tien jaar hebben we gevochten om die kwaal eruit te krijgen. Het was de gewoonte geworden om subsidies altijd maar voor gedeelten uit te betalen. Men beloofde 100 euro. Je kreeg er 90, het jaar nadien 88, dan 86 enzovoort.

In het programmadecreet 2009 is die passage voor alle cultuursectoren in één beweging weer ingevoerd. Ik begrijp dat u moet besparen, maar wees dan duidelijk. Zeg dan dat men 2 of 3 percent moet inleveren voor één jaar, en dat er daarna opnieuw zal worden geëvalueerd. Daar kan ik mee leven: dat is eerlijk en rechtlijnig.

Minister Philippe Muylers: Mochten we de groeicijfers en de inflatiecijfers op voorhand kennen en op voorhand weten dat er geen herzieningen zouden komen in de loop van het jaar, en mochten we op voorhand weten wat de dotatie is en hoeveel de successierechten, de registratierechten enzovoort bedragen, dan zou u volkomen gelijk hebben. Spijtig genoeg zie ik dat alleen al dit jaar de dotatie 1,2 miljard euro minder bedraagt. Bovendien komt er volgend jaar nog een verrekening van 400 miljoen euro op de dotatie van dit jaar. Daarbovenop zie ik dat onze eigen successierechten, registratierechten en dergelijke meer – onze eigen belastingen – met 600 miljoen euro dalen. Samen is dat een heel pak geld.

Als we dan aan iedereen moeten geven wat er op voorhand is gezegd, is dit een passage die maakt dat iedereen rekening houdt met het feit dat de inkomsten ook voor ons geen zekerheid zijn. Als ik wat er bij de begrotingsopmaak 2008 is vastgesteld vergelijk met wat we uiteindelijk hebben gekregen en zullen krijgen, moet het wel ergens gebeuren.

De heer Bart Caron: Het moet natuurlijk ergens gebeuren. De Vlaamse overheid kent meerjarige subsidies toe aan organisaties. Of het nu een school, een welzijnsinstelling of een culturele instelling is, die organisaties hebben ook personeel in dienst en zij moeten ook op tijd weten welke subsidies ze krijgen. U kunt perfect per jaar bepalen wat de mogelijkheden

zijn. Met de huidige formulering kan alles. Daarenboven is het nog ad aeternam ook. Dat is wat ik u nog het meest kwalijk neem.

Minister Philippe Muylers: Ik heb het u net uitgelegd. Als we kijken naar de begrotingsopmaak 2008 en het eindresultaat qua ontvangsten, bedraagt het verschil meer dan 2 miljard euro, op een budget van 24 miljard euro. We kunnen het dus niet op voorhand weten, zoals ook de federale overheid het niet op voorhand kan weten. Dan moeten er keuzes gemaakt worden. Als alles vastligt, kun je geen beleid voeren en kun je alleen maar in het rood gaan.

De heer Erik Arckens: Mijnheer Caron, u had het over het sociaal-culturele volwassenenwerk en de Grote Vlaamse Culturele Instellingen. U sprak ook over de mogelijke inlevering van 5 percent en dergelijke meer. Kunt u ermee leven dat er eventueel een audit zou komen van de Grote Vlaamse Culturele Instellingen, en dat daar eventueel 5 percent ingeleverd zou kunnen worden?

U bent auteur van talrijke decretale initiatieven, gereviseerde stukken en dergelijke meer. U weet maar al te goed dat 5 percent gemakkelijk gevonden kan worden. Ik vraag me af waar uw krampachtige houding op dit vlak vandaan komt.

De heer Paul Delva: Mijnheer Caron, u begint uw uiteenzetting met te zeggen dat u begrijpt dat er in Cultuur moet worden bespaard. Vervolgens haalt u een aantal concrete elementen aan. U hebt het onder meer over de kwetsbare groepen en de grote instellingen, waar volgens u te veel wordt bespaard. Inhoudelijk kunnen we daarover debatteren, maar ik had graag gehoord op welke alternatieve posten u dan wel nog denkt te kunnen besparen.

De heer Bart Caron: Mijnheer Arckens, we hebben in 2004 een audit gedaan met betrekking tot de grote instellingen. Daar is een Europese benchmarking uit voortgekomen. En daaruit blijkt dat de Grote Vlaamse Culturele Instellingen in de staart van het Europese peloton thuishoren wat betreft hun dotatie. Er kan natuurlijk altijd wat af, als u dat wilt. Maar deze resultaten zijn duidelijk.

Mijnheer Delva, ik heb een amendement ingediend op het programmadecreet, waarin ik voorstel om op de meerjarige subsidies lineair 2 percent in te leveren over de hele lijn. Er zijn in Cultuur ook een aantal posten waar geen besparingen op gebeuren. Daar kunnen motieven voor zijn, maar die ken ik niet.

Idem voor Sport, mijnheer de minister. Er wordt 3,5 miljoen euro weggehaald uit de sociale maatregelen voor sport, waardoor andere sportsubsidies verminderen. Ik wil daar wel eens een maatschappelijk debat over voeren met u. Ik wil nog een laatste keer de kaasschaaf gebruiken, maar niet voor kwetsbare groepen. Dat komt door mijn sociaal engagement.

Ik sluit af met drie besluiten. Er zijn zagezegd geen jobs bedreigd in de sector. De besparingen bij de Vlaamse Opera lopen echter zo hoog op dat er wel jobs moeten verdwijnen! Er zullen gewoon mensen ontslagen worden. Is dat wat u wilt, mijnheer Delva? Ik heb de minister-president hier horen zeggen dat de Vlaamse Regering in tijden van crisis in de eerste plaats jobs moet beschermen. Dit zijn zeer kwetsbare sectoren die afhankelijk zijn van die subsidies; die bedragen misschien 40 tot 50 percent van de inkomsten. Er gaan heel veel jobs verloren.

Twee, de besparingen zijn niet rechtlijnig.

Drie, dat is een oproep, betaal die lagere subsidies in de toekomst ten minste op tijd zodat de organisaties met hun schamele subsidies de banken niet moeten sponsoren om leningen te krijgen.

De voorzitter: De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Jean-Jacques De Gucht: Mijnheer de voorzitter, geachte leden van de Vlaamse Regering, dit zijn economisch mindere tijden en dus moet er bespaard worden. Iedereen weet

en begrijpt dat. Dit neemt echter niet weg dat de manier waarop er bespaard wordt per definitie ook onze goedkeuring dient weg te dragen. De minister poneert heel duidelijk als basisprincipe een lineair besparingspercentage.

Zowel mijn collega, de heer Schueremans, als ikzelf stellen ons daar twee eenvoudige vragen bij. Eén, is een lineaire besparing op ieder veld binnen het cultureel domein wel even wenselijk en bijgevolg werkbaar. Ten tweede, wordt er wel overal lineair bespaard? Twee vragen die volgens ons negatief beantwoord moeten worden.

Wat de wenselijkheid betreft van het 'kaasschaafmodel' moeten we vaststellen dat het onverkort toepassen ervan enkele in onze ogen nefaste nevenwerkingen heeft. Zo betreuen wij dat de besparingen vooral de werkingskosten raken. We kunnen in alle objectiviteit tot de vaststelling komen dat de projectsubsidies het in 2010 zwaar te verduren zullen hebben, in ieder geval zwaarder dan de structurele subsidies.

Wij hebben er vanuit Open Vld steeds voor gepleit om net meer nadruk te gaan leggen op projectsubsidies in plaats van op structurele. Projectsubsidies toekennen heeft in de praktijk aangetoond dat ze net een heel krachtige stimulans betekenen voor jonge, frisse en waardevolle projecten. Kiezen voor structurele subsidies daarentegen, is kiezen voor traditie en vastheid.

Daarenboven willen de heer Schueremans en ik aankaarten dat kiezen voor lineaire besparingen een heel diverse impact kan hebben op de verschillende getroffen organisaties. Afhankelijk van de mate waarin men als organisatie afhangt van Vlaamse middelen, zal een besparing al dan niet een grotere impact hebben op de inhoudelijke en dagdagelijkse werking. Een sterke afhankelijkheid betekent zware budgettaire donderwolken; wie slechts voor een klein percentage Vlaamse middelen krijgt ten aanzien van de totale werkingskosten, komt deze regenbui makkelijker door.

De heer Wilfried Vandaele: Ik hoor u pleiten voor projectsubsidies, mijnheer De Gucht. Die zijn inderdaad belangrijk. Maar het is ook belangrijk dat de ruggengraat en continuïteit blijven bestaan. Men mag nooit de structurele subsidies opheffen en met de projectsubsidies overblijven; dan bereikt men niets.

De heer Jean-Jacques De Gucht: U hebt iets gemist. Ik heb niet gezegd dat men structurele subsidies moet afschaffen. Ik heb gezegd dat het raar ineem zit, dat het zwaartepunt op de structurele ligt. Men zou meer aandacht moeten hebben voor de projectsubsidies. Opvallend genoeg houdt het Kunstendecreet wel rekening met de specificiteit van bepaalde sectoren en/of werkvormen. Zo moeten sommige 12,5 percent eigen inkomsten weten te verzamelen en andere slechts 5. Hier dreigt men via de lineaire besparingen aan voorbij te lopen, zeker omdat men nooit uit het oog mag verliezen dat de specificiteit van een bepaalde organisatie de verwerving van eigen inkomsten in heel sterke mate kan beïnvloeden.

Maar de vraag is: zijn de besparingen eigenlijk wel zo lineair? Levert iedereen wel een gelijke inspanning om een noodzakelijke besparingsronde door te voeren? De analyse van de begroting, waarvoor trouwens heel wat knip- en plakwerk nodig is om het tot een leesbaar document om te toveren – dat is bijna een kunstwerk op zich –, leert ons dat de besparingen lineair zijn binnen de basisallocaties. Tot daar het lineaire principe, want wie daarentegen de effectieve besparingen per organisatie uitrekt, komt tot een ander beeld.

Wat de culturele organisaties betreft, valt duidelijk op dat er grote verschillen zijn naargelang men valt onder het lokaal cultuurbeleid, organisaties Kunstendecreet, het Cultureel Erfgoeddecreet of onder de grote instellingen. Met andere woorden, ook hier lijkt de toverformule van lineaire besparingen een vals dogma te zijn.

Geachte collega's, subsidies zijn niet zaligmakend en dit wordt indirect ook aangetoond door de noodzaak en de gevolgen van de besparingen. Zoals de minister reeds vermeldde in de commissie alsook in de beleidsnota, moet er gekeken worden naar alternatieve manieren om

kunst en cultuur financieel te ondersteunen. Wij zijn hiervoor vragende partij en kijken ter zake dan ook met veel interesse uit naar een debat ten gronde. We beseffen dat klare wijn schenken momenteel niet evident is, temeer daar heel wat mogelijke maatregelen in samenspraak met het federale niveau zullen moeten worden genomen. Dit neemt niet weg dat het voor ons momenteel onduidelijk is aan welke mogelijke pistes wordt gedacht. Duidelijkheid hierover is wenselijk, liefst op een zo kort mogelijke termijn.

De heer Bart Caron: Mijnheer De Gucht, als u het hebt over andere financieringsbronnen, waaraan denkt u dan?

De heer Jean-Jacques De Gucht: Mijnheer Caron, u was aanwezig in de commissie voor Cultuur toen de voorzitter van de commissie op de vraag of er geen alternatieve financieringsmogelijkheden waren, waarover trouwens ook in de beleidsnota van de minister sprake is, antwoordde dat daarover een debat wordt gepland.

De heer Bart Caron: Bedoelt u dan bijvoorbeeld ‘tax shelter’ of privésporing?

De heer Jean-Jacques De Gucht: We kunnen nadenken over mecenaat, over tax shelter of over kunstkoopregelingen. Het rare aan België is natuurlijk dat er een samenwerking moet zijn tussen het federale en het Vlaamse niveau, maar in het algemeen gaat het erover dat de minister ter zake een vergadering heeft gepland in de commissie waarin ze haar visie hierop zal geven. Mijn vraag aan de minister, die hier spijtig genoeg niet aanwezig kan zijn, is dan ook waaraan zij denkt. Ik vraag ook om de debatten zo snel mogelijk te laten plaatsvinden, zodat we zo snel mogelijk duidelijkheid kunnen bieden aan de sector.

De heer Erik Arckens: Mijnheer De Gucht, het verbaast me een beetje dat u zo voorzichtig bent over uw eigen voorstellen die u in de Senaat heeft gedaan. Het is natuurlijk niet de bedoeling van de oppositie om de oppositie aan te vallen, maar we moeten tot een constructief debat komen, en als ik me niet vergis, hebt u in de Senaat een voorstel gedaan om de mogelijkheidsvoorwaarden te onderzoeken van het tax-sheltersysteem in de podiumkunsten. Staat u daar nog altijd achter? U laat een beetje uitschijnen alsof u voorlopig nog geen standpunt hebt ingenomen, alsof het nieuw is voor u, het is ook een klein beetje Angelsaksisch. Het lijkt alsof u een zekere reticentie hebt ten opzichte van het systeem, terwijl u in de Senaat een duidelijk voorstel hebt gedaan. Of vergis ik mij? Kunt u daar enige verduidelijking over geven?

De heer Jean-Jacques De Gucht: Mijnheer Arckens, ik sta nog altijd volledig achter dat voorstel en ik hoop dat uw collega's in het federaal parlement mij zullen steunen op het moment dat erover gestemd wordt, net zoals ik dat hoop van alle andere collega's van de partijen die hier aanwezig zijn.

Tot zover enkele algemene bemerkingen bij de begroting. Als we de zaken even wat specifieker bekijken, valt het op dat in relatie met de strategische doelstellingen, de uitwerking ervan vaak een tegenstrijdig, of soms zelfs onrealistisch beeld teweegbrengt.

Neem bijvoorbeeld de strategische doelstelling e-cultuur. In de geest dat dit een strategische doelstelling is, waarvan wij de finaliteit onderschrijven, kunnen we toch niets anders dan stellen dat een bedrag van 116.000 euro – en het gaat reeds om een budgetverhoging – bijzonder weinig is om hier ‘strategisch’ iets mee te doen. Wat wil de minister hier concreet mee aanvangen? De toelichting bij de begroting blijft hier immers bijzonder vaag over.

Een ander punt van aandacht is de strategische doelstelling die het internationaal cultuurbeleid versterkt. Dit is niet onbelangrijk gezien de uitgelezen kansen dat het Belgische voorzitterschap in de tweede jaarhelft van 2010 ons kan bieden op dat vlak. We stellen echter vast dat er een enorm sterke terugval in middelen is: van net iets meer dan 4 miljoen euro naar net iets minder dan 1 miljoen euro. Als toelichting stelt de minister dat deze vermindering past in de algemene besparingsronde en ter compensatie dient van tekorten op verschillende andere basisallocaties – vaagheid troef.

De voorzitter: Als iedereen zoveel tijd neemt, mijnheer De Gucht, zitten we hier tot morgenvroeg. Straks gaat u misschien naar huis en laat u de anderen hier eenzaam achter. Dat weet ik niet.

De heer Jean-Jacques De Gucht: Onze fractie wenst te onderstrepen dat het terugbrengen tot een kwart van de bestaande middelen niet kan getuigen van een echte strategische doelstelling. Ik dank u voor uw aandacht, mijnheer de voorzitter, beste collega's.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Mijnheer de voorzitter, heren ministers, beste collega's, tot mijn vreugde stel ik in de cultuurbegroting geen grote breuklijnen met de afgelopen jaren vast. Op zich is dat een aangename vaststelling. Je zou het haast kunnen interpreteren als een compliment aan het adres van de voorganger van minister Schauvliege.

De afgelopen tien jaar stegen de subsidiestromen met maar liefst 240 miljoen euro. Sinds 1999 betekent dat een procentuele stijging van 134 procent. Het zou erg jammer zijn deze gecumuleerde verdienste te zien verdwijnen. Tot mijn genoegen stel ik dus vast dat dat niet gebeurt. Toch bekruipten mij enkele bezorgdheden die de vreugde ietwat temperen.

De minister heeft besparingen aangekondigd en het kaasschaafprincipe geïntroduceerd. Ik heb eerlijk gezegd bewondering voor de volwassen houding van de professionele kunstensector waarmee die de afgelopen weken gereageerd heeft op die beslissing. We moeten zeer goed beseffen dat de limieten van wat de sector nog kan dragen bereikt zijn. Er zijn geen marges meer. Sommige instellingen zijn wellicht artistiek voorbij de grenzen geduwd.

De economische crisis brengt deze noodzakelijke, wat mij betreft uitzonderlijke, maatregelen met zich mee. Er moeten voldoende middelen ter beschikking worden gesteld en blijven worden gesteld om de artistieke opdrachten correct, efficiënt en effectief uit te voeren. Dat uitgangspunt moet voor ons ook in crisistijd absoluut overeind blijven. Meer nog: we hebben zelfs een morele verplichting om de uitvoering van de artistieke opdrachten mogelijk te maken. Als we naar een besparing op de financiële enveloppes gaan, waarbij de sector op een onwerkzaam niveau komt te staan, is dat niet alleen voor de kunstensector, maar ook voor ons een onmogelijke positie.

De minister lanceerde ook het idee dat organisaties creatief moeten zijn en op zoek moeten gaan naar alternatieve financiering door private partners of sponsors. Laat dit alsjeblieft geen uitholling zijn van de cultuurbegroting en de subsidiepolitiek. De ervaring uit het buitenland leert ons dat professionele organisaties die een dergelijk model hanteerden, en ik denk aan de Royal Opera en andere Angelsaksische organisaties, vandaag voor een nakend faillissement staan. Ze zijn afhankelijk van het mecenaat dat hen in deze crisistijden als een baksteen laat vallen. Dit is voor ons geen na te streven model en zeker geen na te streven politiek.

Ik heb enkele concrete vragen. Ik begrijp de argumentatie niet goed: hoe komt het dat er speling zit op de besparingspercentages van grote instellingen? Dat varieert van 2 tot 5 procent. Graag had ik vernomen hoe die percentages tot stand zijn gekomen.

De begrotingscijfers voor de popmuziek zijn zo goed als virtueel. Wellicht zijn er redenen om het bedrag te verminderen. Hoe zullen de voorziene middelen worden ingezet?

Op het vlak van internationale werking zien we dat het budget fors gedaald is. Ik heb het over niet decretaal geregelde subsidies. Er ging de afgelopen jaren veel aandacht naar samenwerking met Zuid-Afrika, Marokko en Congo. Het is mij niet duidelijk hoe dat in de huidige begroting vertaald wordt. Is er bijvoorbeeld een budget gereserveerd voor de viering van de 50-jarige onafhankelijkheid van Congo? Dat is in 2010. Hoe wordt deze internationale werking verder uitgebouwd, nu de middelen fors gedaald zijn?

Wij moeten niet enkel redelijkheid maar ook verantwoordelijkheidszin aan de dag leggen wanneer we ons buigen over de cultuurbegroting. Ik durf te hopen dat de minister van Cultuur dezelfde mening is toegedaan. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Mevrouw Godderis-T'Jonck heeft het woord.

Mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck: Voorzitter, leden van de regering, collega's, de begrotingen van de vier beleidsdomeinen Cultuur, Jeugd, Media en Sport vertonen grote gelijkenissen. De ministers van de vier beleidsdomeinen moesten elk in hun beleidsdomein de nodige besparingen doorvoeren. Onzes inziens hebben zij gepoogd om dit zo realistisch mogelijk te doen. Ik wil niet beweren dat al die besparingen overal pijnloos zullen verlopen, maar elke sector behoudt de nodige groei- en bloeikansen. Dat is het belangrijkste.

Ik zal mij in de korte tijd die mij hier wordt toegemeten, concentreren op de bevoegdheid inzake media. Ik zal beginnen met de VRT. Over de VRT is de laatste weken in dit parlement al heel wat gezegd. Ik zal het enkel over de begroting hebben. In de begroting staat dat de werknemersbijdrage van 10 miljoen euro aan het pensioenfonds niet langer door de overheid wordt betaald. Onze fractie vindt het belangrijk dat de VRT goed beseft dat zij deze werknemersbijdrage nu zelf met algemene middelen moet betalen. Het kan niet dat in 2010 geen werknemersbijdrage wordt betaald en dat zo het probleem wordt doorgeschoven naar later. U hebt in de commissie bevestigd dat dit niet het geval zal zijn. Daar zijn wij blij om, maar onze fractie vindt het belangrijk om dat hier nog eens extra te vermelden.

Tijdens de begrotingsbesprekingen is er ook gesproken over de verdeling van de Lottomiddelen. U hoopt in 2010 uit deze pot twee keer 250.000 euro te halen: een eerste keer voor de ondertiteling van nieuwsuitzendingen van private tv-omroepen en een tweede keer voor de verdubbeling van de subsidie aan het Fonds Pascal Decroos. Zowel ondertiteling als kwaliteitsvolle journalistiek zijn voor onze fractie zeer belangrijk. Ik hoop dan ook dat u deze Lottogelden effectief zult ontvangen in 2010. Temeer daar de K.U.Leuven in oktober 2008 in zijn evaluatierapport over het Fonds Pascal Decroos nog de aanbeveling formuleerde om extra personeel aan te werven.

Wat kwaliteitsvolle journalistiek betreft, is onze fractie tevreden over de voortzetting van de Steun aan de Pers en het project Kranten in de Klas (KiK). Het budget wordt een beetje afgetopt, maar er blijft zeker nog genoeg budgettaire ruimte over. Zeker wat Kranten in de Klas betreft, is het begeleidend wetenschappelijk onderzoek belangrijk. Dat onderzoek evalueert reeds een aantal jaar de werking en de gevolgen van het KiK-project. Het is voor ons belangrijk dat u dit onderzoek blijft ondersteunen.

Ten slotte is onze fractie tevreden dat uit de begroting blijkt dat de subsidie aan het satellietkanaal BVN, het Beste van Vlaanderen en Nederland, wordt voortgezet. Meer zelfs, conform de meerjarenovereenkomst 2009-2012 groeit het subsidiebedrag zelfs met 24.000 euro aan. In tegenstelling tot andere fracties hecht onze fractie veel waarde aan dit initiatief.

Deze samenwerking met Nederland laat ons toe om Vlaamse televisieprogramma's quasi wereldwijd te verspreiden. Een stukje van onze Vlaamse cultuur blijft zo op eenvoudige wijze wereldwijd toegankelijk. Criticasters zullen beweren dat het internet hiervoor een veel beter middel is, maar die gaan dan voorbij aan het feit dat niet overal ter wereld het internet al zo sterk is uitgerold als in Vlaanderen. Om dan nog maar te zwijgen van breedbandinternet, dat je nodig hebt om filmpjes online te bekijken.

Tot slot wil ik de ministers bedanken en feliciteren met de opmaak van de begrotingen van deze vier beleidsdomeinen. Onze fractie zal dit onderdeel zeker steunen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De heer Bart Caron: Wat mevrouw Godderis-T'Jonck zegt over het Beste van Vlaanderen en Nederland, onderschrijft ook onze fractie. Meer zelfs, de samenwerkingsverbanden met Nederland dragen onze bijzondere aandacht weg. Misschien kunt u aan uw minister deze

boodschap meegeven: er is voor de dotatie aan de Nederlandse Taalunie een tekort in de begroting omdat we verdragsrechtelijk gebonden zijn door een Noord-Nederlands indexmechanisme voor wat de subsidie betreft. Dat is niet verdisconteerd in de begroting. Ik hoop oprecht met u dat dat in de begrotingscontrole kan worden rechtgezet.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, collega's, de begroting Sport doornemen was niet echt eenvoudig en de beleidsmatige bespreking zullen we, zoals afgesproken, begin volgend jaar voeren naar aanleiding van de beleidsnota. In het kader van de begrotingsbesprekingen en binnen de mij toegemeten tijd wil ik hierbij twee thema's naar voren schuiven, en één gegeven dat zeker de nodige aandacht moet krijgen.

Ten eerste wil ik het hebben over de topsportmanager. Wat deze topsportmanager betreft heeft het Vlaams Belang tijdens de bespreking in de commissie al gesteld dat het logisch is dat er zou worden bespaard op dit budget, al was het maar omdat er eenvoudigweg geen topsportmanager meer is. In de begroting voor 2010 wordt dit budget overgeheveld naar Bloso, maar daar worden nog wel degelijk middelen voor de topsportmanager uitgetrokken, alsook trouwens voor de topsportexpert, maar dit terzijde. In de begroting wordt bij wijze van spreken de twijfel over het al dan niet behouden van de topsportmanager ingebakken.

De minister stelt dat hij ter zake niet echt een visie heeft en geen standpunt wil innemen. Hij verwijst immers naar Bloso en de taskforce die de regisseur van het geheel zullen zijn. Ik heb de indruk dat de minister hiermee voorzichtig wil zijn in een beleidsdomein waarover hij tijdens de regeringsbesprekingen niet zelf kon onderhandelen. Toch vind ik het nogal vreemd dat hij de uitvoering van het beleid terzake integraal overlaat aan hen. Volgens wat ik heb gelezen zullen ze bekijken hoe ze het beleid zullen uitvoeren.

Mijnheer de minister, in deze taskforce zetelt ook het BOIC. Een van de kritieken waar ik uw voorganger mee confronteerde was dat hij een organisatie, die zich niet aanpast aan de federale logica van dit land, mee het sportbeleid in Vlaanderen laat bepalen. Het Vlaams Belang vraagt een structurele reorganisatie van het BOIC, dat nog steeds federaal werkt, hoewel Sport al jaren een gemeenschapsmaterie is.

We hebben het daar in het verleden, naar aanleiding van begrotingsbesprekingen en beleidsnota's, al vaak over gehad. Zolang dit niet gebeurt, is het vreemd dat een organisatie zoals het BOIC inspraak krijgt in het Vlaamse sportbeleid, terwijl het zichzelf afschermt ten aanzien van dit Vlaamse beleid en vindt dat Vlaanderen zich niet met hem moet bezighouden.

Mijnheer de minister, een tweede zaak die ik hier kort wil aanstippen is de subsidiëring van de Koninklijke Belgische Voetbalbond, nu via de Voetbalfederatie Vlaanderen. Ook dit is een punt dat voor het Vlaams Belang moeilijk ligt, aangezien de splitsing van de Belgische Voetbalbond, door uw voorganger geïnitieerd, wat ons betreft geen echte splitsing was.

Blijkbaar gaat u verder op de door uw voorganger ingeslagen weg en kiest u ervoor om veel geld en energie te steken in een voetbalfederatie die niet alleen zeer slecht wordt bestuurd, maar bovendien niet gesplitst is.

Hoe moet je anders de vreemde constructie noemen waarvan de twee hoogste afdelingen buiten die zogenaamde splitsing vallen en waarvan de verantwoordelijken nog steeds niet aanvaarden dat sport een exclusieve gemeenschapsmaterie is? In plaats van de fouten van Bert Anciaux te herstellen, bevestigt u deze. Dat stelt me wat teleur van een N-VA-minister. Maar u kunt misschien nog aanvoeren dat uw partij de regeringsonderhandelingen voerde toen u zelf nog geen betrokken partij was.

Nochtans was het voor de voetbalbond van meet af aan erg duidelijk. Zij stelden naar aanleiding van de oprichting van de Voetbalfederatie Vlaanderen heel duidelijk dat er voor hen geen sprake was van een echte splitsing. Voor hen was het een puur financiële operatie.

De bondsvoorzitter heeft dit beklemtoond door ook via de media heel duidelijk te maken dat er op het terrein niets zou veranderen.

Het gaat hier dus om een kunstgreep om financiële middelen van de Vlaamse overheid binnen te halen zonder zich echt te splitsen, iets wat andere sportfederaties in Vlaanderen blijkbaar wel kunnen.

Het Vlaams Belang heeft naar aanleiding van deze zaak diverse moties voorgelegd. Zo stond er in een motie van 4 december 2008: “3° in het geval van een splitsing, overeenkomstig de decretale bepalingen, voldoende financiële middelen uit te trekken, zodat zowel de subsidiëring van de nieuwe federatie als de subsidiëring van reeds bestaande oudere sportfederaties niet in het gedrang komen”.

Ik vermeld dit omdat het niet volledig duidelijk is of de subsidiekraan die opengedraaid wordt voor de voetbalbond, geen kwalijke gevolgen dreigt te creëren voor de reeds bestaande oudere sportfederaties. Tijdens de commissiebespreking werd er terecht opgemerkt dat dit helaas wel zou kunnen gebeuren.

Tot slot, mijnheer de minister, nog heel kort een opmerking over de dopingproblematiek en de manier waarop u dit wilt aanpakken. Uit de begroting kunnen we alvast niet opmaken dat u dit een belangrijke beleidsprioriteit vindt. De recente ontwikkelingen rond de twee geschorste toptennissers doen mij echter vrezen voor het feit dat er eerder meer dan minder inspanningen zullen moeten gebeuren inzake onder andere Medisch Verantwoord Sporten. Mijnheer de minister, denkt u niet dat de recente gerechtelijke uitspraak het decreet onderuit zal halen met alle budgettaire gevolgen van dien? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, sport ontsnapt niet aan de besparingsronde die de regering heeft doorgevoerd. Voor 2009 gaat er uiteindelijk 757.000 euro van het budget af. Volgend jaar zal de sportwereld het met nog veel minder moeten doen. In totaal staat er 3,7 miljoen euro besparingen ingeschreven.

Als er dan toch bespaard moet worden, dan zou men denken dat de regering de corebusiness van het sportbeleid intact zou laten en eens kritisch zou kijken naar de franjes die minder noodzakelijk zijn. Ik heb het dan over de vele proeftuinen en experimenten die de vorige minister van Sport heeft opgestart en die nu aan evaluatie toe zijn. Maar dat is amper gebeurd.

Ik zal me beperken tot een aantal specifieke items. Het eerste is investeren in infrastructuur.

De heer Bart Caron: Mijnheer Gysbrechts, u doet nu een gratuite uitspraak. U zegt dat er geen evaluatie is gebeurd maar intussen schoffelt u die experimenten wel onder de grasmat. Op basis waarvan doet u dat dan? Waarom zijn die proeftuinen voor u niet oké?

De heer Peter Gysbrechts: Mijnheer Caron, ik schoffel die niet onder de grasmat. Ik zeg alleen dat er geen evaluaties zijn gebeurd. Dat is ook heel duidelijk gezegd in de commissie. Er is ook aan toegevoegd dat die proeftuinen dringend geëvalueerd moeten worden. Ik denk dat u een zeer gratuite uitspraak doet.

Voor sport heeft men infrastructuur nodig. Ik heb het dan over de voetbalstadions. Het is al langer bekend dat ook de voetbalstadions in Vlaanderen dringend investeringen vragen. Een stadion met 40.000 zitjes kost ongeveer 100 miljoen euro. De hefboomfinanciering bij de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen voor maximum 50 miljoen euro voor twee stadions met meer dan 40.000 zitjes en 6 oefenstadions is dan ook peanuts in dit verhaal.

De FIFA is trouwens vragende partij voor meer dan die twee stadions. De 1 miljoen euro voor flankerende maatregelen in de begroting zal daar ook niet veel aan veranderen. En het verhaal over de ingediende dossiers is blijkbaar ook nog niet afgelopen.

Nu, als de minister zijn woorden wil omzetten in daden, dan kiest deze hele Vlaamse Regering resoluut om meer te investeren in die stadions. Dat die investering onze kansen verhoogt voor de organisatie van het WK zou mooi meegenomen zijn, maar zou vooral blijik geven van een ambitieuze minister van Sport en, specifiek voor dit dossier, van een ernstige en vooral gemeende ambitie van deze regering om het WK binnen te halen. Met alle respect voor al degenen die hierbij betrokken zijn, voor onze collega's uit Nederland en de voetbalwereld moet ik stellen dat het mij wel eens voorkomt dat wij maar doen alsof we ambitie hebben.

Bij de Bloso-centra is er het bekend tekort in de begroting. We hebben het daarover al even gehad. Volgens de minister is het een detail. Ik wil de zaak ook niet opblazen. Zoals in de commissie al is aangehaald, stellen wij ons vragen bij de dotatie voor Bloso in uitvoering van artikel 62bis. Er wordt slechts 80 percent van de middelen ingeschreven, ook al staat er letterlijk in de begrotingsnota dat de Bloso-centra hiermee geen normale werking kunnen garanderen. Er wordt gezegd dat die Lottomiddelen wel degelijk zullen volgen. Men zegt wel duidelijk dat deze extra middelen onontbeerlijk zijn. Begroot ze dan in de toekomst, alstublieft!

Het is jammer dat we voorlopig de intenties van de minister met betrekking tot de interactie tussen school en sport niet kunnen terugvinden in de begroting 2010. De beleidsnota benadrukt het belang van het onderwijs in sportparticipatie en dus het toeleiden van jongeren naar de sport. Toch blijft de dotatie voor 2010 gelijk aan die van de derde begrotingscontrole 2009. Als we de lokale schoolsportwerking verder willen uitbouwen, zal Bloso in de toekomst meer moeten investeren en moeten er meer fundamentele beslissingen genomen worden over de manier waarop we sport kunnen integreren in het onderwijs.

Mijnheer de voorzitter, dit is een begroting met weinig dynamiek. Deze begroting straalt eerder soberheid uit dan ambitie. Voor sport kan dit zeker niet. Investeren in sport is goed. Investeren in sport is besparen op gezondheidszorg. Maar de inzet van de middelen evalueren en doelstellingen uitzetten in de sport, dat is noodzakelijk. Als we willen weten of onze investering rendeert, zullen we in de toekomst meer tijd en aandacht moeten spenderen aan rapporteren, evalueren en vooral, mijnheer Caron, bijsturen. Ik denk hierbij onder andere aan de topsportscholen, schoolsportproeftuinen. Die komen zeker terug bij de bespreking van de beleidsnota. Sport is een competitie waar men streeft naar de beste resultaten. Dit principe zou ook moeten gelden voor het sportbeleid.

Mijnheer de voorzitter, collega's, ik rond af met een citaat uit de pers. Ik zal ook de bron vermelden. In het magazine van Voka van deze maand stelt IOC-voorzitter Rogge dat goed besturen, willen winnen is. Hij doet een oproep tot meer ambitie. Het verschil tussen middelmaat en top zit in de hang naar perfectionisme, aldus de heer Rogge. En neen, collega's, dit ging inderdaad niet over deze begroting. Maar die woorden zijn o zo van toepassing. *(Applaus bij Open Vld)*

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Mijnheer de voorzitter, ministers, collega's, deze begrotingscontrole en de begroting 2010 voor de bevoegdheid Cultuur vormen natuurlijk een weerspiegeling van de financiële storm waarin onder andere Vlaanderen en Brussel zijn terechtgekomen. Ze heeft belangrijke gevolgen gehad voor de economische situatie van staten en deelstaten, wat dan weer een repercussie had en heeft op diverse budgettaire aspecten. En dus kent ook de begroting Cultuur een budgettaire knik, wat een echte breuk betekent na zovele jaren van groei, soms sterke groei. Mevrouw Idrissi heeft daar terecht op gewezen.

Ik wil bij het begin van deze uiteenzetting even mijn appreciatie uiten voor de culturele spelers en actoren die op de een of andere manier bij deze begroting betrokken zijn. Heel veel actoren deelden mee dat zij begrip hadden voor de moeilijke, huidige budgettaire situatie, en dat ze hun verantwoordelijkheid wensten op te nemen in deze problematiek, die hen ook maar

overvalt. Ik waardeer dit, en ik wens te onderstrepen dat het feit dat de culturele sector in Vlaanderen in dezen een heel verantwoordelijke en constructieve houding aanneemt, een krachtig en vertrouwenwekkend signaal vormt.

Ik citeer hierbij even de Verenigde Organisaties Beeldkunst (VOBK) – maar ik zou ook andere voorbeelden kunnen geven zoals Overleg Kunstenorganisaties (oKo) –: “Er moet bespaard worden. We vinden het als culturele organisaties vanzelfsprekend dat ook wij hier ons steentje bijdragen. De relevantie van deze besparingen wordt door ons niet in vraag gesteld.”

Collega's, er wordt dus bezuinigd. Dit is een heikele opdracht en ook een nieuwe opdracht, en toch kan ik mezelf terugvinden in de grote lijnen ervan. De begroting 2010 is de eerste echte begroting van de nieuwe minister en – ook al moet hier opnieuw bespaard worden – toch merken we enkele belangrijke beleidselementen, zoals de stijging van de budgetten van het Fonds Culturele Infrastructuur (FoCI). Dat toont duidelijk aan dat ook in deze budgettaire donkere tijden de blik op de culturele horizon wordt aangehouden. Meer dan ooit denk ik dat, ook in het culturele beleidsdomein, lange termijnplannen en oplossingen het nodige houvast kunnen bieden.

Ik wil een woordje zeggen over de indexproblematiek en het debat hierover met de Federatie van Organisaties voor Volksontwikkelingswerk (FOV). Ik zal niet in de techniciteit van het debat treden, maar toch waardeer ik, en een flink deel van de culturele sector met mij, dat de minister in dit kader een belangrijke financiële inspanning gedaan heeft, en dit ondanks de moeilijke budgettaire situatie. Ik denk dat er een eerlijk antwoord gekomen is op een eerlijke vraag.

De heer Bart Caron: Mijnheer Delva, u steekt de loftrumpet van de ene belangenbehartiger die onderschrijft dat ook de cultuursector verantwoordelijkheid heeft bij besparingen. Aan de andere kant treedt u de minister bij als het gaat over de indexering van de sociaal-culturele sector, waarbij zijn belangenbehartiger, de FOV, maandenlang heeft gedebatteerd over de toepassing van de formule van de spilindex.

Het is mij gelijk hoe het gebeurt, maar er moet wel gebeuren wat er in het decreet staat. U zegt: ik geloof de minister dat er extra budget is gevonden. Dat vind ik fijn, maar de minister had wel anderhalf miljoen euro gereserveerd en heeft dat op basis van de argumentatie van de Inspectie voor Financiën, gereduceerd tot de helft. Daar gaat u niet aan voorbij. Aan dat niet-voorbijgaan zal ik u de komende jaren geregeld eens herinneren. Voor mijn part mag het decreet gewijzigd worden als men de indexformule niet lust, maar ik vind wel dat ze moet worden toegepast. Men heeft de sociaal-culturele sector 800 euro ontnomen. Dat is de realiteit.

De heer Paul Delva: Ik zal er niet dieper op ingaan. Ik weet dat de minister met een moeilijke situatie uit het verleden geprobeerd heeft tot een oplossing te komen. Dat was niet gemakkelijk, dat is juist. De FOV heeft daar kritiek op geleverd, dat is ook juist. Er kan altijd meer worden gevraagd, dat weet ik wel, maar we zijn tot een oplossing gekomen waarmee het gros van de sector het kan stellen, hoop ik.

Ik maak van de gelegenheid graag gebruik om even stil te staan bij een belangrijk onderdeel van het Vlaamse cultuurbeleid, namelijk het sociaal-cultureel volwassenenwerk en meer bepaald de subsidiëring ervan. Enkele weken geleden vond voor de tweede keer het evenement ‘Boekstaven’ plaats. Net als verleden jaar viel me de verhouding tussen overheidsmiddelen en eigen middelen in de sector enorm op. Deze verhouding valt voor de sector veel positiever uit dan vele mensen zouden denken. De subsidies dekken niet eens de personeelskosten. Ik heb aan de sector gezegd dat ze deze vaststelling van de daken moesten schreeuwen. Ik denk dat perceptie van deze zo belangrijke sector er alle belang bij heeft dat dit gegeven zo ruim mogelijk bekend wordt en daarom haal ik dit vandaag nog graag even aan in het kader van de begrotingsbesprekingen.

Ik heb enkele bedenkingen per werksoort. Ik herhaal vandaag graag dat als we het hebben over de verenigingen in Vlaanderen en Brussel, het gaat over duizelingwekkende getallen, niet wat subsidies betreft, maar wat leden, vrijwilligers en activiteiten betreft. Hun rol kan niet overschat worden. Voor Vlaanderen en Brussel betekenen ze een fantastische troef. Laten we ze koesteren, ook in deze budgettaire moeilijke tijden.

Ik haal nog even de landelijke vormingsinstellingen aan. Het valt me op dat ze heel wat activiteiten ontwikkelen waarvoor ze niet gesubsidieerd zijn en die hun geld kosten. Dat heeft te maken met een strak decretaal keurslijf. De vormingsinstellingen worden niet financieel verwend door het decreet.

We moeten ook durven vooruitkijken, collega's. Waar wil het Vlaamse cultuurbeleid binnen 10 of 20 jaar staan? Waar liggen de uitdagingen? Op het vlak van het sociaal-cultureel werk haal ik er vandaag een uitdaging uit: welke impact heeft de voortschrijdende diversiteit van onze samenleving op het sociaal-cultureel werk?

Ik stel vast dat er in Brussel op één jaar tijd een hele sterke daling is geweest van het aantal lokale afdelingen van de verenigingen, een daling van 613 naar 536 afdelingen. Dat baart me zorgen. Ik vraag me af of er een causaal verband bestaat tussen de toenemende diversiteit in Brussel, met nieuwe kleuren en nieuwe ideeën, wat heel goed is, en de evolutie van het klassieke sociaal-culturele werk. Het lijkt me belangrijk om dat te onderzoeken. Brussel fungeert immers vaak als een laboratorium voor Vlaanderen.

Ik heb enkele conclusies. Ik vind het belangrijk de uitnodigende houding van de minister even in de verf te zetten. Bij de eerste begrotingscontrole van 2010 wil de minister samen met de sector bekijken waar er door de besparingsoperaties eventueel collateral damage zou zijn veroorzaakt, die dan moet worden hersteld.

De beleidsnota Cultuur begint met de gevleugelde woorden: "Cultuur is een geschenk aan de toekomst." Dat klopt helemaal. Of het nu gaat over letteren, podiumkunsten en muziek of film en musea, ook de komende generaties moeten daar met volle teugen van kunnen genieten. Deze openingszin krijgt pas zijn volle gewicht als we het even hebben over het erfgoed. Het erfgoed zal pas een waarde hebben voor de komende generaties als het op een optimale wijze bewaard en behouden kan blijven. Het evenementiële in het erfgoedbeleid is belangrijk, maar helemaal niet voldoende. Als we ons erfgoed vandaag niet goed bewaren, is er morgen geen erfgoed meer om door te geven. Het erfgoed bewaren kost handen vol geld en is niet noodzakelijk populair, maar het beantwoordt voor 100 percent aan het rentmeesterschapsprincipe, een van de bouwstenen van het personalisme, en dat ligt ons zeer na aan het hart.

De budgettaire oefening die we vandaag bespreken, is niet evident. De bouwstenen ervan zijn de volgende: een moeilijke budgettaire context, een nieuwe regering, een nieuwe minister en een terecht mondige sector met terechte verwachtingen. Om met die bouwstenen een stevig huis te bouwen, hebben we sterke cement nodig. Een dergelijk sterk huis is in het belang van iedereen: van de culturele spelers, van de steunpunten, van de koepels, van de belangenbehartigers en natuurlijk van de cultuurparticipanten. Dat cement zal de komende weken en maanden bestaan uit vertrouwen, uit dialoog, uit overleg én uit het vaste geloof dat dit parlement en ook deze regering alleen het allerbeste voorhebben met onze unieke en waardevolle culturele sector in Vlaanderen. (*Applaus bij CD&V en de N-VA*)

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer de voorzitter, ik had graag al een reactie gegeven op het debat over het sportbeleid. Ik wil eerst beginnen met de topsportmanager. Voka wordt hier veel geciteerd. Ik ben daar uiteraard heel blij mee. Een van de uitspraken van Voka is ook: structure follows strategy. Bepaal eerst de inhoud en zeg daarna welke structuren die inhoud gaan realiseren. Dat is ook waarmee ik bezig ben. Mijnheer Deckmyn, zoals u weet, is het Topsportactieplan geschreven. U hebt er een exemplaar van gekregen. De filosofie ervan

is dat ik, uiteraard samen met de taskforce Topsport, het topsportbeleid zal bepalen, in het kader van het Topsportactieplan zoals dat is bepaald. De topsportmanager is daar maar één functie van. Ik wil in overleg met hen voort bekijken in welke mate de topsportmanager nodig is, en of er opnieuw een topsportmanager in dienst moet worden genomen of niet. De inhoud is echter het belangrijkste, en die discussie zullen we nog voeren.

Wat de aanwezigheid van het Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité (BOIC) in de taskforce Topsport betreft, we kunnen daarover treuren, maar tot op heden is voor de olympische sporten België als enige erkend. Het BOIC speelt ter zake nog altijd een belangrijke rol, en we kunnen moeilijk beweren dat de olympische sporten niet behoren tot de topsport. Het lijkt me dus logisch dat we die mensen laten meedoen, in afwachting van eventuele wijzigingen.

Wat de subsidie van de Vlaamse Voetbalbond betreft, heb ik ook in de commissie een en ander duidelijk naar voren gebracht. Ze zijn net begonnen. Laten we kijken hoe dat werkt. We hebben ter zake in een budget voorzien. Als er bijkomend geld nodig is, zullen we daarvoor zorgen. We zullen bekijken op welke manier.

Wat de doping betreft, zijn de zaken natuurlijk allemaal heel hypothetisch. Er is een eerste uitspraak in kortgeding. Mocht ik op basis daarvan in budgetten voorzien, zou u zich afvragen of dat nu een goede begroting is. Laat me daar dus werken met de budgetten die er vandaag zijn. Ze zijn niet verminderd. We houden die budgetten aan. Dat lijkt me logisch. Dat is voldoende om het dopingbeleid dat we willen voeren, te blijven garanderen.

Dan kom ik tot het betoog van de heer Gysbrechts.

Mijnheer Gysbrechts, ik zei al in de commissie dat de proeftuinen uiteraard zullen worden geëvalueerd. Een evaluatie kan tot gevolg hebben dat een aantal van die proeftuinen ook structureel moeten kunnen worden en dat we dan met nieuwe proeftuinen starten. Dat is de bedoeling. Dat is de filosofie. Daarin werd budgettair voorzien.

Wat betreft de voetbalstadions: u kunt het peanuts vinden. Ik stel alleen maar twee belangrijke zaken vast. Ten eerste dat we een oproep hebben gedaan aan alle eerste- en tweedeklasseclubs met de vraag wie interesse had om een stadion van 40.000 plus 4000 plus 6000 parkeerplaatsen – u kent de FIFA-normen – te bouwen. Daardoor weten zij wat de inbreng van de Vlaamse Regering kan zijn: 10 miljoen euro goedkope leningen. Ik kan alleen maar vaststellen dat er vier steden en clubs zijn die zich, met financieel plan en alles erbij, kandidaat hebben gesteld. Blijkbaar is dat toch voldoende voor hen.

Ik heb ook de Voetballiga en de Vlaamse Voetbalbond op bezoek gehad. Zij vragen mij uitdrukkelijk om niet in te veel subsidies te voorzien voor voetbalclubs. Dat is misschien toch heel belangrijk. Een goed stadion kunnen bouwen met zware subsidies is volgens hen concurrentievervalsend en ook competitievervalsend omdat een goed stadion automatisch extra toeschouwers met zich kan meebrengen. Als we dit met overheidsgeld voor één, twee, drie of vier clubs doen, staan ze allemaal op een rij om die subsidies te vragen.

Blijkbaar werd de filosofie van de goedkope lening ook gesteund door de Voetballiga en de Vlaamse Voetbalbond.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Mijnheer de minister, ik heb er geen probleem mee. Het is inderdaad niet de taak van de Vlaamse overheid om volledig op eigen kosten stadions neer te poten. U mag dat trouwens ook niet vanwege de Europese regelgeving ter zake. Voetbalclubs worden beschouwd als bedrijven en dan zou dat overheidssteun zijn aan bedrijven. De Europese regelgeving verbiedt dat.

Men kan niet zeggen dat dit competitievervalsing is. We mogen niet blind zijn voor wat er aan de overkant van de taalgrens gebeurt. We weten allemaal dat het stadion van Mons

gebouwd is door de Waalse Gemeenschap en door de stad Mons. Idem dito voor Moeskroen. We moeten daar niet flauw over doen. Aan de overkant van de taalgrens gebeurt dat ook.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Wienen, niet ikzelf maar de Voetballiga en de Vlaamse Voetbalbond spreken over concurrentievervalsing. En het lijkt me allesbehalve opportuun om een Vlaams beleid te voeren dat een afspiegeling is van het beleid elders in het binnenland of het buitenland.

De heer Wim Wienen: Wat de vier geïnteresseerde steden betreft: er zijn meer aanvragen binnengekomen op uw kabinet dan enkel van de vier steden. We vernamen dat in het Antwerpse één dossier onontvankelijk is verklaard omdat het de steun van de stad niet had. Toen men aan onder meer de voetbalclubs en de steden vroeg of ze geïnteresseerd waren, waarin stond dat dat een onlosmakelijke voorwaarde was om tot onontvankelijkheid over te gaan?

Minister Philippe Muylers: Het was een voorwaarde die duidelijk stond in de aanvraag gericht tot alle clubs uit eerste en tweede klasse. Het stond vóór de criteria. Het stond erin dat het een minimumvoorwaarde was. De clubs moesten dit luik invullen. Op het formulier staat letterlijk: 'vereist akkoord van de gemeente of lokale overheid'. Alle luiken moesten ingevuld zijn. Blijkbaar heeft iedereen dat begrepen en gezien behalve één persoon van één club. Men is, voor zover ik weet, niet naar het gerecht gegaan. Men klaagt het, voor zover ik weet, niet aan. Het is alleen door een persoon van Germinal Beerschot Antwerpen (GBA) naar de krant gebracht.

Wat de centra van het Bloso betreft, vind ik de gemaakte opmerking vrij raar. Dit is al meer dan tien jaar een traditie. Dit gold voor mijn voorganger en wellicht ook voor alle voorgangers daarvoor. De gelden van de Lotto worden voor 80 percent door het Bloso ingeschreven. Pas als we volledig zeker zijn dat de gelden van de Lotto komen, wordt de laatste 20 percent overgemaakt.

Wat sport en onderwijs betreft, merk ik op dat we het budget in tijden van besparing op peil houden. Dit is al een eerste stap. De rest zullen we in de loop van de komende jaren wel zien.

De heer Peter Gysbrechts: Als ik het met betrekking tot de WK-stadions over peanuts heb, verwijs ik vooral naar het budget. De minister weet dat. De investeringen zijn het gevolg van een ambitie. Het is ons doel het WK binnen te halen. De subsidies aan de stadions zijn daar een gevolg van. Volgens mij is de ambitie te klein. Als we er echt voor willen gaan en het WK echt willen binnenhalen, is een budget van 50 miljoen euro te klein. Ik noem dat peanuts.

Wat de proeftuinen betreft, deel ik de mening van de minister. Het is de bedoeling dat er rapporteringen en evaluaties komen. Daarna moeten we iets doen. Ik spreek dat zeker niet tegen. Ik heb dit gewoon even gemeld. Ik begrijp de opmerking van de heer Caron dan ook niet goed.

Wat de centra van het Bloso betreft, weet ik dat dit een traditie is. Dat is al eerder toegelicht. In de tekst staat evenwel dat 100 percent van het budget absoluut noodzakelijk is om de werking te garanderen. Er is echter maar 80 percent ingeschreven. We kunnen dus best een andere oplossing zoeken. Tot hiertoe is het altijd gelukt. Ik vind het gewoon enigszins raar zoiets in een begroting te zien staan.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer de voorzitter, wat de eventuele kandidatuurstelling voor het WK van 2018 of van 2020 betreft, wil ik opmerken dat de problematiek van de voetbalstadions los van deze kandidatuur moet worden gezien. Als ik me niet vergis, wordt de beslissing pas eind volgend jaar genomen. Indien we al in aanmerking zouden komen, zou ik het in elk geval vreemd vinden het volledig gewicht hiervan al in de begrotingsopmaak voor 2010 terug te vinden.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 17.40 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 18.04 uur.*

■

ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2009

– 18 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 3

ONTWERP VAN DECREET houdende derde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2009

– 19 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 5

ONTWERP VAN DECREET houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2009

– 233 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 17

ONTWERP VAN DECREET houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2010

– 14 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 3

ONTWERP VAN DECREET houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2010

– 15 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 8

ONTWERP VAN DECREET houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010

– 234 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 21

Algemene bespreking (*Voortzetting*)

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de voortzetting van de algemene bespreking van de ontwerpen van decreet.

We bespreken nu het beleidsdomein Leefmilieu, Natuur en Energie.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, ik wil de minister en haar medewerkers van harte proficiat wensen voor de geslaagde evenwichtige oefening bij de opmaak van deze begroting in toch wel moeilijke tijden.

Ik denk dat we mogen blij zijn dat er niet een of twee grote besparingen op enkele elementen zijn doorgevoerd, maar dat de belangrijkste budgetten overeind zijn gebleven en dus ook het beleid.

De afgelopen jaren is er heel veel bereikt en gerealiseerd. Bijsturing en evaluatie kunnen gebeuren maar steeds met in het achterhoofd het idee om aan een verstandig leefmilieu- en natuurbeheer te doen. We moeten de ambitieuze doelstellingen stapsgewijs bereiken en niet steeds de eerste leerling van de klas willen zijn.

Ik heb een selectie van vier belangrijke elementen gemaakt. Voor het volledige debat over alle elementen verwijs ik graag naar het debat in de commissie. De minister heeft voor de samenwerkingsovereenkomst met de gemeenten heel duidelijk aangegeven dat, ondanks de besparingen, alle engagementen ten aanzien van de gemeenten ten volle worden gerespecteerd. Het is een duidelijk signaal tegenover de gemeenten die zich geëngageerd hebben. Het is ook belangrijk om in de toekomst de geloofwaardigheid van de samenwerkingsovereenkomsten overeind te houden.

In de vorige legislatuur werden er heel wat vereenvoudigen doorgevoerd op het vlak van plannings-, rapporterings- en controleverplichtingen. We moeten wel vaststellen dat de gemeenten soms laattijdige antwoorden krijgen en dat ze soms laattijdig om informatie worden gevraagd. De minister heeft zich ook geëngageerd om na te gaan hoe de betalingen aan de gemeenten versneld zouden kunnen gebeuren. Mogelijks kan meer duiding en begeleiding bij de procedure helpen.

Een derde element is de Grondenbank. Daar zien we dat er een besparing van 100 miljoen euro is opgetreden. Dat is afgesproken bij de regeringsformatie. De minister heeft ook aangegeven dat er geen specifieke projecten op de helling komen te staan. Toch wil ik aan de voltallige Vlaamse Regering de bezorgdheid meegeven dat de middelen en de flankerende maatregelen van de Grondenbank vaak cruciaal zijn om gedupeerden op te vangen. Bij deze besparing moet dus evenwichtig worden omgesprongen met de middelen, zodat gedupeerden niet nog meer gedupeerd worden.

Tot slot hebben de Vlaamse Regering en de minister ook op het vlak van natuur en biodiversiteit heel duidelijke ambitieuze doelstellingen vooropgesteld. Er is duidelijk ingezet op de opmaak van de instandhoudingsdoelstellingen. Daar zijn ook de nodige middelen voor uitgetrokken. Die budgetten zijn belangrijk in het kader van de wetenschappelijke onderbouwing. Er moet ook de nodige tijd worden geïnvesteerd in de overleg- en inspraakprocedure. Om die doelstelling effectief te kunnen uitvoeren, moeten uiteindelijk ook de nodige budgetten worden vastgelegd.

Onze fractie kan het voorliggende budget ondersteunen, omdat de voorgenomen besparingen het continue beleid niet verhinderen. Meer nog: we kunnen op een gezonde en kwaliteitsvolle manier verder inzetten op ons leefmilieu- en natuurbesluit. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik geef toe dat het voor deze regering een zeer moeilijke klus is geweest om, in tegenstelling tot de vorige legislatuur, een beleid in te vullen met minder middelen. De crisis heeft ertoe geleid dat heel wat verenigingen, instellingen en diensten het met wat minder moeten doen. Ook besparingen op personeelsuitgaven zijn een gevolg van de huidige crisis. Vooral binnen het beleidsdomein Leefmilieu, waar zeer veel jong personeel tewerk is gesteld, is deze besparing sterk voelbaar. Ik hoop dat de Vlaamse Regering haar belofte nakomt om specifiek voor het beleidsdomein Leefmilieu een oplossing te zoeken.

Maar crisis betekent niet zomaar minder milieubeleid, collega's. Crisis betekent vooral dat men de beschikbare middelen efficiënter moet inzetten. Vlaanderen heeft de voorbij jaren enorm ingezet op waterzuivering. De Europese kaderrichtlijn Water dwong ons daartoe. Maar we zijn er nog lang niet. Er zullen nog vele inspanningen moeten worden geleverd om Vlaanderen verder te rioleren. Wij vragen ons af welke financiële middelen de VMM nodig heeft om de gebiedsdekkende uitvoeringsplannen tot uitvoering te brengen. Dat is nog niet echt duidelijk.

Ook andere maatregelen, zoals de afkoppeling van regenwater en de installatie van individuele behandelingsinstallaties van afvalwater (IBA's) zullen ongetwijfeld meer aandacht moeten krijgen. Weinigen zijn zich ervan bewust dat de afkoppeling van regenwater een belangrijke bijdrage kan leveren in het waterzuiveringsproces. De IBA's zijn een belangrijke schakel in het waterzuiveringsdebat. Ook over de financiering van de IBA's blijven we nog in het duister tasten. Momenteel kijkt elke gemeente een beetje de kat uit de boom. Men wacht af hoe de andere gemeenten het probleem van het zuiveren van afgelegen woningen in hun buitengebied realiseren. Het zal echter de Vlaamse minister voor Leefmilieu zijn die duidelijk zal moeten bepalen op welke manier de IBA's gefinancierd zullen worden. Aangezien de minister het antwoord nog steeds schuldig blijft, wachten de gemeentebesturen in Vlaanderen nu ook met het financieren van de IBA's. Hopelijk zal de totstandkoming van

de gebiedsdekkende uitvoeringsplannen van de VMM het waterzuiveringsbeleid een nieuwe start geven, waardoor we wat meer versnelling krijgen in het afvalwaterzuiveringsbeleid in Vlaanderen.

Terwijl Vlaanderen werk maakt van een goede waterkwaliteit en terwijl de waterkwaliteit in onze Vlaamse waterlopen van zulke goede kwaliteit is dat er opnieuw veel vis is in onze waterlopen, wordt ons Vlaamse milieubeleid en ons afvalwaterzuiveringsbeleid tenietgedaan door het wanbeleid van de Brusselse Ecolo-minister voor Leefmilieu. Ik ga daar nu niet verder over uitweiden, aangezien er aanstaande donderdag al een actualiteitsdebat over wordt gehouden. Maar ik was gisteren toch bijzonder ontgoocheld over het beperkte antwoord dat we kregen. Minister Schauvliege kijkt naar verluidt boos toe en vraagt om het afvalwaterzuiveringsstation zo snel mogelijk terug op te starten. Ondertussen heeft de Vlaamse Regering dat antwoord al bijgestuurd. Maar goed, donderdag zullen we het daar opnieuw over kunnen hebben.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw Van den Eynde, minister Schauvliege onderneemt na het kort geding inderdaad de nodige acties.

Ik heb contact opgenomen met minister-president Picqué om tekst en uitleg te vragen. Ik heb hem om een overzicht gevraagd van de gebeurtenissen. Ik heb gevraagd wanneer hij en minister Huytebroeck op de hoogte waren en hoe het komt dat wij pas drie of meer weken later op de hoogte waren. Mijn derde vraag ging over de maatregelen.

Ik heb begrepen dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest nu ook een kort geding indient. Dat is allemaal noodzakelijk en belangrijk. Nog belangrijker is dat het station zo snel mogelijk weer werkt. Ik ga ervan uit dat minister-president Picqué mijn drie vragen vóór donderdag beantwoordt zodat we dat hier kunnen bespreken. Naast de acties van minister Schauvliege is er dus mijn contact met de Brusselse minister-president.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Ik kijk uit naar dat debat van donderdag. Ik hoop dat u ons dan het antwoord kan bezorgen.

Volgend jaar zullen veel bedrijven in Vlaanderen hun milieuvergunning moeten hernieuwen. Het gaat om zo'n 4 à 5000 klasse 1-bedrijven en zo'n 13.000 klasse 2-bedrijven. Het zijn net die 13.000 klasse 2-bedrijven die hun milieuvergunning moeten hernieuwen via de gemeentelijke milieudiensten. In de praktijk blijkt dat weinig bedrijven staan te springen om tijdig hun milieuvergunning te verlengen. Dit blijkt uit de cijfers van 1 september 2009. Toen waren er slechts enkele honderden aanvragen ingediend voor de hernieuwing van de vergunning van inrichtingen voor klasse 1 waarvoor het Vlaamse Gewest de hernieuwing moet toekennen.

Hoe het met hernieuwing van de milieuvergunning van de klasse 2-bedrijven gesteld is, is koffiedik kijken. Het Vlaams regeerakkoord stelt dat de minister werkt aan een oplossing voor de vergunningspiek. Hoe die oplossing er moet uitzien is nog niet duidelijk, want de vijf bijkomende voltijdse equivalenten die aangeworven worden op het departement Leefmilieu, Natuur en Energie van de afdeling Milieuvergunningen kunnen niet worden ingezet bij de gemeentebesturen. Deze personeelsleden worden enkel ingezet voor de klasse 1-bedrijven. Daarom vraag ik me af hoe de gemeentebesturen deze belangrijke, maar ook zeer technische taak zullen kunnen en moeten invullen.

Mevrouw Rombouts zei het al, vanaf 1 mei 2010 zal elke gemeente in Vlaanderen over een lokale toezichthouder moeten beschikken, maar de opleiding hiervoor is nog maar net opgestart. Bovendien zijn er nog verschillende gemeenten in Vlaanderen – ik heb daarnaar verwezen in de commissie – die nog steeds niet over een VLAREM-gemachtigd ambtenaar beschikken die als lokale toezichthouder werd aangesteld. Die gemeenten huisvesten bovendien zeer veel bedrijven.

U begrijpt dat we zeer angstig uitkijken naar de aanpak van deze problematiek. Uitstel van de vervaltermijn voor de hernieuwing van de vergunning is ook uitstel van het probleem. Bedrijven kijken de kat uit de boom. Ze wachten af hoe de hernieuwing van de milieuvergunningen zal worden aangepakt. De bedrijfswereld vreest dat een hernieuwing van de milieuvergunning wel eens fataal zou kunnen aflopen omdat de milieuwetgeving in twintig jaar verstrengd is, waardoor het bedrijf misschien niet meer aan de vigerende wetgeving kan voldoen. De vraag is hoe de minister tegemoetkomt aan deze noodkreet vanuit de bedrijven.

Collega's, ik zou nog even de aandacht willen vragen voor het afvalbeleid. We hebben het al gehad over de crisis. Wel, diezelfde crisis is niet alleen verantwoordelijk voor negatieve gevolgen, maar heeft ook een positief effect. De Vlaming is steeds een goede afvalsorteerder geweest. We zijn bij wijze van spreken koplopers in de Europese Unie. Maar ik heb het gevoel dat het Vlaamse afvalbeleid het komende jaar tot stilstand zal komen. Er wordt in Vlaanderen nog steeds veel verbrand, en niet louter Vlaams afval. Er worden geen nieuwe saneringsacties opgestart met sectororganisaties, er wordt niet gewerkt aan een verdere reductie van de te verbranden afvalberg, er is nog steeds geen moratorium op bijkomende afvalverbrandingsinstallaties. We stellen wel vast dat aan bedrijven die werken aan alternatieve verwerkingsinstallaties voor papierrecyclage heffingen werden opgelegd, terwijl deze sector zo hard aan het werken was aan alternatieven. Uiteindelijk is de meerderheid toch ingegaan op de vraag om uitstel van deze sector. Daar kunnen wij ons tevreden mee stellen.

De crisis biedt veel nadelen, maar kan ons ook veel voordelen bieden. Wij vragen dan ook dat de minister inventiever omgaat met het afvalbeleid in Vlaanderen, en regelmatig alle sectoren betreft bij het afvalbeleid om te zoeken naar nieuwe innoverende oplossingen. Ons leefmilieu kan er alleen maar wel bij varen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Mijnheer de voorzitter, ook voor de N-VA is de milieuzorg van groot belang. Bij ons hoort men dus geen vreugdekreten omdat er bespaard moet worden in de sector leefmilieu en natuur, tenzij we kunnen besparen zonder dat dat ten koste gaat van de milieuzorg en van het natuurbehoud. En we hebben de indruk dat de minister dat inderdaad heeft geprobeerd. We denken aan besparingen op het apparaat, op overhead, op externe consultants en zo meer. Milieu is al lang geen zaak meer van geitenwollensokkendragers, maar het is een harde sector. In de milieuadministratie en in de verzelfstandigde agentschappen gaat veel geld om, en waar veel geld omgaat, kan er soms worden bespaard zonder in het vlees te snijden.

Toch zijn er ook ingrepen die ten koste gaan van het patrimonium van de Vlaamse overheid. Deze techniek is niet nieuw. We denken onder meer aan het verkopen van panden en het weer huren ervan, sale-and-leaseback, in het verleden. Vandaag gaat het over de verkoop van gronden van VMM aan Aquafin voor 125 miljoen euro. In het verslag van het Rekenhof lezen we de opmerking dat het eigenlijk om een vestzak-broekzakoperatie gaat, maar we weten dat een en ander werd afgesproken binnen de regering, en uitzonderlijke omstandigheden zullen wel uitzonderlijke maatregelen verantwoorden.

Dat de inkomsten van de heffingen in het MINA-fonds afnemen en de dotatie uit de algemene middelen van de Vlaamse overheid toeneemt, is de logica van het systeem zelf. Aan de basis van de heffingen ligt immers veeleer een gedragssturend dan een inkomstengenererend motief. Naarmate de mensen minder vervuilen, moeten ze ook minder heffingen betalen. De enige kanttekening daarbij is dat er nieuwe heffingen kunnen komen. We denken dan bijvoorbeeld aan een heffing op stikstofoxiden, of NO_x, en we verwijzen ook naar de discussie die we hier ook al voerden over de kilometerheffing. De N-VA is trouwens voorstander van een kilometerheffing, ook voor personenwagens.

Voor de N-VA moet een verdergaande staatshervorming zeker ook op het gebied van leefmilieu tot helderder afspraken leiden, de gewesten moeten meer impact krijgen. Er moet trouwens niet alleen met het federale niveau worden afgesproken, maar als we het verhaal over het zuiveringsstation horen, ook met Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Het is al laat en we zitten hier nog met enkele heel geïnteresseerde collega's.

De voorzitter: Het is pas twintig over zes, mijnheer Vereeck, zo laat is dat niet.

De heer Wilfried Vandaele: Sommigen worden nu pas wakker, mijnheer Vereeck.

De heer Lode Vereeck: Ja, mijnheer Vandaele, ik ben daar één van.

Ik hoorde u zeggen dat de opbrengsten van het MINA-fonds achteruitgaan omdat ze gedragsturend zijn. Hoe minder mensen vervuilen, hoe minder ze moeten betalen. Dat is het idee erachter, het is geen inkomstengenererende belasting.

En dan verwijst u naar de kilometerheffing en u toont zich daar een groot voorstander van. Ik neem daar akte van. Ik wijs u er alleen maar op dat de Nederlandse regering heeft gezegd dat op het moment dat de gedragssturing van de kilometerheffing werkt, ze de kilometerprijs zal moeten opvoeren om de openbare financiën niet in het gedrang te brengen. Ik geef u dit maar mee. Het gaat inderdaad om keuzes, maar dit zit wel een klein beetje ingebakken in dat systeem. Ik neem dan ook aan dat u er, wanneer de kilometerheffing in Vlaanderen er met deze onzalige meerderheid ooit mocht komen, op toekijkt dat wanneer de gedragssturing effect heeft, ze dan ook inderdaad effect heeft.

De heer Wilfried Vandaele: U weet ook dat we een hele avond kunnen discussiëren over de techniek van de heffingen, zeker over de milieuheffingen in het algemeen. Ik las er nog eens het allereerste milieu- en natuurrapport, dat van 1994, op na en daarin heeft men al haarfijn voorspeld hoe de curve zal lopen en het gaat inderdaad om een afname. De kilometerheffing vormt een ander verhaal, we hebben het er hier al uitvoerig over gehad.

Mijnheer de voorzitter, ik wil graag nog iets zeggen over het Wildschadebesluit. We zijn blij dat het eindelijk werd goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Het voorziene budget van 100.000 euro zal misschien wel wat te klein zijn, maar het systeem kan in elk geval al starten, en dat is voor ons belangrijk.

In haar antwoord in de commissie heeft de minister gezegd dat het met de budgetten voor aankoop van natuur al bij al nog meevalt: er wordt wat geschoven en geduwd, maar wat moet gebeuren, kan en zal gebeuren. In dat verband kijk ik hoopvol uit naar het antwoord van de minister op de schriftelijke vragen die ik twee maanden geleden al stelde over de aankoop van duinen en grensoverschrijdende natuurgebieden. Ik hoop dat de minister straks onder de kerstboom wat tijd vindt om de vragen te beantwoorden, maar ik voeg hier onmiddellijk aan toe dat ook haar collega's de kerstperiode nuttig zullen kunnen gebruiken.

Tijdens de begrotingsbespreking in de commissie werd ook de nakende vergunningenpiek besproken, al is het maar omdat er vijf extra aanwervingen gepland zijn. Mevrouw Van den Eynde wees er ook al op. Hoewel al in 2006 maatregelen werden genomen om mensen ertoe aan te zetten de verlenging van hun vergunning niet op het laatste nippertje aan te vragen, hebben die weinig effect gehad. Het is jammer dat we dat nu moeten constateren en dat we nu alsnog een oplossing moeten zoeken. Maar die oplossing, mevrouw Van den Eynde, komt er. Dat hebben de meerderheidspartijen afgesproken.

Mijnheer de voorzitter, ik heb nog minuten over. Niet dat ik niets meer te vertellen heb, maar ik wil u een beetje sparen op uw leeftijd. *(Gelach)*

De voorzitter: Dat er op deze manier gelachen wordt, is veelbetekenend.

We gaan over naar het beleidsdomein Werk en Sociale Economie. De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Mijnheer de minister, u weet dat we akkoord gaan met uw nota. We vinden het een heel goede nota. Ik geef enkele opmerkingen, die louter bedoeld zijn als opbouwende kritiek.

We zijn geschrokken van de vergelijkingen per regio. Vlaanderen zit eigenlijk maar in de middenmoot van de Europese regio's. Dat was confronterend en een les in bescheidenheid. Het is alleszins een oproep om een tandje bij te steken.

In de commissie heb ik al gezegd dat u uw afkomst niet volledig kunt verloochenen. Nogal wat thema's zijn in uw beleidsnota geschoven die ook werden naar voren gebracht door uw vroegere organisatie, en ook betrekking hebben op federale materies. Ik som even op: een pleidooi om de wachtuitkeringen te herzien, de hervorming van de ontslagbescherming, de hervorming van het brugpensioen, het systeem van terbeschikkingstelling van werknemers, een pleidooi voor meer activering van de werkloosheidsuitkeringen.

Mijnheer de minister, u hebt het over: "Supply creates its own demand." Dat zou betekenen dat u het arbeidsaanbod op de arbeidsmarkt zou stimuleren. Dat is uiteraard geen probleem. Maar als dat gepaard zou gaan met het afbouwen van de ontslagbescherming, vrezen we dat men uit de bocht zal gaan. Dat geldt zeker voor mensen die getroffen zijn door een herstructurering of voor oudere werknemers. Die hebben daar geen boodschap aan.

U houdt een pleidooi voor een vernieuwend activerend arbeidsmarktbeleid. Ik lees dat u daarin ook een pleidooi houdt voor het minder benadrukken van de tewerkstelling in de non-profit en in de gehandicaptensector. Dat volgen we niet helemaal. U vergelijkt Vlaanderen met Scandinavië. Ik heb u in de commissie al gezegd dat in Scandinavië die jobs ook bestaan, alleen worden ze daar met de gewone begrotingsmiddelen betaald. Ik weet niet of dat macro-economisch gezien goedkoper zal uitvallen.

Positief is uw geloof in het sociaal overleg. Dat kan ook moeilijk anders. Op gewestelijk vlak is dat geen probleem. Maar op de lagere echelons, de sociaaleconomische raden voor de regio (SERR's), de regionaal sociaaleconomische overlegcomités (RESOC's) en het Erkend Regionaal Samenwerkingsverband (ERSV), is er een probleem. Destijds, twee legislaturen geleden, heeft men onder het mom van de primordialiteit van de politiek enkele dingen teruggeschroefd: de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen (GOM's), de subregionale tewerkstellingscomités (STC's) en de streekplatforms. Wij stellen vast dat de dynamiek uit die instellingen verdwenen is. Er is nog heel weinig betrokkenheid van de lokale actoren. Ik hoop toch op een nieuwe stimulan.

Mijnheer de minister, wij volgen u volledig in uw plan van sluitende aanpak, zeker waar u een bijsturing naar het sluitend maatpak wilt. Dat hebben we in het verleden nog gezegd. Bij de VDAB is ook dikwijls die opmerking gemaakt. Men stak eigenlijk te veel tijd en energie in mensen die sowieso op de arbeidsmarkt zouden terechtkomen. Het probleem dat gisterenochtend opgelost is, past overigens een beetje in die discussie. Wij hopen alleen dat het niet leidt tot extra werk voor de mensen van de VDAB, want daar zit men al met een bottleneck.

Een nieuw element is de loonpremie waarin de bestaande 50-plustoeslag en de Vlaamse Ondersteuningspremie zouden worden opgenomen. In de mate dat het gaat om een coördinatie en een vereenvoudiging van bestaande premies, zie ik geen probleem. Als het een echt nieuw instrument is naast de bestaande, worden er verkeerde accenten gelegd.

We vragen ook wat pragmatisme en voorzichtigheid voor outplacement, de eerder verworven competenties (EVC) en het persoonlijk ontwikkelingsplan (POP). Het moet een werkbaar instrument zijn en resultaten afleveren. En dat verwachten we ook van de relance van de

leertijd. We pleiten al lang voor het stimuleren van het werkplekleren. De leertijd is een schoolvoorbeeld avant la lettre van wat we nu het werkplekleren noemen.

Wij zijn verheugd dat er een akkoord is met uw federale collega inzake het federale crisisbanenplan. Hopelijk zal dat ook het geval zijn met het doelgroepenbeleid. Tot mijn verwondering was er in de beleidsnota nergens sprake van het nieuwe werkgelegenheidsplan. Dat is wat eigenaardig. Ik heb begrepen dat we wel op de goede weg zijn. Als ik de informatie die tot nog toe beschikbaar is bekijk, dan lijken de voorstellen wel degelijk in de beleidsnota ingebed te zijn. Er zou enkel een probleem opduiken als totaal nieuwe voorstellen zouden worden gedaan die haaks staan op wat de beleidsnota zegt.

Nog enkele woorden over de sociale economie. In de commissie is afgesproken dat de bespreking van de beleidsnota zal gebeuren zodra de bevoegde minister de zaken opnieuw in handen neemt. Toch nu reeds dit: we gaan akkoord dat moet gestreefd worden naar vereenvoudiging en transparantie. Het is ook goed dat men naar twee pijlers wil gaan. We moeten wel oppassen met de afstemming op de Europese wetgeving, want wij vrezen dat een aantal doelgroepen uit de boot zullen vallen. Het is prima dat de doelstelling van de doorstroming behouden blijft. Dat is belangrijk, al heeft de sector er wat problemen mee. De resultaten zijn mager, maar de doorstroming moet de doelstelling blijven. Een terugvalpositie voor diegenen die mislukken in het normaal economisch circuit, is wel nodig.

Ten slotte hadden we heel graag een reactie van de minister gehad op de kritiek van het Rekenhof. Ik heb die vraag al gesteld en zal ze binnen een maand opnieuw stellen. Het Rekenhof heeft de begeleidingsmaatregelen in de sociale economie onderzocht en stelt vast dat de aandacht verschoven is van de tewerkstelling van kansengroepen naar de tewerkstelling in het algemeen. Volgens het Rekenhof is dat toch niet de juiste weg, want de veelheid en verscheidenheid aan tewerkstellingsmaatregelen en begeleidingsmaatregelen doen een ondoorzichtige praktijk ontstaan. Anders gezegd: de doelmatigheid van de organisatie van de begeleide tewerkstelling wordt door het Rekenhof in vraag gesteld. Wat is het antwoord van de minister op de uitdaging van het Rekenhof? Dat zullen we binnen een maand vernemen. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, collega's, een eerste algemene bedenking bij het lezen van de begroting – en dat geldt ook voor de beleidsnota's over werk en sociale economie – is dat zo'n grote verwevenheid tussen beide beleidsdomeinen bestaat dat het efficiënter en beter bestuur zou zijn als ze onder de bevoegdheid van één minister zouden ressorteren. Het belang van een degelijk werkgelegenheidsbeleid kan in deze tijden van economische crisis en de daaruit voortvloeiende toenemende werkloosheid niet worden overschat. De prognoses zijn bovendien somber. Bovenop de 47.000 werklozen die er dit jaar al zijn bijgekomen, zouden volgend jaar nog eens 50.000 mensen hun baan verliezen. In uw beleidsnota hebt u het zelfs over een verlies van 60.000 jobs. Dat gaat vaak gepaard met ernstige sociale gevolgen.

Met een werkzaamheidsgraad van 66,5 percent kan Vlaanderen niet aansluiten bij de Europese topregio's en blijft Vlaanderen onder de Lissabondoelstelling van 70 percent. Met de werkzaamheidsgraad van 55-plussers en van laaggeschoolde jongeren is het nog dramatischer gesteld. De Lissabondoelstellingen zullen tegen 2010 dus onmogelijk worden gehaald. Uit cijfers over de mate waarin EU-regio's de zogenaamde Lissabonnormen halen, blijkt dat Vlaanderen in de middenmoot zit. In plaats van een Europese top-5-regio, zoals de ambitie van Vlaanderen in Actie luidt, behoren we vandaag volgens die cijfers niet eens tot de top-50.

Het Vlaamse werkgelegenheidsbeleid zal dus extra inspanningen moeten leveren om aansluiting te vinden bij de Europese topregio's en om de Lissabondoelstellingen te bereiken. Het arbeidsmarktbeleid of de politieke verantwoordelijken daarvoor kunnen geen banen

scheppen, dat doen ondernemingen. Maar het komt wel de politiek, de Vlaamse Regering en onder meer de minister van Werk toe om alles in het werk te stellen dat de Vlaamse bedrijven zo goed mogelijk door de crisis worden geloodst en dat wordt voorkomen dat een grote groep werkzoekenden in de structurele werkloosheid terechtkomt.

Het valt in deze context dan ook te betreuren dat uitgerekend op dit moment de VDAB het met 23 miljoen euro minder zal moeten doen. De stijging van de werkloosheid betekent nochtans meer werkzoekenden, meer vraag naar bemiddelings- en begeleidingsopdrachten en dus een stijging van het aantal te behandelen dossiers voor de VDAB. Mijnheer de minister, hoe kan de VDAB met een budgetvermindering van 23 miljoen euro haar werking vrijwaren zonder haar dienstverlening te moeten afbouwen?

Minister Philippe Muylers: Het antwoord hierop is elders ook al gegeven. De VDAB heeft een vrij fundamenteel budget om mensen aan het werk te helpen. Je kunt daar efficiëntiewinsten boeken, en dat is wat we doen met de 23 miljoen euro besparingen. Daartegenover staat dat we met het werkgelegenheidsplan extra zaken doen, specifiek gericht op de crisis. Maar het kan, en dat zien we ook in de besprekingen die we met de VDAB hebben gehad over de besparingen. Eenvoudig is dat allemaal niet, maar het moet niet altijd eenvoudig zijn. We zullen die besparingen kunnen doen zonder afbouw van dienstverlening.

De heer Chris Janssens: Mijnheer de minister, we hebben die bespreking ook gevoerd in de commissie. Dat zult u zich herinneren. We zijn daar een beetje sceptisch over, maar ik neem aan dat we dat tegen eind volgend jaar allicht kunnen evalueren en op zijn waarde toetsen.

De begroting 2010 voorziet al dan niet toevallig in een gelijkaardig bedrag van 22,5 miljoen euro voor een werkgelegenheidsakkoord, dat tussen de Vlaamse Regering en de Vlaamse sociale partners zal worden gesloten. Hoewel gepland was dat deze werkgelegenheidsconferentie intussen beëindigd zou zijn, is dat nog niet het geval. Mijnheer de minister, u zult ons wel willen vertellen hoever u daarmee staat en wanneer u verwacht dat het akkoord definitief wordt gesloten.

Inmiddels zijn de verwachtingen over uw banenplan niet al te hoog gespannen. Het budget is niet groot genoeg en bovendien is er de zojuist aangehaalde besparing bij de VDAB. Wij hopen dat uw werkgelegenheidsplan geen maat voor niets zal zijn.

Mijnheer de minister, in uw doelstellingen bij het budget 2010 beschouwt u arbeidsmigratie als een mogelijkheid voor de invulling van de knelpuntvacatures. Het probleem van de knelpuntberoepen is een oud zeer dat maar niet opgelost raakt. Ondanks de hoge werkloosheidscijfers en langdurige werkloosheid raken tienduizenden vacatures niet ingevuld. Dat is toch wel een schijnbare contradictio in terminis. Laat ons dus, gezien het hoog aantal werkzoekenden, in de eerste plaats de huidige arbeidsreserve begeleiden naar de knelpuntvacatures alvorens we nieuwe arbeidsmigranten aantrekken.

De begroting van zowel de minister van Werk als die van de minister van Sociale Economie voorziet in verschillende diversiteitsplannen, die onder meer de allochtonen als prioritaire doelgroep beogen. Er is een structureel probleem met de lage werkzaamheidsgraad van de niet-EU-bevolking. De werkloosheidsgraad bij niet-EU-burgers ligt vijf keer hoger dan bij Vlamingen. Het mag daarbij toch wel eens worden gezegd dat alle integratie- en inburgeringsprojecten met daarbij horende subsidiëring nog steeds niet het verhoopte effect hebben, wel integendeel.

De veelheid aan initiatieven om de tewerkstelling van allochtonen te verhogen, heeft tot op heden weinig succes. Positieve discriminatie van allochtonen kan echter enkel bijdragen tot een verhoogde spanning tussen allochtone en autochtone werkzoekenden. Wij dringen er dan ook op aan dat het beleid van de Vlaamse Regering geen discriminatie invoert ten opzichte van Vlaamse werkzoekenden.

Mijnheer de minister, naar wij vernemen, had u gisteren een aangenaam onderhoud met de federale minister van Werk, Joëlle Milquet. (*Opmerkingen van minister Philippe Muyters*)

Mijnheer de minister, wij nemen daar akte van. Het zag er voordien niet naar uit dat jullie snel beste maatjes zouden worden. Nochtans heeft minister Milquet, naar eigen zeggen uit bekommernis voor de goede relaties, naar u geluisterd. Vraag is maar of die blijk van collegialiteit van lange duur zal zijn. Want het ene belangenconflict mag dan van de baan zijn, minister Milquet, en met haar de Franstalige politieke klasse, is geenszins van plan om Vlaanderen meer armslag te geven.

Andere twistpunten in het beleid van minister Milquet blijven haar voornemen om bepaalde doelgroepmaatregelen voor werklozen ouder dan 50 jaar af te schaffen of de oprichting van een federaal vormingsfonds. De loonsubsidie voor oudere werknemers komt voor 80 procent toe aan Vlamingen. De afschaffing ervan zou voor Vlaanderen een uiterst pijnlijke maatregel zijn, waardoor de werkloosheid van 50-plussers nog verder zal toenemen.

Indien minister Milquet daaraan vasthoudt, rekenen wij erop dat het Vlaams Parlement met onze steun ook hierover een belangenconflict inroept. Voor de Franstaligen is het ene belangenconflict niet gelijk aan het andere. Wanneer de Vlamingen een belangenconflict willen indienen tegen het federale banenplan, dan is dat volgens minister Milquet een aberratie en dreigt ze met een politieke crisis. Maar als de Franstaligen tot verschillende keren toe een belangenconflict indienen tegen de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde, dan is dan slechts gebruik maken van de wettelijke middelen. Dat is de interpretatie à la tête du client van de Franstalige politici.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer Janssens, het gaat eigenlijk over drie zaken. Eén zaak is gisteren opgelost. Voor de andere zaken is al vaker in het parlement duidelijk gemaakt dat we op de gepaste manier zullen reageren om tegemoet te komen aan uw terechte zorg.

De heer Chris Janssens: Wij houden u daaraan, mijnheer Diependaele.

Intussen druppelt bij de Vlaamse publieke opinie de emmer van onbegrip stelselmatig vol. Ons geduld is al lang op, het water staat ons al lang aan de lippen. Onze conclusie is duidelijk: in dit land kan zelfs in crisistijden en bij toenemende werkloosheid geen sprake zijn van efficiënt bestuur zolang de verschillende regio's niet hun eigen koers mogen varen.

Mijnheer de minister, tijdens het Belgisch EU-voorzitterschap in de tweede helft van 2010 zult u optreden als woordvoerder namens de Belgische delegatie in de Europese ministerraad voor Werkgelegenheid. Maak van die gelegenheid gebruik om uw Europese collega's erop te wijzen dat in België geen efficiënt arbeidsmarktbeleid kan worden gevoerd vanwege de bevoegdheidsoverlappingsen tussen de verschillende niveaus. Zonder grondige staatshervorming zullen belangenconflicten een blijvende obstructie zijn in alle bevoegdheidsdomeinen die over de verschillende niveaus verspreid zijn.

Ik citeer professor grondwettelijk recht Paul Van Orshoven vandaag in een dagblad: "Het werkgelegenheidsbeleid is bij uitstek een domein waarop de bevoegdheid compleet verdeeld zit tussen de diverse overheden. Men roept bij elke staatshervorming om meer homogene bevoegdheden, maar in de praktijk wordt de versnippering enkel groter. Dit is het gevolg van ons compromismodel: als de ene wil regionaliseren en de andere zegt neen, dan is de traditionele oplossing dat men de helft regionaliseert. Dergelijke compromissen zijn misschien goed voor de politiek, maar slecht voor het bestuur."

Ik heb daarstraks verwezen naar het niet behalen van de Lissabondoelstellingen en naar het feit dat Vlaanderen achterop hinkt ten opzichte van andere Europese regio's. Dat heeft veel, zo niet alles te maken met het feit dat Vlaanderen niet exclusief bevoegd is voor zijn arbeidsmarktbeleid. Nagenoeg alle partijen in dit halfroond pleiten voor een verdere regionalisering van het arbeidsmarktbeleid. Wij vragen hun nadrukkelijk om de daad bij het

woord te voegen en hun federale collega's ervan te overtuigen om daartoe de nodige stappen te zetten, in het belang van de Vlaamse werkenden, van de Vlaamse werkzoekenden, van de Vlaamse ondernemingen, kortom, in het algemeen Vlaams belang.

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Indien ik u goed begrepen heb, als er problemen zijn op de arbeidsmarkt in Vlaanderen, dan is dat allemaal omdat de Franstaligen niet willen overgaan tot een boedelscheiding binnen die bevoegdheid. Tot hoever wenst u dat de Vlaamse arbeidsmarkt in Vlaamse handen komt? Gaat het dan over alles wat te maken heeft met de VDAB, de RVA, uitkeringen enzovoort?

De heer Kris Van Dijck: De VDAB is al Vlaams.

De heer Christian Van Eyken: Alles dus?

De heer Chris Janssens: Mijnheer Van Eyken, u geeft een voorzet voor open doel. Als voetballer kan ik dan niet anders dan die binnenkoppen. Als het aan ons ligt, zal niet alleen het arbeidsmarktbeleid geregionaliseerd worden maar staan wij morgen op in een onafhankelijk Vlaanderen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Geachte voorzitter, heren van de regering, geachte collega's, mijnheer de minister, u hebt heel wat bevoegdheden, maar ik dacht dat Cultuur daar niet bij hoort. Uw beleidsnota doet me denken aan het verhaal van een musicus, die vertelt dat er een meesterwerk in aantocht is. Het genre, het ritme, de melodie en het refrein zijn nog niet bekend. Maar de noten do, re, mi, fa en sol zullen er alleszins in voorkomen. De noten zijn bekend, maar ze staan nog lang niet in samenhang op papier. Het is wachten op bijkomende inspiratie.

Welnu, mijnheer de minister, bij het lezen van uw beleidsnota is de meest opvallende vaststelling dat er werk zal worden gemaakt van een nieuwe geïntegreerde arbeidsmarktvisie. Maar wat is die geïntegreerde visie vandaag concreet? De weg naar die visie wordt wel uitgebreid toegelicht. Maar hoelang zal het duren vooraleer die weg is afgelegd? De opgesomde strategische krachtlijnen lijken een samenraapsel van doelstellingen, die door niemand betwist kunnen worden. Meer nog, ze zijn gemeengoed geworden. We denken onder andere aan de focus op werkzaamheid en eindeloopbaan, het bestrijden van de structurele werkloosheid, de nood aan sociale innovatie, het versterken van het partnerschap tussen werk en economie, onderwijs enzovoort.

Mijnheer de minister, de weg is nog lang en aan uw goede intenties twijfelen we uiteraard niet. Er is hier al dikwijls verwezen naar Voka. We weten uit welk hout u bent gesneden. De hamvraag is of u uw denkbeelden, uw intenties voldoende zult kunnen doordrukken in concrete realisaties, gelet op de besparingen die u op uw departement moet doorvoeren, de zeer beperkte ruimte voor nieuwe initiatieven en de nakende evenwichtsoefeningen met uw socialistische regeringspartner en de sociale partners. Het werkgelegenheidsplan dat u weldra hoopt af te sluiten, zal, zo hopen we althans, veel duidelijk maken.

Over het communautaire gekrakeel met minister Milquet willen we het vandaag niet hebben, tenzij dan dat we erop vertrouwen dat zij niet wordt gebruikt om politieke nummertjes op te voeren op de kap van de werklozen. Daarvoor is dit thema te ernstig en de werkloosheid te hoog. We hoeven het niet eindeloos te herhalen, maar het feit dat zwaar het mes wordt gezet – of, zoals de minister-president stelt, heel selectief wordt gesneden – in de jobkorting, blijven we een zware hypothek vinden op de broodnodige verhoging van onze werkzaamheidsgraad.

De VDAB is daarnet al aan bod gekomen. Dat ook de VDAB voor een serieuze besparing van 23,1 miljoen euro staat, terwijl van die dienst een grotere inbreng in de activering van werkzoekenden wordt verwacht, laat niet meteen het beste verhopende voor de ambitieuze

plannen met betrekking tot de sluitende aanpak. Mijnheer de minister, u hebt daarnet gezegd dat er geen afbouw zal komen van de dienstverlening. We hopen dat alleszins, maar meer ambitie en minder centen, we denken dat u dan uw borst zult mogen nat maken. Daarom hopen we des te meer dat de private arbeidsmarktintermediaren meer worden ingezet bij de activering van werkzoekenden en vooral dat ze daartoe een eerlijke kans krijgen.

In verband met de activering wil ik bijzondere aandacht vragen voor de knelpuntvacatures. Vermits de jobs er al zijn en we ook zoveel werkzoekenden hebben, pleiten we voor gerichte vormings- en opleidingsinitiatieven van Vlaamse werkzoekenden die na een screening geschikt blijken voor de invulling van knelpuntvacatures. Een meerjarenactieplan met inbegrip van streefcijfers zou in samenspraak met de sociale partners in deze meer dan wenselijk zijn.

In de commissie heb ik er al meermaals op gehamerd dat we hopen dat u zich zult blijven engageren om voldoende middelen te blijven garanderen aan de lokale werkwinkels. We weten dat er al een aantal lokale werkwinkels gesloten zijn. We hopen dat dat niet de voorbode is van nog een aantal sluitingen. We hopen dat we u op uw woord mogen geloven.

Mijnheer de minister, ik heb nog heel wat items, maar mijn spreektijd is beperkt.

Ik wil u ter afsluiting van het deel Werk alleszins opnieuw vragen om uw afkomst niet te verloochenen en dus ook initiatieven te nemen om het ondernemerschap bij werkzoekenden te stimuleren via een gedegen begeleiding en een gerichte financiële ondersteuning van werkzoekenden die zich wensen te vestigen als zelfstandige.

Ik zal heel kort zijn over het hoofdstuk Lokale sociale economie. We zijn verheugd dat het beleid gericht is op doorstroming, waarbij onmiddellijk moet worden rekening gehouden met terugkeermogelijkheden. Er moet ook aandacht worden besteed aan arbeidscreatie op maat. We hopen dat het eenheidsdecreet snel zal worden goedgekeurd, conform de afspraken die daarover in het verleden werden gemaakt.

Ik wil afronden met een aantal liberale accenten, zoals de eerlijke concurrentie die zeker naar voren moet komen in de sociale economie. Het zoeken naar nieuwe marktniches blijft prioritair zodat de sociale economie haar complementaire rol ten volle kan spelen. De aspecten van activering, doorstroming en ondernemerschap wil ik ten volle benadrukken. Dat mis ik in het beleidsplan. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Mevrouw Güler Turan: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mevrouw de minister, mijnheer de minister, collega's, de economie lijkt zich langzaam te herstellen, maar, zoals we vandaag al verschillende keren hebben gehoord, is er spijtig genoeg geen reden tot een hoeragevoel. In het bijzonder op de arbeidsmarkt is de crisis allesbehalve voorbij. De vooruitzichten voor 2010 zijn somber. Veel mensen verloren dit jaar al hun job en ook het komende jaar zal het aantal werklozen blijven toenemen. De minister-president heeft zelfs een schatting gemaakt van 60.000 banen die verloren zouden kunnen gaan. In dergelijke omstandigheden is het uiteraard niet gemakkelijk om een begroting op te stellen.

De inspanningen die van het beleidsdomein Sociale Economie worden gevraagd, zijn realistisch. Onze fractie is de minister dankbaar omdat zij de subsidies voor de sociale en de beschutte werkplaatsen heeft gevrijwaard van besparingen. Dat stemt ons uiteraard tevreden

Anderzijds is het een van de centrale ambities van deze regering om een groeipad te realiseren in de sociale economie. Als ik me niet vergis, mijnheer de minister-president, zijn momenteel de onderhandelingen voor het groeipad 2010 nog volop aan de gang. De sociale economie is een heel belangrijk instrument. Het biedt mensen kans op een volwaardige job op basis van hun mogelijkheden en eventueel een doorstroming naar de reguliere arbeidsmarkt. Het is ook een belangrijk instrument tegen het sociaal isolement en de

armoede. We hopen dan ook van harte dat de regering voldoende middelen ter beschikking zal stellen om het groeipad te realiseren. Daar wachten we op.

Ook in het beleidsdomein Werk worden er besparingen vooropgesteld. Efficiëntiewinst staat centraal in deze besparingsplannen. Efficiëntiewinst mag voor mij en blijkbaar ook voor de minister geen achteruitgang van de kwaliteit van de dienstverlening betekenen. We kunnen het ons vandaag absoluut niet veroorloven dat het Vlaamse arbeidsmarktbeleid gaat slabakken.

Verschillende Vlaamse centrumsteden, bijvoorbeeld Hasselt, Gent en vooral Antwerpen, hebben vandaag al te kampen met een hoge structurele werkloosheid. De praktijk toont aan dat het allesbehalve evident is om dit probleem aan te pakken. Door de arbeidsmarktcrisis dreigen er nog meer werkzoekenden te verzeilen in de structurele werkloosheid. Dit moeten we te allen prijze vermijden, anders dreigt er een 'lost generation'. Als we vandaag niet volop inzetten op werk, dan zal het Vlaanderen morgen veel meer kosten.

Ik moet het ook hebben over de VDAB. De VDAB moet het volgend jaar met 23 miljoen euro minder stellen. Mijnheer de minister, u hebt ons in de commissie, en vandaag in de plenaire vergadering, bevestigd dat er geen afbouw komt van de dienstverlening. Daar willen we op rekenen. Dat zal een moeilijke evenwichtsoefening zijn. Ik hoor graag zeggen dat er een sluitende aanpak moet komen voor werkzoekenden, dat er een specifieke begeleiding voor 50-plussers en laaggeschoolde jongeren moet komen en dat de rol van de VDAB als arbeidsmarktregisseur moet worden versterkt. Ik neem aan dat we allen al die doelstellingen toejuichen, maar hoe zullen we die ambitieuze plannen laten rijmen met de voorziene besparing, vooral nu het Planbureau voor het komende jaar nog meer werkloosheid voorspelt? Die alarmerende stijging zal onvermijdelijk ook leiden tot meer bemiddelings- en begeleidingstrajecten, en net nu moet de VDAB het met minder stellen. Mijnheer de minister, mocht er geen toename zijn, dan kon de efficiëntiewinst gemakkelijker worden gerealiseerd. Nu zitten we echter met een grote toename.

Over de wachttijden voor de opleidingen hebben we het ook al gehad in de commissies. Het afgelopen jaar zijn die bijna verdubbeld. Het is net in tijden van laagconjunctuur ontzettend belangrijk dat werklozen de kans krijgen om zich voort bij te scholen. Mijnheer de minister, dat is een belangrijk aandachtspunt. De crisis zal ook een invloed hebben op de vraag naar outplacement. Dat is niet echt een begrotingskwestie, maar het is veeleer een kwaliteitskwestie. U hebt in de commissie al bevestigd dat te zullen monitoren. Dat is fantastisch. Dat kunnen we allemaal toejuichen. We hadden echter ook graag gehad dat u ter zake in de nabije toekomst – ik wil u nog wat tijd geven – een aantal minimale kwaliteitscriteria zou invoeren, en dat u ook zou waken over de toepassing daarvan.

Ten slotte wil ik van dit platform gebruikmaken om nog eens de nadruk te leggen op het belang van tewerkstelling in de strijd tegen armoede. Hoewel armoede meer is dan economische armoede, is tewerkstelling de belangrijkste buffer tegen armoede. In het Jaar van de Armoede moeten we daar dan ook meer aandacht aan besteden. Wil Vlaanderen welvarend blijven, dan moet het ook de armoede van een deel van zijn bevolking met man en macht bestrijden. Dat is een opgave voor ons allen. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, heren ministers, ik was een beetje verbaasd toen ik zag dat er over Werk en Sociale Economie maar vier mensen een uiteenzetting wilden houden. Zeker in tijden van crisis moeten Werk en Sociale Economie immers bovenaan het prioriteitenlijstje staan. We moeten duidelijk zijn: de crisis is nog niet voorbij. We hebben het al uit den treure herhaald. We mogen de sense of urgency niet verliezen, als die er al voldoende is. Gisteren is er ook al een paar malen op gewezen op het Voka-congres: die sense of urgency moeten we vasthouden, om de publieke opinie mee te krijgen met de hervormingen die we willen doorvoeren.

Voor de arbeidsmarkt merken we specifiek pas in uitgesteld relais de gevolgen van de crisis. Diverse leden hebben er al naar verwezen: in 2010 zouden er ongeveer 50.000 werklozen bijkomen. Daarom kijken we vol hoop uit naar het aangekondigde werkgelegenheidsplan en zijn we blij met de 22 miljoen euro die daar in eerste instantie in zullen worden geïnvesteerd. Mijnheer de minister, we kijken ernaar uit om dat plan samen met u te bespreken en eventueel kritische bedenkingen te geven bij de uitvoering ervan.

Specifiek wat de sociale economie betreft, is het vooral belangrijk dat we de doelgroep het signaal geven dat we de zwaksten in de samenleving niet loslaten. Net zij hebben in tijden van crisis het meest nood aan begeleiding en steun van de overheid, om zonder al te veel kleerscheuren de crisis door te komen. Het is belangrijk dat mensen voelen dat ze iets kunnen bijdragen aan de samenleving. Dat kan het best door hun een baan te geven.

Het is vooral voor die doelgroep dat die job een bron van eigenwaarde kan zijn. De beslissing van de Vlaamse overheid om niet te besparen op onder andere de beschutte werkplaatsen is een heel belangrijk signaal. In 2010 zal er zelfs 2 miljoen euro meer dan in 2009 naar de totale social profit gaan. Die toename situeert zich vooral bij de landingsbanen en het zorgkrediet. Wij willen dit belangrijke signaal ondersteunen.

Het is niet omdat er 2 miljoen euro meer naar de social profit gaat dat ook daar niet bepaalde efficiëntiewinsten kunnen worden geboekt. Dit kan door vereenvoudiging, een betere stroomlijning en een betere afstelling van de instrumenten binnen de sociale economie. Op die manier zou er nog meer geld vrijkomen, dat nog beter zou kunnen worden besteed aan de sociale economie.

Mevrouw Turan zei al dat het belangrijk is dat we de mensen van die specifieke doelgroep, de sociale economie, voldoende kansen geven om door te stromen binnen de sociale economie en bij voorkeur, en indien mogelijk, om door te stromen naar de reguliere economie. Ik las nog maar net een boek uit van Jan Béghin, waarvan men misschien zou denken dat het voor een N-VA'er subversieve literatuur zou zijn – maar dat is het dus niet.

De heer Bart Van Malderen: Het is aanbevolen literatuur.

De heer Matthias Diependaele: Wij lezen inderdaad alles. De heer Béghin heeft het erover dat een bepaald deel van de doelgroep van de sociale economie waarschijnlijk nooit zal kunnen doorstromen naar de reguliere economie. Maar hij geeft ook aan dat het heel belangrijk is om die mensen minstens het vooruitzicht te geven dat er kansen zijn voor hen verder op de arbeidsmarkt. Binnen de sociale economie maar ook in de reguliere economie.

Mijnheer de minister, de media doen graag alsof het belangenconflict, waarvan u nu met vastberadenheid een van de punten hebt kunnen vermijden, een goede, ouderwetse communautaire stoerdoenerij is. Mevrouw Peeters heeft dat daarnet ook laten uitschijnen. Maar ik denk dat wij er in dit parlement allemaal van overtuigd zijn dat dit wel degelijk raakt aan de belangen van de Vlaamse arbeidsmarkt. Wij denken dan ook dat het uw plicht is, en de plicht van dit parlement, om daar heel kordaat in op te treden en dat ook in de toekomst te blijven doen. Wij hopen dan ook dat het doelgroepenbeleid en het vormingsfonds, dat op dit moment nog openstaat voor discussie, een positieve afloop krijgen. (*Applaus bij de meerderheid*)

Minister Philippe Muyters: Wij hopen het werkgelegenheidsakkoord deze week nog af te ronden. De minister-president, de viceminister-president en ikzelf hebben daarover in de loop van deze week nog gesprekken. Daarop is het dus nog even wachten.

Ook in het akkoord met de federale overheid hebben we een element dat specifiek tegemoetkomt aan de structurele werkloosheid.

Mevrouw Turan, met betrekking tot outplacement: vorige week vrijdag werd tussen de VDAB en Federgon een afsprakenkader gemaakt, met eigen controle vanuit de sector, in een pps-constructie met de VDAB.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Mijnheer de voorzitter, collega's, geachte leden van de regering, de heer Van den Heuvel zei het twee weken geleden al in de plenaire vergadering: "Ons land is in een economische storm terechtgekomen." Deze voormiddag werd ook al de analyse gemaakt: we gaan er met onze economie dit jaar meer dan 3 percent op achteruit. Volgend jaar zou een groei tot 1 percent tot de mogelijkheden behoren. Dat is hoopgevend, maar we moeten beseffen dat dit jaar het slechtste economische resultaat wordt neergezet sinds het begin van de jaren 1930. Hoewel er hoopvolle berichten zijn over een langzame heropflakking, dreigen de hardste klappen op het gebied van werkgelegenheid volgend jaar te vallen. Vandaag is daarvoor hier, op dit spreekgestoelte, al voldoende gewaarschuwd.

De sense of urgency die op dit moment bestaat, moeten we gebruiken om moedige maatregelen te nemen. Er moeten inspanningen worden geleverd, er moeten keuzes worden gemaakt, ook moeilijke keuzes. Een van die keuzes, waar wij volledig achter staan, is dat er nu intelligent wordt bespaard, om zo snel mogelijk te kunnen overgaan naar een begroting die opnieuw in evenwicht is, zodat er op termijn weer ruimte kan vrijkomen voor een nieuw en stimulerend beleid.

Intelligent besparen betekent: budgetten voor investeringen zoveel mogelijk vrijwaren, zodat de noodzakelijke impulsen voor de economie kunnen blijven komen, door het Vlaamse investeringsritme niet af te bouwen in sectoren als welzijn, sociale huisvesting en openbare werken.

Deze miljarden euro's vormen een belangrijke, directe input in onze Vlaamse economie.

Intelligent besparen houdt tevens in dat we zo veel mogelijk budgetten vrijwaren die rechtstreeks naar de bedrijven gaan. We volgen de aanbevelingen in het rapport van professor Soete. Door te snoeien en te vereenvoudigen waar het kan, waken we over een efficiënt en effectief gebruik van overheidsmaatregelen.

De voorliggende begroting maakt deze voornemens concreet. Er wordt in de oversubsidiëring van zonnepanelen gesneden. Het aldus vrijgekomen geld wordt binnen het eerder verhoogde budget voor ecologiepremies in echte innovatie geïnvesteerd.

De oppositie zal er straks natuurlijk op hameren dat we de beruchte 3-percentnorm op het vlak van innovatie nog niet halen. Dat is niet nieuw. Het blijft, zoals ook in het regeerakkoord staat vermeld, een voornemen van de Vlaamse Regering deze doelstelling tegen het einde van de legislatuur te halen. Een nieuw innovatiepact moet hier borg voor staan.

Doelstellingen en cijfers mogen geen fetisj zijn. De output is belangrijker dan de input. Dit is een stelling van voormalig minister Ceysens, die in dit verband een onverdachte bron is. *(Opmerkingen van mevrouw Patricia Ceysens)*

Mevrouw Ceysens, vindt u het erg dat ik u citeer? *(Opmerkingen van mevrouw Patricia Ceysens)*

Mevrouw Ceysens, u kunt gerust zijn. Ik heb al aan mezelf gewerkt. Ik hoop dat u straks ook met iets nieuws voor de dag zult komen.

De Vlaamse begroting doet dit op twee manieren. We voeren een gericht anticrisisbeleid en we investeren in de toekomst. De instrumenten van het Vlaams anticrisisbeleid werpen ondertussen hun vruchten af. Bedrijven maken volop gebruik van de overbruggingsmaatregelen. Hierdoor kunnen we heel wat tewerkstelling veiligstellen. De bedrijven doen, bijvoorbeeld, in toenemende mate een beroep op de beschikbare waarborgen. Ze gebruiken hiervoor onder meer het nieuwe instrument Gigarant. De huidige en de vorige Vlaamse regeringen hebben de waarborgregeling verruimd. Het gevolg is dat tot en met eind november 2009 voor 188 miljoen euro aan waarborgen zijn verstrekt. Die hefboom heeft in deze moeilijke tijden tot 406 miljoen euro aan bedrijfsinvesteringen geleid. Het lijkt me dan

ook de moeite na te gaan of een aantal maatregelen na de crisis kunnen worden doorgetrokken.

Tot slot worden in het licht van Vlaanderen in Actie een aantal keuzes met betrekking tot speerpunten gemaakt. De economische begroting en de begrotingsinnovatie staan dan ook in het teken van de uitvoering van Vlaanderen in Actie. We kiezen voor een wittere, slimmere en groenere economie.

Een aantal punctuele besparingen binnen de begroting van het agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie (IWT) wegen in onze ogen niet op tegen de geplande investeringen. De Vlaamse Regering bespaart 20 miljoen euro bij het IWT. Dit weegt niet op tegen de innovatieve investeringen van 300 miljoen euro. De voor volgend jaar geplande investeringen in het Vlaams energiebedrijf vormen een goed voorbeeld. Tegelijkertijd biedt de Vlaamse Regering door middel van win-winleningen en het ARKimedea-fonds hefboomen voor meer private bedrijfsinvesteringen

Ik rond af met een laatste opmerking. Het is belangrijk, zeker met betrekking tot dit beleidsdomein, dat de Vlaamse Regering een krachtadig en eensgezind beleid voert. Er moet de nodige coördinatie tussen de bevoegde ministers zijn. We rekenen hiervoor niet enkel op de kapitein, die we ten volle vertrouwen, maar ook op de stuurmannen en -vrouwen aan boord. Samen moeten ze de ingeslagen koers blijven volgen en een stevige hand aan het roer houden. (*Applaus bij CD&V en N-VA*)

De voorzitter: Mijnheer Bothuyne, u bent daarstraks al eerder aan het woord geweest. Daarnet heeft iemand me erop gewezen dat ik na de allereerste toespraak van de heer Janssens niet heb gezegd dat hij het goed heeft gedaan. Blijkbaar heb ik dat enkel tegen vrouwen gezegd en dat lijkt discriminerend. Dat is natuurlijk niet de bedoeling.

We gaan nu over tot de bespreking van het beleidsdomein Economie, Wetenschap en Innovatie.

De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Mijnheer de voorzitter, aangezien we ons in moeilijke economische tijden bevinden, ligt het voor de hand dat we naar aanleiding van de bespreking van het beleidsdomein Economie onmiddellijk alert kijken waar de Vlaamse Regering, onder meer met behulp van deze begroting, op korte en middellange termijn heen wil.

Ik wil eerst een algemene bedenking maken. Wanneer het over het voeren van een economisch beleid in Vlaanderen gaat, merkt het Vlaams Belang steeds weer op dat Vlaanderen en de Vlaamse Regering eigenlijk niet of nauwelijks in staat zijn efficiënt in de economische beslissingsprocessen in te grijpen. We beschikken immers niet over de noodzakelijke hefboomen en instrumenten om onze economie eigenhandig bij te sturen en de nodige slagkracht te geven om haar concurrentiepositie in Europa en daarbuiten te versterken.

We worden geconfronteerd met bedrijven die naar het buitenland verhuizen – DHL, Opel, Bayer, diverse textielfabrieken – omdat de fiscale en de administratieve druk hier te hoog is. Ik verwijs ook naar het ongeziene aantal faillissementen. Volgend jaar moeten we niet al te veel veranderingen ter zake verwachten. Dit meen ik op te maken uit de toelichting die de minister-president heeft gegeven bij het Hermesfonds. U stelde dat de drie bestaande assen behouden blijven en dat de Vlaamse Regering enkel de accenten zal verleggen met het oog op het bevorderen van de efficiëntie en de effectiviteit.

Effectiviteitswinst begint een modewoordje te worden. Ik las vandaag een artikel in De Tijd waarin u als minister-president blijkbaar het Britse voorbeeld wil volgen met betrekking tot het boeken van efficiëntiewinsten. Ik wens u daar veel succes mee. Los van deze beperkte ambitie, lijkt het me een beetje een impliciete terechtwijzing door de regering Peeters II aan de regering Peeters I. Peeters I was blijkbaar minder efficiënt en minder effectief. (*Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem*)

Ik stel inderdaad vast dat de regering tot een vorm van voortschrijdend inzicht komt en ik wens de regeringsleden daar veel succes mee. Ik hoop wel dat we niet moeten wachten tot de regering Peeters XV om tot resultaten te komen. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

U blijft natuurlijk geconfronteerd met de beperkte manoeuvreerruimte in het federale bestel en probeert daarom via het Hermesfonds, – zoals voorheen – via flankerende maatregelen de economie in Vlaanderen bij te sturen. De Vlaamse Regering is onder meer daarom, met veel ambities, aan een nieuwe legislatuur begonnen. Men wil op communautair vlak, via een grote staatshervorming, pogen om meer economische hefboomen in eigen handen te krijgen. Men wil ook pogen om via meer belangenconflicten te wijzen op het feit dat federale maatregelen soms nefast zijn voor Vlaanderen. Ik verwijs naar de discussies over de belangenconflicten. Deze gang van zaken bewijst dat er voor Vlaanderen nog veel werk aan de winkel is. Hierover zullen we de komende jaren bijgevolg nog vaak discussiëren.

In het kader van deze begrotingsbespreking zou ik kort nog eens mijn bekommernis willen uiten met betrekking tot meer transparantie inzake het kostenplaatje van het personeel dat tewerkgesteld wordt op de kabinetten. De Vlaamse Regering poneert in het regeerakkoord de ambitie om de kabinetten af te slanken tot maximaal 288 voltijdse eenheden. Het blijft me echter een beetje onduidelijk of we hier niet te maken hebben met een soort broekzak-vestzak-operatie. Ik verwijs hierbij ook naar de korte discussie van deze voormiddag waarbij mevrouw Dillen en de heer Van Mechelen ook al wezen op onduidelijkheden ter zake.

Ook wat betreft het aantal regeringscommissarissen heb ik enkele bedenkingen naar voren gebracht, naar aanleiding van de diverse verwijzingen in de begroting naar tewerkgestelde regeringscommissarissen bij onder meer Gimvindus, de Limburgse Reconvertiemaatschappij, de Vlaamse Participatiemaatschappij, de Herculesstichting enzovoort. Ondertussen heb ik – zoals beloofd – deze vragen schriftelijk ingediend en wacht nu ongeduldig op een overzicht van het aantal, de verloning, de extra legale voordelen, de cumuls enzovoort.

Toch wil ik erop wijzen dat regeringscommissarissen bij overheidsbedrijven of -instellingen moeten nagaan of de beheerscontracten en de wetgeving correct worden toegepast. Die postjes worden jammer genoeg vaak ook gebruikt om vrienden in de meerderheid aan een lucratief mandaat te helpen.

De Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement hebben de ambitie om een beleid te voeren in een glazen huis. Ook op dat vlak verwacht ik bijgevolg meer transparantie en een rationele en éénduidige organisatie.

In 2010 wil men onder andere een ecologiepremie selectiever inzetten. Voor het Vlaams Belang is het echter belangrijker dat het bestaande callsysteem geëvalueerd wordt. Er moet immers nagegaan worden of er geen incentive kan worden opgezet die meer rechtszekerheid biedt aan de bedrijven die een dergelijke premie aanvragen.

Het Vlaams Belang wees er immers in het verleden al op dat een gesloten callsysteem rechtsonzekerheid en onvoorspelbaarheid inhoudt voor de bedrijven die er gebruik van willen maken. Ik heb al gezegd aan de vorige minister van Economie dat het Vlaams Belang niet echt een voorstander is van dit zogenaamde callsysteem. Het systeem is niet waterdicht omdat het een groot aantal gebreken vertoont en omdat het voor een deel de rechtsonzekerheid in de hand werkt. Het Vlaams Belang pleit ter zake bijgevolg voor een eenvoudiger en duidelijkere formule.

Het lag misschien aan de moeilijke begrotingsbesprekingen, maar het evenwicht dat door de meerderheid werd bereikt, doorstond op verscheidene plaatsen niet eens de toets van het Rekenhof. De heer Bothuyne had daarnet gelijk toen hij stelde dat wij vanuit de oppositie zouden aanklagen dat de normen inzake O&O niet werden gehaald.

De heer Robrecht Bothuyne: U wordt voorspelbaar, mijnheer Deckmyn.

De heer Johan Deckmyn: Ik denk niet dat het zo moeilijk was om dit te voorspellen. Aangezien er een groot probleem is, was het uiteraard voorspelbaar dat wij dat zouden aankaarten. Het voorbeeld bij uitstek is de terechte kritiek van het Rekenhof ten aanzien van de begroting inzake innovatie. Het Rekenhof was bijzonder scherp met betrekking tot het Instituut voor Innovatie door Wetenschap en Technologie (IWT). Het stelde ook dat de begroting 2010 in onvoldoende betaalkredieten voorzag om de aangegane verbintenissen te betalen. Maar vooral het tekort bij de acties voor technologische innovatie stond hier met stip op één genoteerd.

De Vlaamse Regering heeft er heel duidelijk voor gekozen om te besparen op innovatie. De minister geeft dat zelf ook toe door te stellen dat het gros van de besparingen voor Wetenschap en Innovatie doorgevoerd wordt bij het IWT. Binnen de begroting wordt in 2010 immers meer dan 14 miljoen euro bespaard in ondersteuning van acties van technologische innovatie. Komt daar nog bovenop dat de meeste dotaties aan het IWT volgens het Rekenhof wel erg krap bemeten zijn. Dat is toch wel vreemd voor een regering die naar eigen zeggen streeft naar een transformatie van het DNA van onze Vlaamse economie via Onderzoek & Ontwikkeling. Of om hieromtrent te herformuleren met de conclusie van het Rekenhof: “Omdat ook de beleidskredieten dalen, logenstraft de huidige begroting de stelling ‘Volharden in meer middelen voor O&O’.”

Wat betreft innovatie, zou ik me willen aansluiten bij de bedenkingen die de heer Van den Heuvel tijdens de commissiebespreking heeft geuit met betrekking tot de rationalisatie en vereenvoudiging van het innovatielandschap. Nu is het immers vaak te complex. Ook de resultaten van het rapport-Soete pleiten daarvoor. Deze regering streeft in het kader van de besparingen openlijk naar meer efficiëntie en effectiviteit. Ik hoop dat dit dan ook voor Innovatie zal gelden.

Wat het economisch overheidsinstrumentarium betreft, zal er wellicht later nog, naar aanleiding van diverse moties, verder worden gedebatteerd over de diverse instrumenten. Toch wil ik hier de aandacht vestigen op de begrotingspost ‘Deelnemingen aan bedrijven – niet verdeeld – in het Vlaams energiebedrijf’. Daar wordt 200 miljoen euro gebudgetteerd, maar verder vinden we weinig of geen uitleg. Dit prestigieuze initiatief op het vlak van duurzame energie levert voorlopig meer vragen op dan het oplossingen lijkt te bieden. Als we dit initiatief bekijken op basis van de beperkte informatie die we krijgen, lijkt dit vooral een participatief verhaal te worden. Men plant echter eerst een ruim overleg met alle betrokken stakeholders en wil dan komen tot een plan van aanpak dat daarna verder moet worden uitgewerkt. De Vlaamse Regering heeft dus nog geen concrete visie over hoe dit initiatief echt moet worden uitgewerkt. Ze zorgt wel voor diverse vragen over die richting die ze in feite zelf uit wil met dit initiatief. Is het de bedoeling om eigen kennis op te bouwen? Wil men andere energievormen gaan bestuderen? Wil men de consument lagere energieprijzen bezorgen? Wat zijn de prioriteiten waar de Vlaamse Regering zich ter zake in wil engageren?

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Het begint echt wel vervelend te worden. Ik moet elke keer opnieuw aan dezelfde mensen uitleggen wat we met het Vlaams energiebedrijf gaan doen. U kunt dat trouwens zelf ook terugvinden in het regeerakkoord.

Ik heb inderdaad gezegd dat we eerst met de stakeholders gaan praten. Dat wil echter niet zeggen dat wij geen visie hebben. Wij willen onze visie wel verder verfijnen in overleg met iedereen. We gaan de initiatieven verder promoten die te maken hebben met energiebesparing, energierecuperatie en alternatieve energieopwekking. U moet inderdaad nog een klein beetje geduld hebben, mijnheer Deckmyn, vooraleer u het definitieve actieplan van ons zult krijgen. We zullen in de commissie in ieder geval ruim de tijd hebben om daar uitgebreid over te praten.

De heer Johan Deckmyn: Ik zal proberen nog wat geduld te oefenen, mevrouw de minister, maar u begrijpt dat er nog altijd veel vragen zijn over die begrotingspost van 200 miljoen euro.

Collega's, ik eindig waar ik begon. Vlaanderen doet soms goede pogingen, soms goedbedoelde pogingen en soms ook vaag omschreven pogingen om met de middelen waarover het beslist, te zorgen voor een goed ondernemingsklimaat.

Dat goede ondernemingsklimaat is broodnodig, voor onze bedrijven én voor de werknemers die er worden tewerkgesteld. In deze moeilijke tijden zal de Vlaamse Regering moeten proberen de grenzen van haar bevoegdheden af te tasten met het federale niveau, om maximaal een eigen beleid met eigen accenten en investeringen te kunnen realiseren. Vandaag is dit een moeilijke zaak. De feiten zijn genoegzaam bekend. Het Vlaams Belang blijft dus vragen naar een maximale regionalisering van de economische bevoegdheden, zodat we een beleid kunnen voeren dat perfect aansluit bij de noden die er in Vlaanderen bestaan. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, collega's, we hebben in de voorbije weken herhaaldelijk de degens kunnen kruisen over het domein wetenschap en innovatie. De voorzet van het Rekenhof was niet mis te verstaan. Er is in deze plenaire een paar keer over gedebatteerd. Men heeft ons gezegd dat we zullen zien wat we zullen zien. We zullen ongetwijfeld de degens opnieuw kruisen wanneer u een meerjarenbegroting voorlegt en wanneer we zullen zien wat we zullen zien.

Ik wil vandaag nog iets zeggen over het output-inputverhaal.

Minister Ingrid Lieten: Mevrouw Ceysens, we gaan een hele tijd kunnen praten: u als de vroegere minister, ik als de huidige minister. Maar over de opmerkingen van het Rekenhof zou ik toch maar zwijgen als ik u was. Het grote verschil tussen de beleids- en de vastleggingskredieten werd opgebouwd in het verleden, wij gaan het proberen recht te trekken.

Mevrouw Patricia Ceysens: De vorige regering heeft er bij haar beslissingen steeds op toegezien – de minister-president zal dat onderschrijven – dat ik althans zorgde voor de nodige kredieten om het beleid te financieren.

De heer Matthias Diependaele: Ik heb de cijfers van 2004-2008 nagekeken die ik kreeg van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid. Voor de overheid bedroegen de investeringen in 2004 0,73 en in 2008 0,71. Het bedrag bleef bijna gelijk en dat houdt een feitelijke daling in. Ook met de ondernemingen is er een probleem. Die investeringen gingen van 2,03 in 2004 naar 2,01. Ik zou liever een ander woord willen gebruiken, maar het lijkt me vrij hypocriet om een regering die in een budgettair moeilijke situatie keuzes moet maken, te gaan verwijten dat ze besparingen doorvoert, terwijl u zelf toen er voldoende budgettaire ruimte was niet de nodige middelen liet doorstromen. Dat lijkt mij heel moeilijk verdedigbaar.

Mevrouw Patricia Ceysens: Ik kom tot de out- en input. Ik heb heel veel nadruk gelegd op de output. Men wijkt nu een beetje af van mijn visie, maar ik blijf ervan overtuigd dat men de overheidsinvesteringen in onderzoek, ontwikkeling en innovatie in samenspraak met de bedrijven moet doen. Dat is cruciaal. Ik geloof niet in een overheid die investeert omdat ze zelf gelooft in een aantal opportuniteiten. Ik vond dat de overheid geen beslissingen kon nemen of keuzes kon maken die niet gematcht werden met de bedrijven. Dat was het verhaal van de output. Ik heb de indruk dat men nu wat verder afwijkt van die businesslogica.

U weet dat we gekozen hebben voor speerpunten. We vonden dat de middelen moesten gaan naar die projecten waar er businesscases over waren. Mijn devies was en blijft: het is kennis, kunde en kassa. Die kassa hebben we in Vlaanderen nodig als we willen komen tot een investeringscyclus die blijft ronddraaien. Mijnheer Bothuyne, u moet absoluut aan een eigen

visie en citaat gaan werken. Daarom is de output voor mij cruciaal. De input was de norm die we aannamen in de Lissabonstrategie.

Maar we moeten ook wel eerlijk zeggen dat we op het einde van de legislatuur, bovenop de Lissabonstrategie en bovenop de afspraken over de norm in die strategie, gewerkt hebben aan ViA en dat we daarin een akkoord hebben gemaakt om de Lissabonnorm nog meer Vlaams te trekken.

Het klopt dat wij dat hebben ondertekend, net zoals minister Muylers dat heeft ondertekend en net zoals de minister-president dat heeft gedaan, maar wij hebben niet mogen tonen hoe we dat ViA-pact zouden uitvoeren. Ik vind wel dat de bestuurders die er vandaag zijn, die dat hebben ondertekend – en ik zie nog altijd voor me, mijnheer de minister-president, hoe u mij de pen overhandigde om het te ondertekenen – dat gestand moeten doen.

En dan, mijnheer Bothuynne, heeft input toch wel een andere context gekregen met het ondertekenen van ViA, met het ondertekenen van het pact, daar kunt u niet omheen en ik ben blij dat er geknikt wordt.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw Ceysens, uw verhaal is aandoenlijk, maar de cijfers geven u ongelijk voor wat uw beleidsperiode betreft. U zegt: “Voor mij is het kennis, kunde en kassa”. U zegt: “Ik selecteer alleen maar die projecten waar ook een businesscase aan hangt”.

De vaststelling is, en dat zeg ik niet, maar de Europese Commissie, dat met name de bestedingen van de bedrijven in uw beleidsperiode – want in 2008 was u minister –, gedaald zijn met 0,8 percent, terwijl ze in andere landen net stegen. Dat zijn vaststellingen, dat zijn cijfers.

Mevrouw Patricia Ceysens: Dat is wat vorige week of twee weken geleden ook mevrouw De Vits geprobeerd heeft, maar ik herhaal dat u het rapport goed moet lezen. Met een aantal cijfers kan men allerhande zaken doen, maar uit de absolute cijfers blijkt dat wij op het einde van de vorige legislatuur serieus hebben geïnvesteerd in onderzoek en ontwikkeling. Dezelfde studie toont aan dat de kmo's erop vooruit zijn gegaan. Wat we hebben gedaan in het speerpuntenbeleid voor onderzoek en ontwikkeling, is precies dat we met Voka in die businesscases bekeken hebben hoe een aantal Vlaamse kmo's mee zouden kunnen in dat innovatiebeleid. Ik ben niet geïnteresseerd in een innovatiebeleid dat er niet in slaagt de bedrijven zelf te doen innoveren.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw Ceysens, u zegt dat mevrouw De Vits die opmerking al heeft gemaakt en u hebt toen ook hetzelfde antwoord gegeven, maar dat doet er eigenlijk niet toe, dat is zoals een voetbaltrainer die geconfronteerd wordt met het feit dat zijn ploeg niet meer kan scoren en dan antwoordt dat ze veel beter kunnen fietsen dan de vorige jaren. U antwoordt op een vraag over besteding van bedrijven met een verwijzing naar de eigen kredieten waarin u voorziet. Dat is niet correct. Uw stelling was dat u een beleid voerde dat zich afstemde op de bedrijven. Mijn stelling is dat dat beleid dan blijkbaar toch niet zo efficiënt was als u zelf beweert.

Mevrouw Patricia Ceysens: Ik had eigenlijk geen zin om hier nog veel tijd aan te verdoen, we hebben de degens al gekruist, we zullen dat niet nog eens doen. Ik houd het kort, want blijkbaar zit mijn tijd er al bijna op.

Ik wou het nog hebben over wat er deze ochtend in De Tijd stond, namelijk de enquête van het Kenniscentrum voor Financiering van KMO (KeFiK) over de kmo-financiering. Daaruit blijkt dat er nog altijd een groot probleem is op het gebied van de financiering van kmo's. Ik hoef hier blijkbaar niet altijd veel te zeggen, er wordt zo al verwezen naar wat ik allemaal heb gezegd en gedaan, dat doet me natuurlijk ongelooflijk veel plezier.

De heer Robrecht Bothuynne: Naar dat ene zinvolle zinnetje misschien ...

Mevrouw Patricia Ceysens: U hebt inderdaad gezegd hoe goed we het gedaan hebben bij het bijstellen van de bestaande maatregelen om ervoor te zorgen dat kmo's aan financiering geraakten.

Ik las de 80 pagina's tellende studie van de KeFiK-enquête en ik denk dat er opnieuw een tandje bij moet worden gestoken. Op pagina 34 lees ik dat de grootste oorzaak waarom kmo's niet aan financiering geraken, is dat er nog altijd een probleem is met onvoldoende waarborgen. We weten dat de gewestwaarborg die we samen met het parlement hebben uitgebouwd, vandaag jammer genoeg geen automatisme is, terwijl dat in Nederland wel het geval is. In Nederland is het zo dat als een bedrijf naar een bank gaat, die bank, die financiële instelling, de waarborg als een automatisme aanbiedt aan de ondernemer. Dat is bij ons niet zo. We waren op weg om daaraan te werken, om dat alleszins ingang te doen vinden. Ik heb daarvoor ook een decreet laten goedkeuren op het einde van de vorige legislatuur, waarbij we een flexibiliteitsmechanisme in gang konden zetten tussen de financiële instellingen. Ik zou dus graag weten hoe daar verder mee werd omgegaan, hoe daar verder aan gewerkt is.

Is het niet opportuun om die waarborgen ook toe te kennen aan factoringmaatschappijen? Wanneer de klassieke financiële instellingen geen cash of krediet meer geven aan bedrijven, doen zij dat uiteindelijk vaak nog wel. Er is ruimte voor. Ik vraag dat men een tandje bij steekt in de financieringsinstrumenten. De KeFiK-studie is eerlijk gezegd niet hoopgevend. Het is belangrijk dat de financiering van onze bedrijven vandaag alle mogelijkheden krijgt. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer de minister-president, mijnheer de minister, mijnheer de voorzitter, collega's, Vlaanderen worstelt met de crisis op het moment dat we voor andere enorme maatschappelijke uitdagingen staan. Het zijn cumulerende uitdagingen: de vergrijzing, het klimaatprobleem, de grondstofschaarste, de stijgende energiekosten, de globalisering. Dat zijn bedreigingen voor het economisch weefsel dat ons huidig welvaartspeil ondersteunt.

De voorbije decennia zijn we de concurrentie aangegaan door productiviteitsstijgingen en kostenreductie. We scoorden bij de besten in de wereld, maar die race lijkt steeds moeilijker te winnen. Vandaar de 'sense of urgency', waarnaar vorige sprekers al hebben verwezen. Het is noodzakelijk om op korte termijn te starten en met volgehouden inspanningen de transitie van onze economie te organiseren, met oog voor toegevoegde waarde, voor tewerkstelling en voor een leefbare omgeving. Collega's, het is een kwestie van nieuwe producten, nieuwe bedrijven en nieuwe processen in traditionele sectoren.

Het is een paradox dat we moeten besparen op het ogenblik dat de nood het grootst is. De opdracht waar we voor staan vraagt een krachtig sturende overheid, een actieve, slimme overheid met uithoudingsvermogen.

In die zin, mijnheer Watteeuw, begrijp ik uw verhaal van deze ochtend niet goed. U pleit ervoor om meer schulden op te bouwen. Het aflossen van de schulden die we vandaag maken zal morgen broodnodige beleidsruimte opvreten. Het transitieproces waar we voor staan zal nog niet afgelopen zijn op het moment dat onze economie herneemt. Uw rekensom lijkt me niet te kloppen. Integendeel, ik denk dat uw voorstel de transitie naar een groene economie net hypothekeert.

Als de uitdagingen zo groot zijn en de middelen beperkt, is er nood aan afstemming: afstemming tussen de beleidsdomeinen Werk en Economie, maar ook met de investeringsagenda van de Vlaamse Regering. Er is ook nood aan efficiëntie. Er is al verwezen naar het rapport-Soete. Dat wees ons op de nodige efficiëntiewinsten – toen al, in tempore non suspecto – op het vlak van structuren.

We moeten ook durven te kijken naar efficiëntie binnen programma's. Het stemde ons heel gelukkig om in de commissie te horen dat er een evaluatie komt van de strategische opleidings- en investeringssteun. Het is belangrijk om te kijken in hoeverre deze projecten de maatschappelijke prioriteiten uit het regeerakkoord bewerkstelligen en rekening houden met tewerkstelling. Er is een groot budget: 41 miljoen euro. We moeten kijken dat het efficiënt besteed wordt. Bedrijven kunnen maximaal 1 miljoen euro subsidie krijgen. We moeten erover waken dat engagementen voor dergelijke bedragen reëel worden nagekomen.

In het Hermesfonds zien we een afstemming op het budget van 2009 voor de kmo-portefeuille en inzake de bedrijventerreinen. De ecologiepremie wordt breder ingezet, richting een vergroening van de economie. Deze ingrepen beantwoorden aan onze vragen, in verband met een efficiënt sturende en actieve overheid.

De uitweg uit de crisis, collega's, zal niet alleen van de overheid komen. We moeten een brede maatschappelijke mobilisatie opzetten. Heel velen moeten hun verantwoordelijkheid nemen en duidelijke engagementen nemen aan onderhandelingstafels, maar die ook op het terrein hard maken. Aan de industrie wordt gevraagd, net nu we de generieke waarborgregeling hebben uitgebreid, de ad-hocregeling Gigarant hebben uitgebreid en werk maken van een overbruggingspremie, dat ze blijft inzetten op tewerkstelling en blijft investeren in onze regio.

Van de financiële sector vragen we dat hij krediet blijft verschaffen aan Vlaanderen – een regio die toch zijn verantwoordelijkheid heeft genomen. Mevrouw Ceysens, in een studie van het Kenniscentrum voor Financiering van KMO (KeFiK) wordt aangetoond dat er zich op dat vlak toch wat problemen stellen. We willen beletten dat kleine ondernemers en hun werknemers slachtoffers worden van de risicofobie van sommige financiële instellingen. De situatie is ernstig. Nooit waren er meer faillissementen. We vragen dan ook aandacht voor de detectie en de aanpak van armoede bij zelfstandigen. We verwachten veel van de uitrol van het preventief bedrijfsbeleid.

Over innovatie hebben we hier al de degens gekruist. Het issue van de besparingen is in de commissie al aan bod gekomen. Daar is duidelijk gebleken dat niemand, ook de minister niet, enthousiast is over de besparingen. Maar ook is gebleken dat we realistisch moeten zijn. Als we focussen op de besparingen, mijnheer Deckmyn, dan moeten we kijken waar ze gebeuren. Er is 20 percent bespaard op communicatie en op consultancy, 2 percent op loonkosten binnen apparaatskredieten en 5 percent op werkingskosten. Op mijn uitdrukkelijke vraag is gesteld dat geen bestaande lopende programma's worden afgebroken. Er zullen geen ontslagen vallen.

Ik zie dus een grote continuïteit. Het Baekelandprogramma wordt uitgebreid, het tenure track wordt op peil gehouden en het engagement voor het vasthouden aan een langetermijnvisie via een meerjarenbegroting wordt aangegaan. Ik maak me dus heel wat meer zorgen over het engagement van de bedrijven waar de daling met 0,8 percent een feit is.

Laten we even kijken naar de besteding van de beschikbare middelen. Er zijn zes speerpunten in de beleidsnota. Wat het overheidsinstrumentarium betreft, wordt nog meer ingezet op cleantech en lifescience. Ik lees in elke beleidsbrief de ambitie om middelen zo goed mogelijk in te zetten, kritisch in functie van succesfactoren; om versnippering tegen te gaan en ook de intentie om flexibel in te spelen op nieuwe ontwikkelingen en om de overheadkosten te beperken. Dat betekent dat men beter investeert in programma's dan in nieuwe structuren.

Iedereen – zowel in de commissie als in het parlement – is duidelijk een voorstander van het optrekken van de investeringen in innovatie tot 1 percent. Dat staat in het regeerakkoord. Wij zullen bij elke bespreking op dat vlak onze bondgenoten tellen. Iedereen heeft de ambitie om een Europese topregio te worden. Dat hangt ook af van een aantal grote projecten in een

aantal belangrijke speerpunt dossiers waar wetenschap, economie en maatschappelijk relevante projecten elkaar ontmoeten.

Vlaanderen staat voor de enorme opdracht om op een ogenblik dat de middelen schaarser dan ooit zijn en de economische schokgolven door onze bedrijven razen en onze arbeidsmarkt treffen, de economie bijna opnieuw uit te vinden. Dat moet gebeuren op zo'n manier dat niemand uit de boot valt. We bouwen geen groene en geen witte economie op een sociaal kerkhof; we moeten de korte en de lange termijn met elkaar verzoenen.

De heer Van den Heuvel, daarin bijgetreden door zijn fractieleider, citeerde hier Churchill. Gezien zijn politieke overtuiging kan ik dat enigszins volgen, want hij beloofde ons bloed, zweet en tranen. Het zal u evenwel minder verbazen dat ik mijn inspiratie haal bij zijn opvolger, Clement Attlee, die Churchill versloeg in de verkiezingen van 1945. Attlee citeerde zelf William Blake: "I will not cease from mental fight, nor shall my sword sleep in my hand, till we have built a new Jerusalem in this green and pleasant land." (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, collega's, ik zal mijn best doen om niet in herhaling te vallen en het debat van enkele weken geleden dat we voerden naar aanleiding van het relanceplan over te doen. "Never waste a good crisis", zo zei de minister-president al enkele keren. Ik kan het zelf ook niet laten om te citeren. U schrijft dit citaat toe aan Hillary Clinton, maar het blijkt te komen van een van de medewerkers van Barack Obama. Het zou om een Hegeliaanse redenering gaan: een slechte situatie aanwenden om een goede verandering te realiseren.

Het is een wat cynische uitdrukking, maar ze geeft goed weer waar Vlaanderen de komende maanden voor staat. Hopelijk blijft het bij maanden, maar waarschijnlijk zullen het nog jaren zijn. Ze geeft deze Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement twee korte opdrachten. De eerste opdracht is om dit land zonder al te grote kleerscheuren door de ergste zorgen van de crisis te krijgen.

Mijnheer de minister-president, we hebben het er enkele weken geleden al over gehad in het relanceplan. U hebt toen aangegeven dat er enkele bijstellingen zullen worden gedaan, onder andere in de kredietverstrekking inzake de win-winstlening, de verlenging van Gigarant voor grote ondernemingen, de overbruggingskredieten voor kmo's enzovoort.

Ik wil het hier vooral hebben over de lange termijn. Er werd al herhaaldelijk verwezen naar het Voka-congres van gisteren. Vlaanderen heeft nood aan meer ondernemerschap. Jacques Rogge vergeleek het met de sportwereld waar atleten honger hebben om te winnen. We moeten risico's durven nemen en onszelf behoeden voor zelfgenoegzaamheid. De laatste tijd is dat overduidelijk gebleken. De Europese vergelijking over onze positie in het beleidsdomein Werk heeft dat aangetoond. We zijn niet eens bij de vijftig topregio's van Europa. Het betekent dat we al helemaal niet meer bij de top van Europa zijn. We moeten die zelfgenoegzaamheid zoveel mogelijk mijden. We moeten onze ondernemers beter kunnen steunen, zodat ze risico's durven nemen, zelfs al leidt dat af en toe tot mislukking.

Enkel op die manier zullen we weer aansluiting kunnen vinden bij de Europese en de wereldtop. In de vorige Vlaamse Regering is er met het ViA-plan en het Pact 2020 een langetermijnvisie opgesteld tot 2020. Daarin werden clusters naar voren geschoven om het Vlaamse onderzoeksveld met de neuzen in dezelfde richting te zetten. Op die manier moeten we zorgen dat we onze beperkte middelen die we als bescheiden regio hebben, doelgericht inzetten. Het is in de komende legislatuur van levensbelang om vast te houden aan de keuzes die werden gemaakt. Die speerpunten mogen niet verwateren tot iets waar elk wat wils kan uithalen. We moeten vasthouden aan die speerpunten om ermee verder te gaan.

Ik wil daar een kleine bedenking bij maken. De 3-percentnorm is een gemakkelijk meetbare norm. Dat is natuurlijk de reden waarom er in Lissabon zo hard werd aan vastgehouden. Het is heel meetbaar hoe we moeten vastleggen of men voldoet aan die 3 percent, maar we moeten vooral kijken naar de rendementswinsten en naar de uitkomst van het onderzoek.

Voor Wetenschap en Innovatie is er nog altijd het rapport-Soete, waar de heren Bothuyne en Van Malderen naar hebben verwezen, en dat nog heel actueel is. Ik heb het zelf nog maar enkele weken geleden doorgenomen, omdat er zoveel naar verwezen wordt, maar het blijft heel actueel. We moeten er stevig werk van maken, zeker met de geplande besparingen in het achterhoofd, om er heel wat zaken van door te voeren, zoals rationalisatie en een vlottere toegang tot overheidsinstrumenten voor onderzoek en ontwikkeling, want op dit moment is er een wildgroei. Een vereenvoudiging dringt zich op.

Onlangs stelde ik in de commissie een vraag over de internationale context. We hebben erover gedebatteerd. Het is heel belangrijk om daar naartoe te werken. Ik wil ook nog aandacht vragen voor investeringen in infrastructuur. We hebben al voorbeelden gehoord over investeringen in een bepaalde, meer virtuele samenwerking. Uiteindelijk is het enkel de infrastructuur die een zekere verankering kan bieden in Vlaanderen. We moeten zorgen dat we enkele projecten naar Vlaanderen kunnen halen, zoals IMEC met de cleanroom.

Vlaanderen moet dringend wat meer ambitie hebben. We moeten ons durven meten met de top in Europa, en niet zomaar met de 27 lidstaten. We moeten ons durven meten met de concurrerende regio's.

Ik wil besluiten met de woorden van Wim Roelandts, eredoctor aan de K.U. Leuven: "Ingenieurs zijn de bron van onze welvaart". Het is een beetje zwart-wit gezegd, een beetje 'Erst das Fressen, dann die Moral'. Ik wil het niet zo sterk zeggen, maar er zit een grond van waarheid in. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Er moet me iets van het hart. Wanneer ik alle sprekers voor mij hoor, vraag ik me als ondernemer af waar ik terecht gekomen ben. Men is zodanig bezig met de theoretische benadering van het probleem dat ik niet kan laten een poging te doen om het wat pragmatischer te bekijken. Zeker wanneer we het hebben over economie, is het een uitdaging voor Vlaanderen om de subsidiecultuur te stoppen. De 800 miljoen euro die we gaan lenen om ze naar goede oude corporatistische traditie in de economie te stoppen, is volgens mij geenszins een antwoord op de noden van ondernemend Vlaanderen en zeker geen antwoord op de economische crisis.

Mijnheer de minister-president en tevens minister van Economie, uw vrienden van UNIZO zijn me te hulp gesnel. In het artikel dat u vast en zeker ook hebt, staat in koeien van letters wat de ondernemers bezighoudt. Onze ondernemers voelen zich gepakt. In de top tien van de grootste ergernissen staan als belangrijkste te hoge loonkosten, voortdurende wijziging van de reglementering, administratieve papierberg, en te veel belasting. Dat zijn de woorden van de ondernemers die door UNIZO bevroegd werden.

Bij de bekendmaking van uw Vlaams Marshallplan heb ik al gezegd dat u met die 800 miljoen euro een geleend paard zult bijzetten om de economische kar te trekken, maar dat de remmen van de kar blijven opstaan. Ik ben niet de enige die dit zegt.

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer Sabbe, wat die loonkost en het wegwerken van de subsidies betreft, hebben we dringend meer bevoegdheden nodig inzake vennootschapsbelasting. Het gaat dan echter om federale bevoegdheden. We delen die analyse. Het eigenaardige is wel dat er bij LDD niet echt duidelijkheid bestaat over het Vlaams profiel. Zo hebt u in Le Soir van februari of maart 2009 gezegd dat u niet wenst te morrelen aan die bevoegdheidsverdeling.

De heer Ivan Sabbe: U hebt dat artikel absoluut niet goed gelezen, integendeel. Ik heb gepleit voor een confederaal model waar alle bevoegdheden worden gesplitst op een aantal belangrijke bevoegdheden na zoals Defensie en Buitenlands Beleid. Ik vind dat we nu door de opsplitsing van alle belangrijke bevoegdheden steeds in conflict komen en nooit een doortastend beleid kunnen voeren. Dat is wat ik in Le Soir heb gezegd. Een confederaal model is onderdeel van het LDD-programma.

Het viel me daarnet in de kantine nog in dat ik niet ben zoals u. De N-VA is als Petrus in de Vlaamse zaak. Toen de haan driemaal kraaide, had Petrus Christus al driemaal verloochend. U hebt alle moties waarover we hebben gestemd voor de Vlaamse zaak al meer dan driemaal verloochend. Daar zit het probleem. *(Applaus bij LDD)*

De voorzitter: Mijnheer Sabbe, we hebben hier geen kantine, maar wel een koffiehuis.

De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer Sabbe, ik vraag me af over welke belangenconflicten u het dan hebt. Gaat het dan over de vraag om bijvoorbeeld de volledige federale begroting op te schorten?

De heer Lode Vereeck: Mijnheer Van Dijck, ik wist niet dat uw geheugen zo kort was. Wij hebben bijvoorbeeld uw motie van vorig jaar gerecycleerd, meer hebben we niet gedaan. Het betreft uw eigen motie over het belangenconflict in verband met de usurperende bevoegdheden. Toen stemde u voor. Ik heb nog mogen citeren uit de uiteenzetting van de parlementsvoorzitter. Hij vond het schandalig maar ja, het geheugen is kort.

De heer Ivan Sabbe: Ik denk dat de vraag uitvoerig beantwoord is.

Ik zei daarnet dat het niet alleen UNIZO is. Ook de Vlaamse administratie van het Departement Economie, Wetenschap en Innovatie geeft in haar rapport van mei 2009 twee redenen waarom we achterop geraken en waarom we geen of onvoldoende buitenlandse investeringen aantrekken. Ik citeer: “De hoge belastingdruk in België blijft het aantrekken van buitenlandse investeringen in de weg staan. Het afstemmen van de belastinglast van de onderneming op het Europees gemiddelde en het verder verlagen van de loonkost, zou voor 75 % van de ondervraagde bedrijven aanleiding kunnen geven om een investering in België te overwegen.”

Een tweede belangrijke oorzaak die ze aanhaalt, is de vermindering van de fiscale en de wettelijke verplichting. Vlaanderen heeft nood aan echte vernieuwing, aan een echte economische ommekeer. Dat kan enkel door de ondernemingen ademruimte te geven, en niet door ze in de typisch Belgische, en inmiddels ook Vlaamse wurggreep te houden en ze de subsidie als aalmoes toe te stoppen. Dat is geen goed beleid.

Voor subsidies zijn er zulke hoge administratieve barrières, dat meestal enkel grote bedrijven de nodige administratieve krachten hebben om ze te verkrijgen. De rompslomp is aanzienlijk. En ik dacht toch dat de kmo's de speerpunten zijn van onze Vlaamse economie. Net die bedrijven hebben onvoldoende mankracht voor die administratieve rompslomp.

Vlaanderen moet dringend zijn structuren en wetgeving vereenvoudigen en overbodige wetgeving afschaffen. Een nieuwe regel van goed bestuur zou kunnen zijn bij elk nieuw decreet, elke nieuwe wetgeving te kijken welke regel we kunnen afschaffen. Uiteraard moeten economie, werkgelegenheid en sociale zekerheid dringend geregionaliseerd worden, maar tot deze staatsvorming een feit is, kan Vlaanderen de creativiteit die ze onder meer had bij het invoeren van de jobkorting aanwenden om de fiscale druk op de bedrijven te beperken.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer Sabbe, ik ga graag in op uw suggestie. Ik zou ook voorstellen van u willen krijgen. Als parlements lid hebt u het recht om hier alle mogelijke voorstellen van decreet in te dienen. Dat betekent ook dat u de mogelijkheid hebt om ze af te schaffen. Als u me nu een lijstje zou kunnen geven, dan zou me dat verheugen.

De heer Ivan Sabbe: We zullen dat in de tijd dat we hier zijn zeker doen. Uiteraard is in de eerste fase de analyse belangrijk. Sinds ik hier ben, heb ik me vooral geconcentreerd op het analyseren van wat er is en wat de werking is.

De heer Bart Van Malderen: Ik kijk ernaar uit.

De heer Ivan Sabbe: In een studie van de K.U. Leuven wordt in feite hetzelfde gezegd. En er moet me toch iets van het hart. De banenplannen zijn een schijnmanoeuvre van Vlaanderen. Banenplannen zijn niet iets wat de ondernemingen willen. De ondernemers willen een lineaire verlaging van de loonkost en de sociale lasten op arbeid. Want met die banenplannen dankt men mensen af om anderen, voor wie men wel subsidies krijgt, aan te werven.

De heer Robrecht Bothuyne: Mijnheer Sabbe, ik vind het zeer verhelderend u bezig te horen. Ik heb u, helaas, in de commissie nog niet bezig gehoord. Daar heb ik u nog nooit gezien. Nochtans bent u blijkbaar al sinds juli bezig met het bestuderen van de werking van het parlement. In de commissie voeren we het debat over het economisch beleid al gedurende een paar maanden.

U wilt alle subsidies die we vanuit Vlaanderen aan ondernemingen, en vooral aan kmo's geven, afschaffen. Hoe wilt u dan onze doelstellingen bereiken om te komen tot de transformatie van de economie? We willen een vergroening van de economie. We willen een verwitting van de economie. We willen inzetten op slimme logistiek. Met uw partij deelt u heel wat van die doelstellingen. Dan moet men kunnen sturen. Als de overheid zich dan terugtrekt, dan kan men helaas niet meer sturen. U spreekt zich dus, helaas, tegen.

De heer Ivan Sabbe: Ik spreek me helemaal niet tegen. En ik zal onmiddellijk zeggen waarom. Ik heb ervaring in het ondernemen in Vlaanderen. Er zouden beter wat meer ondernemers in dit parlement zetelen. Fiscale stimuli kunnen volstaan om bedrijven te stimuleren, niet subsidies. Vindt u het normaal dat ik in mijn Lidl-tijd erin ben geslaagd om van Vlaanderen meer dan 3 miljoen aan subsidies te krijgen, terwijl het bedrijf 3 percent nettowinst op de omzet realiseerde? Dat is toch de totaal verkeerde doelgroep! (*Applaus bij LDD*)

Maar als manager is men verplicht om te zorgen dat men die krijgt omdat het wetgevend kader zo is gemaakt. En dat is verkeerd. Ik streef naar een stimulans waarbij ondernemen beloond wordt, waar mensen via fiscale stimuli kunnen ondernemen en niet via een sinterklaaspolitiek, waarbij degenen die connecties hebben, degenen die veel administratief personeel hebben die subsidies in de wacht kunnen slepen.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer Bothuyne, wat u daarnet zei, valt me toch tegen. U doet precies of de overheid alleen kan sturen met subsidies. De fiscaliteit is een fantastisch instrument om te sturen.

U hebt wel een punt waar u zegt dat we in Vlaanderen nog niet alle bevoegdheden hebben. We hebben getracht om daar creatief mee om te gaan. We kunnen een aantal dingen doen om bijvoorbeeld lasten te verlagen voor bedrijven in Vlaanderen. We hebben onrechtstreeks met ARKimedes bijvoorbeeld gewerkt via fiscaliteit en personenbelasting om risicokapitaal naar bedrijven te genereren. Ik distantieer me toch volledig van de uitspraak dat je alleen zou kunnen sturen via subsidies. Dat vind ik een heel magere visie op ons economisch beleid.

De heer Peter Reekmans: Mijnheer Bothuyne, u gebruikt dikwijls de troef 'u was niet in de commissie'. Onze fractie is een vierde van jullie fractie. Als ik eens de koppen tel van de CD&V-leden die hier nu aanwezig zijn, is dat vrij mager voor een belangrijke begrotingsbespreking. Kom dan alstublieft mijn collega niet terechtwijzen dat hij niet in de commissie was. (*Applaus bij LDD*)

Minister-president Kris Peeters: Wanneer we bevoegdheden zouden hebben inzake vennootschapsbelasting, zouden we een aantal subsidies kunnen schrappen en met fiscale instrumenten kunnen werken. Mevrouw Ceysens, een bedrijf moet eerst belastingen betalen

vooraleer men het een fiscale incentive kan geven. Dan blijft het voor starters, voor onderzoek en ontwikkeling en een aantal andere zaken, heel belangrijk om andere stimuli of subsidies te geven. Mijnheer Sabbe, u die zo goed de ondernemingswereld kent, als u een onderneming start, is het niet evident en zelfs zeer uitzonderlijk dat u de eerste jaren winst maakt. Dan moet u andere instrumenten gebruiken, naast het fiscaal instrumentarium. Ik ga ervan uit dat heel dit parlement liever morgen dan overmorgen bevoegd wil worden onder meer voor de vennootschapsbelasting, maar ook dan blijft het nog altijd belangrijk om voor bepaalde segmenten en doelgroepen met subsidies te werken.

De heer Robrecht Bothuynne: Ik wil reageren op mevrouw Ceysens. Ik heb hier uiteraard een eigen visie over ontwikkeld. We moeten alle instrumenten die we hebben, inzetten. Om specifieke doelstellingen te bereiken, moet je soms een subsidie-instrument kunnen en durven gebruiken. U hebt het zelf gedurende de voorbije legislatuur gedaan. Ik denk niet dat u uw eigen beleid op dat vlak zult afvallen.

De heer Lode Vereeck: Ik ben het eens met de fiscale stimuli, maar ik wijs er toch op dat er een soort jobkortingachtige bonus of reductie op de vennootschapsbelasting stond ingeschreven in de resolutie. Die vinden we niet terug in de Octopusnota, en de resoluties zijn niet toegevoegd aan het regeerakkoord.

De heer Ivan Sabbe: Starters kunnen we een versnelde investeringsaftrek geven waardoor ze een veel beter fiscaal resultaat boeken in de beginjaren. Dan hoeft men nog altijd niet het middel van de subsidie te hanteren.

Mijnheer de minister-president, luister naar uw bakermat, waar u politiek geboren bent, namelijk UNIZO. Daar heeft men blijkbaar ook oplossingen. We kunnen op een lijn zitten met hen om de fundamentele oplossingen voor het probleem te realiseren. (*Applaus bij LDD*)

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, collega's, ik wil het kort en bondig hebben over thema's die me persoonlijk na aan het hart liggen. Het zijn andere thema's dan die die hier al aan bod zijn gekomen, maar zeker geen minder belangrijke.

Vorige week benam een alom gerespecteerd oud-politicus en ondernemer zich het leven omwille van de economische moeilijkheden. De huidige economische situatie zorgt ervoor dat heel wat bedrijven mensen moeten laten afvloeien of hun deuren moeten sluiten. Een werknemer die zijn job verliest, heeft meestal een vangnet. Voor een zelfstandige die failliet gaat, zijn de mogelijkheden heel wat beperkter. De sociale gevolgen zijn zeker niet te onderschatten en de nodige begeleiding is er meestal niet. Daar kan de regering iets aan doen en ze heeft ook beslist om er iets aan te doen, niet alleen voor de gefailleerden maar ook aan de armoede bij de zelfstandigen.

Het Sociaal Interventiefonds, voorheen het Herplaatsingsfonds, zal zich openstellen voor de doelgroep van die zelfstandige ondernemers en vormt een belangrijke stap in dat beleid. Het is ook noodzakelijk dat dit instrument, net als andere overheidsinstrumenten en subsidiekanalen, genoeg bekend is bij de ondernemers. Het blijft daarom belangrijk dat de overheid daarvoor genoeg ruimte vrijmaakt, vooral ook voor het vereenvoudigen van die subsidies. De heer Sabbe verwees daar al enigszins naar.

Een ander punt dat ik wil aanhalen, is dat van het vrouwelijk ondernemerschap en de combinatie werk-gezin. In het verleden werden er speciale projecten opgezet met betrekking tot allochtoon ondernemerschap. In de beleidsnota wordt nu gesproken over nieuwe oproepen voor groen ondernemen en het vrouwelijk ondernemerschap. Dat laatste wordt meestal onderschat. Voor een vrouw brengt dit extra moeilijkheden met zich mee. Dan denk ik vooral over de combinatie van werk en gezin. Men mag het dan wel hebben over de nieuwe man, een vrouw blijft toch nog altijd grotendeels verantwoordelijk voor haar gezin, en blijft in

eerste instantie moeder. CD&V is dus tevreden met de beleidsnota op dat vlak. Zo wil de minister er werk van maken projecten als dat van de vliegende ondernemer voort te zetten. Dergelijke projecten maken het ondernemerschap veel vrouwvriendelijker. Bovendien zal aan de Stichting Innovatie en Arbeid van de SERV worden gevraagd die problematiek nader te documenteren en suggesties en voorstellen te formuleren voor strategische beleidsmogelijkheden.

Ten slotte is er nog het kleinhandelsbeleid. CD&V is zeer tevreden dat deze regering ter zake haar rol ernstig neemt. Het is van groot belang dat de winkelfunctie in essentie in de binnensteden blijft. Het is echter zo dat er vanaf 1 januari 2010 door de Europese Dienstenrichtlijn nog maar weinig ruimte zal overblijven voor economische argumentatie bij het toekennen van vergunningen. Daarom roept CD&V op zo snel mogelijk een kader te schetsen, rekening houdend met de maatschappelijke impact, de leefbaarheid van de steden en zeker ook met de mobiliteit. Niet alleen de grote ondernemingen hebben het immers moeilijk. Ook voor de bakker, de slager en de zelfstandige uitbater is het soms vechten om te overleven. Daarom vraag ik dat de Vlaamse Regering genoeg oog zou blijven hebben voor die groep mensen en ondersteunend op zou treden om hun een waardige ondernemende toekomst te geven. (*Applaus bij CD&V en de N-VA*)

De voorzitter: We gaan nu over tot de bespreking van het beleidsdomein Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed.

De heer Ceysens heeft het woord.

De heer Lode Ceysens: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, heren ministers, sta me toe even voort te borduren op het muzikale intermezzo van daarnet van mevrouw Peeters. Binnen de Vlaamse begroting spreken over de begroting voor Ruimtelijke Ordening is zo ongeveer hetzelfde als de kostprijs van een dirigeerstokje vergelijken met die van de instrumenten van het orkest: bijna verwaarloosbaar klein, maar zonder het stokje kan het orkest niet spelen. Aangezien bij het orkest ook de kwaliteit van de muziek voorgaat op de lengte van het stokje, zal ik het kort houden.

Mijnheer de minister, in eerste instantie wil ik wijzen op de bestemmingswijzigingscompensatie voor eigenaars, waarvoor momenteel nog niet in kredieten is voorzien. Die compensatie is een hoofdstuk uit het op het einde van vorige legislatuur goedgekeurde Grond- en Pandendecreet, waarbij bestemmingswijzigingen die een minwaarde betekenen voor eigenaars, toch grotendeels worden gecompenseerd. We zijn dan ook blij dat u zich er in de commissie al toe hebt geëngageerd om dit bij de eerstvolgende begrotingscontrole te bespreken binnen de Vlaamse Regering. We hopen dan ook dat de regering nog in de mogelijkheden voorziet om uitvoering te kunnen geven aan de beloofde kapitaalschadevergoedingen voor grondeigenaars die worden getroffen. Dat is immers erg belangrijk om de ruimtebalans in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) te realiseren.

Het Rubiconfonds werd destijds door de Vlaamse Regering opgericht naar aanleiding van de overstromingen in 2002. Het fonds financiert de aanleg van diverse projecten met betrekking tot overstromingsgebieden en waterberging. Bij de herziening van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, op het einde van de vorige legislatuur, tegelijk met het net vernoemde Grond-en Pandendecreet, werd het fonds bestendig en werd uitdrukkelijk bepaald dat het fonds structureel zou worden gespijsd met de opbrengsten van de planbatenregeling voortvloeiend uit de bestemmingswijzigingen, via gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, naar bedrijventerrein.

De CD&V-fractie is uiteraard bezorgd over het feit dat die planbaten – begrijpelijkerwijs – nog niet voor morgen zijn. Maar we zijn wel zeer tevreden met de bevestiging van de minister dat de gedane engagementen uit het verleden zullen kunnen worden gehonoreerd.

Daarnaast hopen we natuurlijk dat er, mochten er zich nieuwe engagementen aandienen, ruimte gezocht wordt indien het fonds droog zou komen te staan.

Mijnheer de minister, u kent subsidies toe voor strategische projecten in het kader van de uitvoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Zoals al meermaals in de commissie gezegd: u zult in de CD&V-fractie vaak een grote verdediger vinden van dat Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Dat is vandaag uiteraard niet anders. Dat u die strategische projecten, die het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen helpen uitvoeren, ondersteunt, is voor ons een zeer goede zaak. Toch blijven wij ervoor pleiten dat u erop zou toezien dat er geen dossiers worden gesubsidieerd die een voorafname zouden zijn op de afbakening van het buitengebied. Dit komt alleszins nog in deze legislatuur op ons af.

Mijnheer de minister, laat het u gezegd zijn door iemand uit het verre Limburg: wij zijn blij dat u 160.000 euro uittrekt voor de projecten rond de Eerste Wereldoorlog. U zult de komende jaren in onze fractie een bondgenoot vinden voor uw ambitieuze doelstellingen rond deze herdenking.

Ik heb toch ook nog een bezorgdheid. We hadden het al meermaals over besparingen. Iedereen moet besparen. Dat is heel terecht. Onroerend erfgoed kan daar niet aan ontsnappen. Maar ik heb in de praktijk dikwijls ervaren dat de Monumentenwacht een terugverdieneffect genereert doordat vroeg gedetecteerde problemen bij monumenten of andere vormen van erfgoed een gigantische besparing op onderhouds- en zelfs restauratiekredieten kunnen betekenen.

Ten slotte, mijnheer de minister, doet het deugd dat er geld wordt uitgetrokken voor de onroerende eigendommen van het Vlaamse Gewest. Ik verwijs naar de kredieten waarin u voorziet voor de Maagdentoren in Zichem en voor de Doelse kogge waarover de – zoals hij vanmorgen werd genoemd – immer minzame Jos De Meyer al meermaals is tussengekomen.

De heer Peter Reekmans: Mijnheer Ceysens, ik hoor u hier graag praten over ruimtelijke ordening en monumenten. Het is heel lovenswaardig dat de CD&V-fractie begaan is met monumenten. Zelfs de bevoegde minister, mevrouw Lieten, wist dat u niet over woonbeleid zou spreken, want ze is er niet. De ministers die bevoegd zijn over datgene waarover u het wel hebt gehad, zitten er wel. Minister Lieten kende blijkbaar uw toespraak, ofwel is ze totaal afwezig. U hebt het niet over woonbeleid gehad. Dat valt me toch op. (*Opmerkingen van de heer Lode Ceysens*)

De voorzitter: Laat eerst de heer Reekmans uitspreken. Mijnheer Reekmans, kom even ter zake.

De heer Peter Reekmans: Ik ga dat doen, voorzitter, als de fanfare even stopt.

Blijkbaar is dat onderdeel niet belangrijk. Van een grote fractie als CD&V had ik dat toch niet verwacht. (*Rumoer*)

Hoe kleiner de fractie wordt, hoe luidruchtiger blijkbaar. U hebt het over het Grond- en Pandendecreet. Natuurlijk weet ik wel, achtbare collega's van CD&V, dat er iemand anders dadelijk over wonen gaat spreken. Zo slim ben ik ook wel. Daarvoor moet u mij echt niet met zoveel decibels helpen, zodat ik mijn decibels moet verhogen. Waardoor jullie dan kunnen zeggen dat ik te veel lawaai maak. Ik vind het lachwekkend worden. Het wordt zo humoristisch dat ik zelf mijn humordoos bovenhaal.

U hebt het over het Grond- en Pandendecreet. Daarom zeg ik dat u het niet hebt over het belangrijke stuk over het woonbeleid. U zei in het begin van uw uiteenzetting letterlijk dat de mensen het niet of bijna niet gaan voelen. Dat moet u eens uitleggen, mijnheer Ceysens, met het rammelige woonbeleid dat we vandaag hebben: volgens ons gaat het veel privé-investeerdere, die vandaag gaan bouwen of verkavelen, veel geld kosten, terwijl het volgens u bijna niets gaat kosten. Over die opmerkelijke uitspraak, zin vijf van uw betoog, had ik graag

van de CD&V-fractie een antwoord gekregen: hoe gaat u dat doen, dat het bijna niets gaat kosten?

De heer Lode Ceyskens: Mijnheer Reekmans, volgens mij heb ik nooit gezegd dat het niets zal kosten. U moet me maar eens laten weten wanneer ik dat heb gezegd.

De heer Peter Reekmans: Mijnheer Ceyskens, u hebt letterlijk verklaard dat ze het niet gaan voelen. Wanneer het over centen gaat, betekent dit in mijn ogen dat het niets zal kosten.

De heer Lode Ceyskens: Ik heb nooit gezegd dat de mensen niets zullen voelen. Ik heb het met betrekking tot het grond- en pandenbeleid uitsluitend over de bestemmingswijzigingscompensaties gehad. Het woonbeleid is voor ons zeer belangrijk. Mijn fractie heeft dan ook een ervaren Vlaams volksvertegenwoordiger gevraagd dat straks toe te lichten. (*Applaus van de heer Eric Van Rompuy*)

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Mijnheer de voorzitter, wanneer we het over de ruimtelijke ordening hebben, moeten we duidelijk inzien dat we eigenlijk niet zo goed bezig zijn. Ik heb een optelsommetje van de overheidsstructuren gemaakt. De ruimtelijke ordening telt heel wat consultatieve structuren. Er zijn zes beleidsraden. Ik zal ze hier niet opsommen. Daarenboven zijn er ook vijf adviesraden en technische commissies. Al die overheidsstructuren hebben natuurlijk een impact op de begroting en op de besluitvorming. Naast die raden, zoals de Raad voor Vergunningsbetwistingen, de Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening, de Hoge Raad voor Handhavingsbeleid en de commissie Ruimtelijke Ordening van het Vlaams Parlement, zijn er nog instanties op het niveau van de provinciale en de gemeentelijke overheden. Al deze consultatieve instanties hebben eveneens een impact. Het is een wonder dat we er in Vlaanderen nog in slagen vergunningen af te leveren.

We pleiten er dan ook voor dit instrumentarium op korte termijn te vereenvoudigen. Het volstaat niet in vage beleidsnota's te verklaren dat er iets zal worden gedaan en dat dit zal worden bekeken. Ik refereer aan een uitspraak van de minister-president. Hij wil de 'verrommeling op provinciaal niveau' aanpakken. De tijd voor een efficiënt beheer lijkt me aangebroken. Dit betekent dat we overbodige instanties en gremia moeten afschaffen. We moeten voor een absolute vereenvoudiging gaan.

Mijnheer de minister, als gewezen topman van Voka hebt u altijd voor een vereenvoudiging gepleit. Dit zou het economisch leven gemakkelijker moeten maken en uit een ruimtelijkeorderingsgreep moeten houden. Ik heb echter de indruk dat de administratie u gedeeltelijk heeft gehersenspoeld en dat u de urgentie niet meer aanvoelt.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer de voorzitter, ik zal het heel kort houden. Ik veronderstel dat de heer Sabbe weet dat de Vlaamse Regering heeft beslist een deskundigenraad bij elkaar te roepen om tegen februari 2010 een rapport met alle voorstellen samen te stellen. Die voorstellen moeten ons in staat stellen, zonder de rechtsgang of de Europese regels met voeten te treden, de procedures zo eenvoudig mogelijk te maken. Daarnaast heeft het Vlaams Parlement een ad-hoccommissie opgericht om de vergelijking met de buurlanden te maken en een aantal suggesties en voorstellen te formuleren.

Ik denk niet dat ikzelf of andere leden van de Vlaamse Regering het verleden hebben verloochend. Het betreft een initiatief van de hele Vlaamse Regering. Minister Crevits, bevoegd voor infrastructuurwerken, en minister Schauvliege, bevoegd voor milieu, zullen, samen met de minister van Ruimtelijke Ordening, voor een vereenvoudiging zorgen. Die vereenvoudiging is nodig en staat in het Vlaams regeerakkoord. Op korte termijn zijn publieke of private projecten niet meer mogelijk. Ik zie niet in op welke wijze ik mijn verleden zou hebben verloochend.

De heer Ivan Sabbe: Mijnheer de minister, u hebt het grond- en pandenbeleid geslikt. Aanvankelijk stond u op de barricades, vooral in verband met de 20 percent van private

woonprojecten die tegen de kostprijs aan de sociale huisvestingsmaatschappijen moeten worden afgestaan. U bent laag gegaan. Ik houd mijn hart vast.

Het is uw intentie voor een vereenvoudiging te zorgen. Ik hoop dat dit geen dode letter blijft. Ik wil u hier dan ook aanmanen om niet enkel een commissie bijeen te roepen om hierover te praten. Er moet ook concreet iets gebeuren.

Minister Philippe Muylers: Voor het Grond- en Pandendecreet is het voor mij heel duidelijk. Toen ik heb aanvaard om minister te worden, was er een regeerakkoord waar ik me achter heb geschaard. Zoals altijd en voor iedereen die een regeerakkoord aanvaardt – misschien zult u dit ooit ook ervaren –, is er een stuk geven en een stuk nemen. Ik denk dat het geheel van het regeerakkoord meer dan voldoende was om daarin mee te gaan.

De heer Ivan Sabbe: Mijnheer de minister, ik hoop dat wanneer de uitslag van de vereenvoudigingscommissie bekend is, we dan ook tot actie zullen overgaan. Ik heb een aantal suggesties. Als er na 75 dagen geen antwoord is bij een bouwvergunning, dan is ze automatisch vergund en is er niet meer automatisch een weigering.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Sabbe, ik wil er u op wijzen dat dit niet kan volgens de Europese wetgeving, niet bij milieu en niet bij ruimtelijke ordening.

De heer Ivan Sabbe: Volgens mij kan het wel, als het geen combinatie van beide is. Als het enkel over ruimtelijke ordening gaat, dan kan het wel.

Ik ben ongerust over uw intentie om te vereenvoudigen. Als ik kijk naar de sociaaleconomische vergunning, dan zie ik dat er op federaal niveau aan gesleuteld is, maar eigenlijk moet Vlaanderen die verantwoordelijkheid opeisen. Door het feit dat de economische criteria naar aanleiding van de Bolkesteinrichtlijn verdwenen zijn uit de sociaaleconomische vergunning, is het een zuivere ruimtelijkeordeningmaterie geworden. Deze vergunning, die voor mij kan worden afgeschaft en kan worden geïntegreerd in de bouwvergunning, moet een thema voor Vlaanderen worden. We moeten onze bevoegdheid opeisen.

Ik sluit af: wat we zelf doen, kunnen we beter doen, maar laten we het dan ook doen.

De heer Wilfried Vandaele: Mijnheer Sabbe, wanneer we u moeten volgen, dan moeten we om te beginnen de term ruimtelijke ordening afschaffen. Ruimtelijke ordening betekent dat we de ruimte ordenen en dat we op een duurzame manier omgaan met de weinige open ruimte die ons in Vlaanderen nog rest. Dat is ruimtelijke ordening. Alle sectoren kunnen daar aanspraak op maken en proberen er een deel van te krijgen, maar we moeten vooral denken aan de komende generaties. Duurzaamheid betekent dat we zo zuinig mogelijk omgaan met de ruimte die ons rest.

De heer Ivan Sabbe: Ik denk dat u vandaag de prijs van het populisme wilt halen. U legt me dingen in de mond die ik nooit heb gezegd.

Ik spreek over wat ondernemend Vlaanderen zegt, wat de feedback is in the field. Die mensen kreunen onder de regelgeving. Ik probeer een aantal suggesties te doen. Het enige wat u kunt zeggen is dat ik alles wil afschaffen.

De heer Wilfried Vandaele: De industrie is een van de sectoren en er zijn nog sectoren die aanspraak maken op ruimte.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Mijnheer de voorzitter, ik wil het hebben over wonen. Ik zie dat de minister die de minister van Wonen vervangt, er op dit moment niet is. Ik ben ervan overtuigd dat haar minzame collega's de boodschap wel zullen overbrengen.

De voorzitter: Moet ik vragen dat minister Lieten naar hier komt?

De heer Peter Reekmans: Mijnheer de voorzitter, dat zou op z'n minst getuigen van respect voor het parlement of voor diegenen die de moeite nog doen om hier aanwezig te zijn.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer de voorzitter, volgens artikel 45 kan elk parlementslid vragen dat een lid van de regering hier kan aanwezig zijn. De heer Reekmans stelt de vraag. Laat ons stemmen. (*Rumoer*)

De voorzitter: De meerderheid van het parlement moet het daarmee eens zijn.

De heer Wienen heeft gezegd dat de aanwezigheid van de andere ministers voldoende is.

De heer Wim Wienen: Mijnheer de voorzitter, ik ben ervan overtuigd dat de aanwezige ministers het aan de bevoegde minister zullen doorvertellen. Het is trouwens met enige schroom dat ik mijn collega Jan Penris vervang op dit onderdeel. Hij is vandaag verhinderd.

Collega's, ik trap een open deur in wanneer ik stel dat de problemen in de sector van de sociale huisvesting prangend zijn. We weten allemaal dat er om en bij de 70.000 mensen op een wachtlijst staan om een sociale woning te krijgen. In de stad Antwerpen alleen al is dat een lijstje van meer dan 10.000 gezinnen. Dat is erg veel. De woningnood is dus erg hoog.

De inhaalbeweging inzake de sociale woningbouw die de Vlaamse Regering wil realiseren, is dan ook essentieel. Ik betreur alleen dat we het werk van die inhaalbeweging niet goed zullen kunnen evalueren. De sociale woningbouw wordt eigenlijk opgeschoven naar 2020, omdat in het Grond- en Pandenbeleid wordt gezegd dat de Vlaamse Regering gaat inzetten op 65.000 bijkomende sociale woningen en kavels in 2020.

De voorzitter: Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren: Mijnheer Wienen, dat is het dubbele van wat ze nu doen in anderhalve legislatuur tijd. Als ze tegen 2020 datgene halen wat we verankerd hebben in het Grond- en Pandendecreet, dan drinken wij samen champagne.

De heer Wim Wienen: Als oppositie blijft het natuurlijk moeilijk om de regering dan te controleren en te bekijken of ze hun normen en hun doelstellingen halen. Er is nu inderdaad ingezet op 2020. Dat is twee legislaturen en twee regeringen verder. Ik ga nu geen uitspraken doen over wie op dat moment minister van Wonen zal zijn. Het wordt dus moeilijk om te evalueren. Komt daar nog bij dat de vorige minister van Wonen, Marino Keulen, ooit in een interview heeft gezegd dat de bouwsector volgens zijn schatting ongeveer 2000 à 2500 nieuwbouwwoningen per jaar aankan. Dus zelfs op weg naar 2020 gaan we die 65.000 al niet halen.

De voorzitter: Mevrouw Homans heeft het woord.

Mevrouw Liesbeth Homans: Over het controleren van het al dan niet behalen van het sociale objectief heeft de minister vorige week in de commissie gezegd dat er regelmatig voortgangstoetsen zullen gebeuren. We moeten er allemaal waakzaam over blijven dat dat inderdaad gebeurt, maar de intentie is er in ieder geval.

Mevrouw Veerle Heeren: Mijnheer Wienen, eind jaren tachtig, begin jaren negentig zijn we er in de sector in geslaagd om een rendement te halen van 5000 woningen per jaar.

Het grote verschil met vandaag, mijnheer de minister, is dat de doorlooptijd nu veel langer is dan vijftien jaar geleden. De grote uitdaging, wil het Grond- en Pandendecreet een succes zijn, zal erin bestaan om de doorlooptijd veel korter te maken, zodat we een gelijkaardige situatie kunnen krijgen als in de jaren tachtig en we dat rendement kunnen halen.

Daarnaast is ook de verankering van de budgetten belangrijk. De aanzet is in deze legislatuur al gegeven, ook al is er dit jaar een besparingsronde geweest. Ik ben ervan overtuigd dat de aanzet van vandaag de volgende jaren kan worden voortgezet. Dat zal de cruciale uitdaging zijn om dat hoge rendement te kunnen halen.

Minister Philippe Muyters: Ik kan u op dezelfde manier antwoorden als daarnet. Elk soort project, publiek of privaat, wordt behandeld in de commissie van gouverneur Berx. Hoe men sneller kan komen tot alle nodige stappen om vergunningen te verkrijgen, zal allicht daar besproken worden. Dit is geen zaak van ruimtelijke ordening alleen, het is een zaak van ruimtelijke ordening, milieu en infrastructuur.

De heer Wim Wienen: U hebt gelijk, mevrouw Heeren, de periode is nu veel langer. Ik baseer me op schattingen van voormalig minister Keulen amper een jaar geleden. Ik ga ervan uit dat die cijfers kloppen. Met dat groeiritme gaan we inderdaad die 65.000 bijkomende sociale woningen niet halen. Het blijft: er zijn geen degelijke cijfers vastgelegd van het aantal sociale woningen dat er per jaar of per legislatuur bij moet komen. Op die manier wordt het voor dit parlement toch wel moeilijk om te controleren of ze hun normen halen of niet. Er is een groepje uitgetekend, dat ga ik niet ontkennen. Dat zit vervat in de begroting. Die cijfers kan men niet ontkennen. Maar controle is moeilijk.

Mevrouw Liesbeth Homans: Mijnheer Wienen, ik begrijp niet waarom jullie altijd uitgaan van het slechtste in de mens. Het Grond- en Pandendecreet is in werking sinds 1 september, we zijn midden december. Ik zou zeggen: geef het een kans. De collega's van LDD hebben vorige week in de commissie dezelfde opmerking gemaakt, ik heb toen dezelfde reactie gegeven. U mag sceptisch zijn, ik zal ook met ongeduld uitkijken naar de voortgangstoetsing. Ik vind wel dat u het beleid een kans moet geven.

De heer Wim Wienen: Mevrouw Homans, het siert u dat u gelooft in het goede van de mensen en vooral van uw ministers. Een van de eerste tussenkomsten van minister Muyters in dit parlement heeft mij geleerd dat men moet kunnen tellen. Als voormalig minister Keulen zegt dat de bouwsector amper 2000 à 2500 nieuwbouwwoningen aankan, komen we in 2020 niet aan 65.000 nieuwe sociale woningen. Dat is de enige redenering die ik heb gemaakt.

De heer Peter Reekmans: Mevrouw Homans, u vraagt om geduld te hebben. We zullen al geduld moeten hebben om de beleidsnota Wonen te bespreken tot de minister terugkomt uit zwangerschapsverlof. We gaan de beleidsnota pas zes maanden na het aantreden bespreken. Er staan bijna 10.000 sociale woningen leeg, misschien kan het beleid zich daarop concentreren. *(Opmerkingen van de voorzitter)*

Ja, mijnheer de voorzitter, en ik zal het blijven herhalen want anders doet men er toch niets aan! Als men dat niet in de spotlights blijft zetten en de pers heeft er geen aandacht meer voor, dan verdwijnt dat mooi onder de mat. Ik reken erop dat er uiteindelijk iets gaat gebeuren als we dat blijven belichten. Onze opmerkingen in de commissie waren zeker terecht en het statement van de heer Wienen is ook meer dan nodig!

Mevrouw Veerle Heeren: In alle rust, mijnheer Reekmans, voor alle duidelijkheid, maar ik neem het u niet kwalijk dat u op die bewuste commissievergadering niet aanwezig kon zijn, het was op vraag van de commissarissen van de commissie Wonen dat we de beleidsnota – en die gaat over vijf jaar à propos – gaan bespreken met de bevoegde minister. Inderdaad, het is nog altijd de vrouw die de kinderen op de wereld moet zetten. Ik heb heel veel respect voor het zwangerschapsverlof. Ik lig zelfs aan de basis van de regeling hier in het Vlaams Parlement. *(Applaus)*

Mevrouw Liesbeth Homans: Ik sluit me aan bij mevrouw Heeren; ik vind die opmerking ook niet kies.

Het Grond- en Pandendecreet is in werking getreden op 1 september en heeft niets te maken met het verdiende zwangerschapsverlof van minister Van den Bossche.

Vorige week in de commissie hebt u gezegd dat u er niet in gelooft dat de gemeenten hun bindend sociaal objectief gaan kunnen waarmaken. U zei dat niet omdat u bezorgd was, maar om schandalen te zoeken.

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Mijnheer de voorzitter, ik wil toch nog even reageren op de woorden van mevrouw Heeren. Het is, meen ik, inderdaad de heer Decaluwe geweest die in de commissie Wonen heeft gevraagd om de beleidsnota pas te bespreken wanneer minister Van den Bossche terug is. Wel is het zo dat ondertussen heel wat moeilijke dossiers de revue gepasseerd zijn. Ik denk aan de uithuiszetting en aan de renovatiepremie, en ik denk vooral aan de velen in de woonsector die het nu moeilijk hebben. Daarom heb ik vorige week in de commissie gevraagd of het toch niet mogelijk is om de beleidsnota eerder te bespreken. Ik heb daarvoor uiteraard geen meerderheid achter mij gekregen, maar ik stelde de vraag om de beleidsnota vroeger te bespreken, hoofdzakelijk uit respect voor alle mensen die het vandaag moeilijk hebben op de woonmarkt. Die vraag is helemaal niet respectloos ten opzichte van minister Van den Bossche die bevallen is, maar ik denk dat dit mogelijk moet zijn. Ik heb in de commissie letterlijk gezegd dat minister Van den Bossche er in januari misschien wel toe in staat moet zijn om de beleidsnota te komen toelichten. Nu is het zo dat die bespreking gepland is voor maart, maar dat vinden wij wat lang wachten.

Mevrouw Liesbeth Homans: Mevrouw De Waele, u hebt die vraag vorige week inderdaad gesteld in de commissie. Daar werd onder meer op gereageerd door mij en op geantwoord door minister Lieten, die minister Van den Bossche verving, dat dit u niet tegenhoudt om bepaalde parlementaire initiatieven te nemen. U mag vragen om uitleg indienen en interpellaties, u mag doen wat u wilt. Ik ben niet van de sp.a-fractie, maar ik meen dat minister Lieten minister Van den Bossche op een heel waardige manier vervangt, dat ze op zich al een heel moeilijke taak heeft en dat ze dat echt met verve doet. *(Applaus)*

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mijnheer de voorzitter, het is niet aan mij om minister Van den Bossche hier te verdedigen, maar als er hier een aanval komt vanuit LDD op haar zwangerschapsverlof en mevrouw De Waele vindt dat minister Van den Bossche in januari maar in staat moet zijn om de beleidsnota te komen verdedigen, wil ik toch wel eventjes wijzen op de persmededelingen en de communicatie van LDD naar aanleiding van de Europese richtlijnen die zullen worden uitgevaardigd inzake een verlenging van het zwangerschapsverlof. LDD heeft daar absoluut mee voor gepleit en gaf kritiek op het feit dat dit door de federale regering onmiddellijk in de diepvries werd gestopt. Wat nu wordt gezegd, is toch wel een klein beetje ongepast.

Mevrouw De Waele, als vrouw neemt u hiermee echt een weinig vrouwvriendelijk standpunt in. *(Applaus)*

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Mevrouw De Waele, dit kunt u regelen in de commissie. U kunt de vraag nog eens stellen en we zullen dit bekijken. Het probleem van LDD is dat ze naargelang de wind van mening veranderen. Vorige week was het dit, deze week dat en volgende week zal het nog iets anders zijn.

Mevrouw Patricia De Waele: Ik heb voldoende politieke ervaring om te weten dat zulke verhalen verteld kunnen worden; ik laat me daar niet door opjuttten. U mag niet proberen om andere woorden in mijn mond te leggen, want dat is niet correct. Ik heb helemaal niet gezegd dat ik geen respect heb voor minister Van den Bossche. Er zijn hier andere collega's die ook bevallen zijn en die hier na een aantal weken wel al serieus parlementair werk leveren. Ik zie niet in waarom dit niet mogelijk zou zijn. *(Rumoer)*

Ik denk dat minister Van den Bossche wel de pen vastgehouden heeft bij het opstellen van de beleidsnota Wonen, dat ze heel goed weet hoe die beleidsnota er uiteindelijk uitziet. Het zal helemaal geen groot probleem zijn om die te komen toelichten. *(Rumoer)*

Mevrouw Dillen, als u zo de verdediging van minister Van den Bossche op u neemt, dan zou ik er toch voor pleiten dat minister Lieten de beleidsnota komt verdedigen, en ik heb haar in de commissie ook verdedigd, ik heb ook gezegd dat ze zeker is in staat is om de beleidsnota te komen verdedigen. Waarom zou minister Lieten de beleidsnota niet komen toelichten? Zelfs als minister Van den Bossche drie, vier of zes maanden wegblijft, kan minister Lieten het doen.

De voorzitter: Mevrouw De Waele, één, het is de keuze van minister Van den Bossche om het moederschapsverlof op te nemen en dat is haar goed recht.

Twee, ik heb begrepen dat werd afgesproken dat uw commissie in maart de bespreking van de beleidsnota aanvat. In het Uitgebreid Bureau is gezegd dat u helemaal niet verplicht bent die beleidsnota dit jaar nog te bespreken. Dat kunt u volgend jaar ook doen, want die heeft betrekking op vijf jaar.

De heer Wim Wienen: Ik meng me niet in debatten over zwangerschap en hoe snel je daarna aan het werk kunt gaan. Je kunt met een buik werken, dat weet ik. Mijn buik is structureel.

In de begroting legt minister Van den Bossche er de nadruk op dat er een substantiële uitbreiding komt van de huursubsidies. Eind vorig jaar konden ongeveer 9800 mensen van deze huursubsidie gebruik maken. De minister vond dat veel te weinig. Dat is ook zo.

Maar, collega's, we moeten er niet flauw over doen. Die huursubsidie is eigenlijk geen huursubsidie, maar een verhuissubsidie. Die subsidie is zeer tijdelijk en dan ook nog eens degressief. De voorwaarden om een beroep te kunnen doen op deze subsidie zijn redelijk beperkend, bijvoorbeeld het feit dat men eerst vijf jaar op een wachtlijst heeft moeten staan en dat het gaat om de echt zeer lage inkomensgroepen.

Terecht maakten destijds het OCMW en de VVSG opmerkingen over dit systeem. Het Vlaams Belang steunt hen daarin. Met andere woorden: op termijn is de huurder daar niet echt veel mee geholpen. Daarom moet de Vlaamse Regering eens bekijken of men van die huursubsidie geen echte huursubsidie kan maken voor mensen die niet op de sociale huurmarkt terecht kunnen.

Ik had het al over het grote aantal mensen dat op een wachtlijst staat, ongeveer 70.000. Die nood kun je niet in een-twee-drie lenigen.

Mevrouw Liesbeth Homans: Mijnheer Wienen, u zegt dat men misschien kan uitbreiden naar bepaalde doelgroepen en u haalt de mensen aan die al minstens vijf jaar op een wachtlijst staan. Het is nu net de bedoeling van de uitbreiding van het huursubsidiestelsel dat zij aanspraak kunnen maken op een huursubsidie. Of heb ik u verkeerd begrepen?

De heer Wim Wienen: U hebt mij niet volledig verkeerd begrepen. Ons punt is dat die huursubsidie geen huursubsidie is, maar een verhuissubsidie voor mensen die naar een beter pand kunnen verhuizen. Zij krijgen dan die subsidie, maar die is degressief en beperkt in tijd. Daarmee zul je de mensen niet volledig helpen. De steun die ze krijgen neemt af, terwijl zij wel met hun huishuur blijven zitten. Die mensen blijven dus met een inkomensprobleem zitten.

We weten ook, en u zeker, mevrouw Homans, dat een groot deel van de mensen die huren meer dan 30 procent van hun inkomen moeten gebruiken om die huur te betalen. Heel vaak zitten die mensen dan nog in heel slechte woningen.

Mevrouw Liesbeth Homans: Ik begrijp perfect wat u wilt zeggen. Maar toen u een overgang maakte van het huursubsidiestelsel naar de doelgroepen, hebt u gezegd dat er heel grote wachtlijsten zijn. Daarom dacht ik dat u misschien niet zo goed begrepen had dat het huursubsidiestelsel inderdaad wordt uitgebreid naar mensen die minstens vijf jaar op de wachtlijst staan.

De heer Wim Wienen: Het gaat niet over de uitbreiding naar bepaalde categorieën. Daar kunnen wij mee leven. Het gaat erover om van die huursubsidie een werkelijke huursubsidie te maken, niet beperkt in tijd en niet degressief.

De heer Peter Reekmans: Veertien dagen geleden hebben we een debat gevoerd naar aanleiding van de uithuiszettingen, die op amper een jaar tijd verdubbeld waren. We hebben kennis genomen van het actieplan van minister Van den Bossche, met onder andere een uitbreiding van die huurcheque. Het probleem is dat die vandaag nog altijd gekoppeld is aan een verhuissituatie. Vervangend minister Lieten heeft hier toen gezegd dat ze de huurcheque zal inzetten om die uithuiszettingen op te lossen. Toen heb ik, net als andere mensen uit de oppositie, de minister erop attent gemaakt dat ze met de huidige huurcheque die uithuiszettingen niet kan oplossen. Daarvoor moet een veralgemening worden ingevoerd. Zolang dat niet gebeurt, is het nutteloos om de budgetten in de begroting te doen stijgen.

Ik heb absoluut geen glazen bol, maar ik doe één voorspelling. In 2010 is het budget van de huurcheque zoals we hem vandaag kennen fameus opgetrokken. Als jullie als Vlaamse meerderheid die huurcheque in 2010 niet veralgemenen, zal dat budget niet worden opgebruikt. Dan zal het budget dat in 2010 gebruikt wordt, niet meer bedragen dan in 2009, om de heel eenvoudige reden dat je enkel door een veralgemening van de huurcheque het probleem kunt oplossen. U kunt zeggen van niet. We zullen zien volgend jaar bij de bespreking van de begroting 2011.

Mevrouw Liesbeth Homans: Als ik me niet vergis, wordt het budget voor huursubsidies in 2010 verdubbeld, tot 30 miljoen euro. Dat zal wel niet volstaan om te voldoen aan alle vragen van de mensen die al zo lang op de wachtlijsten staan.

Mag ik even minister Lieten in bescherming nemen? Als u zegt welke maatregelen zij wil nemen inzake uithuiszettingen, dan moet u zich niet beperken tot de huursubsidies, maar ook spreken over de andere maatregelen die ze vorige keer heeft aangekondigd, zijnde een uitbreiding van de verzekering gewaarborgd wonen, de toename van het aantal sociale woningen en ten slotte de uitbreiding van het aantal en de functies van de sociale verhuurkantoren.

Mevrouw Veerle Heeren: Het debat zal in deze legislatuur nog wel eens worden gevoerd. Als de heer Reekmans denkt dat met een veralgemening van de huursubsidies het woonprobleem in Vlaanderen morgen is opgelost, dan zeg ik dat de ervaring van de afgelopen jaren leert dat dit niet het geval zal zijn. Het is ook een onbetaalbare zaak. Ik hoop dus dat we dit debat in de toekomst ten gronde kunnen voeren.

De heer Wim Wienen: U neemt zeer goed de verdediging van de minister op, mevrouw Homans.

Ik wil nog even het onderwerp van de hervorming van de renovatiepremie aansnijden. In de commissie is daarover veel gediscussieerd. We zullen het daarover niet eens worden. Minister Lieten heeft in de commissie de beslissing van minister Van den Bossche verdedigd. Zij wordt geconfronteerd met vrij urgente problemen. De overgangperiode is bewust kort gehouden om een vorm van perte totale van het renovatiepremiesysteem te vermijden. Het Vlaams Belang maar ook anderen hier zijn van oordeel dat de overgangperiode toch wat langer zou mogen zijn. Zoals het nu gebeurt, worden veel mensen die op de renovatiepremie rekenden toen ze aan de renovatie begonnen, koud gepakt. Ze krijgen nu van de regering te horen dat het geld op is.

Mevrouw Liesbeth Homans: Over de renovatiepremie is veel te doen geweest. Ook wij pleitten er initieel voor om de overgangperiode te verruimen. We bevinden ons echter in een moeilijke financiële situatie, waardoor dat niet mogelijk is. De oplossing had in het verleden moeten gevonden worden. De vorige verantwoordelijke minister had moeten ingrijpen, want de budgetten waren gewoon de pan uitgerezen en nu worden we met een groot probleem geconfronteerd. Voor alle duidelijkheid: we besparen niet op de

renovatiepremie, integendeel. We hebben wel de voorwaarden moeten aanpassen waaraan de mensen moeten voldoen om een renovatiepremie te krijgen. De N-VA is ervan overtuigd dat de voorwaarden op een andere manier hadden kunnen worden aangepast, maar dat kan misschien gebeuren als de integratie van de Verbeterings- en Aanpassingspremie (VAP) en de renovatiepremie op de agenda staat.

De heer Wim Wienen: Goed dat u zegt dat u tot de N-VA-fractie behoort, want op de duur ben ik gedesoriënteerd.

De heer Kris Van Dijck: Men moet weten wat men wil. Deze voormiddag lag de klemtoon op het feit dat in de regering geen eenheid zou zijn, maar nu weet men zagezegd niet meer wie tot welke fractie behoort omdat iedereen op één lijn lijkt te staan. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Wim Wienen: U weet dat in de regering mensen elkaar een hak zetten en er lekken worden georganiseerd, waarna de minister-president moet oproepen om daarmee te stoppen. Zelfs een leek kan dan concluderen dat de regering met een probleem zit. Maar dat terzijde.

Mevrouw Homans, u hebt gelijk dat de renovatiepremie niet is verkleind in het budget, maar de overgangsperiode is inderdaad zeer kort gehouden. Ik blijf bij mijn stelling dat heel veel mensen, die hadden gerekend op die premie en die hun renovatie hebben doorgevoerd, nu koud gepakt zijn met de mededeling van de Vlaamse Regering dat de centen op zijn en zij niet kan helpen.

Mevrouw Liesbeth Homans: U hebt inderdaad gelijk dat de mensen die erop hadden gerekend, in de kou blijven staan. Maar mensen die hun renovatie hebben gedaan en hun dossier hebben ingediend, krijgen nog altijd de renovatiepremie. Als ze dat hadden gedaan, mevrouw De Waele, binnen de vooropgestelde termijn. Dat is een belangrijk nuanceverschil. We zijn het erover eens dat er problemen zijn opgedoken bij de renovatiepremie, vooral in de communicatie, niet zozeer in de overgangsmaatregelen. Dat kwam doordat er veel te weinig geld was, en het was vooral een historische schuld van de vorige minister van Wonen. Men had gewoon wat sneller moeten ingrijpen.

De heer Wim Wienen: De vorige minister van Wonen zit niet meer in de regering, maar het is nog altijd de regering-Peeters. De regering-Peeters heeft het toen ook niet nodig gevonden om in te grijpen. De Vlaamse Regering heeft het heel lang laten aanslepen.

Ik hoor de meerderheid altijd zeggen dat er moet worden gezorgd voor een goede sociale mix, omdat dat heel wat overlast en problemen in de socialehuisvestingswoningen zou kunnen oplossen. Men wil die sociale mix regelen met een mix te creëren tussen mensen met werk en mensen zonder werk, maar men gaat niet naar de kern van de zaak. Als men in Antwerpen in socialewoningcomplexen rondloopt, weet men wat het probleem is van de sociale mix: dat het overgrote deel van de bewoners in die complexen niet-Europese vreemdelingen zijn. In Antwerpen zijn er blokken die tot 90 verschillende nationaliteiten hebben. Dat zorgt voor problemen en overlast, en een groot deel van de mensen die er wonen, voelt er zich niet thuis. De Vlaamse Regering moet op dat punt zorgen voor een echte sociale mix. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

Mevrouw Liesbeth Homans: Mijnheer Wienen, u hebt enkele interessante thema's aangeraakt. Wij staan volledig achter wat u zegt over sociale mix, weliswaar met enkele andere invalshoeken. De bekrachtiging van het Grond- en Pandendecreet zorgt ervoor dat naast de grote steden waar nu een overlast is of een overgroot aandeel in sociale woningen, ook de kleinere gemeenten en steden hun verantwoordelijkheid nemen in het plannen van sociale woonentiteiten, zodat er een betere sociale mix is op een natuurlijke manier.

Mevrouw Patricia De Waele: Ik wil het nog even hebben over de renovatiepremie. Het is flauw dat er wordt gerefereerd aan de vorige regering, dat die de schuld krijgt dat er geen

gelden beschikbaar zijn. Deze nieuwe regering kan beslissen wat ze doet met haar geld. Het gaat er hoofdzakelijk om dat gemaakte engagementen worden genegeerd.

Ik ontving hier zopas nog een e-mail van mensen die klagen dat hun werken voltooid zijn, dat ze niet meer in aanmerking komen voor de premie, dat een bepaalde overheidsinstantie hun in september nog beloofde dat er aan de premie niets zou veranderen. Ik vind het niet correct dat engagementen niet worden gehonoreerd. We zien dat in bepaalde dossiers, onder andere dat van de zonnepanelen.

Mijnheer Yüksel, u hebt gezegd dat het zo moeilijk is voor bepaalde leden om bij hun gedacht te blijven. Wel, uw fractie en andere meerderheidsfracties slagen erin om met de regelmaat van een klok zaken te veranderen.

Ik denk dan aan de zonnepanelen. Er is in de commissie Wonen afgesproken dat de premies moeten worden herbekeken. Waarom zou dat niet kunnen met de renovatiepremie? Wanneer het gaat over grootindustrieën of over de overheid, dan spreekt men over het honoreren van de engagementen. Wanneer het gaat over de burger, dan spreekt men niet over het honoreren van engagementen en blijft de burger in de kou staan.

Mevrouw Veerle Heeren: We hebben het debat over de renovatiepremie in de commissie gevoerd. Minister Lieten is daar uitgebreid op ingegaan. Wat wel positief is, is dat het budget in de begroting voor 2010 niet is verminderd, integendeel zelfs. Er is een hoger budget uitgetrokken. Mijn fractie heeft het ook moeilijk met het feit dat dit is afgetoetst op aanvragers met een inkomen dat lager ligt dan 25.000 euro op jaarbasis. We hopen dat het debat over de harmonisatie opnieuw kan worden gevoerd. We moeten streven naar een soort premiestelsel in Vlaanderen met de aanpassings- en verbeteringspremie waarop ook modale tweeverdieners aanspraak kunnen maken. Mijn partij vindt dat cruciaal. Ik wil vandaag echter niet in een of andere richting schieten. De bedragen liggen vast voor 2010. Wij gaan verder op het woord van minister Lieten om het helemaal te herzien.

De heer Wim Wienen: Wat mevrouw Homans heeft gezegd over de verantwoordelijkheid voor de gebieden naast de grootsteden, klopt voor een deel maar het lost de problemen die zich vandaag voordoen in de grote sociale woningcomplexen in de grootsteden niet op. Daar zijn grote problemen met overlast en samenleven, enkel en alleen omdat er geen sociale mix is. Er woont een immens aantal vreemdelingen, waardoor de mensen die daar wonen zich niet meer thuis voelen.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: De heer Ceyskens is daarnet begonnen met een schitterend beeld van een dirigeerstokje en instrumenten in het orkest. Ik zal me daar niet aan wagen. Ik speel zelfs geen triangel.

Tijdens de bespreking in de commissie werd onder meer aandacht besteed aan de financiële aspecten van het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening en in mindere mate aan het grond- en pandenbeleid. Dat is de bevoegdheid van minister Van den Bossche.

Aan de orde kwam onder meer het systeem van planbaten en planschade.

Mevrouw Veerle Heeren: Het Grond- en Pandendecreet is een verantwoordelijkheid van de minister van Ruimtelijke Ordening en de minister van Wonen.

De heer Wilfried Vandaele: We zijn blij dat het systeem van planbaten en planschade eindelijk tot stand is gekomen, maar het heeft nog niet echt een plaats gevonden in deze begroting. Daar is ook een goede reden voor. Er zal wat tijd nodig zijn voor de eerste dossiers zich als gevolg van een bestemmingswijziging via ruimtelijke uitvoeringsplannen aandienen. In het decreet staat wie wanneer en aan wie planbaten moet betalen en wie wanneer en van wie planschade moet ontvangen. Opvallend is wel dat de gemeenten er meer baat bij hebben dat industriegebied wordt ontwikkeld dan dat er bos komt. De zachte bestemmingen worden

dus eigenlijk niet beloond, de harde wel. Het is belangrijk dat we dit op korte termijn eens bekijken.

Dat de minister een vlucht vooruit zou nemen en meer middelen besteedt aan een nieuw nog te ontwikkelen beleidsinstrumentarium in plaats van eerst de lopende opdrachten uit te werken, met name het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV), werd door de minister tegengesproken. Hij gaf aan dat een groot aandeel van de totale personeelscapaciteit en dus van het apparaatkrediet wordt ingezet voor de uitvoering van het RSV.

Daarmee zegt de minister eigenlijk met zoveel woorden dat hij niet steeds aparte kredieten vraagt om zaken te doen, maar dat hij binnen de reguliere werkzaamheden en kredieten ook nieuwe opdrachten in gang zet. Dat is onder meer het geval voor de helpdesk met betrekking tot de nieuwe Codex Ruimtelijke Ordening. We juichen deze aanpak toe.

We zien dat de ontvangsten voor het herstelfonds toenemen. Dat wijst erop dat de handhaving in goede zin evolueert. Administratieve geldboetes stijgen, het aantal stakingsbevelen stijgt al sinds jaren, en dus ook de administratieve geldboetes. Tegelijkertijd worden de stakingsbevelen beter opgevolgd, wat ook een positieve ontwikkeling is. Het valt wel op dat de ontvangsten uit dwangsommen afnemen. Er wordt verwacht dat het aantal herstellvorderingen nog verder zal dalen door de wijzigingen in de regelgeving.

Ik vraag me af hoe een en ander in de toekomst zal evolueren, vooral omdat de handhaving door de nieuwe codex grotendeels door de gemeenten zal moeten gebeuren. We weten nu eenmaal dat de gemeenten zich liever niet met onpopulaire taken, zoals handhaving, inlaten. De lokale besturen zijn er ook niet altijd voor uitgerust.

In het totaal wordt voor het domein onroerend erfgoed in 2010 ongeveer 2,9 miljoen euro bespaard. Ik ben verheugd dat de minister erin is geslaagd om de afgesproken besparingen op een zo pijnloos mogelijke manier door te voeren. Maar ik hoop dat zodra de crisis is weggeëbd, de budgetten voor erfgoed worden verhoogd. We begrijpen dat daarover geen afspraken zijn gemaakt binnen de regering, maar wat niet is, kan komen of, in dit geval, moet komen.

Het inzetten van restauratiepremies is een heikel punt. Voor de privésector is er een wachtlijst voor een bedrag van 1,3 miljoen euro. Voor de erediensten is er een wachtlijst voor een totaal van 22,7 miljoen euro en in de openbare sector voor 10,3 miljoen euro.

Voor die wachtlijst worden oorzaken aangehaald, zoals de zware administratieve procedures en het stijgende aantal aanvragen. We moeten met zijn allen een tandje bijsteken. We moeten hogere budgetten ter beschikking stellen en de mensen en de centrale overheden begeleiden en aansporen.

Mijnheer de voorzitter, ik wil het hierbij houden. Ik heb mijn tekst daarnet ook ingekort. Ik stel vast dat de collega's dat niet doen. Gelet op uw leeftijd, wil ik u ontzien en doe ik dat wel. (*Applaus*)

De voorzitter: Dat is respect voor de 50-plussers.

Mevrouw Patricia De Waele: Mijnheer Vandaele, u pleit voor hogere budgetten. Ten koste waarvan moet dat dan gebeuren?

De heer Wilfried Vandaele: Mevrouw De Waele, daar gaat natuurlijk de tijd die ik had willen winnen om onze voorzitter gelukkig te maken. Nu ging het om 40 seconden, daarnet om 52 seconden.

Als u de internationale vergelijking maakt – en dat mag u ook eens doen – dan ziet u dat Vlaanderen op het vlak van het onroerend erfgoed, hier het gebouwde erfgoed, een echt grote achterstand heeft. We hebben een enorme achterstand met betrekking tot de beschermingen. We hebben een enorme achterstand voor restauratiedossiers. Waar gaan we dat geld halen? In 2009 was er een eenmalige maatregel, waarmee blijkbaar het probleem niet werd opgelost. In

de sector is er al een tijd min of meer een stagnatie. We moeten daar in de toekomst aan werken. Het is ook een sector waar men heel makkelijk terugverdiend. Restauraties en onderhoud brengen werkgelegenheid met zich mee. In die sector is er dus een zeer groot terugverdieneffect. Daarmee kan men dus ook middelen genereren.

Mevrouw Patricia De Waele: Maar mij moet u niet overtuigen van het belang van die sector. Ik ben er al jaren pleitbezorger voor. We horen hier al heel de middag dat die begroting een heel moeilijke oefening is en dat het een evenwichtsoefening is om overall middelen te kunnen bewaren. Als u als lid van de meerderheid pleit om in meer middelen te voorzien voor het erfgoed, waarop kan dan worden beknipt!

De heer Wilfried Vandaele: Mevrouw De Waele, we weten dat we dit en volgend jaar de riem wat moeten aanhalen. We doen dat ook. Deze begroting toont dat. Daarna hopen we dat er beleidsruimte vrijkomt en dat we in het parlement, samen met de ministers, de dialoog kunnen aangaan om die middelen te besteden. Ik zal er dan voor pleiten om een deeltje voor erfgoed te reserveren.

De voorzitter: Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, heren ministers, collega's, minister Lieten is niet meer aanwezig, maar ik ben zeer blij dat minister Muyters, verantwoordelijk voor Ruimtelijke Ordening en ook voor het grond- en pandenbeleid, aanwezig is en ook de minister-president, de eindverantwoordelijke voor alle centen. Als het gaat over wonen rijst de vraag: op welke manier realiseer je betaalbaar wonen in Vlaanderen? Dat was vorige legislatuur de insteek om binnen de ruimtelijke ordening ook werk te maken van een grond- en pandenbeleid.

Als u het mij vraagt, had voormalig minister Baldewijns daar 10 jaar geleden al werk van moeten maken. Een grondfonds en een groundbank stonden destijds in het regeerakkoord. Hadden we die toen gerealiseerd, dan hadden we vandaag misschien een ander Grond- en Pandendecreet gehad.

De bedoeling van het Grond- en Pandendecreet is om heel wat woningen te kunnen realiseren tegen 2020. Ik heb begrepen dat Voka naar de rechtbank is getrokken. Ik kijk uit naar de uitspraak. Ik hoop uit de grond van mijn hart dat het niet de vernietiging zal betekenen van het Grond- en Pandendecreet. Er is met hart en ziel over onderhandeld gedurende vierenhalf jaar door de bevoegde ministers en vele parlementsleden. Het zou bijzonder jammer zijn voor diegenen voor wie wij betaalbaar wonen moeten realiseren.

De basis ligt in de Wooncode. Had het van mij afgehangen, dan hadden Wonen en Ruimtelijke Ordening bij dezelfde minister gezeten, maar de mensen van leefmilieu vinden dat Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu samen moeten gaan. Vandaag is het Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport. Er zijn wel duidelijke verbanden. Ik ga ervan uit dat op het ogenblik dat minister Van den Bossche terug is, minister Muyters een zeer goede relatie met haar kan opbouwen om dat Grond- en Pandendecreet uit te voeren. Minister Van den Bossche heeft al heel wat besluiten bij de Vlaamse Regering ingediend omtrent de uitvoering. Ik wacht nog op de uitvoeringsbesluiten van Ruimtelijke Ordening zodat we daar werk van kunnen maken. In de begroting zijn de eerste aanzetten gedaan om dat te realiseren. De volgende vierenhalf jaar zal een inspanning moeten worden geleverd om dat voort te zetten.

Wonen en bouwen zijn goed voor de economie. De bouw is de motor van de economie, alles hangt daaraan vast, zoals werk voor heel veel mensen in Vlaanderen. Mijnheer de minister-president, ik hoop dat u de informatie meeneemt naar uw collega's. We hebben in de commissie een heel interessant debat gehouden over de begroting voor Huisvesting en Wonen, van de renovatiepremie tot de sociale kredietvennootschappen. Minister Lieten heeft zich geëngageerd om de weg van de harmonisering van de sociale kredietverlening in te slaan en te streven naar gelijke rentevoeten en eenzelfde front office. U zult in onze partij een

partner vinden om die harmonisering zo snel mogelijk te realiseren om een antwoord te bieden aan velen die nog inspanningen willen doen, met of zonder renovatiepremie, en die niet terecht kunnen op de private financiële markt maar wel in de sociale kredietsector. Dat debat wil ik niet heropenen.

Tot slot is er het aspect van levenslang wonen. Dat volg ik al jaren op. Enkele jaren geleden hebben we resoluties goedgekeurd. In de vorige legislatuur hebben we het maatschappelijk debat gehouden over wonen en zorg. Daar is een prachtige resolutie uit voortgevloeid op het einde van de legislatuur. Dat is wat jammer want de regering kan ze dan niet meer uitvoeren. De uitdaging zal zijn om dat binnen Welzijn en Wonen effectief te realiseren. Ik ben enerzijds verheugd dat de minister van Welzijn ze heeft opgenomen in zijn begroting. Spijtig genoeg vinden we over dit aspect niets terug in de begroting van Wonen. Maar wat niet is, kan nog komen. Minister Lieten wil tegen eind 2010 de eerste stappen zetten. Hoe dan ook moeten we daar in de begroting 2011 serieuze sporen van terugvinden.

We zijn bijna in de kersttijd. Dat is een plezante periode maar ik garandeer u dat het voor sommige mensen een heel droevige periode is, namelijk mensen die getroffen worden door brand in een woning of een koolstofmonoxidevergiftiging. Zo kom ik op het aspect van de rookmelders.

Ook daarover is de voorbije jaren heel wat te doen geweest. Er is daarover in dit parlement een voorstel van decreet goedgekeurd. In begroting voor Huisvesting is daar echter 0 euro voor gereserveerd. Men heeft dat ook erkend, inderdaad. Mijnheer de minister-president, het is goed dat het woord al vermeld staat, maar er staat wel 0 euro bij. Ik ga ervan uit dat er wel over is gedebatteerd, maar dat de regering niet de middelen heeft gevonden om daar toch een aanzet voor te geven. Het is een bevoegdheid die wordt gedeeld door de federale en de Vlaamse overheid. Wij zijn bevoegd voor de preventie. Het zal een uitdaging zijn, ook de volgende maanden, om daar daadwerkelijk een antwoord op te kunnen bieden. Ik hoop uit de grond van mijn hart dat er de komende weken niet te veel slachtoffers zullen vallen door brand, want een rookmelder is een wekker die brand kan vermijden. *(Applaus bij de meerderheid)*

Mevrouw Patricia De Waele: Mijnheer de voorzitter, ik wou nog even reageren op het betoog van mevrouw Heeren. Het is natuurlijk de bezorgdheid van ons allen dat er voor betaalbare woningen wordt gezorgd, maar toch denk ik niet dat we alle heil moeten zoeken bij het Grond- en Pandendecreet om woningen betaalbaar te houden. Ik vrees enigszins dat het decreet er net voor zal zorgen dat mensen die nog op de privémarkt een woning zoeken, mee zullen betalen voor woningen van anderen. Ik ben er helemaal niet zeker van dat dit voor betaalbaarheid zal zorgen.

De overheid kan de nodige maatregelen nemen om woningen betaalbaar te houden. Meestal is dat niet door het extra opleggen van regeltjes en het afdwingen van extra attesten, maar wel door fiscaliteit en de onroerende voorheffing. Al die zaken kunnen er wel voor zorgen dat de aankoop van een woning betaalbaar is, maar ook dat woningen betaalbaar blijven. Als een woning eenmaal is verworven, hebben de eigenaars immers uiteraard jaarlijks terugkerende kosten. Daaraan moet de overheid ook wel aandacht schenken, en dat gebeurt hier te weinig.

Mevrouw Veerle Heeren: Als we het debat voeren over het Grond- en Pandendecreet, moeten we ook eerlijk zijn tegenover elkaar. Ik hoor bepaalde sectoren in Vlaanderen nooit zeggen dat ze meerwaarde hebben gecreëerd op hun grond. We moeten durven erkennen dat, door het jaren uitblijven van regelgeving, heel veel actoren in Vlaanderen, zoals bouwmaatschappijen, maar ook andere actoren, volop woonreservegebieden hebben aangekocht tegen zeer lage prijzen, zelfs onder de marktprijs. Vandaag kunnen ze een meerwaarde creëren die ten koste gaat van de overheid. We kunnen de middelen immers niet in onze pot stoppen om onze verantwoordelijkheid te nemen voor waterzieke gronden en ter zake uit te betalen. De minister-president weet heel goed waarover ik het heb. Mevrouw De

Waele, het Grond- en Pandendecreet kan inderdaad een hefboom zijn. Dat moet dan niet als een bedreiging worden bekeken.

De voorzitter: Mevrouw Homans heeft het woord.

Mevrouw Liesbeth Homans: Mijnheer de voorzitter, het zal u verheugen, maar ik zal het kort houden. Ik heb immers al zo goed als alles gezegd tijdens mijn interventies en replieken op het betoog van de heer Wienen. Wat de uitvoering van het Grond- en Pandendecreet betreft, heb ik al gezegd dat wij het belangrijk vinden dat er een eerlijke spreiding komt tussen alle steden en gemeenten. Er moet worden voorzien in 65.000 bijkomende sociale woningen. Elke stad en gemeente moet haar verantwoordelijkheid nemen wat het voorzien in een aantal sociale woonentiteiten betreft. Dat vinden wij een zeer goede zaak. Met het bindend sociaal objectief in het Grond- en Pandendecreet zal dat zeker worden nagestreefd.

Wat de renovatiepremie betreft, kan ik mevrouw Heeren bijtreden. We vinden het ook heel jammer dat het net de tweeverdieners zijn, de mensen die tussen 25.000 en 50.000 euro verdienen, die worden gevisieerd bij de aanpassing van de voorwaarden van de renovatiepremie. Ik heb in de commissie al meermaals aan minister Lieten gevraagd of het geen goede suggestie zou zijn de periode waarin de facturen mogen worden verzameld, te verlengen.

Voor het verkrijgen van een volledige renovatiepremie van 10.000 euro mocht men vroeger 30 percent van de facturen inbrengen, nu is dat nog maar 20 percent. Dat impliceert dat men niet meer voor 30.000 euro investeringen moet doen, maar voor 50.000 euro. Terwijl de periode waarin die facturen mogen worden verzameld dezelfde blijft. Ik stel dus voor om die periode te verlengen tot vijf jaar, zodanig dat die investering van 50.000 euro kan worden gespreid over vijf jaar in plaats van over drie jaar. Ik heb hierop tot op heden nog steeds geen antwoord gekregen.

De heer Wim Wienen: Ik vraag mij nog steeds af vanwaar die fetisj van de 65.000 komt. Hoe is men aan dat cijfer gekomen? Wij hebben schattingen dat de bouwsector voor nieuwe sociale woningen ongeveer een 2500 woningen per jaar aankan. Als ik kan tellen, kom ik op 25.000 woningen op tien jaar: het Grond- en Pandendecreet 2020. Hoe kom je dan aan die 65.000? Mevrouw Heeren zei dat het in de jaren tachtig allemaal veel sneller kon. Toen zat men op een jaarbasis van 5000 sociale woningen. Dan kom ik nog maar aan 50.000. Maar mevrouw Heeren gaf ook toe dat het vandaag allemaal veel langzamer en moeizamer gaat. Hoe komt men dan op 65.000 gerealiseerde sociale woningen in 2020?

Mevrouw Veerle Heeren: 200.000, dat was niet zomaar met de natte vinger. De basis daarvan ligt in het werk van het Kenniscentrum Wonen en het Hoger Instituut voor de Arbeid (HIVA). Het Kenniscentrum Wonen geeft het correcte cijfer van 356.000 mensen in Vlaanderen die vandaag recht zouden kunnen hebben op een sociale woning, die met andere woorden voldoen aan de voorwaarden. Die groep is afgebakend.

Het feit dat er in de jaren tachtig inderdaad veel meer werd gebouwd en dat we die productie opnieuw kunnen halen, had toen vooral te maken met het feit dat er grote gebieden werden aangesneden. In die gebieden, die men vandaag de getto's noemt, heeft men twee- of driehonderd woningen neergezet. Soms, niet in alle wijken, heeft men vandaag maatschappelijke problemen. Begin jaren negentig heeft men de beslissing genomen om veel meer te investeren in de stadskernen. Dat was nog met de heren Norbert De Batselier en Leo Peeters. Dat waren kleinere projecten. Dus moest je veel meer doen om aan dat productiecijfer te komen. In die zin is het belangrijk dat de commissie-Berx ertoe kan leiden dat die procedures, die voor verschillende sectoren van toepassing zijn, beter op elkaar worden afgestemd. Zo kunnen we de doorlooptijd van vier-vijf jaar herleiden tot twee jaar. Het is een illusie om te denken dat je alles op een half jaar rond hebt. Zo zou je een loopje nemen met de wetgeving.

De heer Wim Wienen: Dan zijn we eruit, collega's. Er moeten nog veel procedures veranderen om een en ander te doen versnellen. De ambitie van het Grond- en Pandendecreet, 65.000 sociale nieuwbouwwoningen in 2020, halen we dus niet. Dat weten we nu al.

Mevrouw Liesbeth Homans: Mijnheer Wienen, ik zei het daarnet al dat u altijd uitgaat van het slechtste in de mens. Dat moet u niet doen want daar wordt u zelf slechtgezind van. U moet altijd uitgaan van het positieve. *(Opmerkingen van de heer Wim Wienen)*

Goedgezind? Maar dat wil niet zeggen dat u niet uitgaat van het slechtste in de mens.

N-VA hecht veel belang aan betaalbaar en kwaliteitsvol wonen. Ook in de Vlaamse Rand rond Brussel. Daarom zijn wij ook verheugd met het beschikbare budget van circa 8,9 miljoen euro voor Vlabinvest, waardoor het mogelijk is om verder te investeren in woonprojecten en om nieuwe gronden voor nieuwe projecten aan te kopen.

Mevrouw Heeren had het al over de sociale lening. Ik denk dat ik gehoord heb dat zij een pleidooi heeft gehouden voor eenzelfde rentevoet bij de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen en het Vlaams Woningfonds. Wij kunnen ons daar volledig achter scharen.

Ik wil ten slotte erop aandringen om van de geplande huiskorting, waarin men het klein beschrijf wil omzetten, een middel te maken om de stadsvlucht tegen te gaan.

Ik bedoel dat de mensen die in een stad wonen niet op basis van dat middel per definitie mogen worden gediscrimineerd. Indien bij de uitwerking van de huiskorting rekening wordt gehouden met bepaalde voorwaarden, zoals het kadastraal inkomen, zullen de mensen die in een stad wonen per definitie worden gediscrimineerd. Het kadastraal inkomen is eigenlijk de fictieve huurwaarde. Die ligt in een stad sowieso hoger dan in een kleinere gemeente.

Tot slot wil ik hier nogmaals benadrukken dat we nog steeds voor een overheveling van de huurwetgeving pleiten. Ik veronderstel dat ik dit kan doen in naam van alle nog aanwezige commissieleden. Ik zie dat de heer Wienen, mevrouw Heeren en mevrouw De Waele hier nog zijn. Die overheveling zou het ons mogelijk maken in Vlaanderen een consistent en gedegen woonbeleid te voeren. *(Applaus bij de meerderheid)*

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

- *De vergadering wordt geschorst om 21.14 uur.*
- *De vergadering wordt hervat om 21.24 uur.*

■

ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2009

– 18 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 3

ONTWERP VAN DECREET houdende derde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2009

– 19 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 5

ONTWERP VAN DECREET houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2009

– 233 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 17

ONTWERP VAN DECREET houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2010

– 14 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 3

ONTWERP VAN DECREET houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2010

– 15 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 8

ONTWERP VAN DECREET houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010

– 234 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 21

Algemene bespreking (*Voortzetting*)

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de voortzetting van de algemene bespreking van de ontwerpen van decreet.

We bespreken nu het beleidsdomein Bestuurszaken.

De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Mijnheer de voorzitter, het inburgerings- en integratiebeleid van de huidige Vlaamse Regering bouwt voort op dat van de vorige Vlaamse Regering. Ik heb een aantal accenten in het beleid van de nieuwe bevoegde minister gevonden. Ik denk hierbij aan drie zaken, namelijk de inburgering in het land van oorsprong, de aandacht voor huwelijksmigratie en een volwaardig inburgeringsbeleid voor de minderjarige nieuwkomers. De voorbereiding van een goede start in het lager onderwijs verkleint immers de kans op een schoolachterstand.

We verwachten veel van de aangekondigde oprichting van de commissie Integratie, van het geïntegreerd actieplan Integratie en van de Staten-Generaal van Inburgering en Integratie die volgend jaar zal worden bijeengeroepen. CD&V heeft de voorbije jaren het belang van een inclusief en gecoördineerd beleid, met meetbare doelstellingen en een systematische monitoring van de resultaten in de verschillende domeinen die met inburgering en integratie te maken hebben, sterk onderlijnd. We zouden in het geïntegreerd actieplan Integratie, dat de minister nog zal uitwerken, graag aandacht voor vier zaken zien.

Er moet een interculturalisering van de welzijns- en gezondheidssector komen. Dit geldt voor het cliënteel en voor de werknemers. Wat het cliënteel betreft, vragen we specifieke aandacht voor twee groepen. De allochtone ouderen moeten naar de ouderenzorg worden toegeleid. Daarnaast moeten asielzoekers en vluchtelingen, die vaak met traumatische ervaringen kampen, een vlotte toegang tot de geestelijke gezondheidszorg krijgen.

Wat de arbeidsmarkt betreft, vragen we in het bijzonder aandacht voor de situatie en de toekomstperspectieven van allochtone jongeren in de grootsteden.

Een derde dossier dat mijn fractie na aan het hart ligt, is de verbetering van de erkenningsprocedures voor buitenlandse diploma's. We pleiten voor de realisatie van een

procedure voor de erkenning van diploma's en voor de beoordeling van elders verworven competenties en elders verworven kwalificaties.

Het vierde punt waar we aandacht voor vragen, betreft de valorisatie van de brugfunctie van migranten en vluchtelingen in een internationaliserende wereld. We menen dat de valorisatie van die brugfunctie een troef voor onze samenleving is.

De contacten tussen volkeren en landen nemen toe. Kennis van taal en cultuur is daarbij cruciaal. Migrant en vluchtelingen kunnen een brugfunctie vervullen tussen Vlaanderen en hun land van oorsprong. Voor vele uitdagingen waar we voorstaan – op economisch, sociaal en ecologisch vlak – is samenwerking met het Zuiden aangewezen.

Mijnheer de minister, u wenst het debat over de rol van de islam niet uit de weg te gaan. Het debat over de rol van de islam gaat voor mijn fractie ook over de zichtbare uitingen van geloof. Een pleidooi om uitingen van religie te weren uit het publieke domein, miskent een van de essentiële elementen van religie. De scheiding tussen kerk en staat heeft een specifieke betekenis in ons constitutioneel model en mag zeker niet worden opgevat als een strikte scheiding tussen religie en het publieke domein.

Een nieuw geluid in het beleid van de minister is de wens om met de inburgering te starten in het land van herkomst. Daarbij zou ik drie kanttekeningen willen maken. De organisatie van een taal cursus leent zich daar beter toe dan een cursus maatschappelijke oriëntatie, bijvoorbeeld omdat die ook een heel gericht praktijkaspect heeft. We zijn van mening dat het lesgebeuren op zich een belangrijke bijdrage levert aan de inburgering en de sociale integratie van de nieuwkomer. Dat is op afstand – bijvoorbeeld met een video – moeilijker te realiseren.

Er is ook aandacht om in zo'n cursus de problemen bij naam te noemen. België is niet het land van melk en honing en dat moet ook gesteld worden in het land van oorsprong. Uiteraard moeten over zoiets heel goede afspraken worden gemaakt met het federale niveau, met de Dienst Vreemdelingenzaken, met het ministerie van Buitenlandse Zaken en de diplomatieke vertegenwoordiging van België in het buitenland.

De situatie van mensen zonder papieren is nefast voor een samenleving en werkt ontwrichtend. Het is een bron van uitbuiting en van criminaliteit en houdt gezondheidsrisico's in. Het is vooral een federale bevoegdheid, maar er is ook een rol weggelegd voor Vlaanderen en voor de steden en gemeenten, bijvoorbeeld op het vlak van gezondheidszorg en onderwijs.

Het terugkeerbeleid is ook vooral een federale bevoegdheid, maar het is ook een element van een correct migratiebeleid met democratische procedures waarbij men in beroep kan gaan en waar finaal een eindbeslissing valt. De ontwikkeling van het aanbod vrijwillige terugkeer is ook mee een verantwoordelijkheid voor Vlaanderen. De oriëntering naar dit aanbod voor mensen in illegale situaties kan mee vanuit Vlaanderen worden begeleid.

In de commissie hebben we van gedachten kunnen wisselen over de huisvesting van Vlaamse ambtenaren in de Vlaamse administratieve centra van Leuven, Gent en Brugge. Er is de functieclassificatie om interne onbillijkheden weg te werken en tot een juiste bezoldiging te komen. Het personeelsbeleid heeft ook aandacht voor werknemers van allochtone afkomst en voor werknemers met een arbeidshandicap zodat ze een volwaardige plaats krijgen binnen de Vlaamse structuren. Als werkgever heeft Vlaanderen een belangrijke rol te spelen.

Ik heb met de heer Verfaillie afgesproken dat ik zijn stuk over Binnenlands Bestuur overneem. De begroting 2010 is een besparingsbegroting, maar voor de gemeenten is het cruciaal dat het Gemeentefonds buiten schot is gebleven. Het neemt toe met 60 miljoen euro tot 1,95 miljard euro, wat een aanzienlijke brok is in de Vlaamse begroting.

De financiële situatie van de lokale besturen is verre van rooskleurig. De conclusie van Dexia liegt er niet om: "Op basis van de vele financiële uitdagingen waarmee de gemeenten de komende jaren onvermijdelijk zullen worden geconfronteerd, wat een invloed heeft op zowel

de ontvangsten als de uitgaven, dreigen de gemeenten, bij een onveranderd beleid, geconfronteerd te worden met een duurzaam ‘schaareffect’ dat in de toekomst hun financiële situatie nog meer kan verslechteren.” Er kondigt zich een delicate discussie aan over het Gemeentefonds en over de criteria. Dat is een debat dat hier altijd geanimeerd verloopt. Onze fractie bereidt zich daar op voor. Wij menen dat er ook een oplossing moet komen voor de gemeenten die al enkele jaren niets bij krijgen en wier dotatie uit het Gemeentefonds geblokkeerd is. Ook zij moeten een groeiperspectief krijgen.

We vinden het ook heel belangrijk dat gemeenten in geen geval minder middelen ontvangen van de Vlaamse overheid wanneer ze bepaalde problemen hebben aangepakt. Het bestraffen van goede leerlingen werkt niet motiverend. In een aantal subsidieregelingen komt dat soms tot uiting. We gaan ervan uit dat goede leerlingen niet bestraft, maar beloond worden.

Voor het Provinciefonds kan de groeivoet van 3,5 percent niet worden gehandhaafd. Uiteraard is dat voor hen een domper.

In de begroting valt op dat de kredieten voor vorming geschrapt worden. Dat gaat om 700.000 euro, toch een niet onaardig bedrag. Wij menen dat om de lokale besturen goed te laten functioneren, de permanente vorming van de ambtenaren een heel belangrijk gegeven blijft. De minister moet het signaal geven dat die opleiding essentieel is. Wat de middelen voor de Elia-compensatie betreft, zitten we met een gemengd gevoel. Dat gaat nu zijn laatste jaar in. Bij heel wat besturen leefde de hoop en de verwachting dat daar in 2010 een gevolg aan zou worden gebreid.

Ik sluit af met te stellen dat de stijging van de middelen voor het patrimonium van de erkende erediensten heel waardevol is. Dat is een stijging met 1 miljoen euro, ook voor de niet-beschermde gebouwen. Uitstel van noodzakelijke werken heeft geen zin, want dan gaan die alleen maar toenemen. Deze gebouwen zijn erg bepalend voor het straat- en dorpsbeeld. In die zin zijn we blij dat er iets wordt gedaan om de ontstane wachtlijsten weg te werken.

De heer Christian Van Eyken: Mijnheer Kennes, u zegt dat het heel goed is dat er een lichte verhoging is geweest van het Gemeentefonds.

De heer Ward Kennes: 3,5 percent is toch een aanzienlijke stijging.

De heer Christian Van Eyken: Volgens de geruchten die ik links en rechts opvang, is een verhoging van 3,5 percent voor de gemeentebesturen niet voldoende om een begroting in evenwicht in te dienen voor 2010-2011. Uit de cijfers blijkt dat er door de crisis een sterke vermindering is van de inkomsten voor de gemeenten op het vlak van personenbelasting en onroerende voorheffing. Ik weet niet of de gemeenten met een verhoging van 3,5 percent zeker kunnen zijn dat ze geen belastingverhoging moeten invoeren. Als je aan de gemeenten geen middelen geeft, moeten zij dat uiteindelijk toch verhalen op de belastingbetaler, op de burgers in hun gemeente.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer Kennes, u zegt dat er een commissie, een staten-generaal en een actieplan komt. Wij nemen daar akte van.

De vluchtelingen die we hier hebben, zijn meestal asielzoekers. Heel zelden hebben we hier economische migratie, toch niet in de betekenis zoals ik dat begrijp. Het is te zeggen: heel veel asielzoekers zijn eigenlijk economische vluchtelingen, maar komen hier onder het mom van asiel. Dat betekent ook dat ze waarschijnlijk in min of meerdere mate zijn weggevlucht uit hun land en dat ze daar een probleem hebben met hun overheid. Hoe kunnen ze dan nog die brugfunctie vervullen? Ze zitten dan immers in een precaire situatie in relatie tot hun land van oorsprong.

We hebben in de commissie een heel fijne en humane discussie gehad over het generale pardon, maar ondertussen staat de tijd niet stil en hebben we dat vreemde spreidingsplan. Hoe staat u daar tegenover?

De heer Ward Kennes: Mijnheer Van Eyken, de opcentiemen op de onroerende voorheffing zullen niet dalen. De huizen waarop die geheven wordt, blijven uiteraard staan, crisis of niet. Er kan inderdaad wel een impact zijn van de algemene personenbelasting, en die zal zeker voelbaar zijn, in de ene gemeente al meer dan de andere. Als je nul inflatie hebt en je krijgt toch 3,5 percent meer, dan moet dat voor de meeste gemeenten volstaan om daarmee toe te komen. Ik heb ook verwezen naar de Dexia-studie, die aangeeft dat op langere termijn de financiële situatie van de gemeenten niet zo rooskleurig is. Dan zal er wel op een of andere manier naar een herfinanciering moeten worden gezocht.

Maar dat zal gemakkelijker zijn in periodes van economische opgang dan op dit moment. Dat er gemeenten zijn die momenteel hun begroting niet rond krijgen, is mij bekend. Die 3,5 percent scheelt een hele slok op de borrel voor alle Vlaamse gemeenten.

De tweede vraag ging over de brugfunctie. Ik heb zowel naar migranten als naar vluchtelingen verwezen. Als zij hier wonen, beschikken zij blijvend over de troeven van de kennis en de taal van hun land. Als wij handel willen drijven met zo'n land, zijn dat zeker troeven. Dat geldt ook als we iets willen ondernemen op toeristisch vlak. Ik heb Chileense vluchtelingen gekend. Ze zijn naar Europa gekomen, hebben zich ingeburgerd en hebben een brugfunctie vervuld met hun land, zowel op cultureel als op economisch vlak. U moet dat op langere termijn bekijken. Regimes kunnen ook wisselen. Na tien, vijftien jaar kan de situatie heel anders zijn, en op dat moment kan die brugfunctie worden vervuld.

Het spreidingsplan kwam hier vorige week ook aan bod. Ik ben toen tussengekomen naar aanleiding van de actuele vraag van de heer Dewinter. Ik heb toen zelf om verduidelijking gevraagd.

Minister Geert Bourgeois: De heer Van Eyken snijdt een probleem aan en gaat in zijn analyse voorbij aan de verplichting van de gemeenten om een efficiëntieoefening te doen. De gemeenten mogen zich gelukkig prijzen dat in deze tijden waarin de inkomsten van de Vlaamse overheid zwaar teruglopen – we moeten 2 miljard euro besparen op twee jaar tijd – het Gemeentefonds niettemin stijgt met 3,5 percent. Dit ontslaat hen niet van te denken op lange termijn. Het is een illusie om te denken dat er in de eerste jaren meer middelen zullen zijn in het Gemeentefonds. Dat is niet zo. Daarom roep ik hen op, en dat is al eerder gebeurd, om ook een efficiëntieoefening te doen, en om het langetermijnzicht te behouden.

De heer Kennes heeft aangehaald dat er op termijn een hervorming van het Gemeentefonds moet komen omdat er discrepanties gegroeid zijn. Steden als Gent en Antwerpen halen 40 percent van hun inkomsten uit het Gemeentefonds, voor veel andere gemeenten is dat maar 10 percent, en het gemiddelde is 20 percent. Er zijn enorme verschillen. Een groot deel daarvan is objectief gerechtvaardigd omwille van de centrumfunctie en dergelijke, maar er komt druk van tal van gemeenten om het fonds te hervormen. We hebben dat op onze politieke agenda gezet. Zoals de heer Kennes zegt: het is een illusie om dat te doen zolang er niet meer centen zijn, en die zijn er nu niet. Elke stad, elke gemeente zal nu vechten voor wat ze zelf ontvangt. Ik hoop dat het in deze legislatuur nog lukt, we moeten op termijn de basis leggen voor de hervorming van dat Gemeentefonds zonder dat steden en gemeenten moeten inleveren.

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, heren ministers, collega's, de economische crisis zet ook de Vlaamse overheid aan tot besparen. Of we dat nu leuk vinden of niet, we kunnen er niet onderuit. Dat er moeilijke keuzes moeten worden gemaakt, ook daarvoor alle begrip. Waar we veel minder begrip voor hebben, is het gebrek aan visie. Een crisissituatie biedt namelijk evenzeer kansen, kansen die men moet grijpen met het oog op de periode na de crisis. Want dan moeten we er weer staan, met een sterk economisch weefsel en met een efficiënte, slanke overheid.

Het is dan ook onbegrijpelijk dat de moed ontbreekt om echt structurele hervormingen op zijn minst in gang te zetten. Er moet dringend een doorlichting komen van de Vlaamse administratie. Het College van Ambtenaren-Generaal (CAG) wat aanporren om op zoek te gaan naar efficiëntieverhogingen, volstaat echt niet. In dezelfde zin zijn de besparingen op ICT en e-government nefast te noemen. Op korte termijn zullen die inderdaad het gat helpen vullen, op iets langere termijn betekent dit echter een stap terug op de weg naar een efficiëntere overheid.

De vooruitgang wordt in de kiem gesmoord terwijl we vandaag net moeten investeren om er morgen de vruchten van te plukken.

Maar liefst de helft van de Vlaamse ambtenaren gaat de komende 15 jaar met pensioen. Voor deze legislatuur gaat het om niet minder dan 5000 ambtenaren. Dit creëert enorme opportuniteiten in het streven naar een slankere en efficiëntere overheid. Niet elke ambtenaar mag zomaar vervangen worden, nieuwe aanwervingen moeten doordacht gebeuren en de personeelsmobiliteit moet worden bevorderd.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer De Meulemeester, ik ben verbaasd over de teneur van uw betoog. Ik denk dat we daar vanmorgen al een heel interessant debat over hebben gevoerd. U herhaalt de dingen alsof we ze vanmorgen niet besproken hebben en vooral zegt u dingen die absoluut niet kloppen. Het is juist deze regering die een hele grote efficiëntieoefening doorvoert. Wij starten, en we nemen dat recurrent mee, met een besparing van 5 percent op de werkingskosten en van 2,5 percent op de personeelskosten. Wij korten de subsidies, zowel de gereguleerde als de vrije, wij korten consultancy en communicatie, en wij doen dat recurrent. Wij doen dus een hele grote oefening. Het CAG heeft de opdracht en neemt die ook ter harte, en er is inderdaad een externe begeleiding door de commissie efficiëntie, om naar buitenlands voorbeeld, van onderuit met voorstellen te komen voor doorgedreven efficiëntie. Dit is een efficiëntieoefening die we ook gaan doorvoeren.

Wat u nu beweert, dat deze overheid geen visie ontwikkelt op termijn, is onjuist. We doen dat gecombineerd met de aanpak van een grotere efficiëntie. We gaan daar e-gov en ICT op inzetten, wees daar maar van overtuigd. De middelen ervoor zijn er, alles is in lijn gebracht. We gaan vooral in deze periode grote winsten maken voor de lokale besturen, voor de provincies inzake hun planlastvermindering, inzake directe lijnen, inzake interne staatsvorming, met veel minder overlast, met veel minder administratie. We gaan precies een grote hervorming doorvoeren. Ik begrijp niet dat u telkens opnieuw die voorgekauwde kost herhaalt.

Ook over de ambtenaren hebben we vanmorgen een goede discussie gehad. U zegt altijd dat er opportuniteiten zitten in het feit dat een aantal ambtenaren met pensioen gaan, maar ik zeg u dat het probleem bij de overheid is dat de ambtenaren een loopbaan hebben die veel te kort is, gemiddeld 35, 36 jaar. En het is het federale niveau, waar u mee bestuurt, dat het onmogelijk maakt om die feitelijke pensioenleeftijd gradueel op te trekken. Kraai geen victorie over het feit dat er massaal 60-plussers uit de Vlaamse arbeidsmarkt stappen, want u blijft ze betalen, u blijft hun grote, hun behoorlijke pensioenen betalen. Ons probleem is een ander probleem en u fietst daar helemaal omheen.

De heer Lode Vereeck: Ik zal het debat dat we deze ochtend hebben gevoerd en dat ik een interessante gedachteswisseling vond, absoluut niet overdoen. Zoals u al aangaf – en ik heb zelf die voorzet gegeven – hebt u het rapport van de Britse commissie goed gelezen en gaat u samenwerken met de departementen. Sir Gershon deed dat met de departementen zelf, u doet dat via het CAG.

Ik volg toch ook wel een beetje de visie van de heer De Meulemeester. Dat was ook het element dat ik deze morgen naar voren wou schuiven. Er is zoiets als de wet van Parkinson en die luidt dat de administratie zelf wel nieuwe taken verzint om zichzelf in leven te houden. Ook al is er een commissie efficiënte overheid, en ook al werkt u met het CAG, toch mag u af

en toe zelf een voorzet geven. We hebben dat in de tijd ook gezien met de Kamer van Ambachten en Neringen van Luxemburg: als ze daar geen werk meer hadden, verkochten ze Luxemburgse streekproducten.

De heer Marnic De Meulemeester: Wij gaan akkoord met de interne doorlichting door het CAG, ik heb dat trouwens ook in de commissie al gezegd. Waar wij op aansturen, is op een externe doorlichting. Ik denk dat dit bij tal van overheidsinstanties gebeurt, waarom kan dat dan niet bij de Vlaamse overheid? Dat moet perfect kunnen.

Besparingen op ICT en e-government vinden wij niet verstandig. Ik weet dat er moet worden bespaard, maar op die domeinen mag er volgens ons net niet worden bespaard.

Mijnheer de minister, u zegt dat wij federaal besturen, maar wij besturen natuurlijk niet alleen, wij hebben het niet alleen voor het zeggen op federaal vlak, er zijn nog andere partijen. Dat mag toch ook gezegd worden.

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor: Mijnheer De Meulemeester, ik wil tegenspreken dat minister Bourgeois niet met een visie zou werken. We hebben vorige week de beleidsnota's besproken. Ik heb het bewust over ambitieuze nota's gehad. Er zitten goede visies achter.

Mijnheer Vereeck, u zegt dat de administratie altijd wel iets vindt om zichzelf in leven te houden en bezig te houden. De minister heeft een serieuze aanzet gegeven om een deel van het budget te schrappen voor studie- en consultancyopdrachten. Hij is ervan overtuigd dat medewerkers van de Vlaamse overheid perfect in staat zijn om dat zelf te doen, om hun knowhow ter beschikking te stellen en dat niet out-of-pocket te doen.

De heer Marnic De Meulemeester: Mijnheer De Loor, ik heb daarjuist de goede zaken vermeld en in de commissie ook trouwens. U moet me toch toelaten om enkele kritische bemerkingen te geven over het onderdeel Bestuurszaken.

Het verhaal is hetzelfde voor de lokale besturen. Dat er geen geld is voor de hernieuwing van het fiscaal pact, hoe jammer we dat ook vinden, begrijpen we. Er mag echter niet uit het oog worden verloren dat ook die lokale besturen zwaar getroffen werden door de crisis. Dat heeft de heer Kennes al aangehaald. Dat de 3,5 procent groei voor het Gemeentefonds behouden blijft, is voor ons dan ook een zeer belangrijk punt.

Ik wil er meteen aan toevoegen dat dit niet het geval is voor het Provinciefonds. Daar wordt de indexeringsindex een jaar overgeslagen in 2010, wat overigens ook al in 2009 bepaalde gevolgen heeft voor de provinciefinanciën. Tenzij hier al een bepaalde voorafname gedaan wordt op de zogenaamde interne Vlaamse staatshervorming, is deze verschillende behandeling toch wel opmerkelijk te noemen.

Ik ga terug naar de steden en gemeenten. Zoals al gezegd, creëert een crisis ook kansen om structurele maatregelen te introduceren met het oog op de toekomst. Maar wat krijgen we dan?

De voorzitter: Kunt u afronden? U had vier minuten. U bent al ruim over tijd.

De heer Marnic De Meulemeester: Ik zal enkele zaken schrappen, maar ik wil wel nog iets zeggen over de planlastverlaging, die ons na aan het hart ligt. Ik heb in een vorige legislatuur een voorstel van decreet ingediend om tegemoet te komen aan de planlastverlaging. Onze toenmalige coalitiepartners CD&V en sp.a weigerden dit toen te steunen.

Ik kan alleen maar vaststellen dat de planlastvermindering door de huidige regering prominent op de agenda wordt gezet. Dat vinden wij zeer goed. Uiteraard juich ik dit toe, als toenmalig indiener van het voorstel van decreet. Ik stel me alleen maar de vraag of u, mijnheer de minister, effectief gesteund zult worden door uw coalitiepartners, want het zijn dezelfde als degene die wij toen hadden. Ik vraag me af of u met een ontwerp van decreet voor de dag zult kunnen komen.

Vandaag konden we nog in de krant lezen dat ook de VVSG zich schrap zet om eindelijk een einde te maken aan de Vlaamse regeldrift. Afscheidnemend voorzitter Jef Gabriëls heeft het zelfs over de noodzaak aan een ‘culturele revolutie’ bij de Vlaamse ambtenaren. Ik kan alleen maar hopen dat deze keer niet alleen de noodzaak duidelijk is, maar ook de politieke wil aanwezig is.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer De Meulemeester, u weet dat het ons menens is. We hebben alles in lijn gebracht om tot een serieuze planlastvermindering te komen. We zijn de enige overheid in België die een nulmeting gedaan heeft. De Europese Commissie roept alle overheden op om de administratieve lasten met 35 percent te verminderen. Als je geen nulmeting hebt, kun je dat niet controleren. Wij zijn zo correct geweest om eerst een nulmeting te doen. Dat heeft tijd gevergd.

Verder meten wij wat erbij komt en wat eraf gaat, en niet enkel wat eraf gaat. Dat maakt het ons niet gemakkelijk, maar die oefening zal gebeuren. Voor elk beleidsdomein is de doelstelling bepaald.

Twee: wat betreft de lokale besturen is het regeerakkoord heel duidelijk. We schaffen alle sectorale plannen en jaarlijkse rapportages af. We gaan naar één plan voor de hele bestuursperiode. We zullen veel minder betuttelen en controleren. We zullen wel audits bestellen, zodat we gemeenten kunnen benchmarken en processen kunnen doorlichten. Dat alles wordt gekoppeld aan de interne staatshervorming die ertoe moet leiden dat er veel minder tussenniveaus zijn, de relaties duidelijker worden en per beleidsdomein nog maar twee niveaus relevant zijn. De VVSG weet dat ook. Dat is een vrij ambitieuze zaak die een interne staatshervorming wordt genoemd. Misschien is het niet het nec plus ultra, maar als we dat realiseren, zetten we een hele grote stap vooruit.

De heer Marnic De Meulemeester: We kijken daar met belangstelling naar uit.

De heer Kurt De Loor: Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, collega's, in mijn streek zegt men: “Hoe later op de avond, hoe mooier het volk”. (*Gelach*)

De begrotingscontrole is, in tegenstelling tot normale begrotingscontroles, veel ingrijpender omwille van de besparingen. Ik ben tevreden dat wat betreft inburgering de structurele werkingen zoveel mogelijk werden gevrijwaard van besparingen. Er zijn een aantal puntsgewijze besparingen doorgevoerd. Op die manier blijft het inburgeringsbeleid gevrijwaard.

De besparing op de kredieten voor de aanleg van terreinen voor woonwagengewoners die in 2009 zijn ingeschreven, is ingegeven door het feit dat projecten ontbreken. Op die manier werd een eenmalige besparing gerealiseerd van iets meer dan 2.000.000 euro. Belangrijk is wel dat de subsidies aan de lagere overheden voor de aankoop en de aanleg van terreinen voor woonwagengewoners in 2010 wordt verhoogd tot 3.000.000 euro. Het is nu aan de provinciale en lokale besturen om hun verantwoordelijkheid op te nemen en de terreinen ook effectief aan te leggen.

Het Gemeentefonds is hier al twee keer aan bod gekomen. Sp.a is verheugd dat de Vlaamse Regering heeft beslist om geen enkele besparing door te voeren op het Vlaams Gemeentefonds: noch voor 2009, noch voor 2010. Dit fonds blijft stijgen met het decretaal vastgelegde groeipercentage van 3,5 percent. Dat niet wordt geraakt aan de groeivoet van het Gemeentefonds is positief. In de beleidsnota Binnenlands Bestuur 2009-2014 staat namelijk expliciet dat de klemtoon naast het Vlaamse niveau ook op de lokale besturen dient te liggen. Wil men sterke lokale besturen creëren, dan zijn extra middelen een noodzakelijke voorwaarde.

U besliste wel om een structurele besparing van 3 miljoen euro door te voeren op de dotatie aan het Provinciefonds. Dit houdt in dat de dotatie aan het Provinciefonds in 2010 niet zal stijgen met het normale percentage van 3,5 percent. Vanaf 2011 zal deze dotatie echter

opnieuw stijgen met 3,5 percent, wat een goede beslissing is, want zolang de discussie over de interne staatshervorming niet is afgerond, kunnen en mogen geen definitieve beslissingen worden genomen.

Wat betreft personeel en organisatie is het positief dat wordt bespaard op studie- en consultancykredieten. Als er moet worden bespaard, is het beter dit te doen op deze kredieten. Ik ben er zoals u rotsvast van overtuigd dat de Vlaamse overheid medewerkers in dienst heeft die de nodige expertise in huis hebben om veel opdrachten zelf uit te voeren in plaats van die uit te besteden.

Mijnheer de minister, het is nu aan hen om deze uitdaging met beide handen te grijpen. Verder wil ik benadrukken dat het belangrijk is om te blijven investeren in vorming en managementopleidingen voor lokale mandatarissen en ambtenaren. Deze begrotingen houden besparingen in. Niettegenstaande die besparingen, staan ze een ambitieus beleid niet in de weg. Dat kunnen we afleiden uit de bespreking van de beleidsnota's die onder uw bevoegdheden ressorteren.

Mijnheer de minister, in tijden van besparingen is het belangrijk dat er wordt gezocht naar een samengaan van efficiëntie, effectiviteit en een optimale dienstverlening. Als socialisten zijn we voor sterke, goed uitgebouwde openbare besturen en openbare diensten die efficiënt werken en een ruime en klantvriendelijke dienstverlening aanbieden.

In tijden van budgettaire krapte is de verleiding, en soms ook de politieke druk, groot om lineaire besparingen door te voeren. Dit zou de efficiëntie en de slagkracht van de overheid sterk kunnen doen dalen. Daarvoor wil ik waarschuwen. Ik ben dan ook gerustgesteld dat dit laatste in het beleid van deze Vlaamse Regering niet aan de orde is. Wij zullen hier als socialisten nauw op blijven toezien. *(Applaus)*

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, heren ministers, collega's, ook inzake Binnenlands Bestuur en Bestuurszaken moet volgend jaar de buikriem worden aangehaald. In 2009 werd bij de begrotingscontrole een nulindex toegepast op werkingsmiddelen, subsidies en dergelijke. Het feit dat dit recurrent wordt toegepast in 2010, is een goede maatregel.

Ook de generieke besparingen op subsidies en vooral op communicatie en consultancykredieten zijn opvallend. Ze laten toe dat er middelen overblijven voor beleid op andere terreinen. Daarnaast kan men het nut in vraag stellen van subsidies en subsidiekosten, wetende dat onze ambtenaren zelf voldoende kennis en kunde in huis hebben.

We vinden de beslissing om de decretale groeivoet van 3,5 percent volgend jaar niet toe te passen, verantwoord. De N-VA ziet dit als een aanzet tot het herbekijken van de bevoegdheden van de provincies, die alvast worden uitgenodigd om zelf keuzes te maken.

Besparen hoeft een ambitieus beleid niet in de weg te staan en dat blijkt ook uit deze begroting. Dat men niet wenst te raken aan de groeivoet van het Gemeentefonds, juichen we toe. De interne staatshervorming die de minister wenst door te voeren, is er onder meer op gericht het lokale bestuursniveau te versterken. Wil men dat op korte termijn bereiken, dan zullen daar extra middelen tegenover moeten staan.

Positief in dat verband is dat de gemeenten kunnen genieten van een extra dotatie van 42 miljoen euro in het kader van het lokale fiscale pact. Bovendien zal het Gemeentefonds in 2010 een compensatie ontvangen voor de gevolgen van de afschaffing van de Eliataks.

Inzake Toerisme zijn de besparingen realistisch en blijft er ruimte over voor investeringen. De N-VA waardeert de blijvende substantiële subsidie voor vzw 'de Rand', waardoor ook Toerisme kan bijdragen aan het Nederlandstalige beleid in dat gebied. Hetzelfde geldt voor de renovatie van de Koningin Elisabethzaal in Antwerpen die wordt omgevormd tot een toonaangevende congres- en concertzaal. De besparing op de werkingssubsidie van Toerisme

Vlaanderen zal het agentschap tot reflectie nopen in het vooruitzicht van een herstructurering. Tegelijk blijft de investeringsdotatie op peil.

Inzake Inburgering stellen we vast dat de provisie in 2009 werd verlaagd met 860.000 euro. De subsidies ter versterking van het inburgeringsbeleid en de subsidies aan lagere overheden voor de aankoop en de aanleg van terreinen ten behoeve van woonwagenebewoners worden respectievelijk verlaagd met 1 miljoen euro en 4,2 miljoen euro. Gelukkig brengt dit alles de werking niet in gevaar, want de afgelopen jaren kregen de onthaalbureaus en de sector voldoende middelen om hun activiteiten uit te bouwen. Heel wat onthaalbureaus hebben een reserve kunnen aanleggen.

In 2010 wordt de provisie voor de inburgering opnieuw verhoogd tot 5,8 miljoen euro. Dit wordt gedeeltelijk gecompenseerd door het schrappen van de marge op de subsidies voor inburgeringstrajecten in het kader van het Inburgeringsdecreet. Tevens worden de subsidies aan lokale besturen voor de aankoop en aanleg van terreinen ten behoeve van woonwagenebewoners opnieuw opgetrokken tot 3 miljoen euro. De N-VA kan deze keuzes ten volle ondersteunen. We zullen de begroting, wat dit betreft, goedkeuren.

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil het kort hebben over het Stedenfonds. Het zal als een van de weinige begrotingsposten ook volgend jaar met 3,5 procent groeien. En daarmee bereikt het Stedenfonds in 2010 een bedrag van meer 142 miljoen euro.

Onlangs is uit een doorlichting van het Rekenhof gebleken dat er heel wat onduidelijkheid bestaat over het functioneren van dit fonds. De beleidsdoelstellingen zouden te vaag geformuleerd zijn en er zouden middelen worden ingezet voor het financieren van reguliere uitgaven. Die elementen moeten worden uitgeklaard bij de bespreking van de beleidsnota Stedenbeleid 2009-2014.

Ondanks de inspanningen stellen we vast dat nog altijd jonge gezinnen de stad verlaten. CD&V blijft aandacht vragen voor de problematiek van het wonen in de stad. Als men jonge gezinnen in de stad wil houden, moeten die er betaalbaar en kwaliteitsvol kunnen wonen, met voldoende ruimte voor groen en voor spelende kinderen.

Dat het budget bestemd voor Communicatie en Vorming behouden blijft op 700.000 euro is een belangrijk signaal. De minister stelt dat een belangrijk deel van dit budget zal worden gebruikt voor de organisatie van de visitatieronde. We zullen tijdens de komende maanden duidelijkheid krijgen over hoe en wanneer dat precies zal gebeuren.

Het budget voor de subsidiëring van originele en innoverende projecten in de steden wordt verminderd. De minister heeft erop gewezen dat wegens het ontbreken van een beleidskader dit jaar geen projecten werden ingediend. Volgend jaar is er wel een duidelijk beleidskader in het vooruitzicht gesteld. Dat zou moeten leiden tot vernieuwende projecten voor de steden.

Het budget voor de stadsvernieuwingsprojecten wordt verminderd met 400.000 euro. Dat is een forse besparing. Zodra de budgettaire ruimte voorhanden is, moeten er opnieuw projecten worden gefinancierd. Ik wil er trouwens op wijzen dat niet alleen de centrumsteden, maar ook de provinciesteden een beroep kunnen doen op dergelijke projecten.

CD&V zal de vooropgestelde beleidsmaatregelen steunen.

De voorzitter: Het beleidsdomein Bestuurszaken is afgerond. We beginnen nu met het beleidsdomein Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid.

De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Ik wil het nog even hebben over de duurzame ontwikkeling. We hebben het daar in de voorbije dagen ook in de commissie over gehad.

We kijken vooral uit naar wat het kaderdecreet oplegt. De Vlaamse Regering moet tien maanden na haar eedaflegging een nieuwe strategie duurzame ontwikkeling aan het parlement voorleggen. Dat zal een herijking inhouden van de langetermijnvisie.

Het is duidelijk dat een dergelijke nieuwe langetermijnvisie niet kan zonder een evaluatie van de beleidskredieten. Wij kijken dan ook met belangstelling uit naar dat moment. Het gaat dan niet alleen om de budgetten van de coördinerende minister-president, maar uiteraard ook om die van de andere ministers, de vakministers, bij wie het duurzaam beleid zich ook moet kunnen vertalen.

Duurzame ontwikkeling is een leidend concept. Het loopt als een rode draad door het nieuwe regeerakkoord. Ik stamp een open deur in als ik zeg dat duurzame ontwikkeling door velen vandaag als dé kans wordt aanzien naar een economische heropleving. Er gaat geen dag voorbij, zeker nu de klimaatconferentie in Kopenhagen naar haar hoogtepunt toegaat, zonder dat over elektrische wagens, hernieuwbare energie, onze voetafdruk wordt gesproken. De algemene sensibilisering is ver gevorderd. De afgelopen dagen is er nog aan gewerkt. Ze kent ook succes. Er is door Vlaanderen een mooi parcours afgelegd inzake het terugdringen van CO₂-emissies ten opzichte van 1996, maar we beseffen dat de weg nog lang zal zijn om tot het eindresultaat te komen.

De Vlaming heeft de zon als energiebron omarmd. Dat is in hoge mate te danken aan de steun die de Vlaamse Regering heeft gegeven. Het Vlaamse beleid kan heel concrete resultaten boeken in het kader van duurzame ontwikkeling. We kunnen het belang van deze bevoegdheid niet hoog genoeg inschatten, en moeten er dus voluit op inzetten. Samen met de minister-president kijken we uit naar die nieuwe strategie. We komen daar volgend jaar ongetwijfeld op terug. (*Applaus*)

De voorzitter: Mevrouw Brusseeel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseeel: Mijnheer de voorzitter, heren ministers, binnen de Dienst Algemeen Regeringsbeleid (DAR) wordt ook in middelen voorzien voor het beleid in Brussel en de Rand. Ik wil hier niet uitgebreid terugkomen op de opmerkingen die we hierover in de commissie hebben gemaakt. Wel wil ik nog even inzoomen op de problematiek die me bijzonder nauw aan het hart ligt, met name die van de jeugdinfrastructuur in de faciliteitengemeenten.

De gemeentebesturen van de zes faciliteitengemeenten weigeren al jaren om een goed jeugdbeleidsplan op te stellen. Op het vlak van jeugdinfrastructuur krijgt het jeugdwerk amper of geen steun van de gemeenten. Om tot een fundamentele oplossing te kunnen komen, heb ik, samen met een aantal collega's van mijn fractie, een voorstel van resolutie ingediend in het Vlaams Parlement. Daarin wordt voorgesteld dat de Vlaamse overheid de jeugdcentra in de faciliteitengemeenten zelf zou financieren, en dit naar analogie met de Nederlandstalige gemeenschapscentra. Ik ben dus bijzonder tevreden dat de minister daarvoor effectief een bedrag van 500.000 euro heeft ingeschreven in de begroting. Dat is een bijzonder moedige, maar ook terechte keuze. Toch wil ik u in naam van mijn fractie aansporen om alert te blijven en om niet enkel het probleem van Sint-Genesius-Rode aan te pakken, zoals u al hebt beloofd. Ook Wemmel en Kraainem worden met dergelijke situaties geconfronteerd. Ik ben ervan overtuigd dat het mogelijk moet zijn om met het ruime bedrag van 500.000 euro met een oplossing voor de dag te komen voor een aantal andere gemeenten.

Het spreekt voor zich dat een Nederlandstalige jeugdvereniging zonder een geschikt lokaal moeilijk een succesvolle werking kan realiseren. Dat komt misschien de Franstalige gemeentebesturen goed van pas, maar het is nefast voor het Nederlandstalig karakter van de Rand. Ik wil u nu al uitnodigen om ook in 2011 de nodige middelen uit te trekken voor deze problematiek.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw Brusseeel, ik heb ook al in de commissie meegedeeld dat er een eenmalig krediet is van 500.000 euro, dat we inzetten voor de prioriteiten onder de

prioriteiten. Ook in de andere gemeenten zijn er inderdaad prioriteiten, precies omdat die gemeentebesturen niet doen wat ze moeten doen, namelijk een beleid voeren voor iedereen, ook voor de Vlamingen.

Ik heb goede hoop dat er misschien toch oplossingen zullen zijn in bepaalde gemeenten, waardoor we niet zelf moeten investeren. We moeten afwachten. Ik heb ook gezegd dat de middelen om verdere investeringen te doen er ten vroegste op het einde van de regeerperiode kunnen zijn.

U weet dat ik uw zorg deel. Dit is een prioriteit voor mij.

De voorzitter: Mevrouw Brusseel, ik wens u proficiat met uw eerste toespraak in de plenaire vergadering. (*Applaus*)

Mevrouw Ann Brusseel: Ik wil nog even reageren. Mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord. Het stemt mij hoopvol dat er nog andere opties zijn. Ik reken op al uw diplomatieke vaardigheden om dat tot een goed einde te brengen.

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Hij behoort tot de enige fractie die nog voltallig aanwezig is.

De heer Christian Van Eyken: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, heren ministers, collega's die de moed hebben om tot dit uur te blijven, omwille van de crisis staan we ook in Vlaanderen voor een begroting waarin er besparingen moeten gebeuren en waarin we de tering naar de nering moeten zetten.

Zoals de minister het zelf in zijn toelichting bij de begroting voor de Rand heeft gezegd, moesten er weinig besparingen gebeuren op die begroting. Minister Bourgeois is daarover zeer tevreden. Het gaat vooral om besparingen in subsidies maar daarnaast waren er nog andere mogelijkheden om te besparen.

Ik wil aanknopen bij de vorige spreker die tevreden was dat er 500.000 euro wordt uitgetrokken voor een jeugdhuis in Sint-Genesius-Rode. Leden van de regering, ik denk dat u daarop zou kunnen besparen. 500.000 euro voor de aankoop van een jeugdhuis is volgens mij overbodig. Ik zou op dit late uur duidelijk willen zeggen dat in de faciliteitengemeenten, waar ik een ervaring van bijna 24 jaar heb, we nooit de Vlaamse jeugdwerking hebben tegengewerkt. Wel hebben we nooit meegewerkt aan het opstellen van het jeugdwerkbeleidsplan. Dat gebeurt ook niet in de andere faciliteitengemeenten omdat enkel Nederlandstalige jeugdverenigingen mogen meewerken aan dat jeugdwerkbeleidsplan.

In Linkebeek, waar ik verantwoordelijkheid heb gedragen gedurende 24 jaar, zijn er Franstalige jeugdverenigingen en tweetalige jeugdverenigingen die uitgesloten zijn van dat jeugdwerkbeleidsplan. Daardoor krijgen enkel de Nederlandstalige jeugdbewegingen het geld, zij het verminderd tot 80 percent van de voorziene subsidie. Als je een beleid zou willen voeren waarin er wordt geijverd voor het leggen van contacten tussen de twee gemeenschappen, zouden de gemeentebesturen daaraan meewerken. Er zijn nu al infrastructuren in de gemeenten waarin de jeugdbewegingen kunnen werken. Daar zou een betere samenwerking moeten komen met de gemeente. Als je een beetje openheid aan de dag zou leggen, zou men tot oplossingen kunnen komen. Het zou voor de jeugd van tegenwoordig een betere zaak zijn wanneer de twee taalgemeenschappen meer met elkaar in contact zouden komen in plaats van dat ze van elkaar worden gescheiden. U hebt ook gezegd dat 500.000 euro maar een deel is van de investeringen, want na de aankoop van het jeugdhuis zal er nog moeten worden geïnvesteerd in aanpassingswerken.

Verder bent u er trots op nog meer geld te hebben kunnen vinden voor Vlabinvest. Sinds Vlabinvest is opgericht, heeft het maar weinig resultaat opgeleverd, omdat de vastgoedprijzen in de Rand zo hoog liggen. De aankoop van een grond of een pand kost erg veel geld. Als u een beleid wilt voeren voor de bevolking, moet u ervoor zorgen dat er een zo groot mogelijk

draagvlak is en dat er zo veel mogelijk mensen van kunnen genieten, in plaats van een beleid te voeren waarvan enkelen kunnen genieten.

Wat besparingen betreft: u hebt in de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand ook aangekondigd een nieuwe studie te laten uitvoeren over de vraag of de studie van professor Boes wel klopt. Die studie dateert al uit 1999. Men is daar al tien jaar mee bezig. Die studie is afgeschoten door de studie die professor Veny heeft gemaakt in opdracht van uw voorganger, minister Keulen. Men kan dat jammer vinden, maar ze is afgeschoten. Omdat u toch absoluut wilt bereiken wat in die studie-Boes staat, worden er misschien nog eens duizenden euro besteed aan het maken van een nieuwe studie. Dan is het maar te hopen voor de opdrachtgever dat die nieuwe studie zegt dat van de studie-Boes nog zoveel overeind blijft.

Ik wil nog een laatste woord wijden aan Ring-tv. Ik wil geen afbreuk doen aan de kwaliteit van de programmering van die zender. Ring-tv mag subsidies krijgen van de Vlaamse overheid, maar ik vind dat u een discriminerend beleid voert ten opzichte van alle andere lokale en regionale zenders door in extra middelen te voorzien voor Ring-tv.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Mijnheer de voorzitter, heren ministers, geachte leden, ik wil het hebben over onze hoofdstad. Ik weet niet of de minister bevoegd voor Brussel nog komt, maar ik zal mijn boodschap toch naar voren brengen. De begroting voor Brussel legt de nadruk op het belang van een sterke band tussen Vlaanderen en Brussel én op de noodzaak om die band nog verder te versterken en uit te diepen. Dat is een geruststelling ten opzichte van een aantal radicale stemmen in Vlaanderen die pleiten voor het loslaten van de band met Brussel. Specifieke elementen uit het voorbije Brusselbeleid worden aangehouden, zoals de Brusselnorm en de Brusseltoets. Wij juichen die continuïteit toe.

De nota legt ook enkele belangrijke accenten voor de volgende vijf jaar. Een aantal hiervan liggen ons heel na aan het hart. Ik som er enkele van op. Zo wordt expliciet verwezen naar een sterkere samenwerking met en betrokkenheid van het Vlaamse verenigingsleven in Brussel. Die gemeenschap is niet zo groot. Dat heeft nadelen, maar ook een aantal pluspunten, zoals het feit dat de afstand tussen het beleid en de basis niet groot hoeft te zijn. Bovendien hebben we in Brussel een efficiënte partner in de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC). Een ander belangrijk element is een versterkte samenwerking met de VGC, in de vorm van een echt partnerschap. Belangrijk voor ons is verder dat er een inhaaloperatie komt voor de welzijnsvoorzieningen in Brussel, zoals de kinderopvang, de seniorenvoorzieningen enzovoort. Er komt ook een structurele samenwerking vanuit Vlaanderen met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest op het vlak van mobiliteit en tewerkstelling, en ik voeg er vandaag natuurlijk ook het milieuvraagstuk aan toe. Ook is er sprake van een evaluatie van het inschrijvingsbeleid in de Nederlandstalige scholen in Brussel, en, meer algemeen, de bekommernis voor de kwaliteit van ons Nederlandstalig onderwijs in onze hoofdstad.

Dat is een moeilijk maar boeiend debat, waar wij een grote zorg voor de Brusselse kinderen, wat ook hun taal en kleur weze, willen koppelen aan kwalitatief hoogstaand onderwijs. Ik hoop dat we dit onderwerp zonder taboes én met de nodige sereniteit zullen kunnen bespreken.

Verder zijn we tevreden dat de middelen voor onder andere Onthaal en Promotie Brussel (OPB) en Quartier Latin op hetzelfde peil blijven. Hiermee kunnen hun belangrijke opdrachten en doelstellingen worden verzekerd.

Wat het Brusselfonds betreft, herhalen we de vraag die we in de commissie gesteld hebben naar een transparantere werking, bijvoorbeeld via een regelmatigere rapportering over de realisaties en de werking. Het huidige jaarverslag van het fonds is voor ons onvoldoende.

Conclusie: de begroting 2010 biedt hoop voor een sterk Brusselbeleid. We zijn ervan overtuigd dat de uitvoering hiervan in nauwe samenwerking zal gebeuren tussen de minister van Brussel en zijn Vlaamse collega's van onder andere Welzijn en Cultuur, maar ook met de drie VGC-collegeleden in Brussel.

De voorzitter: We bespreken nu het beleidsdomein Internationaal Vlaanderen.

Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Mijnheer de minister-president, heren ministers, collega's in het parlement, in tijden van crisis is het verleidelijk om zwaar te besparen op wat heel ver van ons bed is. Mijnheer de minister-president, wij zijn blij dat u ervoor hebt gekozen om serieus te bekijken hoe we toch op ons internationaal beleid evenwichtig kunnen besparen. CD&V ondersteunt heel sterk het evenwicht dat u hebt gevonden tussen enerzijds een lineaire besparing op de structuren – waar dat kan, efficiënter werken – en anderzijds keuzes voor prioriteiten die toch het verschil kunnen maken het volgende jaar.

Ik geef graag een viertal keuzes aan, die wij zeker ten volle willen ondersteunen.

Wij steunen u in uw voorbereiding van het Europese voorzitterschap in het najaar van 2010. Het is de eerste keer dat Vlaanderen de voorzittersstoel kan bezetten in de drie raden van ministers. Het is heel belangrijk dat wij dat goed voorbereiden, dat wij een goede beurt maken en dat wij dat professioneel aanpakken – zoals wij het gewoon zijn. U weet dat CD&V, in navolging van mevrouw Miet Smet, vraagt om aandacht te hebben voor de resolutie-Smet van de vorige legislatuur waarin we vroegen om naar aanleiding van het voorzitterschap bij de publieke opinie aandacht te vragen voor Europa. Wij moeten die kans waarnemen.

Wij steunen u zeker ook in de voorbereiding van de herdenking van de Grote Oorlog 14-18. Dat is een heel belangrijk project. Het gaat niet alleen over toerisme maar evenzeer over onderwijs, meerbepaald vredesopvoeding, en erfgoed. Het is een project van de hele Vlaamse Regering en de hele Vlaamse Gemeenschap. Het zal sterk leven in de Westhoek, maar het zal tegelijkertijd de grenzen overschrijden, ook de landsgrenzen want er zal een samenwerking zijn met Frankrijk.

Wij kunnen u zeker ook ondersteunen voor wat betreft het beperkt houden van de besparing in ontwikkelingssamenwerking. Van de financiële en economische crisis zijn de mensen in het Zuiden de eerste slachtoffers. Zij blijven ook het langst het slachtoffer want ze hebben het minste instrumenten om de crisis te boven te komen. Het is heel goed dat u daar de besparingen beperkt hebt gehouden. In de begroting 2010 zijn er op het eerste gezicht geen middelen vrijgemaakt om de link te maken tussen ontwikkelingssamenwerking en de adaptatie aan klimaatsverandering, een thema dat deze week in Kopenhagen zeer actueel is. Als het niet kan in 2010, wil ik u vragen om toch zeker de komende jaren, zoals voorzien in de beleidsnota, een duidelijk beleid te ontwikkelen dat op het budget ontwikkelingssamenwerking de link maakt tussen ontwikkelingssamenwerking en klimaat.

Mijnheer de minister-president, we steunen u zeker ook op het vlak van internationaal ondernemen. Spijtig genoeg hebben we daar op een aantal dotaties van het F.I.T. moeten besparen. Daardoor zullen wellicht enkele projecten worden afgeremd of vertraagd. Maar we geloven oprecht in uw engagement om toch, ondanks de beperkte besparingen, inspanningen te leveren om de export van de Vlaamse bedrijven te doen toenemen en buitenlandse investeringen in ons land aan te trekken. Voor ons is het een breekpunt dat het innovatiebeleid dat we ontwikkeld hebben en de keuzes die we met VIA hebben gemaakt, effectief worden meegenomen in ons internationaal ondernemingsbeleid.

Zoals iedereen allicht al had verwacht, steunen we de keuzes van de minister-president met betrekking tot het beleidsdomein Internationaal Vlaanderen. Ook in tijden van besparingen is

het belangrijk de zaken met de nodige ernst te bekijken en onze ambities veilig te stellen. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: Mevrouw Moerman heeft het woord.

Mevrouw Fientje Moerman: Mijnheer de voorzitter, we bevinden ons in tijden van crisis en budgettaire schaarste. Voor het eerst sinds geruime tijd wordt Vlaanderen met besparingen geconfronteerd. Veel van mijn partijgenoten hebben hier al verklaard dat Open Vld als oppositiepartij de absolute noodzaak van dergelijke besparingen erkent. We hebben het echter moeilijk met de manier waarop die besparingen worden doorgevoerd. Dit is, ook met betrekking tot dit beleidsdomein, tijdens de commissiebesprekingen trouwens uitgebreid aan bod gekomen.

Algemene budgettaire besparingen kunnen en mogen niet eender waar plaatsvinden. Besparingen houden evenzeer beleidskeuzes in als een stijging van de uitgaven. Dit is nochtans wat hier gebeurt. Er worden geen keuzes gemaakt. Gemakshalve wordt overal een beetje bezuinigd. In de pers wordt dit de kaasschaaf genoemd. Ik denk dat die door een verkeerd begrepen solidariteitsnotie wordt ingegeven. Alle politieke families en departementen moeten inleveren. De prioriteiten worden echter uit het oog verloren.

Volgens mij draait John Rawls zich om zijn graf. De Vlaamse Regering heeft de beslissingen over de besparingen niet van achter de ‘veil of ignorance’ genomen. Iedereen kent zijn politieke positie. Het algemeen belang heeft niet de doorslag gegeven: het ging erom elkaar vliegen te kunnen afvangen indien een of meerdere departementen zouden worden gespaard. Dat heeft de doorslag gegeven.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw Moerman, het verheugt me dat u ‘A theory of justice’ citeert. De ‘veil of ignorance’ is heel mooi om tot een rechtvaardige samenleving te komen. Onze oefening is echter bedoeld om efficiëntiewinsten te boeken. Ik ga ervan uit dat u het eens bent met de stelling dat ook in het beleidsdomein Internationaal Vlaanderen efficiëntiewinsten kunnen worden gerealiseerd. We moeten die efficiëntiewinsten vooropstellen. Het tegendeel zou in feite zeer verwonderlijk zijn. We moeten besparingen realiseren zonder de effectiviteit en de grote uitdagingen te ondergraven. We moeten onze positie in Brazilië, Rusland, India en China (BRIC-landen) en in de andere exportlanden versterken.

Ik ga ervan uit dat u, als liberale politica, enkel kunt toejuichen dat we overal efficiëntiewinsten zoeken. Het gaat niet om geschaafde kaas of een ander beeld dat in de media is gebruikt. De constante zoektocht naar efficiëntiewinsten is eigenlijk zelfs een belangrijke liberale gedachte.

Mevrouw Fientje Moerman: Volgens mij moeten we niet op een economische crisis wachten om efficiëntiewinsten te beogen. Dat is iets van alle tijden. Zelfs als de portemonnee wat ruimer gevuld is, moeten we dit doen.

Ik heb met betrekking tot dit en andere beleidsdomeinen een grote discrepantie ontdekt tussen wat in de beleidsnota's staat en de budgettaire vertaling hiervan. Ik wil even ingaan op het economisch gedeelte van het beleidsdomein Internationaal Vlaanderen. De beleidsnota bevat heel mooie intentieverklaringen, waar ik het overigens volledig mee eens ben, over de rol die kmo's in onze export spelen. Op dit ogenblik bevindt een veel te groot gedeelte van de Vlaamse export zich nog in de handen – als ik het zo mag uitdrukken – van een beperkt aantal ondernemingen. De kmo's vormen nochtans onze economische ruggengraat.

Het is absoluut noodzakelijk om de kmo's te steunen in hun exportinspanningen en maatwerk te leveren voor de kmo's, maar ik zie dat in 2010 het budget voor het F.I.T. met 1,796 miljoen euro wordt verminderd. Dan vraag ik me af welke ruimte er met dergelijke besparingen nog zal blijven voor het maatwerk voor de kmo's.

In september hebben we heel lang samen gezeten in de ad-hoccommissie over de saga van het Vlaams Huis in New York. U hebt toen aangekondigd dat er een grondige doorlichting zou komen van de buitenlandse vertegenwoordigingen van Vlaanderen. Daar vind ik geen budgettaire vertaling van terug. Er zal misschien een aanzet worden gegeven, maar hier kunt u nu net efficiëntiewinsten realiseren. Dus: ik ben het volledig eens met besparingen en efficiëntiewinsten, maar ze kloppen niet volledig met de intenties die worden vooropgesteld.

Onze export is veel te weinig hoogtechnologisch. In vergelijking met de andere landen van de Europese Unie scoren we lager. Ik heb het ook in de commissie gezegd en zal het nu niet allemaal meer herhalen. De internationale statistieken zijn niet altijd juist. Men stopt bepaalde hoogtechnologise bedrijven in laagtechnologise export, omdat ze zich bijvoorbeeld in de textielexport bevinden. Maar deze voorbeelden daar gelaten, is onze export te weinig hoogtechnologisch.

Ik dacht dat we een vijftal technologieattachés in het buitenland hebben. Het is tijd – ook met het oog op efficiëntiewinsten – om eens na te gaan welke resultaten er na twee jaar geboekt zijn. Dat zijn de efficiëntiewinsten die ik graag zou zien.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw Moerman, we hebben het er in de commissie over gehad. Ik heb toen gezegd dat dit zou gebeuren. Er is gevraagd naar een evaluatie van de technologieadviseurs en attachés en van de Vlaamse Huizen. Dat zal gebeuren. Het is geen probleem dat we een overzicht geven, de efficiëntie nagaan en efficiëntiewinsten boeken. Ik heb dit engagement in de commissie gegeven, en ik wil het hier nog herhalen.

Mevrouw Fientje Moerman: Mijnheer de minister-president, ik denk dat we duidelijk van mening verschillen. Ik ben het eens met uw beleidsdoelstellingen, maar niet met de budgettaire vertaling ervan. Ik denk dat dit onze houding is, niet alleen in dit beleidsdomein, maar ook in een aantal andere.

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, besturen is keuzes maken. En kiezen is soms ook voor een deel verliezen. De economisch moeilijke tijden maken het voor de Vlaamse Regering noodzakelijk in haar buitenlands beleid de tering naar de nering te zetten en de beperkte middelen zo efficiënt mogelijk in te zetten.

Toch geloven wij dat, mits gerichte keuzes, een coherent en ambitieus buitenlands beleid mogelijk blijft. Mijnheer de minister-president, wij willen u dan ook oproepen om het ambitieuze buitenlandbeleid van uw voorganger Bourgeois tijdens deze legislatuur te blijven voortzetten.

Uit deze beleidsnota onthouden wij een heel aantal positieve zaken. Ik geef al maar drie concrete voorbeelden. We bespraken het al eerder veel uitgebreider in de commissie. De focus van onze ontwikkelingssamenwerking op zuidelijk Afrika blijft behouden. Vlaanderen bouwde hier op het terrein expertise en geloofwaardigheid uit. Alleen door volgehouden en doorgedreven aanwezig te blijven in deze regio, kunnen onze Vlaamse initiatieven ook op langere termijn resultaten boeken in deze regio. Er wordt over gewaakt om niet langer als humanitaire 'brandweer' overal ter wereld crisissen te gaan bestrijden met kleine sommen noodhulp. De Vlaamse ontwikkelingssamenwerking is geconcentreerd, werkt door op lange termijn en gaat uit van responsabilisering in de partnerlanden.

Wij schrijven ons dan ook volledig in in de internationale Millennium Ontwikkelingsdoelstellingen van de VN en focussen op onze Vlaamse sterktepunten: gezondheidszorg, onderwijs, landbouw en kleinschalig ondernemerschap. De federale ontwikkelingssamenwerking kan daar lessen uit trekken.

Het Flanders House in New York wordt uitgebouwd tot een volwaardige diplomatieke post. De Vlaamse Regering toonde tijdens de 'crisette' van afgelopen zomer aan dat ze snel en krachtig optreedt tegen wantoestanden in haar buitenlands beleid.

De federale diplomatie staat in schril contrast daarmee: daar wordt het grofste wanbeheer jarenlang toegelaten om de partijen van de politiek benoemde ambassadeurs niet voor het hoofd te stoten. Daar worden nutteloze ambassades geopend om uitgerangeerde politici een goedbetaalde buitenlandse vakantie te bezorgen. Wie in de gebeurtenissen in New York een argument zag om de Vlaamse diplomatie aan te vallen, moet de eerlijkheid hebben om te kijken hoe de Vlaamse Regering wantoestanden aanpakt en hoe de federale regering dat doet, of beter gezegd: niet doet.

Mevrouw Ann Brusseel: Over welke nutteloze ambassades op het federale niveau hebt u het dan, mijnheer Hendrickx? Ik wil wel samen met u kritisch zijn tegenover wat fout loopt op federaal niveau, maar ik zou dan toch graag hebben dat u daar wat details over geeft.

De heer Marc Hendrickx: Ik kan ze op dit late uur niet onmiddellijk opsommen.

Mevrouw Ann Brusseel: Ik kan wel raden waarom u ze niet meteen kunt opsommen. Het zijn er namelijk niet zo veel.

De heer Marc Hendrickx: Ik alludeer bijvoorbeeld op Franse consulaire posten die speciaal worden geopend.

Mevrouw Ann Brusseel: Een consulaire post is geen diplomatieke post.

De heer Marc Hendrickx: U weet goed genoeg waarop ik allemaal alludeer: de creatie van posten om uitgerangeerde politici aan een bijbaan of een uitloopbaan te helpen.

Mevrouw Ann Brusseel: Neen, er zitten geen politici bij. Vooreerst moet je al het diplomatieke examens afleggen, en dat krijg je niet zomaar door eventjes in het parlement te zitten.

De heer Marc Hendrickx: Ik heb het dan ook over vrienden van politici.

In New York werd krachtig ingegrepen, zonder evenwel het kind met het badwater te willen weggooien. De Vlaamse aanwezigheid in New York blijft gegarandeerd en zal efficiënter werken dan ooit. Het destijds door minister Bourgeois en uzelf opgestarte project staat nog altijd als een huis.

Ook de structurele bruggen die u slaat tussen het buitenlandse beleid en internationaal ondernemen, juichen wij toe. Onder de vorige Vlaamse Regering werd er stevig gezaaid door van Vlaanderen een volwaardige diplomatieke speler op het wereldtoneel te maken. Nu is het tijd om onze Vlaamse ondernemers te laten oogsten.

Ik heb reeds aangehaald dat u niet alle beleidslijnen van de voormalige bevoegde minister Bourgeois overneemt. Dat begrijpen en respecteren wij. Toch hebben wij enkele bedenkingen ten aanzien van de nieuwe bakens die u deze legislatuur wilt uitzetten. Het sleutelwoord voor Vlaanderen in het buitenland dient in deze crisistijd meer dan ooit 'ambitie' te zijn. Een defensieve regio die op zichzelf terugplooit, schrikt investeerders af.

Ik geef u opnieuw drie voorbeelden. Zo hebben wij, samen met enkele andere collega's, grote vraagtekens bij de besparingen bij F.I.T. Dat het crisis is, de begroting moet kloppen en de buikriem aangesnoerd dient te worden, hoeft u ons echt niet te vertellen. Dat doet minister Muyters al voldoende. Maar waarom besparen op een beleidspost die net garant staat voor een sterkere Vlaamse economie? Waarom snoeien in onze voornaamste exportbevorderaar als de Vlaamse export daalt? Ook de heroriëntatie op Centraal- en Oost-Europa verbaast ons. Voorts lijken de besparingen op de Gemengde Commissie Vlaanderen-Nederland ons veel te lineair te zijn gevoerd. Hier hadden belangrijke efficiëntiewinsten kunnen worden geboekt door de synergie die er ontstond.

Waar wij grote problemen mee hadden, was een mogelijke Vlaamse medewerking aan de Belgische imago-adviesraad die uw federale collega Leterme heeft opgericht. Dat was geen bekrompen Vlaamse oprisping, maar de nuchtere vaststelling dat dit onze taak niet is: u bent als minister van Buitenlands Beleid verantwoordelijk voor de constructie van een sterk

Vlaams imago in de wereld. U bent daarvoor gemandateerd door dit parlement, dat ook onder uw voorgangers Van den Brande en Bourgeois instemde met een sterke en positieve Vlaamse profilering in de wereld. Wij zijn dan ook verheugd dat u duidelijk maakte niet bij die adviesraad betrokken te willen worden, en hopen dat u die richtlijnen duidelijk maakt aan uw administratie en alle Vlaamse vertegenwoordigers.

Mijnheer de minister-president, wij zullen uw beleidsnota goedkeuren. Maar wij vragen er wel iets voor in de plaats. Wij vragen dat u dezelfde ambitie voor Vlaanderen in het buitenland aan de dag legt als uw notoire voorgangers Van den Brande en Bourgeois.

Meer dan ooit heeft Vlaanderen nood aan een regering die het in het buitenland voorstelt als een sterke exportregio; een regering die erover waakt dat bij alle grote internationale conclaven de Vlaamse stem gehoord wordt en niet een wazig Belgisch amalgaam. Wij vragen van u een ambitieus en geïnspireerd beleid, op maat van de crisis: dat betekent niet als defensieve Belgische onderaanneming schoorvoetend achter het federale spoor slenteren, maar als een assertieve diplomatieke speler Vlaanderen en zijn kwaliteiten over de hele wereld verkopen! Vanuit het Vlaams Parlement zal onze fractie dan ook aandachtig toezien op uw buitenlands beleid. U krijgt van ons het vertrouwen, maar dat is geen wit blad papier. Wij vragen ambitie, durf en Vlaamse mondigheid aan de internationale tafel. U bent mijn streekgenoot, ik ken u, voor u mag dat geen probleem zijn!

De heer Wilfried Vandaele: De heer Hendrickx had het over de samenwerking tussen Vlaanderen en Nederland. Die samenwerking is voor de N-VA heel belangrijk. Daarom keek ik de budgetten in tijden van besparingen na van enkele belangrijke instellingen op dat terrein.

Voor de Nederlandse Taalunie, een instelling op het gebied van taal en letteren, blijven de budgetten gelijk. Ze worden geïndexeerd met 1,8 percent voor 2010. De Vlaamse bijdrage voor 2010 is 3.618.500 euro. Prima. Applaus.

De tweede instelling die ik bekeek, was deBuren, een Nederlands-Vlaams centrum voor Europa in Brussel. Vlaanderen reserveert in 2010 voor deBuren een subsidie van 570.000 euro. Prima. Applaus.

U voelt mij komen, mijnheer de minister-president. Bij een van de Nederlands-Vlaamse instellingen valt de hakbijl wel, en dat is bij de Commissie Cultureel Verdrag Vlaanderen-Nederland die de ruimere samenwerking op het gebied van Cultuur, Media, Onderwijs, Wetenschap en Welzijn ondersteunt. Aan Vlaamse kant zien we in 2010 een subsidievermindering van maar even 110.000 euro, bovenop de 8000 euro die in 2009 al werd bespaard. Het budget van de commissie valt aan Vlaamse kant terug van 281.000 euro naar 163.000.

Toen ik u daarover een vraag stelde in de commissie, mijnheer de minister-president, antwoordde u – het was goed geprobeerd – dat de budgetvermindering te maken had met het vertrek van de zeer toegewijde algemeen secretaris die geen loon meer hoefde te ontvangen. Los van de twijfel die ik heb of het loon van de secretaris wel zo hoog was, betekent dat dus dat u in 2010 niet van plan bent om het personeel dat weggaat bij de Commissie Cultureel Verdrag te vervangen, en dat is in de feiten dan toch een heel serieuze hakbijl die neerkomt op de instelling.

Aan Nederlandse kant blijft het bedrag behouden, toch voorlopig, want de verdeelsleutel bij het Cultureel Verdrag is fiftyfifty. Bij deBuren en de Taalunie is dat één derde Vlaanderen en twee derden Nederland. Er zijn nu eenmaal voorbeelden te over uit het verleden waar we zien dat als één partner afhaakt in de samenwerkingsverbanden, de tweede korte tijd nadien – misschien houdt die het wel een jaartje vol – ook afhaakt. Voor ons is dit een gevaarlijk spel, want we zetten de Nederlands-Vlaamse samenwerking, waar wij zo'n belang aan hechten, op de helling.

De voorzitter: We zetten morgen de algemene bespreking van de ontwerpen van decreet voort.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, het is misschien leuk voor de statistieken dat er van het Vlaams Belang nog 4 op 21 leden aanwezig zijn, van de N-VA 4 op 16, van CD&V 1 op 31, van Open Vld 1 op 21, van LDD 2 op 8, van sp.a 1 op 19 en van Groen 0 op 7.

De heer Ward Kennes: Mijnheer de voorzitter, u vergeet uzelf.

De voorzitter: Ik tel mezelf er niet bij omdat ik hier de hele dag geweest ben, sinds vanmorgen om 10 uur. Ik wil iedereen bedanken die het tot het einde heeft volgehouden, ook de minister-president en de twee ministers. Ik wens u allemaal een behouden thuiskomst.

Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen morgen om 10 en 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 22.45 uur.*

■

